

16.4.2024

A9-0319/532

Poprawka 532

Pascal Canfin

w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdanie

Frédérique Ries

Opakowania i odpady opakowaniowe
(COM(2022)0677 – C9-0400/2022 – 2022/0396(COD))

A9-0319/2023

Wniosek dotyczący rozporządzenia

–

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/...

z dnia ...

w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

---

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

---

¹ Dz.U. C 228 z 29.6.2023, s. 114.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z ...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkty wymagają **odpowiednich** opakowań, które zabezpieczają je i ułatwiają ich transport z miejsca, w którym **mają być** wytwarzane do miejsca ich użytkowania lub konsumpcji. Zapobieganie powstawaniu barier na wewnętrznym rynku opakowań ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania wewnętrznego rynku produktów. Rozdrobnione przepisy i niejasne wymogi powodują **niepewność i** dodatkowe koszty dla podmiotów gospodarczych.
- (2) Ponadto do produkcji opakowań wykorzystuje się duże ilości surowców pierwotnych – 40 % tworzyw sztucznych i 50 % papieru w Unii wykorzystuje się do produkcji opakowań – i stanowią one 36 % stałych odpadów komunalnych. Duże i stale rosnące ilości wytwarzanych opakowań, jak również niewielki stopień ich ponownego użycia i **zbierania oraz** niedostateczny recykling, stanowią istotne przeszkody dla osiągnięcia niskoemisyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym. ■ W niniejszym rozporządzeniu należy **zatem** ustanowić przepisy **obejmujące** cały cykl życia opakowań, które to przepisy przyczynią się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki ujednoczeniu środków krajowych, a jednocześnie będą zapobiegały negatywnemu wpływowi opakowań i odpadów opakowaniowych na środowisko i zdrowie ludzi oraz ograniczały ten wpływ. Przez określenie środków zgodnych z hierarchią postępowania z odpadami **niniejsze rozporządzenie** powinno przyczynić się do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.
- (3) W dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³ ustanowiono dotyczące opakowań wymogi wobec państw członkowskich, takie jak zasadnicze wymogi dotyczące składu opakowań oraz właściwości decydujących o ich zdatności do wielokrotnego użytku lub odzysku, a także **określono** wielkości docelowe dla odzysku i recyklingu.

---

³ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

- (4) W swojej ocenie adekwatności z 2014 r. dotyczącej dyrektywy 94/62/WE Komisja zaleciła dostosowanie **do** wymogów zasadniczych **■** , które uznano za jedno z kluczowych narzędzi umożliwiających osiągnięcie lepszej efektywności środowiskowej opakowań, **tak by były „bardziej konkretne i łatwiejsze do wyegzekwowania”, a także by je wzmocnić.**
- (5) Zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem określonym w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r., nowy Plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy określony w komunikacie Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zobowiązuje do zaostrzenia wymogów zasadniczych dotyczących opakowań, tak aby do 2030 r. wszystkie opakowania były zdatne do ponownego użycia lub recyklingu, oraz do rozważenia innych środków mających na celu ograniczenie (nadmiernego) stosowania opakowań i odpadów opakowaniowych, propagowanie projektowania z myślą o ponownym użyciu opakowań i ich zdatności do recyklingu, zmniejszenie złożoności materiałów opakowaniowych oraz wprowadzenie wymogów dotyczących zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych. **Podkreśla również konieczność ograniczenia marnotrawienia żywności.** Komisja **zobowiązuje się** do oceny możliwości wprowadzenia ogólnounijnego etykietowania, które ułatwiłoby prawidłową selekcję odpadów opakowaniowych u źródła.

- (6) Opakowania z tworzyw sztucznych są najbardziej wysokoemisyjnym materiałem, a pod względem zużycia paliw kopalnych recykling odpadów z tworzyw sztucznych jest około pięć razy korzystniejszy niż spalanie z odzyskiem energii. Zgodnie z założeniami Europejskiej strategii na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym określonej w komunikacie Komisji z dnia 16 stycznia 2018 r., w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym zobowiązano się do zwiększenia wykorzystania tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu i przyczynienia się do bardziej zrównoważonego stosowania tworzyw sztucznych. Budżet Unii i system zasobów własnych przyczyniają się do zmniejszenia zanieczyszczenia odpadami opakowaniowymi z tworzyw sztucznych. Od 1 stycznia 2021 r. decyzją Rady (UE, Euratom) 2020/2053⁴ wprowadzono krajowy wkład, który jest proporcjonalny do ilości odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, które nie są poddawane recyklingowi w poszczególnych państwach członkowskich. Ten rodzaj zasobów własnych *to* jedna z zachęt do zmniejszenia zużycia produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz wspierania recyklingu i gospodarki o obiegu zamkniętym.
- (7) W swoich konkluzjach z 11 grudnia 2020 r. pt. „Ku ekologicznej odbudowie opartej na obiegu zamkniętym” Rada podkreśliła, że przegląd dyrektywy 94/62/WE powinien doprowadzić do aktualizacji i przyjęcia bardziej konkretnych, skuteczniejszych i łatwiejszych do wdrożenia przepisów *wspierających* zrównoważone opakowania na rynku wewnętrznym i ograniczających złożoność opakowań, tak by propagować rozwiązania wykonalne z ekonomicznego punktu widzenia, zwiększyć zdatność *opakowań* do ponownego użycia i recyklingu, jak również ograniczyć do minimum obecność substancji potencjalnie niebezpiecznych w materiałach opakowaniowych, szczególnie w materiałach opakowaniowych żywności, oraz zapewnić etykietowanie opakowań w sposób łatwy do zrozumienia, by informować konsumentów o zdatności *danego opakowania* do recyklingu oraz o tym, gdzie wyrzucać odpady opakowaniowe, by ułatwić **recykling**.

---

⁴ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1).

- (8) W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym⁵ podkreślono cel, jakim jest stworzenie możliwości ponownego użycia lub recyklingu wszystkich opakowań w rentowny sposób do 2030 r. i wezwano Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego obejmującego środki i cele w zakresie ograniczenia ilości odpadów oraz ambitne podstawowe wymogi w dyrektywie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, aby ograniczyć zbyt duże opakowania, w tym w handlu elektronicznym, poprawić podatność do recyklingu i zmniejszyć złożoność opakowań, zwiększyć zawartość materiałów pochodzących z recyklingu, wycofać niebezpieczne i szkodliwe substancje oraz propagować ponowne użycie.
- (9) Niniejsze rozporządzenie stanowi uzupełnienie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/...⁶⁺, zgodnie z którym opakowanie nie jest uznawane za konkretną kategorię produktu. Należy jednak przypomnieć, że w aktach delegowanych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/...⁺⁺ można ustanowić dodatkowe lub bardziej szczegółowe wymogi dotyczące **opakowań określonych produktów**, w szczególności w odniesieniu do minimalizacji opakowań w przypadku, gdy projektowanie lub przeprojektowanie produktów może prowadzić do uzyskania opakowań o mniejszym wpływie na środowisko.

---

⁵ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 11.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... ustanawiające ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, zmieniające dyrektywę (UE) 2020/1828 i rozporządzenie (UE) 2023/1542 oraz uchylające dyrektywę 2009/125/WE (Dz.U. L, ..., ELI: ...).

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 106/23 (2022/0095(COD)) oraz podać w przypisie numer, datę i odniesienie do publikacji tego rozporządzenia w Dz.U.

⁺⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 106/23 (2022/0095 (COD)).

- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich opakowań wprowadzanych do obrotu w Unii oraz do wszystkich odpadów opakowaniowych, niezależnie od rodzaju opakowania lub zastosowanego materiału. Mając na względzie zapewnienie jasności prawa, należy przereformować definicję opakowań zawartą w dyrektywie 94/62/WE, nie zmieniając jej meritum. Opakowanie handlowe, opakowanie zbiorcze i opakowanie transportowe powinny być zdefiniowane oddzielnie, aby uniknąć powielania terminologii. W związku z tym opakowanie handlowe stanowi opakowanie bezpośrednie, opakowanie zbiorcze – opakowanie drugorzędne, a opakowanie transportowe – opakowanie trzeciorzędne.
- (11) *Kubków, pojemników na żywność, torebek na kanapki lub innych wyrobów, które mogą spełniać funkcję opakowania, nie należy uznawać za opakowania, w przypadku gdy zostały one zaprojektowane w taki sposób, by były sprzedawane puste przez dystrybutora końcowego i są do tego przeznaczone. Tego rodzaju wyroby należy uznawać za opakowanie wyłącznie w przypadkach, gdy zostały zaprojektowane w taki sposób i są przeznaczone do tego, by zawartość była w nich umieszczana w punkcie sprzedaży – wówczas są one uznawane za „opakowanie usługowe” – lub gdy są sprzedawane przez dystrybutora końcowego z zawartością w postaci żywności i napojów, o ile pełnią funkcję opakowania.*
- (12) *Definicja opakowania dla produkcji podstawowej nie powinna prowadzić do rozszerzenia zakresu produktów uznawanych za opakowania w rozumieniu niniejszego rozporządzenia. Wprowadzenie tej definicji i jej zastosowanie w definicji „producenta” gwarantuje, że za producenta w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uznaje się osobę prawną lub fizyczną udostępniającą ten rodzaj opakowań po raz pierwszy, a nie przedsiębiorstwa sektora pierwotnego (np. rolników) stosujące tego rodzaju opakowania.*

- (13) Wyrobu, który stanowi integralną część produktu, oraz jest niezbędny do przechowywania, ochrony lub konserwacji tego produktu przez cały jego cykl żywotności oraz w przypadku, gdy wszystkie elementy **tego wyrobu** przeznaczone są do użycia, spożycia lub unieszkodliwienia naraz, nie należy uznawać za opakowanie, jako że jego funkcjonalność jest nieodłącznie związana z tym, że stanowi on część produktu. W kontekście zachowań konsumentów w zakresie unieszkodliwiania torebek na herbatę i kawę, jak również jednoporcjowych opakowań z kawą lub herbatą, które w praktyce są unieszkodliwiane razem z pozostałościami produktu, co prowadzi do zanieczyszczenia strumieni kompostowania i recyklingu, te konkretne wyroby należy jednak traktować jak opakowania. Takie podejście jest zgodne z celem dotyczącym zwiększenia selektywnej zbiórki bioodpadów zgodnie z wymogami art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁷ i **zapewnia** spójność w odniesieniu do zobowiązań finansowych i operacyjnych. **Farby, atramenty, werniksy, lakiery i spoiwa umieszczone bezpośrednio na produkcie nie powinny być objęte zakresem definicji opakowania. Jednak etykiety zawieszane bezpośrednio lub umieszczone na produkcie, w tym przyklepne etykiety umieszczone na owocach i warzywach, są objęte definicją opakowania, ponieważ spoiwem jest klej, a nie etykieta. Ponadto, jeżeli dany materiał tworzący jednostkę opakowania stanowi jedynie nieznaczną część tej jednostki opakowania i w żadnym wypadku nie więcej niż 5 % jego masy całkowitej, takiej jednostki opakowania nie należy uznawać za opakowanie kompozytowe. W niniejszym rozporządzeniu definicja opakowań kompozytowych nie powinna wyłączać opakowań jednorazowego użytku częściowo wykonanych z tworzyw sztucznych, niezależnie od wartości progowej, z wymogów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904⁸ w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko.**

---

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1).

- (14) *Opakowania należy wprowadzać do obrotu wyłącznie wówczas, gdy spełniają wymogi w zakresie zrównoważoności i etykietowania ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Należy uznać, że wprowadzenie do obrotu ma miejsce, gdy opakowanie zostaje po raz pierwszy udostępnione na rynku unijnym, dostarczone przez wytwórcę lub importera do celów dystrybucji, konsumpcji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie. W związku z tym opakowania wprowadzone do obrotu w Unii przed datą rozpoczęcia stosowania odpowiednich wymogów oraz znajdujące się w magazynach dystrybutorów, w tym detalistów i hurtowników, nie powinny musieć spełniać tych wymogów.*
- (15) Zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w **dyrektywie 2008/98/WE** oraz **z** myśleniem w kategoriach cyklu życia produktu zorientowanym na uzyskanie najlepszego ogólnego wyniku dla środowiska, środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu **powinny mieć na celu zmniejszenie** ilości opakowań wprowadzanych do obrotu pod względem ich objętości i masy oraz **zapobieganie** wytwarzaniu odpadów opakowaniowych, zwłaszcza poprzez minimalizację opakowań, unikanie opakowań w przypadku gdy nie są one potrzebne oraz zwiększenie ponownego użycia opakowań. Ponadto środki te mają na celu **zwiększenie** wykorzystania materiałów z recyklingu w opakowaniach, **szczególnie** w opakowaniach z tworzyw sztucznych, w przypadku których wykorzystanie materiałów z recyklingu jest bardzo niskie, **przez rozbudowanie systemów wysokiej jakości recyklingu, a tym samym podwyższenie** współczynników recyklingu dla wszystkich opakowań i **poprawienie** jakości powstałych surowców wtórnych, przy jednoczesnym ograniczeniu innych form odzysku i trwałego składowania.

- (16) *Zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, w której składowanie odpadów na składowiskach jest najmniej preferowanym rozwiązaniem, środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny służyć zmniejszeniu ilości składowanych odpadów opakowaniowych.*
- (17) Opakowania powinny być projektowane, wytwarzane i wprowadzane do obrotu w sposób umożliwiający ich ponowne użycie *jak najwięcej razy* lub poddanie wysokiej jakości recyklingowi oraz minimalizujący ich wpływ na środowisko w całym cyklu życia opakowań i produktów, dla których zostały one zaprojektowane. *Komisji należy powierzyć uprawnienia do przyjmowania zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie przez określenie minimalnej liczby rotacji opakowań wielokrotnego użytku w poszczególnych kategoriach opakowań.*
- (18) Zgodnie z celami określonymi w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i w komunikacie Komisji z dnia 14 października 2020 r. pt. „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” („Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności”) oraz w celu zapewnienia należytego zarządzania chemikaliami w trakcie ich cyklu życia oraz przejścia na nietoksyczną gospodarkę o obiegu zamkniętym, a także mając na uwadze znaczenie opakowań w życiu codziennym, konieczne jest *uwzględnienie* w niniejszym rozporządzeniu *wpływu opakowań* na zdrowie ludzi, środowisko oraz na szeroko pojęty zrównoważony charakter, w tym na obieg zamknięty, wynikający z *obecności* substancji potencjalnie niebezpiecznych w *całym* cyklu życia opakowań, od produkcji po użytkowanie i koniec przydatności do użycia, w tym w gospodarowaniu odpadami.

- (19) Biorąc pod uwagę postęp naukowo-techniczny, opakowania powinny być projektowane i wytwarzane w **taki** sposób, aby ograniczyć obecność w ich składzie niektórych metali ciężkich i innych substancji potencjalnie niebezpiecznych. Jak stwierdzono w Strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności, należy minimalizować stosowanie substancji potencjalnie niebezpiecznych i w miarę możliwości zastępować je, stopniowo wycofując najbardziej szkodliwe substancje w odniesieniu do innych niż nieodzowne zastosowań społecznych, w szczególności w produktach konsumpcyjnych. W związku z tym należy minimalizować stosowanie substancji potencjalnie niebezpiecznych jako składników materiału opakowaniowego lub którejkolwiek z części składowych opakowania w celu zapewnienia, aby opakowania oraz materiały uzyskane w wyniku recyklingu opakowań nie miały **żadnego** negatywnego wpływu na zdrowie ludzi lub środowisko przez cały cykl życia opakowań.
- (20) ***Substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) to grupa tysięcy syntetycznych chemikaliów, które są powszechnie wykorzystywane w Unii i na całym świecie i mają szeroki zakres zastosowań. Materiały i opakowania przeznaczone do kontaktu z żywnością są jednym z najistotniejszych sektorów pod względem wielkości obrotu PFAS. Wszystkie PFAS objęte zakresem niniejszego rozporządzenia są albo same w sobie bardzo trwałe, albo ulegają rozkładowi na bardzo trwałe PFAS w środowisku. Analizując w szczególności uznane za najbardziej niepokojące skutki dla zdrowia ludzkiego wynikające z długotrwałej ekspozycji ludzi, tj. rakotwórczość, mutagenność, szkodliwy wpływ na rozrodczość, w tym na laktację lub poprzez laktację, oraz działanie toksyczne na narządy docelowe, duża liczba PFAS jest klasyfikowana w odniesieniu do co najmniej jednego z tych pięciu skutków. W związku z właściwościami fizycznymi PFAS, w szczególności trwałością oraz ze zidentyfikowanym wpływem niektórych PFAS na zdrowie, PFAS stanowią zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzkiego.***

- (21) *PFAS w materiałach przeznaczonych do kontaktu z żywnością będą nieuchronnie prowadzić do ekspozycji ludzi. Ze względu na fakt, że zagrożenia związane z PFAS nie mają charakteru progowego, ekspozycja na PFAS z materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością stanowi niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego. Należy zatem ograniczyć stosowanie PFAS w opakowaniach przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Aby uniknąć pokrywania się z ograniczeniami dotyczącymi stosowania PFAS określonymi w innych aktach prawnych Unii, Komisja powinna przeprowadzić ocenę dotyczącą potrzeby zmiany lub uchylecia tego ograniczenia.*
- (22) *Bisfenol A (BPA) to związek chemiczny stosowany do produkcji materiałów mających kontakt z żywnością, takich jak naczynia kuchenne wielokrotnego użytku z tworzyw sztucznych czy wewnętrzne powłoki puszek, i służy głównie za warstwę ochronną. Zgodnie z oceną opublikowaną w 2023 r. przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) ekspozycja na BPA, która może mieć miejsce w wyniku przeniknięcia tej substancji do żywności i napojów a następnie spożycia przez konsumentów, może stanowić dla konsumentów ryzyko o niskim poziomie.*
- (23) *Biorąc pod uwagę trwającą procedurę dotyczącą bisfenolu A (BPA), zgodnie z uprawnieniami przyznanymi Komisji na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁹ w sprawie materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, ograniczenie stosowania BPA będzie miało zastosowanie między innymi do wszystkich opakowań żywności. Oczekuje się, że proponowane ograniczenie zostanie przyjęte przed końcem 2024 r., a ogólny okres przejściowy będzie wynosić 18 miesięcy.*

---

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

- (24) Zgodnie z planem działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby, przedstawionym w komunikacie Komisji z dnia 12 maja 2021 r., unijna polityka powinna opierać się na zasadach działania zapobiegawczego u źródła. W Strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności Komisja podkreśliła, że należy wzmocnić rozporządzenia (WE) nr 1907/2006¹⁰ i (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady¹¹ leżące u podstaw unijnych uregulowań dotyczących chemikaliów oraz uzupełnić je spójnymi podejściami do oceny chemikaliów i zarządzania nimi w obowiązujących przepisach sektorowych. Ilości substancji w opakowaniach i częściach składowych opakowań są zatem ograniczone u źródła i podlegają przede wszystkim rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 zgodnie z przepisami i procedurami ustanowionymi w jego tytule VIII w celu ochrony zdrowia ludzi i środowiska na wszystkich etapach cyklu życia substancji, w tym na etapie odpadu. W związku z tym należy przypomnieć, że rozporządzenie to *ma zastosowanie w przypadku przyjmowania lub zmiany* ograniczeń dotyczących substancji wytwarzanych na potrzeby stosowania lub stosowanych w produkcji opakowań lub części składowych opakowań, a także wprowadzania do obrotu substancji obecnych w opakowaniach lub częściach składowych opakowań.

---

¹⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

W odniesieniu do opakowań objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 należy przypomnieć, że rozporządzenie to stosuje się w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów pakowanej żywności. ***Możliwe jest, że substancje obecne w opakowaniach, częściach składowych opakowań i odpadach opakowaniowych podlegają również ograniczeniom wynikającym z innych aktów prawnych Unii, takich jak ograniczenia i zakazy dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych ustanowione na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1021 Parlamentu Europejskiego i Rady¹².***

- (25) Oprócz ograniczeń określonych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 oraz **■** mających zastosowanie w odniesieniu do ***materialów i wyrobów*** przeznaczonych do kontaktu z żywnością, oraz ograniczeń określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 należy, w celu zachowania spójności, utrzymać obowiązujące ograniczenia dotyczące obecności ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach lub częściach składowych opakowań.

---

¹² ***Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45).***

- (26) Odstępstwa dotyczące poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego obecnych w opakowaniach lub częściach składowych opakowań ustanowiono w decyzji Komisji 2001/171/WE¹³ i decyzji Komisji 2009/292/WE¹⁴ przyjętych na podstawie dyrektywy 94/62/WE i należy je utrzymać również w niniejszym rozporządzeniu. W celu zmiany lub uchylecia **tych** odstępstw ■ lub **obniżenia** dopuszczalnej wartości stężenia **tych** metali w niniejszym rozporządzeniu z myślą o dostosowaniu **tych wartości** do postępu naukowo-technicznego, należy jednak przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów *delegowanych* zgodnie z art. 290 *TFUE*. *Na podstawie „Strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności” ta sama wartość dopuszczalna dla substancji niebezpiecznych ma co do zasady mieć zastosowanie do surowców pierwotnych i materiałów pochodzących z recyklingu. Mogą jednak zaistnieć wyjątkowe okoliczności, w których konieczne może być odstępstwo od tej zasady. W takich przypadkach inna wartość dopuszczalna dla materiału pochodzącego z recyklingu w porównaniu z surowcami pierwotnymi powinna być uzasadniana na podstawie analizy poszczególnych przypadków. Zmieniając obecne odstępstwa dotyczące poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego, Komisja powinna uwzględniać tę zasadę.*

---

¹³ Decyzja Komisji 2001/171/WE z dnia 19 lutego 2001 r. ustanawiająca warunki odstępstwa dla opakowań szklanych w zakresie poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych dyrektywą 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, (Dz.U. L 62 z 2.3.2001, s. 20).

¹⁴ Decyzja Komisji 2009/292/WE z dnia 24 marca 2009 r. ustanawiająca warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 44).

(27) **Bez uszczerbku dla ograniczeń dotyczących PFAS** niniejsze rozporządzenie nie powinno umożliwiać ograniczania **stosowania** substancji z powodów bezpieczeństwa chemicznego lub bezpieczeństwa żywności, **chyba że występuje niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, co obejmuje m.in.** ograniczenia dotyczące ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego, które zostały już ustanowione na podstawie dyrektywy 94/62/WE i **które** powinny być nadal uwzględniane w niniejszym rozporządzeniu, biorąc pod uwagę, że ograniczenia te są uwzględnione w innych **aktach prawnych** Unii. Niniejsze rozporządzenie powinno **jednak również** umożliwiać ograniczenie – głównie z powodów innych niż bezpieczeństwo chemiczne lub bezpieczeństwo żywności – stosowania substancji, które są obecne w opakowaniach i częściach składowych opakowań lub są wykorzystywane w procesach ich wytwarzania i negatywnie wpływają na zrównoważoność opakowań, w szczególności w odniesieniu do ich obiegu zamkniętego, zwłaszcza do **procesów** ponownego użycia lub recyklingu.

- (28) Projektowanie opakowań z myślą o ich recyklingu, gdy staną się odpadami opakowaniowymi, jest jednym z najwydajniejszych środków poprawy obiegu zamkniętego opakowań, podniesienia współczynników recyklingu opakowań oraz wykorzystania w opakowaniach materiałów z recyklingu. Kryteria projektowania opakowań z myślą o recyklingu zostały ustanowione w odniesieniu do szeregu formatów opakowań w ramach dobrowolnych programów branżowych lub przez niektóre państwa członkowskie, **które ustanowiły je** w celu modulacji opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Aby zapobiegać powstawaniu barier na rynku wewnętrznym i zapewnić równe warunki działania podmiotom w przedmiotowej branży, a także mając na celu propagowanie zrównoważonego charakteru opakowań, ważne jest ustanowienie obowiązkowych wymogów dotyczących zdatności opakowań do recyklingu przez zharmonizowanie na poziomie Unii kryteriów i metodyki oceny zdatności opakowań do recyklingu z wykorzystaniem metody projektowania z myślą o recyklingu. Aby osiągnąć cel określony w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym, zgodnie z którym do 2030 r. wszystkie opakowania powinny być zdatne do recyklingu w opłacalny sposób, **opakowania zdatne do recyklingu powinny być projektowane z myślą o recyklingu materiałów, a** klasy efektywności recyklingu opakowań należy ustanowić na podstawie kryteriów projektowania z myślą o recyklingu w odniesieniu do kategorii opakowań wymienionych w załączniku II i **wyrażonych w klasach A, B lub C, tak aby opakowania można było uznać za zdatne do recyklingu i w związku z tym zezwolić na wprowadzenie ich do obrotu. Jeżeli opakowania klasyfikują się poniżej klasy C, należy je uznać za technicznie niezdatne do recyklingu, a ich wprowadzanie do obrotu powinno zostać ograniczone.** Opakowania będą musiały jednak spełniać **te kryteria dopiero** od 1 stycznia 2030 r., aby dać podmiotom gospodarczym wystarczającą ilość czasu na dostosowanie się. **Od dnia 1 stycznia 2038 r. opakowania powinny być zgodne z klasą B, aby mogły zostać wprowadzone do obrotu.**

- (29) *Zgodnie z definicją zawartą w niniejszym rozporządzeniu recykling materiałów powinien uzupełniać definicje recyklingu i odzysku materiałów zawarte w dyrektywie 2008/98/WE. Recykling materiałów utrzymuje zasoby w obiegu w obrębie gospodarki materiałowej i w związku z tym nie powinien obejmować biologicznego przetwarzania odpadów. Definicja recyklingu materiałów nie powinna mieć wpływu na obliczanie celów w zakresie recyklingu określonych dla państw członkowskich na podstawie niniejszego rozporządzenia. Cele te i ich obliczanie opierają się na definicji „recyklingu” na podstawie dyrektywy 2008/98/WE.*
- (30) *Wysokiej jakości recykling oznacza, że materiały pochodzące z recyklingu, w oparciu o ich zachowane właściwości techniczne, mają równoważną lub wyższą jakość w porównaniu z materiałem oryginalnym i mogą być wykorzystywane jako substytut surowców pierwotnych do opakowań lub podobnych zastosowań. Materiał pochodzący z recyklingu może być poddawany recyklingowi wielokrotnie. Aby umożliwić produkcję wysokiej jakości surowców pochodzących z recyklingu, kluczowe znaczenie ma zbieranie odpowiednio posortowanych odpadów opakowaniowych. Różnica między recyklingiem materiałów a recyklingiem wysokiej jakości polega na tym, że w ramach recyklingu materiałów materiały opakowaniowe przetwarzane są na materiały, podczas gdy w ramach wysokiej jakości recyklingu opakowania przetwarzane są na materiały o takiej jakości, że można je wykorzystać jako opakowania o tej samej klasie jakości lub do innych zastosowań, w których zachowana jest jakość materiału pochodzącego z recyklingu.*

- (31) Ponieważ ocena spełnienia kryteriów projektowania z myślą o recyklingu *sama w sobie* nie gwarantuje, że opakowania będą w praktyce poddawane recyklingowi, konieczne jest ustanowienie jednolitej metodyki i *mechanizmu łańcucha kontroli pochodzenia zapewniającego faktyczny recykling odpadów* opakowaniowych *na dużą skalę*, który to mechanizm opierałby się na najnowocześniejszej selektywnej zbiórce *oraz ustalonych i sprawdzonych w warunkach operacyjnych* procesach sortowania i recyklingu.
- W związku z tym od 2035 r. należy przeprowadzać nową ocenę w oparciu o ilość (masę) faktycznie poddanego recyklingowi materiału z każdej kategorii opakowań zgodnie z metodyką i progami określonymi na podstawie art. 6. Progi dla recyklingu na dużą skalę należy określać z uwzględnieniem celu dotyczącego materiałów poddanych recyklingowi w skali rocznej określonego w niniejszym rozporządzeniu. Przewiduje się, że w 2030 r. państwa członkowskie przedstawią już Komisji pierwsze dane dotyczące ilości odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi według kategorii opakowań zgodnie z obowiązkami określonymi w art. 56 ust. 2 lit. c) oraz art. 56 ust. 4 w celu ich monitorowania. Producenci – w przypadku indywidualnego wypełniania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – organizacje ds. odpowiedzialności producenta, którym powierzono wykonywanie tych obowiązków lub – w przypadku gdy za organizację gospodarowania odpadami opakowaniowymi odpowiedzialne są organy publiczne – operatorzy gospodarujący odpadami opakowaniowymi powinni dopilnować, by odpady opakowaniowe były selektywnie zbierane i sortowane, a materiał z nich był poddawany recyklingowi w zainstalowanej infrastrukturze, z wykorzystaniem ustalonych procesów zachodzących w sprawdzonych warunkach operacyjnych, a także powinni dostarczyć wytwórcy całą dokumentację techniczną zapewniającą recykling opakowań na dużą skalę.*

- (32) W celu ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących projektowania opakowań z myślą o zapewnieniu ich zdolności do recyklingu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia szczegółowych kryteriów projektowania opakowań z myślą o recyklingu w podziale na **kategorie** opakowań. **Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych** w celu oceny, **czy opakowanie jest poddawane recyklingowi** na dużą skalę, w tym w odniesieniu do kategorii opakowań niewymienionych w niniejszym rozporządzeniu. ■
- (33) Aby pobudzić innowacje w dziedzinie opakowań, w przypadku opakowań, które posiadają innowacyjne cechy skutkujące znaczną poprawą podstawowej funkcji opakowania i które przynoszą wyraźne korzyści dla środowiska, należy wprowadzić ■ dodatkowy termin pięciu lat na spełnienie wymogów dotyczących zdolności do recyklingu. Innowacyjne cechy należy **uzasadnić, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania nowych materiałów, a planowane ustanowienie ścieżki recyklingu** należy wyjaśnić w dokumentacji technicznej dołączonej do opakowania. **Informacje te powinny być wykorzystywane między innymi do zmiany, w razie potrzeby, aktów wykonawczych w sprawie kryteriów projektowania z myślą o recyklingu. Podmiot gospodarczy powinien również powiadomić Komisję i właściwy organ przed wprowadzeniem do obrotu innowacyjnych opakowań.**

- (34) Aby chronić zdrowie i bezpieczeństwo ludzi i zwierząt, ze względu na charakter produktów w opakowaniu i związane z nim wymogi, wymogi dotyczące zdolności do recyklingu nie powinny mieć **obowiązkowo** zastosowania do opakowań bezpośrednich zgodnie z definicją w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) 2019/6¹⁵ i dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/EC¹⁶, które mają bezpośredni kontakt z produktem leczniczym, a także do **opakowań zewnętrznych zgodnie z definicją w wyżej wymienionych aktach w przypadkach, w których takie opakowania są niezbędne do spełnienia szczególnych wymogów w celu zachowania jakości produktu leczniczego.**

---

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43).

¹⁶ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67).

Ponadto wymogi dotyczące podatności do recyklingu nie powinny mieć obowiązkowo zastosowania do opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania wyrobów medycznych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745¹⁷ oraz wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746¹⁸, do opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywanych do pakowania żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego objętej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013¹⁹, ani do opakowań wykorzystywanych do transportu towarów niebezpiecznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/68/WE²⁰. Opakowania handlowe wykonane z lekkiego drewna, korka, tekstyliów, gumy, ceramiki lub porcelany również powinny być zwolnione, z wyjątkiem z ustępu 6aa, ponieważ są wprowadzane do obrotu w bardzo małych ilościach, tj. każda z tych kategorii stanowi mniej niż 1 % masy opakowań wprowadzonych do obrotu w Unii.

---

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylecia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* oraz uchylecia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 176).

¹⁹ ***Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).***

²⁰ Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13).

- (35) Niektóre państwa członkowskie podejmują działania mające na celu zachęcanie do zwiększenia zdolności opakowań do recyklingu przez modulację opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta; takie inicjatywy podejmowane na szczeblu krajowym mogą powodować niepewność regulacyjną dla podmiotów gospodarczych, w szczególności gdy dostarczają one opakowania w kilku państwach członkowskich. Modulacja opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta jest również skutecznym instrumentem ekonomicznym zachęcającym do projektowania opakowań o bardziej zrównoważonym charakterze prowadzącego do zwiększenia zdolności opakowań do recyklingu, przy jednoczesnej poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego. Konieczne jest zatem zharmonizowanie kryteriów modulacji opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta w oparciu o klasę efektywności recyklingu ustaloną w wyniku oceny zdolności do recyklingu, przy czym nie należy ustalać rzeczywistych kwot takich opłat. Z uwagi na fakt, że kryteria te powinny być powiązane z kryteriami dotyczącymi zdolności opakowań do recyklingu, należy nadać Komisji uprawnienia do przyjmowania takich zharmonizowanych kryteriów, w tym samym czasie, w którym dla poszczególnych kategorii opakowań opracowuje się szczegółowy projekt kryteriów projektowania z myślą o recyklingu.

- (36) Aby zapewnić obieg zamknięty opakowań, należy je projektować i produkować w taki sposób, aby możliwe było zwiększenie zastępowania surowców pierwotnych materiałami pochodzącymi z recyklingu. Zwiększone wykorzystanie materiałów pochodzących z recyklingu wspiera rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym ze sprawnie funkcjonującymi rynkami materiałów pochodzących z recyklingu, zmniejsza koszty, zależności i negatywny wpływ na środowisko w związku z wykorzystaniem surowców pierwotnych, a także pozwala na bardziej zasobooszczędne wykorzystanie materiałów. W odniesieniu do poszczególnych materiałów opakowaniowych najniższą zawartość materiałów pochodzących z recyklingu mają opakowania z tworzyw sztucznych. Aby możliwie najskuteczniej przeciwdziałać tym problemom, należy zwiększyć wykorzystanie tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu poprzez ustanowienie obowiązkowych celów w zakresie zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych na różnych poziomach w zależności od stopnia wrażliwości produktu umieszczanego w opakowaniu²¹ w przypadku różnych zastosowań związanych z opakowaniami z tworzyw sztucznych; ponadto należy zapewnić, by cele te stały się wiążące do 2030 r. Aby zapewnić wprowadzenie obiegu zamkniętego opakowań w *sposób stopniowy*, od 2040 r. należy stosować podwyższone cele.

²¹ Opakowania do kontaktu z produktami wrażliwymi to opakowania z tworzyw sztucznych na produkty objęte rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29), rozporządzeniem (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającym dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz uchylenia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 176), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/4 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie wytwarzania, wprowadzania na rynek i stosowania paszy leczniczej, zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającym dyrektywę Rady 90/167/EWG (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 1), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającym dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43), dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67) oraz dyrektywą 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13).

- (37) Należy wyjaśnić, że papier powstały w procesie pozyskiwania pulpy drzewnej **nie powinien być** uznawany za **objęty** definicją tworzywa sztucznego **na podstawie niniejszego rozporządzenia**.
- (38) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi i zwierząt zgodnie z wymogami zawartymi w **przepisach** Unii oraz aby uniknąć jakiegokolwiek ryzyka dla bezpieczeństwa dostaw oraz bezpieczeństwa leków i **bezpieczeństwa** wyrobów medycznych, należy **zwolnić** z obowiązku zapewnienia minimalnej zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach bezpośrednich z tworzyw sztucznych ■ opakowania bezpośrednie zdefiniowane w ■ rozporządzeniu (UE) 2019/6 i w ■ dyrektywie 2001/83/WE, a także opakowania z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywane do pakowania wyrobów medycznych objętych rozporządzeniem (UE) 2017/745, opakowania z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywane do pakowania wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objęte rozporządzeniem (UE) 2017/746 **oraz opakowania z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi wykorzystywane do pakowania żywności przeznaczonej wyłącznie dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, objętej rozporządzeniem (UE) nr 609/2013. Wyłączenie** to powinno mieć również zastosowanie do opakowań zewnętrznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych zdefiniowanych w ■ ■ rozporządzeniu (UE) 2019/6 i w dyrektywie 2001/83/WE w przypadkach, gdy muszą one spełniać szczególne wymogi w celu zachowania jakości produktu leczniczego.
- (39) **Aby osiągnąć cele w zakresie włączenia zawartości materiałów z recyklingu, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, Komisja powinna opublikować, nie później niż 3 lata po wejściu w życie, przegląd stanu rozwoju technologicznego i efektywności środowiskowej opakowań z biopochodnych tworzyw sztucznych oraz, w stosownych przypadkach, przedstawić wniosek ustawodawczy zawierający wymogi i cele w zakresie zrównoważoności.**

- (40) Aby zapobiegać powstawaniu barier na rynku wewnętrznym i zapewnić efektywne wykonywanie obowiązków *wynikających z niniejszego rozporządzenia*, podmioty gospodarcze powinny zapewnić, aby część każdego *opakowania* wykonana z tworzywa sztucznego zawierała określoną minimalną zawartość procentową materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, *w podziale na rodzaje i formaty opakowań (wymienione w tabeli 1 w załączniku II), zakłady produkcyjne i lata*.
- (41) *Wykorzystanie zakładu produkcyjnego jako podstawy obliczeń oznacza, że wytwórca opakowań będzie miał pewną swobodę w osiąganiu minimalnej zawartości procentowej materiałów z recyklingu. Zakład produkcyjny należy rozumieć jako odnoszący się tylko do jednego zakładu przemysłowego, w którym produkowane są opakowania.*
- (42) Należy stworzyć zachętę dla podmiotów gospodarczych do zwiększania zawartości materiałów z recyklingu w częściach opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych. *Jednym ze sposobów na osiągnięcie tego celu jest zapewnienie modulacji opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta na podstawie zawartości procentowej materiałów z recyklingu w opakowaniach. W takich przypadkach modulacja opłat powinna opierać się na wspólnych zasadach obliczania i weryfikacji zawartości materiałów z recyklingu w takich opakowaniach. W tym kontekście państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania istniejących systemów zapewniających wcześniejszy i sprawiedliwy dostęp do materiałów pochodzących z recyklingu, aby osiągnąć minimalne cele w zakresie zawartości materiałów z recyklingu, pod warunkiem że spełniają one wymogi niniejszego rozporządzenia. Ponadto priorytetowy dostęp do materiałów pochodzących z recyklingu powinien być przyznawany po cenach rynkowych, a ilość recyklatów, do których przyznano pierwszeństwo dostępu, powinna odpowiadać ilości opakowań wprowadzonych przez podmiot gospodarczy do obrotu w danym państwie członkowskim w określonym terminie.*

- (43) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania przepisów dotyczących obliczania i weryfikacji udziału materiałów z recyklingu **otrzymanych z odzyskania** odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych w **podziale na rodzaje i formaty opakowań wymienione w tabeli 1 w załączniku II, na zakład produkcyjny i rok**, uwzględniając wpływ procesu recyklingu na środowisko oraz aby określić format dokumentacji technicznej, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania przepisów wykonawczych zgodnie z **rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²²**.
- (44) **Aby zapewnić rynek wewnętrzny wysokiej jakości recyklingu tworzyw sztucznych i wykorzystania surowców wtórnych, wykonana z tworzywa sztucznego część opakowań wprowadzanych do obrotu powinna zawierać określoną minimalną zawartość procentową materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, w podziale na rodzaje i formaty opakowań wymienione w tabeli 1 w załączniku II, obliczoną w podziale na zakłady produkcyjne i lata. Rodzaj opakowania należy rozumieć jako odnoszący się do głównego polimeru, z którego wykonane jest opakowanie, natomiast format opakowania należy rozumieć jako odnoszący się do rozmiaru i kształtu konkretnej jednostki opakowania.**

---

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(45) *Wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, w szczególności w odniesieniu do poziomu emisji do powietrza, wody i gleby, jest konieczny z kilku powodów. Po pierwsze, zmiana klimatu jest zjawiskiem globalnym, przekraczającym granice, a jej skutki nie mają bezpośredniego związku ze źródłem emisji gazów cieplarnianych: kraje o niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych mogą doświadczyć skutków zmiany klimatu, które są nieproporcjonalne do ich indywidualnego udziału w globalnych emisjach gazów cieplarnianych. Po drugie, systemy wodne są wzajemnie powiązane, w tym poprzez prądy oceaniczne, a dotychczasowe doświadczenia pokazują, że zanieczyszczenie, w tym związane z odpadami z tworzyw sztucznych, występujące w jednej części planety, może się szeroko rozprzestrzeniać na inne oceany i kontynenty. Po trzecie, emisje do gleby mogą mieć nie tylko skutki lokalne, ale również transgraniczne, zwłaszcza gdy emisje te trafiają do obiegu wody w przyrodzie. Propagowanie wykorzystywania materiałów z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych opiera się na założeniu, że sama zawartość materiałów z recyklingu została wyprodukowana w sposób zrównoważony środowiskowo, tak aby ograniczyć ślad węglowy i wspierać gospodarkę o obiegu zamkniętym. W tym celu należy wprowadzić pewne środki bezpieczeństwa z myślą o zapewnieniu, by sposób uzyskiwania zawartości materiałów z recyklingu nie zniweczył korzyści dla środowiska wynikających ze stosowania takiej zawartości materiałów z recyklingu w kolejnych opakowaniach z tworzyw sztucznych. W związku z tym konieczne jest zajęcie się powiązаныmi problemami środowiskowymi w sposób niedyskryminujący zarówno w odniesieniu do opakowań z tworzyw sztucznych produkowanych w UE, jak i przywożonych. W tym celu opakowania przywożone do Unii powinny podlegać równoważnym warunkom w odniesieniu do emisji i selektywnej zbiórki oraz kryteriów dotyczących zrównoważonego charakteru technologii recyklingu.*

(46) *Selektywna zbiórka odpadów z tworzyw sztucznych jest niezbędna, aby wywrzeć bezpośredni, pozytywny wpływ na poziom zbierania, jakość zbieranego materiału i jakość recyklatów. Umożliwia wysokiej jakości recykling i zwiększa wykorzystanie wysokiej jakości surowców wtórnych. Dążenie do „społeczeństwa stosującego recykling” pomaga uniknąć wytwarzania odpadów i wykorzystywać odpady jako zasób, unikając blokowania zasobów na niższych poziomach hierarchii postępowania z odpadami, które ma szkodliwy wpływ na środowisko i skutkuje nieuwzględnianiem racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami. Selektywna zbiórka nie pozwala również uniknąć mieszania odpadów niebezpiecznych i odpadów innych niż niebezpieczne, zapewniając bezpieczeństwo odpadów i ich przemieszczania oraz unikając zanieczyszczenia, zgodnie z przepisami międzynarodowymi, takimi jak Konwencja bazylejska z dnia 22 marca 1989 r. o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych²³, Konwencja Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza²⁴, Konwencja z dnia 29 grudnia 1972 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu mórz przez zatapianie odpadów i innych substancji („konwencja londyńska”) i protokół do niej z 1996 r. („protokół londyński”), załącznik V do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973 (MARPOL), zmodyfikowanej przynależnym do niej protokołem z 1978 r.*

---

²³ Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 3.

²⁴ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

(47) *Ponadto dyskusje na szczeblu międzynarodowym prowadzone w ramach różnych posiedzeń międzyrządowego komitetu negocjacyjnego ds. międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi, w tym środowisk morskich pod auspicjami Programu ONZ ds. Ochrony Środowiska, dowiodły na szczeblu międzynarodowym, że istnieje potrzeba zintensyfikowania działań w zakresie selektywnej zbiórki tworzyw sztucznych w celu ograniczenia jego wpływu na środowisko i pobudzenia gospodarki o obiegu zamkniętym, aby zapobiegać wytwarzaniu odpadów i ograniczyć eksploatację zasobów naturalnych, i uwidoczniły wolę ewentualnych umawiających się stron do przyjęcia służących temu środków. Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości²⁵ wymaga od stron ochrony środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenia do ograniczenia i, w miarę możliwości, stopniowego ograniczania zanieczyszczania powietrza i zapobiegania mu, w tym transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości. Na podstawie Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych²⁶ od stron wymaga się podjęcia środków w celu zapobiegania wszelkim transgranicznym skutkom zanieczyszczenia wody, ich kontrolowania i ograniczania. Zgodnie z deklaracją z Rio z 1992 r. przyjętą przez Konferencję Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój”, zanieczyszczający powinien co do zasady ponosić koszty zanieczyszczenia. W związku z tym działalność przemysłowa, taka jak recykling tworzyw sztucznych, powinna iść w parze ze środkami zapobiegania zanieczyszczeniom i ich ograniczania.*

---

²⁵ Dz.U. L 171 z 27.6.1981, s. 13.

²⁶ Dz.U. L 186 z 5.8.1995, s. 44.

(48) *Cel środowiskowy polegający na propagowaniu materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych wymaga, aby recykling tworzyw sztucznych prowadzony był w sposób minimalizujący wynikające z niego zanieczyszczenie. W przeciwnym razie zanieczyszczenia przemysłowe emitowane podczas recyklingu zmniejszyłyby lub wyeliminowałyby wartość dodaną dla środowiska polegającą na zachęcaniu do wykorzystywania materiałów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu. Należy opracować kryteria dotyczące zrównoważonego charakteru technologii recyklingu odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych. Powinny one zapewniać wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, w szczególności w odniesieniu do poziomu emisji do powietrza, wody i gleby oraz efektywnego gospodarowania zasobami. W związku z tym recykling powinien być przeprowadzany w sposób racjonalny ekologicznie, prowadząc do wysokiej jakości procesów recyklingu i produktów recyklingu oraz zapewniając wysokie standardy dla sektorów recyklingu. Poprzez zapewnienie odpowiedniego poziomu zrównoważonego charakteru technologii recyklingu, a w konsekwencji recyklatu, propagowanie wykorzystywania materiałów pochodzących z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych staje się środkiem zgodnym z zasadami odpowiedzialności środowiskowej. Dyskusje podczas posiedzeń międzyrządowego komitetu negocjacyjnego ds. międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi, w tym środowisk morskich podkreślają również znaczenie zapewnienia, aby technologie recyklingu działały w sposób racjonalny ekologicznie.*

- (49) *Metodyka oceny, weryfikacji i poświadczania, w tym w drodze audytu zewnętrznego, równoważności przepisów stosowanych w przypadku, gdy materiały z recyklingu odzyskane z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych są poddawane recyklingowi lub zbierane poza Unią, powinna zapewniać wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, w szczególności w odniesieniu do poziomu emisji do powietrza, wody i gleby, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia, aby recykling odbywał się w sposób racjonalny ekologicznie, możliwości zapewnienia wysokiej jakości recyklingu, poziomu norm jakości dla sektorów recyklingu oraz poziomu efektywnego gospodarowania zasobami. Kwestie te mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia obiegu zamkniętego zasobów, a tym samym wywierania mniejszej presji na wyczerpywalne zasoby naturalne.*
- (50) *Należy przypomnieć, że materiały do kontaktu z żywnością zawierające tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu powinny spełniać wymogi określone w rozporządzeniu Komisji (UE) 2022/1616²⁷, które obejmuje wymogi w zakresie technologii recyklingu. W odniesieniu do opakowań z tworzyw sztucznych, z wyjątkiem opakowań wykonanych z politereftalanu etylenu, należy, z odpowiednim wyprzedzeniem w stosunku do daty rozpoczęcia stosowania odpowiednich wymogów dotyczących zawartości materiałów z recyklingu, dokonać ponownej oceny dostępności odpowiednich technologii recyklingu dla takich opakowań z tworzyw sztucznych, również w odniesieniu do statusu dopuszczenia na podstawie odpowiednich przepisów Unii, oraz wprowadzenia takiej technologii w praktyce. Na podstawie tej oceny może zaistnieć potrzeba wprowadzenia odstępstw od wymogów dotyczących zawartości materiałów z recyklingu w odniesieniu do określonych opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi lub dokonania przeglądu tych odstępstw. W tym celu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 *TFUE*.*

---

²⁷ Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/1616 z dnia 15 września 2022 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 282/2008 (Dz.U. L 243 z 20.9.2022, s. 3).

- (51) Aby uwzględnić ryzyko ewentualnej niewystarczającej podaży określonych odpadów z tworzyw sztucznych do recyklingu, co mogłoby prowadzić do zawyżonych cen lub niekorzystnego wpływu na zdrowie, bezpieczeństwo i środowisko, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 *TFUE* w odniesieniu do tymczasowej zmiany celów dotyczących obowiązku zapewnienia zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych. Oceniając zasadność przyjęcia takiego aktu delegowanego, Komisja powinna ocenić dobrze uzasadnione wnioski osób fizycznych i prawnych.
- (52) W przypadku materiałów innych niż tworzywa sztuczne, takich jak szkło czy aluminium, widoczna jest tendencja do zastępowania surowca pierwotnego materiałami pochodzącymi z recyklingu, która zgodnie z oczekiwaniami będzie się utrzymywać ze względu na rozwój otoczenia prawnego i gospodarczego oraz oczekiwania konsumentów. Tym niemniej Komisja powinna ściśle monitorować wykorzystanie materiałów z recyklingu w materiałach opakowaniowych innych niż tworzywa sztuczne i powinna ocenić stosowność propozycji ustanowienia dalszych środków, w tym wyznaczenia celów, służących zwiększeniu wykorzystania materiałów z recyklingu w opakowaniach innych niż opakowania z tworzyw sztucznych.

- (53) Strumień bioodpadów jest często zanieczyszczany konwencjonalnymi tworzywami sztucznymi, a strumienie recyklingu materiałów są często zanieczyszczane kompostowalnymi tworzywami sztucznymi. Takie zanieczyszczenia krzyżowe prowadzą do marnotrawienia zasobów, obniżają jakość surowców wtórnych i należy im zapobiegać u źródła. ***W tym sensie w odniesieniu do opakowań kompostowalnych państwa członkowskie powinny określić właściwe gospodarowanie odpadami na swoim terytorium.*** Ponieważ właściwa droga unieszkodliwiania opakowań kompostowalnych z tworzyw sztucznych staje się coraz bardziej niejasna dla konsumentów, uzasadnione i konieczne jest ustanowienie jednoznacznych i wspólnych przepisów dotyczących stosowania opakowań kompostowalnych z tworzyw sztucznych i nakazujących ich stosowanie tylko wtedy, gdy przynosi to wyraźne korzyści dla środowiska lub zdrowia ludzi. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy zastosowanie opakowań kompostowalnych ułatwia zbieranie lub unieszkodliwianie bioodpadów, ***na przykład w przypadku produktów, w których oddzielenie zawartości od opakowania jest szczególnie trudne, takich jak torebki na herbatę.***

- (54) W przypadku ograniczonych zastosowań opakowań z polimerów tworzyw sztucznych ulegających biodegradacji stwierdzono wyraźną korzyść dla środowiska wynikającą ze stosowania opakowań kompostowalnych, które w kontrolowanych warunkach trafiają do kompostowni, w tym do instalacji fermentacji beztlenowej. Ponadto, w przypadku gdy **państwa członkowskie stosują przepis ustanowiony w art. 22 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/98/WE** i gdy w tych państwach członkowskich dostępne są odpowiednie systemy zbierania odpadów i infrastruktura przetwarzania odpadów, państwa te powinny dysponować pewną ■ elastycznością przy podejmowaniu decyzji o **dopuszczeniu na swoim terytorium** stosowania kompostowalnych **opakowań jednororcjowych z kawą, herbatą lub z innymi napojami, jeżeli opakowania te składają się z materiałów innych niż metalowe, bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego oraz innych opakowań, które zgodnie z wymogami danego państwa członkowskiego musiały być kompostowalne przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia**. Aby zapobiec niepewności konsumentów co do prawidłowej **drogi** unieszkodliwiania odpadów i biorąc pod uwagę korzyści dla środowiska wynikające z obiegu zamkniętego węgla, wszystkie pozostałe opakowania ■ powinny być poddawane recyklingowi materiałów, a projekt takich opakowań powinien zapewniać, aby nie miały one wpływu na zdatność do recyklingu innych strumieni odpadów.
- (55) **Ponadto odpady ulegające biodegradacji nie powinny skutkować obecnością zanieczyszczeń w kompoście. Należy dokonać przeglądu wymogów normy EN 13432 „Opakowania – Wymogi w zakresie opakowań przydatnych do odzysku przez kompostowanie i biodegradację – Program badań i kryteria oceny do ostatecznej akceptacji opakowań” w odniesieniu do czasu kompostowania, dopuszczalnych poziomów zanieczyszczenia i ograniczeń dotyczących uwalniania mikroplastików, by umożliwić odpowiednie przetwarzanie tych materiałów w zakładach przetwarzania bioodpadów. Ponadto w Unii należy wprowadzić podobną normę dotyczącą kompostowania w warunkach domowych.**

- (56) *Jak opisano w „Ramach polityki UE dotyczących biopochodnych, biodegradowalnych i kompostowalnych tworzyw sztucznych”, przedstawionych w komunikacie Komisji z 30 listopada 2022 r., zgodność z normami dotyczącymi kompostowania przemysłowego nie obejmuje rozkładu w ramach kompostowania w warunkach domowych. W przypadku kompostowania przemysłowego wymaganymi warunkami są wysokie temperatury i wysokie poziomy wilgotności. W przypadku kompostowania w warunkach domowych, prowadzonego przez osoby prywatne, w tym w społecznościach, rzeczywiste warunki zależą w dużym stopniu od lokalnych warunków klimatycznych i praktyk konsumenckich. W związku z tym istnieje ryzyko, że biodegradacja w ramach kompostowania w warunkach domowych będzie przebiegać wolniej niż w przypadku kompostowania przemysłowego lub nie zostanie zakończona. W szczególności kompostowanie w warunkach domowych opakowań z tworzyw sztucznych powinno być rozważane wyłącznie w przypadku konkretnych zastosowań oraz w kontekście szczególnych warunków lokalnych pod nadzorem właściwych organów.*
- (57) Tam, gdzie jest to uzasadnione i właściwe ze względu na zmiany technologiczne i regulacyjne, które mają wpływ na unieszkodliwianie kompostowalnych tworzyw sztucznych oraz w szczególnych warunkach zapewniających, aby stosowanie takich materiałów było korzystne dla środowiska i zdrowia ludzi, **Komisja powinna przedstawić, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy** w celu zmiany **█** wykazu opakowań kompostowalnych.

- (58) W celu ułatwienia oceny zgodności z wymogami dotyczącymi opakowań kompostowalnych, należy ustanowić domniemanie zgodności w przypadku opakowań kompostowalnych, które są zgodne z normami zharmonizowanymi przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012²⁸. **Należy** uwzględnić **przy tym** szczegółowe specyfikacje techniczne tych wymogów, zgodnie z najnowszymi osiągnięciami naukowo-technicznymi. Parametry, w tym czas kompostowania i dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń, **powinny** odzwierciedlać rzeczywiste warunki panujące w zakładach przetwarzania bioodpadów, w tym procesy fermentacji beztlenowej. **Obecna norma dotycząca kompostowania przemysłowego nie będzie już przewidywać domniemania zgodności, ponieważ należy ją zmienić i zastąpić zaktualizowaną wersją. Zanim jednak dostępna będzie nowa lub zaktualizowana norma zharmonizowana, obecną normę można wykorzystać jako wytyczne. W odniesieniu do opakowań kompostowalnych w warunkach domowych Komisja powinna, w stosownych przypadkach, zwrócić się o opracowanie normy EN.**
- (59) Należy przypomnieć, że wszystkie **opakowania do kontaktu z żywnością lub mające już kontakt z żywnością, w tym opakowania kompostowalne, muszą** spełniać wymogi określone w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 **█**. **W stosownych przypadkach dokumentacja i informacje wymagane zgodnie z aktami prawnymi Unii dotyczącymi materiałów do kontaktu z żywnością mogą być również wykorzystywane jako część informacji i dokumentacji wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia.**

---

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

(60) Opakowania należy projektować tak, aby zminimalizować ich objętość i masę przy zachowaniu zdolności do spełniania funkcji opakowania **oraz zapewnić ich zdolność do recyklingu**. Wytwórca opakowania powinien dokonać jego oceny pod kątem kryteriów wydajności wymienionych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia. Z uwagi na cel niniejszego rozporządzenia, jakim jest ograniczenie wytwarzania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz poprawa obiegu zamkniętego opakowań na rynku wewnętrznym, należy zapewnić dalsze uszczegółowienie obowiązujących kryteriów oraz ich zaostrezenie. Należy zatem zmodyfikować wykaz kryteriów wydajności opakowań wymienionych w obowiązującej normie zharmonizowanej EN 13428:2004 **Opakowania – Wymogi dotyczące wytwarzania i składu – Zapobieganie poprzez redukcję u źródła. Zanim jednak dostępna będzie nowa lub zaktualizowana norma zharmonizowana, można stosować istniejącą normę EN 13428:2004**. Chociaż marketing i akceptacja konsumentów nadal mają znaczenie przy projektowaniu opakowań, nie powinny stanowić elementu kryteriów wydajności, który sam w sobie uzasadniałby dodatkową masę i objętość opakowania. Nie powinno to jednak ograniczać specyfikacji produktów rzemieślniczych i przemysłowych oraz produktów spożywczych i rolnych, **których opakowania** są zarejestrowane i chronione w ramach unijnego systemu ochrony oznaczeń geograficznych zgodnie z celem Unii, jakim jest ochrona dziedzictwa kulturowego i tradycyjnej wiedzy fachowej, **w tym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013²⁹ w odniesieniu do wina, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787³⁰ w odniesieniu do napojów spirytusowych lub produktów objętych systemami jakości, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012³¹.**

---

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1).

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

Nie powinno to również ograniczać projektowania opakowań chronionych na mocy przepisów unijnych lub państw członkowskich dotyczących wzorów lub znaków towarowych lub umów międzynarodowych obowiązujących w jednym z państw członkowskich. Wyjątek ten jest uzasadniony tylko wtedy, gdy nowe przepisy dotyczące minimalizacji opakowań będą w taki sposób wpływały na kształt opakowań, że znak towarowy nie będzie już umożliwiał odróżnienia oznaczonego nim towaru od towarów innego przedsiębiorstwa, a wzór nie będzie mógł zachować swoich nowych i indywidualnych cech. Aby uniknąć ryzyka nadużyć, odstępstwo to powinno mieć zastosowanie wyłącznie do praw ze znaku towarowego i praw ze wzoru chronionych przed...[data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Z drugiej strony zdatność do recyklingu, wykorzystanie materiałów z recyklingu i ponowne użycie mogą uzasadniać dodatkową masę lub objętość opakowania i powinny być dodane do kryteriów wydajności. Opakowania z podwójnymi ściankami, podwójnymi denkami i innymi cechami mającymi na celu jedynie zwiększenie postrzeganej objętości produktu nie powinny być wprowadzane do obrotu, gdyż nie spełniają wymogu minimalizacji opakowań. Ta sama zasada powinna dotyczyć zbędnych opakowań, które nie są konieczne do zapewnienia funkcjonalności opakowania.

- (61) W celu spełnienia wymogów w zakresie minimalizacji opakowań należy zwrócić szczególną uwagę na ograniczanie pustej przestrzeni w opakowaniach zbiorczych i transportowych, w tym w opakowaniach dla handlu elektronicznego.
- (62) Aby ułatwić ocenę zgodności z wymogami w zakresie minimalizacji opakowań, należy przewidzieć domniemanie zgodności w przypadku opakowań zgodnych z normami zharmonizowanymi przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 w celu określenia szczegółowych specyfikacji technicznych tych wymogów oraz określić wymierne kryteria projektowe, w tym, w stosownych przypadkach, maksymalną masę lub limity pustej przestrzeni dla określonych formatów opakowań, jak również domyślne, znormalizowane projekty opakowań spełniające wymóg w zakresie minimalizacji opakowań.

- (63) Aby promować obieg zamknięty i zrównoważone wykorzystanie opakowań, należy wprowadzać zachęty do stosowania opakowań wielokrotnego użytku i systemów ponownego użycia. W tym celu konieczne jest doprecyzowanie pojęcia opakowania wielokrotnego użytku oraz zapewnienie, by było ono powiązane nie tylko z projektowaniem opakowania, które powinno umożliwiać **jak największą** liczbę rotacji oraz zachowanie wymogów w zakresie bezpieczeństwa, jakości i higieny podczas opróżniania, rozładunku, ponownego napełniania lub załadunku, ale także z tworzeniem systemów ponownego użycia z zachowaniem minimalnych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Aby ułatwić ocenę zgodności z wymogami dotyczącymi opakowań wielokrotnego użytku, należy przewidzieć domniemanie zgodności w przypadku opakowań zgodnych z normami zharmonizowanymi przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 w celu określenia szczegółowych specyfikacji technicznych tych wymogów oraz określić kryteria i formaty opakowań wielokrotnego użytku, w tym minimalną liczbę podróży lub rotacji, znormalizowane projekty, a także wymogi dotyczące systemów ponownego użycia, w tym wymagania dotyczące higieny.
- (64) Konieczne jest informowanie konsumentów i umożliwienie im odpowiedniego usuwania **wszelkich** odpadów opakowaniowych . Najwłaściwszym sposobem osiągnięcia tego celu jest ustanowienie zharmonizowanego systemu etykietowania opartego na składzie materiałowym opakowań na potrzeby sortowania odpadów oraz powiązanie go z odpowiednimi etykietami na pojemnikach na odpady. **Najważniejszą wytyczną w projektowaniu etykiet powinna być potrzeba stworzenia zharmonizowanego systemu etykietowania, który będzie rozpoznawany przez wszystkich obywateli niezależnie od ich sytuacji, w tym niezależnie od ich wieku i znajomości języka. Można to osiągnąć za pomocą piktogramów i minimalnego wykorzystywania elementów językowych. Pozwoliłoby to również zminimalizować koszty niezbędnego tłumaczenia z danego języka.**

- (65) ***Sortowanie jest jednym z podstawowych kroków w dążeniu do zamkniętego obiegu opakowań. Należy zachęcać do poprawy zdolności w zakresie sortowania, zwłaszcza przez innowacje technologiczne, aby umożliwić lepszą jakość sortowania, a tym samym lepszą jakość surowców do recyklingu.***
- (66) Aby ułatwić konsumentom sortowanie i unieszkodliwianie odpadów opakowaniowych, należy wprowadzić system zharmonizowanych symboli, które powinny być umieszczane zarówno na opakowaniach, jak i na pojemnikach na odpady, co pozwoli konsumentom na powiązanie tych symboli w celu unieszkodliwiania odpadów. Symbole te powinny umożliwiać właściwe gospodarowanie odpadami, ponieważ powinny dostarczać konsumentom informacji o właściwościach kompostowalnych takich opakowań, w szczególności w celu uniknięcia sytuacji, w których konsumenci są błędnie przekonani, że opakowania kompostowalne nie nadają się do kompostowania w warunkach domowych ***lub uniknięcia sytuacji, w których opakowania kompostowalne są wyrzucane do środowiska naturalnego, choć są kompostowalne wyłącznie w warunkach kontrolowanych przemysłowo.*** Podejście to powinno usprawnić selektywną zbiórkę odpadów opakowaniowych, prowadząc do podniesienia jakości recyklingu odpadów opakowaniowych, oraz wprowadzić pewien stopień harmonizacji systemów zbierania odpadów opakowaniowych na rynku wewnętrznym. Konieczne jest również zharmonizowanie symboli związanych z obowiązkowymi systemami kaucyjnymi ***ustanowionymi po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą wymagać stosowania takiego zharmonizowanego etykietowania na opakowaniach podlegających systemom kaucyjnym ustanowionym na mocy prawa krajowego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.*** Biorąc pod uwagę, że opakowania transportowe nie są zbierane w ramach systemów zbierania odpadów komunalnych, opakowania te powinny być wyłączone z obowiązku stosowania tych symboli, z wyjątkiem opakowań dla handlu elektronicznego.

- (67) Umieszczanie etykiety z informacją o zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach nie powinno być obowiązkowe, ponieważ informacja ta nie ma decydującego znaczenia dla zapewnienia właściwego przetwarzania opakowań po końcu przydatności do użycia. Jednak na podstawie niniejszego rozporządzenia wytwórcy będą zobowiązani do osiągnięcia celów dotyczących zawartości materiałów z recyklingu i mogą chcieć umieszczać tę informację na swoich opakowaniach, aby poinformować o tym konsumentów. Aby zapewnić przekazywanie tych informacji w sposób zharmonizowany w całej Unii, należy zharmonizować etykietę informującą o zawartości materiałów z recyklingu.
- (68) *Umieszczanie etykiety z informacją o zawartości biopochodnych tworzyw sztucznych w opakowaniach również nie powinno być obowiązkowe, ponieważ istnieje szereg warunków, które biopochodne tworzywa sztuczne muszą spełniać, aby zapewniony był ich zrównoważony charakter, a także niezbędne jest więcej dowodów naukowych w celu zapewnienia, aby w całym cyklu życia biopochodnych tworzyw sztucznych ich stosowanie było zgodne z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym określonymi w komunikacie Komisji z dnia 30 listopada 2022 r. w sprawie ram polityki UE dotyczących biopochodnych, biodegradowalnych i kompostowalnych tworzyw sztucznych. Wytwórcy mogą jednak chcieć umieszczać te informacje na swoich opakowaniach, aby poinformować konsumentów o zawartości biopochodnych tworzyw sztucznych w tych opakowaniach. Aby zapewnić przekazywanie tych informacji w sposób zharmonizowany w całej Unii, należy zharmonizować etykietę informującą o zawartości biopochodnych tworzyw sztucznych.*
- (69) Aby informować **użytkowników końcowych** o możliwości ponownego użycia, dostępności systemów ponownego użycia i lokalizacji kanałów zbierania opakowań wielokrotnego użytku, na takich opakowaniach powinien znajdować się kod QR lub inny nośnik danych, który dostarcza takich informacji. Kod QR **lub inny rodzaj znormalizowanego, otwartego, cyfrowego nośnika danych** powinien zawierać **informacje, które ułatwiają śledzenie oraz zliczanie podróży i rotacji, lub oszacowanie średniej, jeżeli zliczenie ich nie jest wykonalne. Etykieta taka powinna mieć charakter dobrowolny dla systemów o obiegu otwartym, które nie posiadają operatora systemu.** Ponadto opakowania handlowe wielokrotnego użytku należy wyraźnie oznaczyć w punkcie sprzedaży.

- (70) Nie należy umieszczać wielu etykiet na opakowaniach. Aby tego uniknąć, w przypadku gdy inne akty prawne Unii wymagają, aby informacje na temat produktu w opakowaniu były dostępne w formie cyfrowej za pośrednictwem nośnika danych, informacje wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do opakowania oraz informacje wymagane w odniesieniu do produktu w opakowaniu powinny być dostępne za pośrednictwem tego samego nośnika danych. Taki nośnik danych powinien być zgodny z wymogami niniejszego rozporządzenia lub innych odnośnych aktów prawnych Unii. W szczególności, jeżeli produkt w opakowaniu jest objęty rozporządzeniem (UE) 2024/...⁺ lub innymi aktami prawnymi Unii wymagającymi cyfrowego paszportu produktu, ten cyfrowy paszport produktu powinien być również wykorzystywany do przekazywania odpowiednich informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia. ***W przypadku gdy opakowania zawierają substancje potencjalnie niebezpieczne, należy je oznakować za pomocą znormalizowanej technologii znakowania cyfrowego ustanowionej w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję. Informacje te powinny umożliwić propagowanie obiegu zamkniętego i zapewnić podmiotom gospodarującym odpadami dostęp do odpowiednich informacji na temat składu chemicznego w celu określenia najodpowiedniejszego wariantu gospodarowania odpadami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, co tym samym będzie promować obieg zamknięty opakowań.***
- (71) Aby wspierać osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia, konsumenci powinni być chronieni przed wprowadzającymi w błąd i mylącymi informacjami na temat właściwości i właściwego przetwarzania po końcu przydatności do użycia tych opakowań, dla których na podstawie niniejszego rozporządzenia ustanowiono zharmonizowane etykiety. ***W celu wskazania, że producent wypełnia swoje obowiązki w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, na całym terytorium objętym systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta identyfikacja objętego tym systemem opakowania przy pomocy odpowiedniego symbolu może odbywać się wyłącznie za pomocą kodu QR lub innej znormalizowanej technologii znakowania cyfrowego. Symbol ten powinien być zrozumiały i jednoznaczny dla konsumentów lub użytkowników w odniesieniu do podatności opakowania do recyklingu.***

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 106/23 (2022/0095 (COD)).

- (72) *Opakowania objęte obowiązkowymi systemami kaucyjnymi powinny być opatrzone etykietą informującą konsumentów, że takie opakowania są objęte odnośnym systemem, a zatem powinny być zbierane za pośrednictwem określonych kanałów zbierania dopuszczonych przez organy krajowe. Taka etykieta powinna mieć formę zharmonizowanej etykiety UE ustanowionej przez Komisję. Państwa członkowskie mogą wymagać stosowania takiej zharmonizowanej etykiety na opakowaniach podlegających systemom kaucyjnym ustanowionym na podstawie prawa krajowego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.*
- (73) *Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³² pełni funkcję „siatki bezpieczeństwa” zapewniającej wysoki poziom ochrony konsumentów we wszystkich sektorach i uzupełniającej bardziej szczegółowe wymogi w prawie Unii dotyczącym poszczególnych sektorów lub produktów, z wyjątkiem przypadków konfliktu między niniejszą dyrektywą a innymi przepisami Unii dotyczącymi szczególnych aspektów nieuczciwych praktyk handlowych, w których to te ostatnie przepisy powinny mieć pierwszeństwo i mieć zastosowanie do tych szczególnych aspektów. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/825³³ stanowi, że umieszczanie dobrowolnego oznakowania dotyczącego zrównoważonego charakteru, które nie spełnia określonych wymogów, stanowi nieuczciwą praktykę handlową.*

---

³² Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/825 z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami oraz lepsze informowanie (Dz.U. L 2024/825 z 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

- (74) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania wymogów dotyczących etykiet, należy **przysłać** Komisji **uprawnienia** wykonawcze w celu dalszego ulepszenia sortowania odpadów, ustanowienia warunków określania składu materiałowego opakowań za pomocą **znormalizowanych i otwartych** technologii **cyfrowych** oraz określenia szczegółowych **zharmonizowanych** specyfikacji dotyczących wymogów dotyczących etykiet opakowań i pojemników na odpady ustanowionych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Przy opracowywaniu tych specyfikacji Komisja powinna **ograniczyć do minimum elementy językowe** i uwzględnić informacje naukowe lub inne dostępne informacje techniczne, w tym odpowiednie normy międzynarodowe. **Zharmonizowane etykietowanie opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu powinno być opracowane z uwzględnieniem potencjalnie istniejących między państwami członkowskimi różnic co do wysokości pobieranej kaucji.** W związku z wprowadzeniem nowego systemu decyzja Komisji 97/129/WE³⁴ powinna zostać uchylona od ... [42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a jej treść włączona do niniejszego aktu wykonawczego.
- (75) Podmioty gospodarcze powinny zapewnić, aby opakowania spełniały wymagania wynikające z niniejszego rozporządzenia. Podmioty gospodarcze powinny przyjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia takiej zgodności w odniesieniu do swojej roli w łańcuchu dostaw, aby zapewnić swobodny przepływ opakowań na rynku wewnętrznym oraz poprawić jego zrównoważony charakter.

---

³⁴ Decyzja Komisji z dnia 28 stycznia 1997 r. ustanawiająca system identyfikacji materiałów opakowaniowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 50 z 20.2.1997, s. 28).

- (76) Najwłaściwszym podmiotem do przeprowadzenia procedury oceny zgodności przewidzianej na podstawie niniejszego rozporządzenia jest wytwórca, ponieważ posiada on dokładną wiedzę o procesie projektowania i produkcji. Taka ocena zgodności powinna zatem pozostać wyłącznym obowiązkiem wytwórcy.
- (77) Należy zapewnić, aby dostawcy opakowań lub materiałów opakowaniowych dostarczali wytwórcy wszelkie informacje i dokumentację niezbędną do wykazania przez wytwórcę zgodności opakowania i materiałów opakowaniowych. Wspomniane informacje i wspomniana dokumentacja powinny być dostarczane w formie papierowej albo elektronicznej.
- (78) W celu zabezpieczenia funkcjonowania rynku wewnętrznego należy zapewnić, aby opakowania pochodzące z państw trzecich wprowadzane na rynek Unii **były zgodne** z niniejszym rozporządzeniem, niezależnie od tego, czy są przywożone jako **samoistne** opakowanie czy w **powiązaniu** z produktem w opakowaniu. W szczególności konieczne jest zapewnienie, aby wytwórcy przeprowadzali odpowiednie procedury oceny zgodności w odniesieniu do tych opakowań. Importerzy powinni zatem zapewnić, aby opakowania, które wprowadzają do obrotu, **spełniały** te wymogi oraz aby dokumentacja sporządzana przez wytwórców była dostępna dla właściwych organów krajowych do celów kontroli.
- (79) Wprowadzając opakowanie do obrotu, każdy importer powinien podać na opakowaniu swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany **znak towarowy** oraz adres pocztowy, a także – o ile są dostępne – środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nim skontaktować. Należy przewidzieć wyjątki od tej zasady, w przypadkach gdy umieszczenie takiego oznaczenia na opakowaniu jest niemożliwe.

- (80) Kiedy dystrybutor udostępnia opakowanie na rynku po jego wprowadzeniu do obrotu przez wytwórcę lub importera, powinien działać z należytą starannością w odniesieniu do mających zastosowanie wymogów niniejszego rozporządzenia. Dystrybutor powinien także zapewnić, aby jego postępowanie z opakowaniem nie miało negatywnego wpływu na jego zgodność z tymi wymogami.
- (81) Dystrybutorzy i importerzy, ze względu na bliski związek z rynkiem i ważną rolę w zapewnianiu zgodności opakowań, powinni być zaangażowani w zadania związane z nadzorem rynku, realizowane przez właściwe organy krajowe, oraz powinni być przygotowani do aktywnego udziału w wykonywaniu tych zadań poprzez dostarczanie tym organom wszystkich niezbędnych informacji dotyczących danego *opakowania*.
- (82) Każdy importer lub dystrybutor wprowadzający do obrotu opakowanie pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym albo modyfikujący *takie opakowanie* w sposób, który może wpłynąć na zgodność opakowania z niniejszym rozporządzeniem, powinien być uznany za wytwórcę i przejąć odpowiedzialność za realizowanie obowiązków wytwórcy.
- (83) Zapewnienie identyfikowalności opakowania w całym łańcuchu dostaw ułatwia organom nadzoru rynku realizację zadania polegającego na identyfikacji podmiotów gospodarczych, które wprowadziły do obrotu lub udostępniły na rynku opakowania niespełniające wymogów. Podmioty gospodarcze powinny zatem być zobowiązane do przechowywania przez określony czas informacji na temat swoich transakcji.

- (84) Problemu wytwarzania odpadów ze zbyt dużych opakowań nie da się w pełni rozwiązać przez ustanowienie obowiązków dotyczących projektu opakowań. W przypadku niektórych rodzajów opakowań na podmioty gospodarcze, które **napęlniają lub w inny sposób wykorzystują** takie opakowania należy nałożyć obowiązki dotyczące zmniejszenia **współczynnika** pustej przestrzeni. W przypadku opakowań zbiorczych, opakowań transportowych i opakowań dla handlu elektronicznego stosowanych przy dostarczaniu produktów dystrybutorom końcowym lub **użytkownikom końcowym współczynnik** pustej przestrzeni nie powinien przekraczać **50 %**. Zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami **oraz w celu propagowania innowacji w zakresie opakowań z myślą o ograniczeniu ilości odpadów opakowaniowych** należy umożliwić zwolnienie z tego obowiązku podmiotów gospodarczych wykorzystujących opakowania handlowe jako opakowania dla handlu elektronicznego. **Obowiązek ten nie ma zastosowania do opakowań wielokrotnego użytku.**
- (85) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony środowiska na rynku wewnętrznym oraz wysoki poziom bezpieczeństwa **żywności** i higieny żywności, a także ułatwić osiągnięcie celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych, nie należy zezwalać na wprowadzanie do obrotu opakowań zbędnych lub takich, które można wyeliminować. Wykaz takich formatów opakowań znajduje się w załączniku V do niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić dostosowanie wykazu do postępu naukowo-technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 **TFUE**. **Komisja powinna opublikować wytyczne wyjaśniające bardziej szczegółowo załącznik V, w tym przykłady opakowań i wskazówki dotyczące zwolnień z ograniczeń.**

- (86) Aby przybliżyć się do osiągnięcia celu, jakim jest obieg zamknięty i zrównoważone wykorzystanie opakowań, należy ograniczyć ryzyko, że opakowania wprowadzone do obrotu jako opakowania wielokrotnego użytku w praktyce nie będą ponownie używane oraz zapewnić, aby konsumenci zwracali opakowania wielokrotnego użytku. Najwłaściwszym sposobem osiągnięcia tego celu jest zobowiązanie podmiotów gospodarczych, które korzystają z opakowań wielokrotnego użytku, do ustanowienia systemu ponownego użycia, co pozwoli na obieg, rotację i wielokrotne użycie takich opakowań. Aby zapewnić maksymalne korzyści z funkcjonowania takich systemów, należy ustanowić minimalne wymagania dla systemów o obiegu otwartym i obiegu zamkniętym. Potwierdzenie zgodności opakowań wielokrotnego użytku z **jednym** z systemów ponownego użycia powinno być również elementem dokumentacji technicznej takich opakowań. ***Systemy ponownego użycia mogą różnić się pod względem skali i zasięgu geograficznego i mogą to być zarówno mniejsze systemy lokalne, jak i większe systemy obejmujące terytorium jednego lub kilku państw członkowskich.***
- (87) Opakowania wielokrotnego użytku muszą być bezpieczne dla użytkowników. W związku z tym podmioty gospodarcze oferujące produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku muszą zapewnić, by przed ponownym użyciem opakowanie wielokrotnego użytku zostało poddane procesowi odnawiania, dla którego należy określić wymogi.
- (88) Opakowanie wielokrotnego użytku staje się odpadem w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, gdy jego posiadacz pozbywa się go, zamierza się pozbyć, lub do którego pozbycia został zobowiązany. Opakowania wielokrotnego użytku w procesie odnawiania nie są zwykle uznawane za odpady.

- (89) Aby zachęcać do zapobiegania powstawaniu odpadów, należy wprowadzić nowe pojęcie „ponownego napełniania”. Ponowne napełnianie należy uznać za szczególny środek zapobiegania powstawaniu odpadów, który zalicza się na poczet osiągnięcia **określonych** w niniejszym rozporządzeniu celów w **zakresie zapobiegania** i jest konieczny do ich osiągnięcia.
- (90) W przypadku gdy podmioty gospodarcze oferują możliwość zakupu produktów w drodze ponownego napełniania, powinny one zapewnić, by ich punkty napełniania spełniały określone wymogi w celu zapewnienia zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. W tym kontekście, w przypadku gdy konsumenci używają własnych pojemników, podmioty gospodarcze powinny zatem informować o warunkach bezpiecznego ponownego napełniania i używania tych pojemników. Aby zachęcać do ponownego napełniania, podmioty gospodarcze nie powinny udostępniać w punktach ponownego napełniania opakowań bezpłatnych lub niebędących elementem systemu kaucyjnego. **Podmioty gospodarcze powinny być zwolnione z odpowiedzialności za problemy związane z bezpieczeństwem żywności, które mogą wynikać z używania pojemników dostarczonych przez konsumentów.**

- (91) Aby zmniejszyć wzrastający udział opakowań jednorazowego użytku oraz rosnącą ilość wytwarzanych odpadów opakowaniowych, konieczne jest ustanowienie ilościowych celów w zakresie ponownego użycia opakowań w sektorach, które oceniono jako mające największy potencjał w zakresie ograniczania ilości odpadów opakowaniowych, a mianowicie w sektorze żywności i napojów na wynos, dużych artykułów AGD oraz opakowań transportowych. Oceny tej dokonano na podstawie takich czynników jak funkcjonujące systemy ponownego użycia, konieczność stosowania opakowań oraz możliwość spełnienia wymogów funkcjonalnych w zakresie szczelności, czystości, zdrowia, higieny i bezpieczeństwa. Uwzględniono również różnice między produktami oraz systemami ich wytwarzania i dystrybucji. **Przy wdrażaniu takich celów należy uwzględnić korzyści dla środowiska osiągnięte w całym cyklu życia produktu.** Oczekuje się, że wyznaczenie celów będzie wspierać innowacyjność i zwiększać udział rozwiązań polegających na ponownym użyciu i ponownym napełnianiu. Nie należy zezwalać na stosowanie opakowań jednorazowego użytku na żywność i napoje nakładane i nalewane oraz spożywane na terenie obiektów w sektorze HoReCa. **Konsumenci powinni zawsze mieć możliwość zakupu żywności i napojów na wynos w pojemnikach wielokrotnego użytku lub własnych pojemnikach w warunkach nie mniej korzystnych niż warunki zakupu żywności i napojów oferowanych w opakowaniach jednorazowego użytku. Podmioty gospodarcze sprzedające żywność lub napoje na wynos powinny oferować konsumentom możliwość zakupu żywności lub napojów we własnych pojemnikach konsumentów i możliwość zakupu w opakowaniach wielokrotnego użytku.**

- (92) *Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwolnienia podmiotów gospodarczych z obowiązków w zakresie ponownego użycia na odnawialny okres pięciu lat pod pewnymi warunkami. Warunki te powinny być związane z wysokimi wskaźnikami recyklingu i mającymi zastosowanie wskaźnikami w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów w państwie członkowskim udzielającym zwolnienia, w tym z pierwszym pośrednim wskaźnikiem zapobiegania powstawaniu odpadów na poziomie 3 % do 2028 r., a także z przyjęciem przez podmioty gospodarcze korporacyjnych planów zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu.*
- (93) *Wprowadzanie do obrotu opakowań objętych art. 25 ust. 1 pkt 3 i 4 załącznika V do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do środków transportu prowadzących operacje transgraniczne, w przypadku których usługi gastronomiczne są dostępne na pokładzie, takich jak statki powietrzne, samoloty, pociągi, statki wycieczkowe, promy, jachty i łodzie, należy rozumieć jako podróżowanie z tym opakowaniem do Unii lub w jej obrębie. Podróżowanie w obrębie Unii należy rozumieć jako sytuację, w której środek transportu wyrusza z miejsca znajdującego się w Unii i dociera do miejsca przeznaczenia znajdującego się w Unii.*
- (94) Aby zwiększyć skuteczność wprowadzonych środków i zapewnić równe traktowanie podmiotów gospodarczych, należy wyznaczyć dla tych podmiotów cele w zakresie ponownego użycia [ ]. W przypadku celów dotyczących napojów należy je wyznaczyć dla dystrybutorów końcowych. Niektóre określone napoje uznane za szybko psujące się, które są podatne na zepsucie mikrobiologiczne spowodowane przez bakterie lub drożdże, wymagają zastosowania specjalnej technologii aseptycznej, aby chronić je przed zepsuciem przy jednoczesnym zachowaniu długiego okresu trwałości. W związku z tym mleko i inne szybko psujące się napoje powinny być zwolnione z obowiązku osiągnięcia celów dotyczących ponownego użycia opakowań napojów. Cele powinny być obliczane jako procent wielkości sprzedaży produktów, w jednostkach objętości lub masy, sprzedawanych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia [ ] lub, w przypadku opakowań transportowych, jako procent liczby użyć. Cele powinny być neutralne pod względem materiałowym. Aby zapewnić jednolite warunki realizacji celów dotyczących ponownego użycia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do metodyki ich obliczania.

- (95) *W niektórych przypadkach zastosowanie* formatów opakowań transportowych jednorazowego użytku **nie jest** konieczne, ponieważ dostępny jest szeroki asortyment dobrze funkcjonujących alternatywnych opakowań wielokrotnego użytku. Aby zapewnić skuteczne stosowanie takich rozwiązań alternatywnych, należy wymagać od podmiotów gospodarczych, aby w przypadku transportu produktów między różnymi obiektami tego samego podmiotu gospodarczego lub między podmiotem gospodarczym a przedsiębiorstwami powiązаныmi lub partnerskimi stosowały **wyłącznie** opakowania transportowe wielokrotnego użytku w odniesieniu do takich formatów opakowań jak palety, składane skrzynie z tworzywa sztucznego, skrzynie z tworzywa sztucznego, duże pojemniki do przewozu luzem, zarówno sztywne, jak i elastyczne, lub bębny. Z tych samych powodów obowiązek ten powinien dotyczyć podmiotów gospodarczych przewożących produkty w obrębie jednego państwa członkowskiego. **W odniesieniu do niektórych określonych opakowań transportowych, np. pudełek tekturowych, nie może być alternatyw wielokrotnego użytku w przypadku produktów wrażliwych, które wymagają specjalnego mycia między zastosowaniami, a w przypadku innych zastosowań liczba rotacji jest bardzo niska. W związku z tym pudełka tekturowe powinny być zwolnione z obowiązku osiągnięcia celów w zakresie ponownego użycia opakowań transportowych.**
- (96) Osiągnięcie celów w zakresie ponownego użycia i ponownego napełniania może stanowić wyzwanie dla mniejszych podmiotów gospodarczych. Dlatego niektóre podmioty gospodarcze powinny być zwolnione z obowiązku osiągnięcia celów w zakresie ponownego użycia opakowań, jeżeli wprowadzają do obrotu ilość opakowań nieprzekraczającą określonej ilości **oraz** spełniają kryteria przewidziane w definicji **mikroprzedsiębiorstwa** zgodnie z zaleceniem Komisji **2003/361/WE**³⁵ lub ich powierzchnia sprzedaży **nie** przekracza określonego limitu powierzchni. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 **TFUE** w zakresie ustanawiania **dalszych** odstępstw dla innych podmiotów gospodarczych lub zwolnienia określonych formatów opakowań objętych celami w zakresie ponownego użycia lub ponownego napełniania w przypadku poważnych problemów związanych

---

³⁵ **Zalecenie** Komisji **2003/361/WE** z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (notyfikowane jako dokument nr C(2003) 1422) (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

z higieną, bezpieczeństwem żywności lub ochroną środowiska, uniemożliwiających osiągnięcie tych celów.

- (97) Aby umożliwić weryfikację osiągnięcia celów w zakresie ponownego użycia **■**, konieczne jest, aby odpowiednie podmioty gospodarcze przedstawiały właściwym organom sprawozdania. Podmioty gospodarcze powinny przekazywać odpowiednie dane za każdy rok kalendarzowy, począwszy od 1 stycznia 2030 r. Państwa członkowskie powinny udostępniać te dane do wiadomości publicznej.
- (98) ***Ponieważ podmioty gospodarcze mogą mieć kilka różnych formatów opakowań, osiągnięcie celów w zakresie ponownego użycia należy obliczać na podstawie całkowitej liczby jednostek sprzedaży lub masy żywności lub całkowitej liczby jednostek sprzedaży lub ilości napojów udostępnionych na rynku.***
- (99) W związku z utrzymującym się wysokim poziomem zużycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, nieefektywnym korzystaniem z zasobów i potencjałem zaśmiecania należy utrzymać przepisy mające na celu osiągnięcie trwałego ograniczenia zużycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, co zostało już ustanowione w dyrektywie 94/62/WE zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720³⁶. W świetle obecnych rozbieżnych podejść i ograniczonych wymogów w zakresie sprawozdawczości dotyczącej toreb na zakupy z tworzywa sztucznego trudno jest ocenić, czy środki wprowadzone przez państwa członkowskie mające na celu ograniczenie zużycia osiągnęły cel „trwałego” ograniczenia zużycia takich toreb, a także czy nie zwiększyły zużycia innych rodzajów toreb na zakupy z tworzywa sztucznego. Konieczne jest zatem ujednoczenie definicji trwałego ograniczenia zużycia i ustalenie wspólnego celu, jak również wprowadzenie nowych wymogów w zakresie sprawozdawczości.

---

³⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz.U. L 115 z 6.5.2015, s. 11).

- (100) W świetle wyników badania oceniającego dotyczące toreb na zakupy z tworzywa sztucznego należy podjąć dalsze środki w celu zmniejszenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i oceny ewentualnych skutków zastąpienia ich bardzo lekkimi torbami na zakupy z tworzywa sztucznego i grubszymi torbami na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości powyżej 50 mikronów.
- (101) *Ponieważ bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, poniżej 15 mikronów, mogą łatwo stać się odpadem i przyczynić się do zanieczyszczenia morza, należy podjąć środki ograniczające wprowadzanie ich do obrotu, z wyjątkiem ściśle niezbędnych zastosowań. Te torby z tworzywa sztucznego nie powinny być wprowadzane do obrotu jako opakowania żywności sprzedawanej luzem, chyba że wymagają tego względy higieniczne lub jeżeli stanowią one opakowania wilgotnej żywności sprzedawanej luzem, np. surowego mięsa, ryb lub produktów mlecznych.*
- (102) **■** Aby osiągnąć trwałe ograniczenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na swoim terytorium, *państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjmowania środków, które* obejmują zakaz tego rodzaju toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, realizowanie krajowych celów w zakresie ograniczenia stosowania, utrzymanie lub wprowadzenie instrumentów ekonomicznych, a także *innych* ograniczeń marketingowych, pod warunkiem że *środki* te są proporcjonalne i niedyskryminujące. Takie środki mogą się różnić w zależności od wpływu lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na środowisko podczas ich odzyskiwania lub unieszkodliwiania, ich właściwości kompostowalnych, trwałości lub konkretnego zamierzonego wykorzystania. *Państwa członkowskie mogą wdrażać przepisy dotyczące tych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego w drodze porozumień pomiędzy właściwymi organami a odnośnymi sektorami gospodarki, pod warunkiem że spełnione są cele określone dla tych toreb.*

- (103) ***Ograniczenie zużycia toreb na zakupy z tworzywa sztucznego nie powinno prowadzić do zastępowania ich innymi materiałami opakowaniowymi. Komisja powinna monitorować zużycie innych materiałów opakowaniowych i zaproponować cel, a w razie potrzeby środki służące ograniczeniu zużycia tych materiałów.***
- (104) W celu zapewnienia skutecznego i zharmonizowanego stosowania wymogów w zakresie zrównoważoności przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, pomiaru zgodności z tymi wymogami należy dokonywać stosując wiarygodne, dokładne i powtarzalne metody, w których uwzględnia się powszechnie uznane najnowocześniejsze metody.
- (105) W celu zapewnienia, aby na rynku wewnętrznym nie występowały bariery w handlu, należy zharmonizować na szczeblu unijnym wymogi dotyczące zrównoważonego charakteru opakowań, w tym dotyczące substancji potencjalnie niebezpiecznych w opakowaniach, opakowań kompostowalnych, minimalizacji opakowań, opakowań wielokrotnego użytku i systemów ponownego użycia. Aby ułatwić ocenę zgodności z tymi wymogami, w tym z metody badań, pomiarów lub obliczeń, należy przewidzieć domniemanie zgodności w przypadku opakowań i produktów w opakowaniu zgodnych z normami zharmonizowanymi przyjętymi na podstawie z rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 w celu określenia szczegółowych specyfikacji technicznych tych wymogów, w szczególności specyfikacji dotyczących cyklu życia opakowań i produktów w opakowaniu i koniecznych, by odzwierciedlać przeciętny zakres zachowań konsumentów oraz skonstruowanych tak, by zniechęcać do celowego i niezamierzonego obchodzenia przepisów.

- (106) W przypadku braku norm zharmonizowanych jako rozwiązanie **rezerwowe** należy stosować odwoływanie się do wspólnych specyfikacji technicznych, aby ułatwić wytwórcy spełnienie wymogów w zakresie zrównoważoności, na przykład jeżeli występują nieuzasadnione opóźnienia w ustanawianiu normy zharmonizowanej. Ponadto zastosowanie tego rozwiązania powinno być możliwe w przypadku, gdy Komisja ograniczyła lub wycofała odniesienia do odpowiednich norm zharmonizowanych zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012. Zgodność ze wspólnymi specyfikacjami technicznymi przyjętymi przez Komisję w drodze aktów wykonawczych powinna również uzasadniać domniemanie zgodności.
- (107) Aby zapewnić jednolite warunki odwoływania się do wspólnych specyfikacji technicznych, należy **przyznać** Komisji **uprawnienia** wykonawcze ■ , tak aby mogła ustanowić, zmienić lub uchylić wspólne specyfikacje techniczne dotyczące wymogów w zakresie zrównoważonego charakteru, etykietowania i systemów ponownego użycia oraz przyjąć metody badań, pomiarów lub obliczeń. **Przygotowując projekty aktów wykonawczych Komisja powinna uwzględniać opinie odpowiednich organów lub grupy ekspertów oraz należyście konsultować się ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami.**
- (108) Aby zapewnić spójność z innymi przepisami prawa Unii, procedurę oceny zgodności powinien stanowić moduł wewnętrznej kontroli produkcji zawarty w niniejszym rozporządzeniu, opracowany na podstawie modułów zawartych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE³⁷.

---

³⁷ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82).

- (109) Oznakowanie CE na opakowaniu nie powinno wskazywać na zgodność opakowania z wymogami niniejszego rozporządzenia, a jedynie wskazywać na zgodność produktu w opakowaniu z obowiązującymi przepisami Unii dotyczącymi produktów, jeśli mają one zastosowanie. Przepisy Unii dotyczące produktów wymagają bowiem zazwyczaj umieszczenia oznakowania CE dotyczącego produktu albo na samym produkcie, albo na jego opakowaniu. Wprowadzenie wymogu oznakowania CE na opakowaniu w celu wykazania zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia może prowadzić do niejasności i nieporozumień co do tego, czy oznakowanie odnosi się do samego opakowania, czy do produktu w opakowaniu, co ostatecznie może prowadzić do niepewności co do faktycznego bezpieczeństwa i zgodności danych produktów w opakowaniach.
- (110) Zgodność samego opakowania z wymogami niniejszego rozporządzenia powinna być natomiast wykazana za pomocą deklaracji zgodności UE.
- (111) Wytwórcy powinni sporządzić deklarację zgodności UE, zawierającą informacje na temat zgodności opakowań z niniejszym rozporządzeniem. Wytwórcy mogą być również zobowiązani do sporządzenia deklaracji zgodności UE na podstawie innych aktów prawnych Unii. Aby zagwarantować skuteczny dostęp do informacji do celów nadzoru rynku, w odniesieniu do wszystkich aktów Unii należy sporządzić jedną deklarację zgodności UE. W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych powinno być możliwe, aby wspomniana jedna deklaracja zgodności UE miała formę dokumentacji składającej się z odpowiednich indywidualnych deklaracji zgodności.

- (112) W Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008³⁸ określono ramy nadzoru rynku produktów i kontroli produktów pochodzących z państw trzecich. Rozporządzenie to powinno mieć zastosowanie do opakowań objętych niniejszym rozporządzeniem, tak aby opakowania korzystające ze swobodnego przepływu towarów w Unii spełniały wymogi zapewniające wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak zdrowie ludzkie, bezpieczeństwo i ochrona środowiska.
- (113) Należy ulepszyć gospodarowanie odpadami w Unii w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia rozsądnego, efektywnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych, propagowania zasad gospodarki o obiegu zamkniętym, rozszerzenia możliwości wykorzystania energii odnawialnej, zwiększenia efektywności energetycznej, zmniejszenia zależności Unii od importowanych zasobów, zapewnienia nowych możliwości gospodarczych i przyczyniania się do długoterminowej konkurencyjności. Bardziej efektywne korzystanie z zasobów przyniosłoby także znaczne oszczędności netto dla unijnych przedsiębiorstw, organów publicznych i konsumentów, zmniejszając jednocześnie całkowitą ilość rocznych emisji gazów cieplarnianych.
- (114) Pomimo wymogów i celów w zakresie minimalizacji opakowań określonych w dyrektywie 94/62/WE ilość wytwarzanych odpadów opakowaniowych wzrasta w ujęciu bezwzględnym i w przeliczeniu na mieszkańca, a tendencje wskazują na dalszy wyraźny spadek ponownego użycia i ponownego napełniania opakowań, do czego przyczynia się jeszcze większa konsumpcja żywności i napojów na wynos i handel elektroniczny. W miarę ewolucji produktów, materiałów i wzorców konsumpcji nastąpił znaczny wzrost wykorzystania opakowań jednorazowego użytku, zwłaszcza opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Jest to powiązane z krajobrazem handlu detalicznego, gdzie mamy do czynienia z większymi sieciami dystrybucji, wytwarzaniem i pakowaniem produktów na szybkich liniach pakujących, co łącznie wywiera na rynek presję ograniczania ponownego użycia i ponownego napełniania.

---

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

- (115) W celu monitorowania i weryfikowania przestrzegania przez producentów i organizacje ds. odpowiedzialności producenta obowiązków w ramach rozszerzonej odpowiedzialności producenta dotyczących zbierania i przetwarzania odpadów pochodzących z ich produktów niezbędne jest, by państwa członkowskie wyznaczyły co najmniej jeden właściwy organ.
- (116) Aby zapewnić lepsze, bardziej terminowe i jednolite wdrażanie obowiązków przez państwa członkowskie oraz przewidzieć wszelkie niedociągnięcia we wdrażaniu, należy utrzymać system sprawozdań w ramach wczesnego ostrzegania, umożliwiający wykrycie niedociągnięć i podjęcie działań przed upływem terminów osiągnięcia celów. Rozszerzenie tego systemu, który na podstawie dyrektywy 94/62/WE obejmował osiągnięcie celów recyklingu, powinno obejmować również nałożenie na państwa członkowskie obowiązku osiągnięcia do 2030 r. i 2035 r. celów dotyczących ograniczenia ilości odpadów opakowaniowych.
- (117) Ponieważ gospodarowanie opakowaniami i odpadami opakowaniowymi jest ważnym elementem ogólnego gospodarowania odpadami, państwa członkowskie powinny poświęcić tej kwestii osobny rozdział w planach gospodarki odpadami przygotowywanych w ramach realizacji obowiązku określonego w dyrektywie 2008/98/WE. ***Jeżeli chodzi o środki dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów oraz ich ponownego użycia, należy je uwzględnić w programach zapobiegania powstawaniu odpadów wymaganych na mocy dyrektywy 2008/98/WE. Rozdziały te powinny być uwzględnione w planie gospodarki odpadami i programie zapobiegania powstawaniu odpadów w ramach ich następnej regularnej oceny zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie 2008/98/WE lub wcześniej.***

- (118) Niniejsze rozporządzenie opiera się na przepisach dotyczących gospodarowania odpadami oraz ogólnych przepisach określonych w dyrektywie 2008/98/WE.
- (119) Zapobieganie powstawaniu odpadów jest najbardziej skutecznym sposobem na poprawę efektywności wykorzystania zasobów i zmniejszenie oddziaływania odpadów na środowisko. Ważne jest zatem, aby podmioty gospodarcze wprowadzały odpowiednie środki służące ograniczaniu wytwarzania odpadów poprzez eliminację zbyt dużych opakowań oraz *stosowanie* niektórych formatów opakowań, wydłużenie okresu trwałości opakowań, przeprojektowanie produktów w taki sposób, aby można było nie stosować opakowań lub stosować mniejszą ilość opakowań, w tym w sprzedaży luzem, a także poprzez przejście z opakowań jednorazowego użytku na opakowania wielokrotnego użytku.
- (120) Aby osiągnąć ambitne i trwałe ograniczenie wytwarzania odpadów opakowaniowych w ujęciu ogólnym, należy ustanowić cele dotyczące ograniczenia ilości odpadów opakowaniowych na mieszkańca do 2030 r. Osiągnięcie celu zakładającego ograniczenie o 5 % w 2030 r. w porównaniu z 2018 r. powinno wiązać się z ogólnym bezwzględnym ograniczeniem o około 19 % średnio w całej Unii w 2030 r. w porównaniu z poziomem odniesienia z 2030 r. Państwa członkowskie powinny do 2035 r. ograniczyć wytwarzanie odpadów opakowaniowych o 10 % w porównaniu z 2018 r.; szacuje się, że pozwoli to na ograniczenie ilości odpadów opakowaniowych o 29 % w porównaniu z poziomem odniesienia z 2030 r. Aby zapewnić kontynuację działań na rzecz ograniczenia ilości odpadów po 2030 r., należy ustanowić na 2035 r. cel polegający na ograniczeniu o 10 % w stosunku do 2018 r., co oznaczałoby ograniczenie o o 29 % w porównaniu z poziomem odniesienia, a na 2040 r. – cel polegający na ograniczeniu o 15 % w stosunku do 2018 r., co oznacza ograniczenie o 37 % w porównaniu z poziomem odniesienia. ***Państwa członkowskie, które wprowadziły inne systemy gospodarowania odpadami opakowaniowymi z gospodarstw domowych, z jednej strony, oraz przemysłowymi i handlowymi odpadami opakowaniowymi, z drugiej strony, powinny mieć możliwość zachowania ich specyfiki.***

- (121) ***Ponieważ wytwarzanie handlowych i przemysłowych odpadów opakowaniowych nie jest związane z konsumpcją w gospodarstwach domowych, cele dotyczące zapobiegania określone na mieszkańca nie mogą jako takie mieć zastosowania do handlowych i przemysłowych odpadów opakowaniowych.***
- (122) Państwa członkowskie mogą osiągnąć te cele za pomocą instrumentów ekonomicznych i innych środków zapewniających zachęty do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, w tym środków wdrażanych w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, a także poprzez propagowanie tworzenia i skutecznego działania systemów ponownego użycia oraz zachęcanie podmiotów gospodarczych do oferowania użytkownikom końcowym dalszych możliwości ponownego napełniania. Środki takie powinny być przyjmowane równoległe i dodatkowo w odniesieniu do innych przyjmowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia środków mających na celu ograniczenie ilości opakowań i odpadów opakowaniowych, takich jak wymogi dotyczące minimalizacji opakowań, ***cele*** w zakresie ponownego użycia i ***obowiązki*** w zakresie ponownego napełniania, progi ilościowe oraz środki mające na celu osiągnięcie trwałego ograniczenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego. Państwo członkowskie może, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w TFUE i przestrzeganiu przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmować przepisy wykraczające poza minimalne cele w zakresie ***zapobiegania powstawaniu odpadów*** określone w niniejszym rozporządzeniu. ***Wdrażając takie środki, państwa członkowskie powinny być świadome ryzyka przejścia od cięższych do lżejszych materiałów opakowaniowych i priorytetowo traktować środki minimalizujące to ryzyko.***

- (123) W celu wdrożenia zasady „zanieczyszczający płaci” należy ustanowić obowiązki dotyczące gospodarowania odpadami opakowaniowymi w odniesieniu do producentów. *W tym celu niniejsze rozporządzenie opiera się na wymogach rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonych w dyrektywie 2008/98/WE, aby zapewnić ustanowienie systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta w celu pokrycia pełnych kosztów gospodarowania odpadami opakowaniowymi oraz ułatwienia właściwym organom prowadzenie odpowiednich kontroli. Niniejsze rozporządzenie ma na celu jasne określenie jednego producenta dla każdej jednostki opakowania, czy to w przypadku pustych opakowań, czy też opakowań zawierających produkty. Co do zasady producentem powinien być podmiot gospodarczy mający siedzibę w państwie członkowskim, który z terytorium tego państwa członkowskiego po raz pierwszy udostępnia na rynku tego państwa członkowskiego produkty w opakowaniu jako wytwórca, importer lub dystrybutor mający siedzibę w tym państwie członkowskim. Obejmuje to każdą ofertę dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, która mogłaby skutkować faktyczną dostawą. Zatem w przypadku gdy przedsiębiorstwo kupuje produkt w opakowaniu z państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym dane przedsiębiorstwo ma siedzibę lub z państwa trzeciego, i dostarcza ten produkt w opakowaniu w tym państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, przedsiębiorstwo to należy uznać za producenta, ponieważ jest to pierwsze przedsiębiorstwo udostępniające dany produkt w opakowaniu z terytorium tego państwa członkowskiego. Jeżeli chodzi o platformy internetowe, za udostępnienie produktu w rozumieniu definicji producenta należy uznać pierwsze zaoferowanie tego produktu. W celu zminimalizowania wszelkich zbędnych obciążeń administracyjnych dla małych przedsiębiorstw, które napęłniają opakowania transportowe, opakowania wielokrotnego użytku, opakowania dla produkcji podstawowej lub opakowania usługowe w punkcie sprzedaży, producentem powinien jednak być ten wytwórca, dystrybutor lub importer takich opakowań, który po raz pierwszy udostępnia opakowania z terytorium państwa członkowskiego, ponieważ ten podmiot gospodarczy jest najwłaściwszym podmiotem do wypełnienia obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.*

(124) *Z drugiej strony, w przypadku gdy opakowanie lub produkt w opakowaniu są udostępniane w drodze umów zawieranych na odległość bezpośrednio użytkownikowi końcowemu, producent może również mieć siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim. W takich przypadkach, jeżeli producent ma siedzibę w innym państwie członkowskim, powinien wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta w państwie członkowskim, w którym znajduje się użytkownik końcowy. W przypadku gdy producent ma siedzibę w państwie trzecim, państwa członkowskie mogą postanowić, że wyznaczenie upoważnionego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta jest również obowiązkowe, aby uniknąć ryzyka uchylania się od obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W celu zapewnienia przestrzegania zasady „zanieczyszczający płaci” oraz w kontekście przestrzegania wymogów rozszerzonej odpowiedzialności producenta konieczne jest zagwarantowanie pewności co do tego, który producent jest odpowiedzialny za odpady opakowaniowe, szczególnie w przypadku „przedsiębiorstw logistycznych”. Przedsiębiorstwa logistyczne to przedsiębiorstwa otrzymujące towary pochodzące z państw trzecich i prowadzące działalność związaną z obsługą importowanych towarów (np. rozpakowanie i przepakowywanie do mniejszych formatów/ilości w celu realizacji zamówień klientów) przed wysłaniem tych towarów bez oryginalnych opakowań transportowych lub zapakowanych w całości lub częściowo w oryginalne opakowania transportowe do swoich klientów, którzy mogą znajdować się w innych państwach członkowskich. W takim przypadku należy zatem zidentyfikować producenta (oryginalnych) opakowań transportowych pochodzących z państw trzecich i pozostających w przedsiębiorstwie logistycznym, które to opakowania stają się odpadami w Unii. Przedsiębiorstwo logistyczne zazwyczaj nie jest właścicielem towarów, ale powinno być uznawane za producenta opakowań, które pochodzą z państw trzecich i które obsługuje w ramach swojej działalności.*

- (125) *Oprócz kosztów nałożonych na producentów na podstawie art. 40 ust. 1a niniejszego rozporządzenia oraz przy transpozycji dyrektywy 2008/98/WE państwa członkowskie zachowują możliwość pokrywania niezbędnych kosztów wynikających z czyszczenia, w tym transportu i późniejszego przetwarzania odpadów opakowaniowych znajdujących się w śmieciach w ramach całkowitych kosztów gospodarowania odpadami opakowaniowymi, które powinny być objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta. Koszty te nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia tych usług w rentowny sposób i powinny być ustalane między zainteresowanymi podmiotami w sposób przejrzysty i niedyskryminujący.*
- (126) Aby monitorować, czy producenci spełniają obowiązki finansowe i organizacyjne związane z zapewnieniem gospodarowania odpadami z opakowań, które po raz pierwszy udostępniają na rynku w państwie członkowskim, konieczne jest, by właściwy organ w każdym państwie członkowskim ustanowił rejestr i nim zarządzał, a producenci mieli obowiązek rejestracji.
- (127) Wymogi dotyczące rejestracji powinny być w jak największym stopniu zharmonizowane w całej Unii, aby ułatwić rejestrację, w szczególności w przypadku gdy producenci udostępniają opakowania w różnych państwach członkowskich. Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania wymogów dotyczących rejestracji, należy **przyznać** Komisji **uprawnienia** wykonawcze ■ , tak aby mogła ustanowić wspólny format rejestracji i składania sprawozdań do rejestru, z wyszczególnieniem danych, które mają znajdować się w sprawozdaniach.

(128) Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” wyrażoną w art. 191 ust. 2 *TFUE* konieczne jest, aby producenci wprowadzający do obrotu na obszarze Unii opakowania i produkty w opakowaniu, **w tym podmioty zajmujące się handlem elektronicznym**, ponosili odpowiedzialność za gospodarowanie nimi po końcu ich przydatności do użycia. Należy przypomnieć, że zgodnie z dyrektywą 94/62/WE do 31 grudnia 2024 r. należy ustanowić systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ponieważ stanowią one najwłaściwszy środek do osiągnięcia tego celu i mogą mieć pozytywny wpływ na środowisko poprzez ograniczenie wytwarzania odpadów opakowaniowych oraz zwiększenie ich zbierania i recyklingu. Istnieją znaczne różnice w sposobie ustanawiania tych systemów, ich skuteczności i zakresie odpowiedzialności producentów. W związku z tym, przepisy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowione w dyrektywie 2008/98/WE powinny mieć zastosowanie ogólnie do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do producentów opakowań i powinny zostać uzupełnione dalszymi przepisami szczegółowymi, gdy jest to konieczne i właściwe. ***Na przykład, aby ułatwić selektywną zbiórkę odpadów opakowaniowych, producenci powinni finansować etykietowanie pojemników na odpady. Taki obowiązek byłby zgodny z zasadą „zanieczyszczający płaci” i ogólnymi minimalnymi wymogami dotyczącymi systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionymi w dyrektywie 2008/98/WE.***

- (129) *Jeżeli chodzi o obowiązki w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, niniejsze rozporządzenie stanowi lex specialis w stosunku do dyrektywy 2008/98/WE. Oznacza to, że przepisy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowione w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć pierwszeństwo przed wszelkimi sprzecznymi przepisami tej dyrektywy. Zasada ta dotyczy na przykład wymogów dotyczących rejestracji producentów, modulacji opłat z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz sprawozdawczości.***
- (130) *Oprócz zharmonizowanego wymogu dotyczącego zdatności do recyklingu, w celu modulacji wkładów finansowych producentów, które mają zostać określone w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania innych kryteriów, takich jak zawartość materiałów z recyklingu, zdatność do ponownego użycia, obecność substancji niebezpiecznych lub inne kryteria zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE.***

- (131) Producenci powinni mieć możliwość wspólnego wykonywania tych obowiązków poprzez organizacje ds. odpowiedzialności producenta przejmujące odpowiedzialność w ich imieniu. Producenci lub organizacje ds. odpowiedzialności producenta powinni mieć obowiązek posiadania zezwolenia udzielanego przez państwa członkowskie oraz powinni dokumentować między innymi fakt, że posiadają zasoby finansowe na pokrycie kosztów związanych z rozszerzoną odpowiedzialnością producenta. Państwa członkowskie, ustanawiając przepisy administracyjne i proceduralne dotyczące udzielania producentom i organizacjom ds. odpowiedzialności producenta zezwoleń w zakresie zgodności, odpowiednio, indywidualnej i zbiorowej, mogłyby różnicować procesy dla producentów indywidualnych i organizacji ds. odpowiedzialności producenta w celu ograniczenia obciążenia administracyjnego producentów indywidualnych. Należy przypomnieć, że państwa członkowskie mogą udzielać zezwoleń wielu organizacjom ds. odpowiedzialności producenta, ponieważ konkurencja między nimi może prowadzić do większych korzyści dla konsumentów. ***Właściwy organ powinien móc pobierać od producentów lub organizacji ds. odpowiedzialności producenta, którym powierzono wykonywanie obowiązków, oparte na kosztach i proporcjonalne opłaty za przeprowadzenie procedury udzielenia zezwolenia dotyczącej wykonywania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.***
- (132) ***Jeżeli opłata z tytułu rozszerzonej odpowiedzialności producenta pobierana przez organizację ds. odpowiedzialności producenta jest klasyfikowana jako dochody publiczne, tak jak w przypadku zarządzanych przez państwo organizacji odpowiedzialności producenta, oraz w celu przestrzegania zasad budżetowych, które wymagają, aby dochody publiczne były oparte na dokładnych danych, państwo członkowskie może wymagać, by informacje określone w załączniku IX część B i C były przekazywane przez producenta właściwemu organowi odpowiedzialnemu za rejestr częściej niż raz w roku. W przypadku zarządzanych przez państwo organizacji ds. odpowiedzialności producenta, ze względu na brak upoważnienia ze strony reprezentowanego producenta, określone w niniejszym rozporządzeniu wymogi dotyczące takiego upoważnienia nie mają zastosowania.***

(133) *W niniejszym rozporządzeniu należy określić, w jaki sposób identyfikowalność obowiązków przedsiębiorców określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065³⁹, w tym w jego art. 30 ust. 2 i 3, ma być stosowana w przypadku dostawców platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie umów na odległość z producentami oferującymi opakowania konsumentom znajdującym się w Unii w związku z rejestrami producentów ustanowionymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Do celów niniejszego rozporządzenia każdego producenta oferującego opakowania w drodze umów zawieranych na odległość bezpośrednio konsumentom znajdującym się w państwie członkowskim, niezależnie od tego, czy ma on siedzibę w państwie członkowskim, czy w państwie trzecim, należy uznać za objętego definicją przedsiębiorcy na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2065. Aby zapobiec uchylaniu się od obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, należy określić, w jaki sposób tacy dostawcy platform internetowych powinni wypełniać te obowiązki w odniesieniu do rejestrów producentów opakowań ustanowionych na podstawie niniejszego rozporządzenia. W tym kontekście dostawcy platform internetowych podlegający przepisom rozdziału III sekcja 4 rozporządzenia (UE) 2022/2065 umożliwiających konsumentom zawieranie z producentami umów zawieranych na odległość powinni **przed umożliwieniem producentom korzystania ze swoich usług, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2065**, uzyskać od tych producentów informacje na temat zgodności z przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Przepisy dotyczące identyfikowalności przedsiębiorców sprzedających opakowania przez internet podlegają przepisom dotyczącym egzekwowania określonym w **rozporządzeniu (UE) 2022/2065**.*

---

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

- (134) *Podobne niepożądane sytuacje uchylania się od obowiązków mogą wystąpić w odniesieniu do dostawców usług realizacji zamówień. Niniejsze rozporządzenie zawiera przepisy służące zapobieganiu takim sytuacjom poprzez stosowanie podejścia podobnego do tego, które przyjęto w rozporządzeniu (UE) 2022/2065 w odniesieniu do dostawców platform internetowych.*
- (135) *Rejestr producentów ustanowiony na podstawie niniejszego rozporządzenia należy uznać za rejestr publiczny zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2065. Z tego powodu dostawcy platform internetowych umożliwiającym konsumentom zawieranie z producentami umów zawieranych na odległość powinni dokładać wszelkich starań, aby ocenić, czy informacje przekazane przez odnośnych producentów są wiarygodne i pełne, w szczególności korzystając z ogólnodostępnych oficjalnych internetowych baz danych lub interfejsów internetowych lub zwracając się do odnośnych przedsiębiorców o dostarczenie wiarygodnych dokumentów potwierdzających, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2065. Jeżeli chodzi o publicznie dostępne dane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, „dołożenie wszelkich starań” w rozumieniu art. 30 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2022/2065 może zazwyczaj wymagać weryfikacji dostarczonych przez producenta informacji za pomocą publicznie dostępnych danych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W szczególności ma to zastosowanie, jeżeli państwo członkowskie ustanowiło interfejs internetowy służący do automatycznego uzgadniania danych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wkłady finansowe, których uiszczenie nakłada się na producentów na podstawie art. 45 ust. 2 niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich dobrowolnych porozumień między internetowymi platformami handlowymi a producentami, w przypadku gdy internetowa platforma handlowa zgadza się na przyjęcie całości lub części tych kosztów w imieniu producentów w drodze pisemnego upoważnienia.*

- (136) ***Wkłady finansowe, których uiszczenie nakłada się na producentów na podstawie art. 45 ust. 2 niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich dobrowolnych porozumień między internetowymi platformami handlowymi a producentami, w przypadku gdy internetowe platformy handlowe zgadzają się na przyjęcie całości lub części tych kosztów w imieniu producentów w drodze pisemnego upoważnienia.***
- (137) Państwa członkowskie powinny ustanowić środki ***wdrażające*** rozszerzoną odpowiedzialność producenta, ***przepisy dotyczące selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych i etykietowania pojemników na odpady, w przypadkach gdy*** niniejsze rozporządzenie ***nie przewiduje pełnej harmonizacji takich środków. Ponadto państwa członkowskie powinny móc określić dodatkowe wymogi dotyczące wdrażania rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że takie środki nie stwarzają barier na rynku wewnętrznym.*** Niniejsze rozporządzenie ***nie reguluje, który podmiot jest odpowiedzialny za zbieranie odpadów opakowaniowych, ani innych krajowych ustaleń umownych dotyczących zbierania odpadów opakowaniowych.***
- (138) Państwa członkowskie powinny ustanowić systemy zwrotu i zbierania odpadów opakowaniowych, tak aby odpady te były kierowane do najbardziej odpowiedniej opcji gospodarowania odpadami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami. Uczestnictwo w tych systemach powinno być dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności dla podmiotów gospodarczych i organów publicznych, a systemy powinny być tworzone z uwzględnieniem kwestii związanych z ochroną środowiska oraz zdrowiem, bezpieczeństwem i higieną konsumentów. Systemy zwrotu i zbierania powinny być stosowane, na podstawie niedyskryminacyjnych przepisów, również w przypadku opakowań produktów importowanych.

- (139) *Przy transpozycji art. 7 dyrektywy 94/62/WE do prawa krajowego państwa członkowskie mogły już ustanowić systemy selektywnej zbiórki i recyklingu odpadów, które stanowią podstawę odpowiednich krajowych zezwoleń i ustaleń umownych. Państwa członkowskie mogą nadal korzystać z tych systemów, pod warunkiem że prawidłowo wywiązują się z obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.*
- (140) Państwa członkowskie powinny ponadto podjąć działania propagujące recykling spełniający normy jakościowe dotyczące wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu w odpowiednich sektorach. Obowiązek ten jest szczególnie istotny w świetle ustalonej minimalnej zawartości procentowej materiałów z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych.
- (141) *Zbieranie opakowań jest kluczowym etapem w zapewnianiu ich obiegu zamkniętego, a także zagwarantowaniu silnego rynku surowców wtórnych. Ustalenie obowiązkowego poziomu zbierania jest zachętą do opracowania efektywnych i ukierunkowanych systemów zbierania na szczeblu krajowym, a tym samym do zwiększenia ilości odpadów posortowanych i potencjalnie poddanych recyklingowi.*
- (142) Wykazano, że dobrze funkcjonujące systemy kaucyjne zapewniają bardzo wysoki poziom zbierania i **wysoką jakość recyklingu**, szczególnie w przypadku butelek i puszek na napoje. Aby wesprzeć osiągnięcie celu w zakresie selektywnej zbiórki butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje, który to cel określono w dyrektywie (UE) 2019/904, oraz aby dalej dążyć do osiągnięcia wysokich poziomów zbierania i **wysokiej jakości recyklingu** metalowych pojemników na napoje, państwa członkowskie powinny ustanowić systemy kaucyjne. Systemy te przyczynią się do zwiększenia podaży dobrej jakości surowców wtórnych nadających się do recyklingu w obiegu zamkniętym oraz do zmniejszenia ilości śmieci z pojemników na napoje.

- (143) Systemy kaucyjne powinny być obowiązkowe w przypadku butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje i metalowych pojemników jednorazowego użytku na napoje. Państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o włączeniu do tych systemów innych opakowań ***innych produktów lub wykonanych z innych materiałów***, w szczególności szklanych butelek jednorazowego użytku, i powinny zapewnić, aby systemy kaucyjne obejmujące formaty opakowań jednorazowego użytku, w szczególności szklane butelki jednorazowego użytku na napoje, były w równym stopniu dostępne w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku, o ile jest to wykonalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia. Powinny one rozważyć ustanowienie systemów kaucyjnych także w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku. Państwo członkowskie powinno mieć możliwość, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w TFUE i przestrzeganiu przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjęcia przepisów wykraczających poza minimalne wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu , ***takich jak pobieranie kaucji w punkcie sprzedaży w przypadku spożycia produktu w obiekcie przedsiębiorstwa działającego w sektorze HoReCa lub zobowiązanie wszystkich dystrybutorów końcowych do przyjmowania opakowań podlegających kaucji niezależnie od dystrybuowanego przez nich materiału opakowaniowego i formatu opakowań oraz od ich powierzchni sprzedaży.***
- (144) ***Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględniać różnorodność systemów kaucyjnych istniejących w Unii oraz gwarantować, że rozwój technologiczny tych systemów nie będzie utrudniony, jeżeli spełniają one warunki i kryteria zwiększenia poziomów zbierania i zapewnienia lepszej jakości recyklingu.***

- (145) Ze względu na charakter produktów oraz różnice w systemach ich produkcji i dystrybucji, systemy kaucyjne nie powinny być jednak obowiązkowe w przypadku opakowań na wino, aromatyzowane produkty sektora wina i **produkty winopochodne**, napoje spirytusowe oraz mleko i przetwory mleczne wymienione w części XVI załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Państwa członkowskie mogą **jednak** ustanowić systemy kaucyjne obejmujące **takie opakowania na napoje, a także** inne opakowania **na napoje i inne produkty**.
- (146) **Od 1 stycznia 2029 r.** wszystkie systemy kaucyjne **obejmujące butelki jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje i metalowe pojemniki jednorazowego użytku na napoje** powinny spełniać **ogólne minimalne** wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu, z **wyjątkiem systemów kaucyjnych, które zostały utworzone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i które do dnia 1 stycznia 2029 r. osiągną w zakresie selektywnej zbiórki cel na poziomie 90 %**. Wymogi te pomogą zapewnić większą spójność i wyższe poziomy zwrotu w państwach członkowskich. Określono je na podstawie opinii zainteresowanych stron, analiz ekspertów i najlepszych praktyk dotyczących stosowania istniejących systemów kaucyjnych. Opracowano je w sposób umożliwiający wprowadzanie innowacji, a zarazem pozwalający na pewną elastyczność w dostosowywaniu do warunków lokalnych.
- (147) Państwa członkowskie, **w których występują regiony o znacznym natężeniu transgranicznej działalności gospodarczej** powinny zapewnić, aby systemy kaucyjne umożliwiały zbieranie opakowań z innych państw członkowskich w wyznaczonych punktach zbierania oraz powinny dążyć do umożliwienia zwrotu kaucji.

- (148) Państwa członkowskie, które w **2026 r.** osiągną poziom zbierania docelowych rodzajów opakowań bez systemu kaucyjnego wynoszący **80 %**, mogą wystąpić z wnioskiem o nieustanawianie systemu kaucyjnego.
- (149) ***Państwa członkowskie mogą zdecydować się na wdrożenie systemu kaucyjnego na szczeblu niższym niż krajowy, uwzględniając odpowiednie krajowe podziały administracyjne oraz szczególną sytuację terytoriów zamorskich, o ile wykażą efektywność środowiskową i gospodarczą takiego systemu, a także jego pełną zgodność z określonym w niniejszym rozporządzeniu 90-procentowym poziomem zbierania butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje i metalowych pojemników jednorazowego użytku na napoje.***
- (150) Jako szczególny środek zapobiegający powstawaniu odpadów opakowaniowych państwa członkowskie powinny aktywnie zachęcać do stosowania rozwiązań polegających na ponownym użyciu i ponownym napełnianiu opakowań. Powinny one wspierać ustanowienie systemów ponownego użycia i ponownego napełniania oraz monitorować ich funkcjonowanie i zgodność z normami w zakresie higieny. Zachęca się państwa członkowskie do wprowadzenia również innych środków, takich jak ustanowienie systemów kaucyjnych obejmujących formaty opakowań wielokrotnego użytku, stosowanie zachęt gospodarczych lub ustanowienie wymogów dla dystrybutorów końcowych, aby udostępniali na rynku określony odsetek produktów innych niż te objęte ***celami*** w zakresie ponownego użycia i ***obowiązkami*** w zakresie ponownego napełniania w opakowaniach wielokrotnego użytku lub poprzez umożliwienie ponownego napełniania, pod warunkiem, że takie wymogi nie spowodują fragmentacji jednolitego rynku i powstania barier w handlu.
- (151) ***Wymogi dotyczące zbierania, sortowania, redystrybucji do podmiotów napełniających i czyszczenia mają zupełnie inny charakter w przypadku systemów kaucyjnych obejmujących opakowania jednorazowego użytku i kaucyjnych systemów ponownego użycia. W związku z tym minimalne wymogi dotyczące systemów kaucyjnych nie powinny mieć zastosowania do kaucyjnych systemów ponownego użycia. W ich miejsce zastosowanie powinny mieć specjalne wymogi dotyczące systemów ponownego użycia.***

- (152) Dyrektywę 94/62/WE zmieniono dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852⁴⁰, w której określono cele w zakresie recyklingu dla państw członkowskich, które należy osiągnąć do 2025 i 2030 r. Cele te oraz zasady ich obliczania należy utrzymać. **Z uwagi na różne punkty wyjścia dla poszczególnych państw członkowskich w odniesieniu do celów w zakresie recyklingu, i mimo, że w niniejszym rozporządzeniu zaproponowano środki ułatwiające osiągnięcie tych celów, pod pewnymi warunkami nadal** ■ powinna istnieć możliwość odroczenia terminów osiągnięcia celów w zakresie recyklingu na 2030 r. **Komisja powinna być jednak uprawniona do odrzucenia zmienionego planu wdrożenia przedłożonego przez państwo członkowskie.**
- (153) W dyrektywie 94/62/WE nałożono na Komisję obowiązek dokonania przeglądu celów na 2030 r. w zakresie recyklingu dotyczących opakowań w celu ich utrzymania lub, w stosownych przypadkach, zwiększenia. Celów ustalonych na 2030 r. nie należy jednak jeszcze zmieniać, ponieważ dowody wskazują, że niektóre państwa członkowskie nadal mają trudności z osiągnięciem istniejących celów. Z tego powodu należy wprowadzić środki zachęcające wytwórców do wprowadzania do obrotu większej ilości opakowań podatnych do recyklingu, ułatwiając w ten sposób państwom członkowskim osiągnięcie celów w zakresie recyklingu. W przyszłości należy przewidzieć obowiązek przedkładania Komisji bardziej **szczegółowych** danych dotyczących przepływów opakowań i **recyklingu odpadów opakowaniowych**. Umożliwi to Komisji dokonanie przeglądu celów pod kątem ich utrzymania lub zwiększenia. Aby uwzględnić skutki środków służących poprawie podatności opakowań do recyklingu, przegląd nie powinien odbyć się wcześniej niż przewidywana ogólna ocena rozporządzenia, tj. **siedem** lat po jego wejściu w życie. Podczas tego przeglądu należy również zwrócić uwagę na możliwość wprowadzenia nowych celów o większej szczegółowości niż obecne.

---

⁴⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 141).

(154) Cele w zakresie recyklingu powinny być obliczane na podstawie masy odpadów opakowaniowych poddawanych recyklingowi. Państwa członkowskie powinny zapewnić wiarygodność i dokładność gromadzonych danych na temat odpadów opakowaniowych poddawanych recyklingowi. Zasadniczo faktyczny pomiar masy odpadów opakowaniowych zaliczanych do poddawanych recyklingowi powinien być dokonywany w momencie, w którym odpady opakowaniowe są wprowadzane do procesu recyklingu. Niemniej jednak, aby ograniczyć obciążenia administracyjne, państwa członkowskie powinny, na ściśle określonych warunkach i na zasadzie odstępstwa od ogólnej zasady, być upoważnione do ustalania masy odpadów opakowaniowych poddawanych recyklingowi na podstawie pomiaru masy materiału wyjściowego z dowolnej operacji sortowania, którą należy skorygować z wykorzystaniem średnich wskaźników strat występujących przed wprowadzeniem odpadów do procesów recyklingu. Straty materiałów występujące przed wprowadzeniem odpadów do procesu recyklingu, na przykład w wyniku sortowania lub innych działań wstępnych, nie powinny być włączane do ilości odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi. Straty te można ustalić na podstawie elektronicznych rejestrów, specyfikacji technicznych, szczegółowych zasad obliczania średnich wskaźników strat dla różnych strumieni odpadów lub innych równoważnych środków. Państwa członkowskie powinny informować o takich środkach w sprawozdaniach z kontroli jakości, dołączonych do przekazywanych Komisji danych na temat recyklingu odpadów. Średnie wskaźniki strat powinny być w miarę możliwości ustalane na poziomie poszczególnych sortowni i powiązane z różnymi głównymi rodzajami odpadów, różnymi źródłami (takimi jak gospodarstwa domowe lub działalność gospodarcza), różnymi systemami zbierania i różnymi rodzajami procesów sortowania. Średnie wskaźniki strat powinny być stosowane jedynie wówczas, gdy nie są dostępne żadne inne wiarygodne dane, w szczególności w kontekście przemieszczania i wywozu odpadów. Ubytek masy materiałów lub substancji wskutek fizycznych lub chemicznych procesów transformacji, będący nieodłącznym elementem procesu recyklingu, w którym odpady opakowaniowe zostały rzeczywiście przetworzone w produkty, materiały lub substancje, nie powinien być odejmowany od masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.

- (155) W przypadku gdy obliczenie wskaźnika recyklingu stosuje się do tlenowego lub beztlenowego przetwarzania odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji, ilości odpadów, które są wprowadzane do procesu przetwarzania tlenowego lub beztlenowego, mogą być zaliczane do odpadów poddanych recyklingowi, pod warunkiem że takie przetwarzanie powoduje wytworzenie materiału wyjściowego, który będzie wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. O ile materiałem wyjściowym z takiego procesu przetwarzania jest najczęściej kompost lub produkt pofermentacyjny, uwzględnić można byłoby również inne materiały wyjściowe, jeżeli zawierałyby one porównywalne ilości materiałów z recyklingu w stosunku do ilości przetworzonych odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji. W innych przypadkach, zgodnie z definicją recyklingu, na poczet realizacji celów w zakresie recyklingu nie powinno być zaliczane ponowne przetwarzanie odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji na materiały, które mają być wykorzystywane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, które są unieszkodliwiane lub mają być wykorzystane w dowolnym innym niż recykling procesie mającym taki sam cel jak odzysk odpadów.
- (156) W przypadku gdy odpadowe materiały opakowaniowe przestają być odpadami w wyniku działań wstępnych przed ich rzeczywistym ponownym przetworzeniem, powinny zostać zaliczone jako poddane recyklingowi, pod warunkiem że są przeznaczone do późniejszego ponownego przetworzenia w produkty, materiały lub substancje przeznaczone zarówno do ich pierwotnych celów, jak i innych. Na poczet realizacji celów w zakresie recyklingu nie powinny być zaliczane materiały, które utraciły status odpadów, a które mają być użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, które są używane do wypełniania wyrobisk, unieszkodliwiane lub mają być użyte w dowolnym innym niż recykling procesie mającym taki sam cel jak odzysk odpadów.

- (157) *Przy ustalaniu metodyki obliczania i weryfikacji procentowej zawartości materiałów pochodzących z recyklingu Komisja powinna oceniać dostępność odpadów, potrzebną energię oraz emisje gazów cieplarnianych i inne istotne rodzaje wpływu na środowisko, biorąc pod uwagę dostępne technologie recyklingu, ich efektywność gospodarczą i środowiskową, w tym jakość materiałów wyjściowych. Komisja powinna również uwzględnić potencjalną możliwość publikowania wprowadzających w błąd twierdzeń dotyczących ekologiczności tych technologii.*
- (158) *Twierdzenia dotyczące właściwości opakowań, w odniesieniu do których w niniejszym rozporządzeniu określono wymogi prawne, takich jak zdatność do recyklingu, poziom zawartości materiałów z recyklingu i zdatność do ponownego użycia, powinny być publikowane wyłącznie w odniesieniu do właściwości opakowań wykraczających poza mające zastosowanie minimalne wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz zgodnie z metodami i zasadami ustanowionymi na mocy niniejszego rozporządzenia. Należy w nich również określić, czy odnoszą się one do jednostki opakowania, części jednostki opakowania czy do wszystkich opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego producenta.*
- (159) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia recyklingu metali wydzielonych po spaleniu odpadów, proporcjonalnie do ilości spalonych odpadów opakowaniowych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają niektóre kryteria jakościowe określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1004⁴¹ określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE.

---

⁴¹ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1004 z dnia 7 czerwca 2019 r. określająca zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE oraz uchylająca decyzję wykonawczą Komisji C(2012) 2384 (Dz.U. L 163 z 20.6.2019, s. 66).

- (160) W przypadku wywozu odpadów opakowaniowych z Unii w celu recyklingu stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴².
- (161) Jako że ponowne użycie oznacza, że do obrotu nie są wprowadzane żadne nowe opakowania, z myślą o realizacji odpowiednich celów w zakresie recyklingu opakowań należy wziąć pod uwagę opakowania handlowe wielokrotnego użytku wprowadzane do obrotu po raz pierwszy i opakowania drewniane naprawiane w celu ponownego użycia. Państwa członkowskie powinny móc skorzystać z tej możliwości w celu obliczenia zmodyfikowanego poziomu celów w zakresie recyklingu poprzez uwzględnienie maksymalnie 5 punktów procentowych średniego udziału – w poprzednich trzech latach – opakowań handlowych wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy i ponownie wykorzystywanych w ramach systemu ponownego użycia.
- (162) Producenci i organizacje ds. odpowiedzialności producenta powinni być aktywnie zaangażowani w dostarczanie użytkownikom końcowym, w szczególności konsumentom, informacji na temat zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz gospodarowania takimi odpadami. Informacje te powinny obejmować dostępność informacji o ustaleniach dotyczących ponownego użycia opakowań, znaczeniu etykiet umieszczanych na opakowaniu oraz innych instrukcjach dotyczących wyrzucania odpadów opakowaniowych. **Producenci i organizacje ds. odpowiedzialności producenta powinni również informować konsumentów, że oznakowanie opakowania jako kompostowalnego oznacza, że opakowanie jest kompostowalne w warunkach kontrolowanych przemysłowo w zakładach przetwarzania bioodpadów i nie nadaje się do kompostowania w warunkach domowych. Opakowaniami nie należy zaśmiecać otoczenia.** Producenci powinni również informować, że użytkownicy końcowi odgrywają ważną rolę w zapewnianiu optymalnego pod względem środowiskowym gospodarowania odpadami opakowaniowymi. Zarówno przekazując informacje wszystkim użytkownikom końcowym, jak i składając sprawozdania na temat opakowań, należy wykorzystywać nowoczesne technologie informatyczne. Informacje te należy przekazywać albo za pomocą klasycznych sposobów, takich jak plakaty, zarówno w pomieszczeniach, jak i na zewnątrz, kampanie w mediach społecznościowych, albo za pomocą bardziej innowacyjnych sposobów, takich jak

---

⁴² Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

elektroniczny dostęp do stron internetowych przez kody QR umieszczone na opakowaniach.

- (163) ***Selektywna zbiórka poza domem to istotny element zwiększenia poziomu zbierania opakowań i poprawy ich obiegu zamkniętego. Państwa członkowskie i podmioty gospodarcze powinny móc wprowadzać szczególne środki selektywnej zbiórki poza domem, dostosowane do miejsca i zwyczajów konsumentów.***
- (164) Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie powinny przedstawiać Komisji informacje na temat osiągnięcia celów w zakresie recyklingu. Aby ocenić skuteczność środków mających na celu ograniczenie zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, należy również przekazywać dane dotyczące zużycia bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, aby umożliwić ocenę, czy zużycie tych toreb wzrosło w odpowiedzi na środki służące ograniczeniu stosowania lekkich toreb z tworzywa sztucznego na zakupy. ***Przekazywanie*** danych dotyczących rocznego zużycia bardzo grubych toreb na zakupy powinno być dla państw członkowskich dobrowolne. Aby umożliwić ocenę, czy obowiązkowe systemy kaucyjne, które mają zostać ustanowione przez państwa członkowskie, są skuteczne lub czy zwolnienia państw członkowskich z obowiązku ustanowienia tych systemów są uzasadnione, ważne jest uzyskanie informacji – za pośrednictwem sprawozdań przekazywanych przez państwa członkowskie – na temat poziomu zbierania takich opakowań.
- (165) W celu ustanowienia metodyki oceny podatności do recyklingu na dużą skalę państwa członkowskie powinny również przekazywać dane dotyczące ***ilości poddanych recyklingowi*** odpadów opakowaniowych w podziale na ***kategorie opakowań i*** ilości opakowań ***udostępnionych na rynku po raz pierwszy w danym państwie członkowskiego dla każdej kategorii*** opakowań. ***Takie sprawozdania powinny być sporządzane corocznie. Komisja powinna dodać te dane i publikować je w celu monitorowania rocznych zmian w zakresie odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi na dużą skalę.***

- (166) Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji dane drogą elektroniczną i przedkładać jej sprawozdanie z kontroli jakości. Ponadto do danych dotyczących celów w zakresie recyklingu należy dołączyć sprawozdanie zawierające opis środków wprowadzonych w celu ustanowienia skutecznego systemu kontroli jakości i identyfikowalności odpadów opakowaniowych.
- (167) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania obowiązków sprawozdawczych **należy przyznać Komisji uprawnienia, tak aby mogła** ustanowić zasady obliczania i weryfikacji danych dotyczących osiągnięcia celów w zakresie recyklingu, poziomów selektywnej zbiórki opakowań objętych systemem kaucyjnym oraz danych niezbędnych do określenia metodyki oceny podatności do recyklingu na dużą skalę. W takim akcie wykonawczym należy również przewidzieć zasady dotyczące określania ilości wytworzonych odpadów opakowaniowych, a także ustanowić format zgłaszania danych. Należy również określić metodykę obliczania rocznego zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na osobę oraz format zgłaszania tych danych, ponieważ jest to niezbędne do wsparcia monitorowania i pełnego wdrożenia istotnych wymogów dotyczących toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, w szczególności w celu zapewnienia zdezagregowanej i obowiązkowej sprawozdawczości w odniesieniu do różnych kategorii toreb na zakupy z tworzywa sztucznego. Ten akt wykonawczy powinien zastąpić decyzje Komisji (UE) 2018/896⁴³ i 2005/270/WE⁴⁴.
- (168) Aby ułatwić państwom członkowskim i Komisji monitorowanie realizacji celów określonych w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie powinny utworzyć bazy danych dotyczących opakowań i zapewnić **ich sprawne funkcjonowanie**.

---

⁴³ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/896 z dnia 19 czerwca 2018 r. ustanawiająca metodę obliczania rocznego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy oraz zmieniająca decyzję 2005/270/WE (Dz.U. L 160 z 25.6.2018, s. 6).

⁴⁴ Decyzja Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiająca formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 86 z 5.4.2005, s. 6).

- (169) Skuteczne egzekwowanie wymogów w zakresie zrównoważoności ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia uczciwej konkurencji oraz osiągnięcia oczekiwanych korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia i jego wkładu w realizację unijnych celów w zakresie klimatu, energii i obiegu zamkniętego. W związku z tym właściwe organy powinny dążyć do tego, aby co roku kontrolować dokładność przynajmniej części deklaracji zgodności, a rozporządzenie (UE) 2019/1020 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁵ ustanawiające horyzontalne ramy nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii powinno mieć zastosowanie do opakowań, dla których na podstawie niniejszego rozporządzenia ustanowiono wymogi w zakresie zrównoważoności. ***Mechanizmy nadzoru rynku ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2019/1020 określają wymogi w zakresie nadzoru rynku odnoszące się do wprowadzania produktów do obrotu i przewidują mechanizmy ochronne służące do sprawdzania zgodności z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do wprowadzania do obrotu opakowań.***
- (170) Opakowanie należy wprowadzać do obrotu wyłącznie, jeżeli nie stanowi znanego zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi. W celu lepszego dostosowania do szczególnego charakteru wymogów w zakresie zrównoważoności oraz zapewnienia, aby działania dotyczące nadzoru rynku koncentrowały się na niezgodności z takimi wymogami, do celów niniejszego rozporządzenia opakowania stwarzające ryzyko należy zdefiniować jako opakowania, które – ze względu na niespełnienie wymogu w zakresie zrównoważoności przez opakowanie lub przez odpowiedzialny podmiot gospodarczy – mogą mieć negatywny wpływ na środowisko lub inne interesy publiczne chronione odpowiednimi wymogami.

---

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1). ■

- (171) Powinna istnieć procedura, w ramach której zainteresowane strony są informowane o środkach, które będą wdrażane w odniesieniu do opakowań stwarzających ryzyko. Procedura ta powinna również umożliwiać organom nadzoru rynku w państwach członkowskich podejmowanie – we współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi – działań na wczesnym etapie w odniesieniu do takich opakowań. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy **przysnać** Komisji **uprawnienia** wykonawcze, tak aby mogła określić, czy krajowe środki w odniesieniu do niezgodnych z wymogami produktów są uzasadnione.
- (172) Organy nadzoru rynku powinny mieć prawo wymagać od podmiotów gospodarczych podjęcia działań naprawczych na podstawie ustalenia, że albo opakowanie nie spełnia wymogów w zakresie zrównoważoności i etykietowania, albo podmiot gospodarczy naruszył inne przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu lub udostępnienia na rynku opakowania. W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania wymogu dotyczącego podjęcia przez podmioty gospodarcze działań naprawczych należy **przysnać** Komisji **uprawnienia** wykonawcze, tak aby mogła decydować, czy dany środek krajowy jest uzasadniony.
- (173) W przypadku obaw dotyczących ryzyka dla zdrowia ludzi **organ** nadzoru rynku nie **powinien** dokonywać oceny ryzyka dla zdrowia ludzi lub zwierząt, jakie stwarza dany materiał opakowaniowy, jeśli przenosi się on na opakowaną zawartość materiału opakowaniowego, ale ostrzec organy właściwe do celów kontroli tego rodzaju ryzyka powołane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁴⁶, rozporządzeń (UE) 2017/745, (UE) 2017/746, (UE) 2019/6 i dyrektywy 2001/83/WE.

---

⁴⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

(174) Zamówienia publiczne stanowią 14 % PKB Unii. Aby przyczynić się do realizacji celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej, poprawa efektywności energetycznej i efektywna gospodarka zasobami oraz przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, która chroni zdrowie publiczne i bioróżnorodność, należy **pryżnać** Komisji uprawnienia do przyjęcia **aktów wykonawczych**, tak aby mogła zobowiązać, w stosownych przypadkach, instytucje zamawiające i podmioty określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁴⁷ i dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁴⁸ do dostosowania ich zamówień do konkretnych **minimalnych obowiązkowych wymogów** w zakresie zielonych zamówień publicznych, **które mają zostać określone w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia**. W porównaniu z dobrowolnym podejściem obowiązkowe **wymogi** powinny zapewnić maksymalizację wpływu wydatków publicznych na stymulowanie popytu na opakowania o większej wydajności. **Wymogi** te powinny być przejrzyste, obiektywne i niedyskryminujące. **Wymogi mogą odnosić się do specyfikacji technicznych, kryteriów wyboru lub warunków realizacji zamówienia i nie muszą koniecznie być kumulatywne. Zamawiające organy i podmioty powinny mieć możliwość, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w TFUE i przestrzeganiu przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmowania przepisów wykraczających poza minimalne obowiązkowe wymogi w zakresie zielonych zamówień publicznych określone w niniejszym rozporządzeniu.**

---

⁴⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁴⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

- (175) Uprawnienia wykonawcze powierzone Komisji w niniejszym rozporządzeniu i które nie dotyczą określenia, czy środki przyjęte przez państwa członkowskie w odniesieniu do opakowań niezgodnych z wymogami są uzasadnione, powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (176) ***Z myślą o zabezpieczeniu funkcjonowania rynku wewnętrznego i stworzeniu równych warunków działania należy zapewnić zgodność*** wprowadzanych na rynek Unii opakowań ***pochodzących z państw trzecich z niniejszym rozporządzeniem, niezależnie od tego, czy są przywożone jako samodzielne opakowanie, czy wraz z produktem w opakowaniu.*** ***W szczególności konieczne jest zapewnienie, aby wytwórcy przeprowadzali odpowiednie procedury oceny zgodności w odniesieniu do tych opakowań.*** Priorytetowo należy potraktować współpracę na rynku między organami nadzoru rynku a podmiotami gospodarczymi. W związku z tym, chociaż interwencje organów wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020 mogą dotyczyć wszelkich opakowań wprowadzanych na rynek Unii, powinny one koncentrować się przede wszystkim na opakowaniach objętych środkami dotyczącymi zakazów wprowadzonymi przez organy nadzoru rynku. W przypadku gdy organy te wprowadzają takie środki i nie ograniczają ich do terytorium krajowego, organy nadzoru rynku powinny przekazywać organom wyznaczonym do kontroli opakowań wprowadzanych na rynek Unii szczegółowe informacje niezbędne do identyfikacji takich niespełniających wymogów opakowań na granicach, w tym informacje na temat produktów w opakowaniu i podmiotów gospodarczych, aby umożliwić stosowanie podejścia opartego na analizie ryzyka w odniesieniu do produktów wprowadzanych na rynek Unii. W takich przypadkach organy celne będą dążyć do zidentyfikowania i zatrzymania opakowań na granicach.

- (177) Aby zoptymalizować i odciążyc proces kontroli na granicach zewnętrznych Unii, należy umożliwić zautomatyzowane przesyłanie danych między systemem informacyjnym i komunikacyjnym do celów nadzoru rynku (ICSMS) a systemami celnymi. Należy rozróżnić dwa rodzaje przesyłania danych ze względu na ich odpowiednie cele. Po pierwsze środki dotyczące zakazów wprowadzone przez organy nadzoru rynku w następstwie identyfikacji opakowań niespełniających wymogów powinny być zgłaszane organom celnym z poziomu ICSMS w celu wykorzystania przez organy wyznaczone do kontroli na granicach zewnętrznych do identyfikacji opakowań, które mogą być objęte takim zakazem. Na potrzeby przesyłania tego pierwszego typu danych należy wykorzystać elektroniczny system zarządzania ryzykiem celnym ustanowiony w art. 36 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁴⁹, bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych zmian w środowisku zarządzania ryzykiem celnym. Po drugie, w przypadku gdy organy celne zidentyfikują opakowania niespełniające wymogów, konieczne będzie wykorzystanie zarządzania sprawami, między innymi w celu przesłania powiadomienia o zawieszeniu, wniosków organów nadzoru rynku oraz wyników działań podjętych przez organy celne. Przesyłanie tego drugiego typu danych między ICSMS a krajowymi systemami celnymi jest obsługiwane przez unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel.
- (178) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania wzajemnego połączenia służącego komunikacji między organami nadzoru rynku a organami celnymi należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze, aby mogła określić przepisy proceduralne i szczegółowe ustalenia wykonawcze, w tym dotyczące funkcji, elementów danych i przetwarzania danych, a także przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych, poufności i administrowania w odniesieniu do takiego wzajemnego połączenia.

---

⁴⁹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (179) Podczas przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym konsultacje na poziomie ekspertów, oraz by konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami ustanowionymi w porozumieniu *międzyinstytucjonalnym* z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁵⁰. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. Przy opracowywaniu tych aktów delegowanych Komisja powinna uwzględniać informacje naukowe lub inne dostępne informacje techniczne, w tym odpowiednie normy międzynarodowe.
- (180) W celu zapewnienia, aby wymogi dotyczące produktu określone w dyrektywie (UE) 2019/904 mogły być monitorowane i egzekwowane oraz aby podlegały one odpowiedniemu nadzorowi rynku, należy zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1020 w celu uwzględnienia w jego zakresie dyrektywy (UE) 2019/904. Wymogi dotyczące zawartości *tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu* w butelkach z tworzywa sztucznego na napoje należy z dniem 1 stycznia 2030 r. usunąć z dyrektywy (UE) 2019/904, ponieważ kwestia ta jest regulowana wyłącznie niniejszym rozporządzeniem. Należy również usunąć odnośne obowiązki sprawozdawcze.

---

⁵⁰ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

(181) *Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne zasady mające zastosowanie do wszystkich opakowań. Niektóre produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte dyrektywą (UE) 2019/904, takie jak torby z tworzywa sztucznego na zakupy, kubki na napoje, pojemniki na żywność i napoje, w tym butelki, uznaje się jednak za opakowania. Dyrektywa (UE) 2019/904 stanowi lex specialis w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. W przypadku wystąpienia konfliktu między dyrektywą (UE) 2019/904 a niniejszym rozporządzeniem, pierwszeństwo powinna mieć dyrektywa (UE) 2019/904 w ramach zakresu jej stosowania. Dyrektywa (UE) 2019/904 zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia środków służących ograniczeniu stosowania niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, co obejmuje ograniczenia marketingowe. Takie ograniczenia marketingowe powinny mieć zastosowanie i mieć pierwszeństwo przed wszelkimi sprzecznymi przepisami niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie przewiduje ograniczenie wprowadzania do obrotu produktów z tworzyw sztucznych wymienionych w pkt 3 załącznika V do tego rozporządzenia, natomiast dyrektywa (UE) 2019/904 umożliwia państwom członkowskim wprowadzenie niezbędnych środków w celu ograniczenia stosowania tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Ponieważ krajowe środki wykonawcze na podstawie dyrektywy (UE) 2019/904 mogą być mniej restrykcyjne niż zakaz wprowadzania do obrotu, niniejsze rozporządzenie powinno mieć pierwszeństwo przed dyrektywą (UE) 2019/904 w odniesieniu do takich produktów objętych definicją opakowania, aby stymulować ograniczanie stosowania opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i ograniczyć ilość opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w środowisku. W związku z tym państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości przyjęcia zwolnienia z przewidzianego w dyrektywie (UE) 2019/904 zakazu dotyczącego wprowadzania do obrotu opakowań wykonanych z polistyrenu ekspandowanego. Aby to odzwierciedlić, należy odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2019/904.*

- (182) *Ponieważ niniejsze rozporządzenie nie reguluje zawartości materiałów z recyklingu w częściach opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych przed dniem 1 stycznia 2030 r., przepisy dotyczące wymogów w zakresie zawartości materiałów z recyklingu w butelkach z tworzywa sztucznego na napoje, zawarte w dyrektywie (UE) 2019/904 powinny obowiązywać do tego dnia.*
- (183) Aby zwiększyć zaufanie publiczne do opakowań wprowadzanych do obrotu, w szczególności jeśli chodzi o ich zgodność z wymogami w zakresie zrównoważoności, podmioty gospodarcze, które wprowadzają do obrotu opakowania niespełniające wymogów lub które nie wywiązują się ze swoich obowiązków, powinny podlegać sankcjom. Konieczne jest zatem, aby państwa członkowskie ustanowiły w prawie krajowym skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje w przypadku niespełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (184) *W art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii, w tym poprzez sądy państw członkowskich. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić, aby członkowie zainteresowanej społeczności, która mogłaby obejmować osoby fizyczne lub prawne, które złożyły skargę lub zgłosiły zarzut niezgodności opakowania lub produktu w opakowaniu z niniejszym rozporządzeniem, miały dostęp do wymiaru sprawiedliwości zgodnie ze zobowiązaniami, na które państwa członkowskie zgodziły się jako strony Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. („konwencja z Aarhus”).*

- (185) Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ocena ta powinna opierać się na pięciu kryteriach: skuteczności, efektywności, odpowiedniości, spójności i unijnej wartości dodanej oraz powinna służyć jako podstawa oceny skutków ewentualnych dalszych działań. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia oraz jego wpływu na zrównoważenie środowiskowe opakowań i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (186) Podmiotom gospodarczym należy zapewnić wystarczającą ilość czasu na wypełnienie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, a państwowym członkowskim – na ustanowienie infrastruktury administracyjnej niezbędnej do jego stosowania. Datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy zatem przesunąć do czasu, kiedy te przygotowania będą mogły zostać zakończone w rozsądnym terminie. W szczególności należy zadbać o to, aby ułatwić MŚP przestrzeganie obowiązków i wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia, w tym za pomocą wytycznych, które Komisja ma przedstawić w celu ułatwienia podmiotom gospodarczym, a zwłaszcza MŚP, spełniania wymogów.
- (187) Aby wypełnić te zobowiązania i ustanowić ambitne, a jednocześnie zharmonizowane ramy dotyczące opakowań, konieczne jest przyjęcie rozporządzenia ustanawiającego wymogi dotyczące opakowań w całym cyklu ich życia. Należy zatem uchylić dyrektywę 94/62/WE.

- (188) Aby umożliwić państwom członkowskim zastosowanie niezbędnych środków administracyjnych dotyczących organizacji procedur udzielania zezwoleń przez właściwe organy, przy jednoczesnym zachowaniu ciągłości dla podmiotów gospodarczych, należy odroczyć stosowanie niniejszego *rozporządzenia*.
- (189) Dyrektywę 94/62/WE należy uchylić z mocą od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Aby jednak zapewnić sprawne przejście i ciągłość do czasu przyjęcia przez Komisję nowych przepisów na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zagwarantować ciągłość stosowania systemu zasobów własnych Unii w odniesieniu do zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi, niektóre wynikające z tej dyrektywy obowiązki dotyczące etykietowania, celów recyklingu i przekazywania danych Komisji powinny pozostać przez pewien okres w mocy.
- (190) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie poprawa zrównowżenia środowiskowego opakowań oraz zapewnienie swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym opakowań, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich *lepsz*e osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności ■ określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące całego cyklu życia opakowań w odniesieniu do ich zrównoważenia środowiskowego oraz etykietowania, umożliwiające wprowadzanie opakowań do obrotu. ***Ustanawia ono także wymogi dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych, na przykład poprzez ograniczanie zbędnych opakowań i ponowne użycie lub ponowne napełnianie opakowań, a także wymogi dotyczące zbierania i przetwarzania, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych.***
2. Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki zharmonizowaniu środków krajowych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych w celu uniknięcia przeszkód w handlu oraz zakłóceń i ograniczenia konkurencji w Unii, przy jednoczesnym zapobieganiu niekorzystnemu wpływowi opakowań i odpadów opakowaniowych na środowisko naturalne i zdrowie ludzi lub zmniejszaniu tego wpływu, w oparciu o wysoki poziom ochrony środowiska.
3. Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i ***do osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁵¹, w drodze ustanowienia środków zgodnych z hierarchią postępowania z odpadami w myśl art. 4 dyrektywy 2008/98/WE.***

---

⁵¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich opakowań, niezależnie od użytego materiału, oraz do wszystkich odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, czy odpady te są wykorzystywane lub mają swoje źródło w przemyśle, innej produkcji wyrobów, sprzedaży detalicznej lub dystrybucji, w biurach, usługach czy gospodarstwach domowych.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku **dla przepisów dyrektywy 2008/98/WE dotyczących gospodarowania odpadami niebezpiecznymi, a także** dla unijnych wymogów regulacyjnych dotyczących opakowań, takich jak wymogi w zakresie bezpieczeństwa, jakości, ochrony zdrowia oraz higieny produktów pakowanych, a także wymogi transportowe. **Jednak w przypadkach, gdy niniejsze rozporządzenie jest sprzeczne z dyrektywą 2008/68/WE, dyrektywa ta ma pierwszeństwo.**

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „opakowanie” oznacza **wyrób bez względu na materiały, z jakich jest wykonany**, który jest przeznaczony do użycia **przez podmiot gospodarczy** do przechowywania, ochrony, obsługi, dostarczania lub prezentacji produktów **innemu podmiotowi gospodarczemu lub użytkownikowi końcowemu** i który można przyporządkować do jednego z formatów opakowań w zależności od **jego** funkcji, materiału i projektu, takich jak m.in.:
  - a) **wyrób, który jest** niezbędny do przechowywania, utrzymania lub zachowania produktu przez jego cały cykl żywotności, nie będąc integralną częścią produktu, i który jest przeznaczony do wykorzystania, użycia lub usunięcia wraz z produktem;

- b) *część składowa* wyrobu, o którym mowa w lit. a), złączona z nim, lub *złączony* z takim wyrobem *element* pomocniczy;
- c) *element pomocniczy* wyrobu, o którym mowa w lit. a), *zawieszony* bezpośrednio lub umieszczony na produkcie i który *spełnia* funkcję opakowania, nie będąc integralną częścią produktu, a *ponadto* jest przeznaczony do wykorzystania, użycia lub usunięcia wraz z produktem;
- d) *wyrób* zaprojektowany i przeznaczony do napełnienia w punkcie sprzedaży w *celu wydawania produktu, zwany również „opakowaniem usługowym”*;
- e) *wyrób* jednorazowego użytku sprzedawany i napełniany lub zaprojektowany i przeznaczony do napełnienia w punkcie sprzedaży, *spełniający funkcję opakowania*;
- f) *przepuszczalne torebki z herbatą, kawą lub innym napojem lub miękkie po użyciu pojedyncze porcje używane w systemach do przygotowywania herbaty, kawy lub innych napojów* przeznaczone do użycia i usunięcia wraz z produktem;
- g) *nieprzepuszczalna* pojedyncza porcja używana w systemach do przygotowywania herbaty, kawy *lub innego napoju przeznaczona do użycia w maszynie* używana i usuwana wraz z produktem;

- 2) *„opakowanie na wynos” oznacza opakowanie usługowe napełniane w obsługiwanych punktach sprzedaży napojami lub żywnością gotową do spożycia, która jest zapakowana do transportu i natychmiastowego spożycia w innym miejscu bez konieczności dalszego przygotowywania i która jest zwykle spożywana z opakowania;*
- 3) *„opakowanie dla produkcji podstawowej” oznacza wyroby zaprojektowane i przeznaczone do wykorzystania jako opakowania nieprzetworzonych produktów z produkcji podstawowej zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁵²;*
- 4) „opakowanie handlowe” oznacza opakowanie mające stanowić jednostkę sprzedaży, składającą się z produktów i opakowania, sprzedawaną **użytkownikowi końcowemu** w punkcie sprzedaży;
- 5) „opakowanie zbiorcze” oznacza opakowanie mające stanowić w punkcie sprzedaży zestaw określonej liczby jednostek sprzedaży, **niezależnie od tego czy dany zestaw jednostek sprzedaży** jest sprzedawany w takiej postaci **użytkownikowi końcowemu** czy też służy **■ ułatwieniu ponownego zaopatrzenia** punktów sprzedaży lub utworzeniu jednostek magazynowych lub dystrybucyjnych, przy czym opakowanie to można zdjąć z produktu bez naruszania jego cech;

---

⁵² Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- 6) „opakowanie transportowe” oznacza opakowanie mające ułatwić obsługę i transport **jednej** jednostki sprzedaży **lub większej ich liczby** lub **zestawu jednostek sprzedaży** w celu zapobieżenia uszkodzeniu produktu przy obsłudze i transporcie, ale z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego i lotniczego;
- 7) „opakowanie dla handlu elektronicznego” oznacza opakowanie transportowe wykorzystywane do dostarczania produktów użytkownikowi końcowemu w kontekście sprzedaży przez internet lub za pośrednictwem innych środków sprzedaży na odległość;
- 8) „opakowania innowacyjne” oznaczają formę opakowania, które jest wytwarzane przy użyciu nowych materiałów, dzięki czemu uzyskuje się znaczną poprawę jednej lub kilku funkcji opakowania, takich jak przechowywanie, ochrona, obsługa **lub dostarczanie** produktów, oraz **ogólnie** wyraźne korzyści dla środowiska, z wyjątkiem opakowań powstałych w wyniku modyfikacji istniejących opakowań, której **głównym** celem jest poprawa prezentacji produktów i ich marketingu;

- 9) „opakowanie jednorazowego użytku” oznacza opakowanie, które nie jest opakowaniem wielokrotnego użytku;
- 10) „opakowanie do kontaktu z produktami wrażliwymi” oznacza opakowanie przeznaczone do **wykorzystania do produktów** objętych zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady⁵³, rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009⁵⁴, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009⁵⁵, rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745, 2017/746, 2019/4⁵⁶, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 lub dyrektyw 2001/83/WE **lub 2008/68/WE lub opakowanie przeznaczone do wykorzystywania do produktów zgodnie z definicją w art. 1 i 2 decyzji Komisji (UE) 2023/1809⁵⁷, dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵⁸ lub dyrektywie 2008/68/WE;**

---

⁵³ Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29).

⁵⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1).

⁵⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59).

⁵⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/4 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie wytwarzania, wprowadzania na rynek i stosowania paszy leczniczej, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające dyrektywę Rady 90/167/EWG (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 1).

⁵⁷ Decyzja Komisji (UE) 2023/1809 z dnia 14 września 2023 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla chłonnych środków higienicznych i kubeczków menstruacyjnych wielokrotnego użytku (Dz.U. L 234 z 22.9.2023, s. 142).

⁵⁸ **Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).**

- 11) „udostępnienie na rynku” oznacza wszelkie dostawy opakowań na rynek Unii w celu ich dystrybucji, użycia lub wykorzystania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie;
- 12) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie opakowania na rynku Unii po raz pierwszy;
- 13) „podmiot gospodarczy” oznacza wytwórców, dostawców opakowań, importerów, dystrybutorów, **upoważnionych przedstawicieli**, dystrybutorów końcowych i dostawców usług realizacji zamówień;

- 14) „wytwórca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza opakowanie lub *produkt w opakowaniu, z wyjątkiem przypadku, w którym dana osoba fizyczna lub prawna zleca zaprojektowanie lub wytworzenie opakowania lub produktu w opakowaniu* pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym, *niezależnie od tego, czy na opakowaniu lub na produkcie w opakowaniu widoczny jest jakikolwiek inny znak towarowy, w którym to przypadku „wytwórca” oznacza tę osobę fizyczną lub prawną, z wyjątkiem opakowania transportowego, opakowania wielokrotnego użytku, opakowania dla produkcji podstawowej, opakowania zbiorczego, opakowania handlowego lub opakowania usługowego, jeżeli osoba fizyczna lub prawna, która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie opakowania* pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym, *jest objęta definicją mikroprzedsiębiorstwa zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE w wersji ogólnodostępnej w dniu ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a podmiot dostarczający opakowanie znajduje się w tym samym państwie członkowskim, w którym to przypadku „wytwórca” oznacza podmiot dostarczający opakowanie;*

15) „producent” oznacza każdego wytwórcę, importera lub dystrybutora, który niezależnie od zastosowanej techniki sprzedaży, w tym w drodze umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE⁵⁹:

- a) *ma siedzibę w państwie członkowskim i udostępnia po raz pierwszy z terytorium tego państwa członkowskiego oraz na tym samym terytorium opakowanie transportowe, opakowanie usługowe, w tym opakowanie usługowe wielokrotnego użytku lub opakowanie dla produkcji podstawowej; lub*
- b) *ma siedzibę w państwie członkowskim i udostępnia po raz pierwszy z terytorium tego państwa członkowskiego oraz na tym samym terytorium produkty w opakowaniu innym niż opakowania wymienione w lit. a); lub*
- c) *ma siedzibę w państwie członkowskim lub państwie trzecim i udostępnia po raz pierwszy na terytorium innego państwa członkowskiego bezpośrednio użytkownikowi końcowemu opakowanie transportowe, opakowanie usługowe, w tym opakowanie usługowe wielokrotnego użytku lub opakowanie dla produkcji podstawowej lub produkty w opakowaniu innym niż opakowania wymienione powyżej; lub*

---

⁵⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

d) ma siedzibę w państwie członkowskim i rozpakowuje produkty w opakowaniu, nie będąc użytkownikiem końcowym, chyba że producentem jest inna osoba zgodnie z lit. a)–c);

- 16) „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która dostarcza opakowanie lub materiał opakowaniowy wytwórcy ■ ;
- 17) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i wprowadza do obrotu w Unii opakowanie lub produkt w opakowaniu pochodzące z państwa trzeciego;
- 18) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą wytwórcą ani importerem, która udostępnia opakowanie lub produkt w opakowaniu na rynku;
- 19) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i która otrzymała od wytwórcy pisemne upoważnienie do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków wytwórcy wynikających z niniejszego rozporządzenia;

- 20) „**upoważniony** przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza osobę **fizyczną lub prawną**, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, w którym producent po raz pierwszy udostępnia opakowanie **lub produkt w opakowaniu** na rynku **państwa członkowskiego**, innym niż państwo członkowskie **lub państwo trzecie**, w którym producent ma siedzibę, i która to osoba została wyznaczona przez producenta zgodnie z art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2008/98/WE do wypełniania obowiązków tego producenta wynikających z rozdziału VIII niniejszego rozporządzenia;
- 21) „dystrybutor końcowy” oznacza **osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw**, która dostarcza użytkownikowi końcowemu produkty w opakowaniu, **w tym z zastosowaniem ponownego użycia**, lub produkty, które można nabyć w drodze ponownego napełniania;
- 22) „konsument” oznacza **każdą osobę** fizyczną, **która** działa w celach niezwiązanych z jej działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową;
- 23) „użytkownik końcowy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, której udostępniono produkt jako konsumentowi albo jako profesjonalnemu użytkownikowi końcowemu w ramach prowadzonej przez nią działalności przemysłowej lub zawodowej i która nie udostępnia już **tego** produktu na rynku w postaci jej dostarczonej;

- 24) „opakowanie kompozytowe” oznacza jednostkę opakowania składającą się z co najmniej dwóch różnych materiałów, **które są częścią masy głównego materiału opakowaniowego i** nie mogą być ręcznie oddzielone, a zatem tworzą jedną integralną całość, **chyba że dany materiał stanowi nieznaczną część jednostki opakowania i w żadnym przypadku nie przekracza 5 % całkowitej masy jednostki opakowania, z wyłączeniem etykiet, werniksów, farb, tuszów, klejów i lakierów; pozostaje to bez uszczerbku dla dyrektywy (UE) 2019/904;**
- 25) „odpady opakowaniowe” oznaczają wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe objęte definicją odpadów zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE, z wyjątkiem pozostałości poprodukcyjnych;

- 26) „zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych” oznacza działania, które są podejmowane zanim opakowanie lub materiał opakowaniowy stanie się odpadem opakowaniowym i które przyczyniają się do zmniejszenia ilości odpadów opakowaniowych, w związku z czym do przechowywania, ochrony, obsługi, dostarczania lub prezentowania produktów wymagana jest mniejsza ilość opakowań lub opakowania nie są wymagane, **w tym działania dotyczące ponownego użycia opakowania i działania mające na celu przedłużenie żywotności opakowania, zanim stanie się ono odpadem;**
- 27) „ponowne użycie” oznacza każdą czynność polegającą na ponownym **wielokrotnym** wykorzystaniu opakowania wielokrotnego użytku do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone;

- 28) „rotacja” oznacza cykl realizowany przez opakowanie wielokrotnego użytku od momentu wprowadzenia go do obrotu wraz z **produktem**, który ma w nim być przechowywany, chroniony, obsługiwany, dostarczony lub prezentowany, do momentu, w którym jest ono gotowe do ponownego użycia w systemie ponownego użycia, w celu jego ponownego dostarczenia użytkownikom końcowym wraz z **innym produktem**;
- 29) „podróż” oznacza przemieszczenie opakowania, od napełnienia lub załadunku do opróżnienia lub rozładunku, w ramach rotacji lub samodzielnie;
- 30) „systemy ponownego użycia” oznaczają ustalenia organizacyjne, techniczne ■ lub finansowe, **wraz z zachętami, umożliwiające** ponowne użycie w systemie o obiegu zamkniętym albo w systemie o obiegu otwartym i **obejmują** systemy kaucyjne zapewniające zbieranie opakowań w celu ponownego użycia ■ ;
- 31) „odnawianie” oznacza **każdą z czynności wymienionych w załączniku VI część B** niezbędną do przywrócenia opakowania wielokrotnego użytku do funkcjonalnego stanu w celu jego ponownego użycia;
- 32) „ponowne napełnianie” oznacza czynność, w wyniku której **pojemnik będący własnością użytkownika końcowego** pełniący funkcję opakowania **lub pojemnik nabyty przez użytkownika końcowego w punkcie sprzedaży** dystrybutora końcowego **jest napełniany przez użytkownika końcowego lub przez dystrybutora końcowego produktem lub kilkoma produktami nabytymi przez użytkownika końcowego od dystrybutora końcowego**;

- 33) „punkt ponownego napełniania” oznacza miejsce, w którym dystrybutor końcowy oferuje **użytkownikom końcowym** produkty, które można nabyć w drodze ponownego napełniania;
- 34) „sektor HoReCa” oznacza działalność związaną z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi zgodnie ze statystyczną klasyfikacją działalności gospodarczej NACE Rev. 2;
- 35) **„powierzchnia sprzedaży” oznacza powierzchnię przeznaczoną do wystawiania towarów oferowanych do sprzedaży, do przeprowadzania płatności oraz do przyjmowania i przepływu konsumentów; nie obejmuje to powierzchni, które nie są publicznie dostępne, takich jak powierzchnie magazynowe, ani innych powierzchni, gdzie produkty nie są wystawiane, takich jak parkingi; w kontekście opakowań dla handlu elektronicznego za powierzchnię sprzedaży uznaje się powierzchnię magazynową i miejsce wysyłki;**
- 36) „projektowanie z myślą o recyklingu” oznacza projektowanie opakowania, w tym poszczególnych części składowych opakowania, **zapewniające zgodność danego opakowania do recyklingu w ramach ustalonych i sprawdzonych w warunkach operacyjnych** procesów zbierania, sortowania i recyklingu;
- 37) **„zgodność do recyklingu” oznacza zgodność opakowania, już na etapie projektowania, z gospodarką odpadami i ich przetwarzaniem w oparciu o selektywną zbiórkę, sortowanie w oddzielnych strumieniach, recykling na dużą skalę oraz wykorzystanie materiałów pochodzących z recyklingu do zastąpienia surowców pierwotnych;**

- 38) *„odpady opakowaniowe poddawane recyklingowi na dużą skalę” oznaczają odpady opakowaniowe, które są zbierane selektywnie, sortowane i poddawane recyklingowi w zainstalowanej infrastrukturze, z wykorzystaniem ustalonych i sprawdzonych w warunkach operacyjnych procesów zapewniających na poziomie Unii roczną ilość materiału pochodzącego z recyklingu w ramach każdej kategorii opakowań wymienionej w tabeli 2 w załączniku II, równą lub większą niż 30 % w przypadku drewna i 55 % w przypadku wszystkich innych materiałów; obejmuje to odpady opakowaniowe wywożone z Unii w celu gospodarowania odpadami, które to odpady opakowaniowe można uznać za spełniające wymogi art. 53 ust. 11;*
- 39) *„recykling materiałów” oznacza każdy proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub w innych celach, z wyjątkiem biologicznego przetwarzania odpadów, ponownego przetwarzanie materiału organicznego, odzysku energii i ponownego przetwarzania w materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk;*
- 40) *„recykling wysokiej jakości” oznacza każdy proces recyklingu, w wyniku którego uzyskuje się materiały mające, w oparciu o zachowane właściwości techniczne, równoważną jakość w porównaniu z materiałami oryginalnymi i wykorzystywane jako substytut surowców pierwotnych do opakowań lub do innych zastosowań, w ramach których zachowana jest jakość materiału pochodzącego z recyklingu;*

- 41) „kategoria opakowań” oznacza połączenie materiału i określonego projektu opakowania, które to połączenie przesądza o **zdatności do recyklingu w odniesieniu do ustalonych** najnowocześniejszych procesów zbierania, sortowania i recyklingu; **sprawdzone w warunkach operacyjnych** i adekwatne w kontekście definicji projektowania z myślą o recyklingu;
- 42) „zintegrowana część składowa” oznacza część składową opakowania, która może być oddzielna od głównej części jednostki opakowania i może być wykonana z innego materiału, ale **która** stanowi integralną część jednostki opakowania i jest nieodłącznie związana z jego funkcjonowaniem, nie musi być oddzielona od głównej części jednostki opakowania w celu **zapewnienia jej funkcjonalności** i jest zwykle wyrzucana w tym samym czasie co jednostka opakowania, choć niekoniecznie z wykorzystaniem tej samej drogi unieszkodliwiania;
- 43) „oddzielna część składowa” oznacza część składową opakowania, która jest oddzielna od głównej części jednostki opakowania, **jest** wykonana z innego materiału, wymaga całkowitego i trwałego oddzielenia od głównej jednostki opakowania ■ i jest zwykle wyrzucana wcześniej niż jednostka opakowania i oddzielnie od niej **oraz obejmuje części składowe opakowania, które mogą oddzielić się od siebie z powodu zwykłego naprężenia mechanicznego podczas transportu lub sortowania**;

- 44) „jednostka opakowania” oznacza jednostkę jako całość, łącznie z wszelkimi zintegrowanymi lub oddzielnymi częściami składowymi, które razem spełniają funkcje opakowania, takie jak przechowywanie, ochrona, obsługa, dostarczanie, magazynowanie, transport lub prezentacja produktów, i obejmuje niezależne jednostki opakowania zbiorczego lub transportowego, w przypadku gdy są one wyrzucane przed dotarciem do punktu sprzedaży;
- 45) „surowce wtórne” oznaczają materiały, które **przeszły wszelkie niezbędne kontrole i sortowanie i** zostały uzyskane w procesie recyklingu i **które** mogą zastąpić surowce pierwotne;

- 46) „odpady pokonsumenckie z tworzyw sztucznych” oznaczają odpady ■ , **zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, z tworzyw sztucznych** powstałe z produktów z tworzyw sztucznych, które zostały **dostarczone w celu dystrybucji, użycia lub wykorzystania i** wprowadzone do obrotu w **państwie członkowskim lub państwie trzecim;**

- 47) „opakowanie kompostowalne” oznacza opakowanie, **które ulega biodegradacji wyłącznie w warunkach kontrolowanych przemysłowo lub może podlegać rozkładowi biologicznemu w takich warunkach, w tym w razie konieczności fizycznemu przetwarzaniu, fermentacji beztlenowej, co doprowadza ostatecznie do jego przekształcenia w dwutlenek węgla lub – w sytuacji braku dostępu do tlenu – w metan** oraz składniki mineralne, biomasę i wodę ■ i nie utrudnia selektywnej zbiórki i procesu kompostowania **ani procesu fermentacji beztlenowej ani nie wpływa na nie negatywnie;**
- 48) „opakowanie kompostowalne w warunkach domowych” oznacza opakowanie, **które może ulegać biodegradacji w warunkach niekontrolowanych, poza kompostowniami przemysłowymi, gdy proces kompostowania prowadzą osoby prywatne w celu wytwarzania kompostu na własny użytek;**
- 49) „biopochodne tworzywa sztuczne” oznaczają tworzywa sztuczne wytworzone z zasobów biologicznych, takich jak surowce z biomasy, odpady organiczne lub produkty uboczne, **niezależnie od tego, czy są biodegradowalne czy niebiodegradowalne;**
- 50) „butelki jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje” oznaczają butelki na napoje wymienione w części F załącznika do dyrektywy (UE) 2019/904;
- 51) „tworzywo sztuczne” oznacza **material składający się** z polimeru w rozumieniu **art. 3 pkt 5** rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w tym takiego polimeru, do którego zostały dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny opakowań, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;

- 52) „torby na zakupy z tworzywa sztucznego” oznaczają torby na zakupy, z uchwytemi lub bez, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane konsumentom w punkcie sprzedaży produktów;
- 53) „lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego” oznaczają torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikronów;
- 54) „bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego” oznaczają torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikronów;
- 55) „grube torby na zakupy z tworzywa sztucznego” oznaczają torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału od 50 do 99 mikronów;
- 56) „bardzo grube torby na zakupy z tworzywa sztucznego” oznaczają torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału powyżej 99 mikronów;
- 57) „pojemniki na odpady” oznaczają *pojemniki* używane do przechowywania i zbierania odpadów, *na przykład pojemniki, kosze i torby*;
- 58) „kaucja” oznacza *określoną* kwotę pieniężną, niebędącą częścią ceny produktu w opakowaniu lub produktu napełnionego, która to kwota jest pobierana od użytkownika końcowego przy zakupie takiego produktu w opakowaniu lub produktu napełnionego, objętego systemem kaucyjnym w danym państwie członkowskim, i podlega zwrotowi, gdy użytkownik końcowy *lub jakakolwiek inna osoba* zwraca opakowanie podlegające kaucji do ustanowionego w tym celu punktu zbiórki;

- 59) „system kaucyjny” oznacza system, w ramach którego przy zakupie produktu w opakowaniu lub produktu napełnionego objętego **tym** systemem pobierana jest od użytkownika końcowego kaucja, która jest mu zwracana ■ po zwrocie opakowania podlegającego kaucji **za pośrednictwem jednego z kanałów** zbiórki, **na korzystanie z których zezwoliły** w tym celu **organy krajowe**;
- 60) „specyfikacja techniczna” oznacza dokument określający wymogi techniczne, które ma spełniać produkt, proces lub usługa;
- 61) „norma zharmonizowana” oznacza normę zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 62) „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione przewidziane w niniejszym rozporządzeniu wymogi w zakresie zrównoważoności, bezpieczeństwa i etykietowania i wymogi informacyjne w odniesieniu do opakowań;
- 63) „organizacja ds. odpowiedzialności producenta” oznacza podmiot prawny, który organizuje pod względem finansowym lub finansowym i operacyjnym wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta w imieniu kilku producentów;
- 64) „cykl życia” oznacza kolejne i wzajemnie powiązane etapy **życia opakowania, obejmujące** nabycie surowca lub jego wytworzenie z zasobów naturalnych, **przetwarzanie wstępne, wytwarzanie, przechowywanie, dystrybucję, użycie, naprawę, ponowne użycie oraz koniec przydatności do użycia**;

- 65) „opakowanie stwarzające ryzyko” oznacza opakowanie, które ze względu na niespełnienie wymogu określonego w niniejszym rozporządzeniu lub na podstawie niniejszego rozporządzenia, innego niż wymogi wymienione w art. 62 ust. 1, mogłoby mieć negatywny wpływ na środowisko, **zdrowie** lub inne interesy publiczne chronione tym wymogiem;
- 66) „opakowanie stwarzające poważne ryzyko” oznacza **■** opakowanie stwarzające ryzyko, w odniesieniu do którego na podstawie przeprowadzonej oceny uznaje się, że stopień niezgodności lub związanej z nią szkody wymaga szybkiej interwencji organów nadzoru rynku, również w przypadkach, gdy skutki niezgodności nie są natychmiastowe;
- 67) „platforma internetowa” oznacza platformę internetową zgodnie z definicją w art. 3 lit. i) rozporządzenia (UE) 2022/2065;
- 68) „odpady” oznaczają odpady zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE; ***opakowanie wielokrotnego użytku przekazane do odnowienia nie jest uznawane za odpad;***
- 69) ***„zamówienia publiczne” oznaczają zamówienia publiczne zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2014/24/UE lub w rozumieniu dyrektywy 2014/25/UE.***

Stosuje się definicje „gospodarowania odpadami”, „zbierania”, „selektywnej zbiórki”, „**przetwarzania**”, „przygotowania do ponownego użycia”, „recyklingu” i „systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta” określone, odpowiednio, w art. 3 pkt 9, 10, 11, 14, 16, 17 i 21 dyrektywy 2008/98/WE.

Stosuje się definicje „nadzoru rynku”, „organu nadzoru rynku”, „dostawcy usług realizacji zamówień”, „działania naprawczego”, „ryzyka”, „odzyskania produktu” i „wycofania z obrotu” określone, odpowiednio, w art. 3 pkt 3, 4, 11, 16, 18, 22 i 23 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Stosuje się definicje „**substancji** potencjalnie niebezpiecznych” i „nośnika danych” określone, odpowiednio, w art. 2 pkt 27 i 29 rozporządzenia (UE) 2024/...⁺.

Orientacyjny wykaz wyrobów objętych definicją opakowania określoną w **akapicie pierwszym** pkt 1 znajduje się w załączniku I.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 106/23 (2022/0095 (COD)).

Artykuł 4
Swobodny przepływ

1. Opakowanie wprowadza się do obrotu wyłącznie wtedy, gdy spełnia wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.
2. Państwa członkowskie nie mogą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu opakowań spełniających wymogi w zakresie zrównoważoności i **etykietowania i wymogi informacyjne** określone w art. 5–12.

- █
3. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują się utrzymać lub wprowadzić krajowe wymogi w zakresie zrównoważoności lub wymogi informacyjne dodatkowe w stosunku do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, wymogi te nie mogą kolidować z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, a państwa członkowskie nie mogą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu opakowań spełniających wymogi niniejszego rozporządzeniem z powodu niespełnienia tych wymogów krajowych.

- █
4. Państwa członkowskie nie mogą uniemożliwiać prezentacji opakowań, które nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia, podczas targów, wystaw lub podobnych wydarzeń, pod warunkiem że w sposób widoczny zaznaczono, że takie opakowania nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia oraz że nie są przeznaczone do sprzedaży, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z tymi wymogami.

Rozdział II

Wymogi w zakresie zrównoważoności

Artykuł 5

Wymogi dotyczące substancji w opakowaniach

1. Opakowania **wprowadzane do obrotu** wytwarza się w sposób ograniczający do minimum obecność i stężenie substancji potencjalnie niebezpiecznych jako składników materiałów opakowaniowych lub jakichkolwiek części składowych opakowań, również w odniesieniu do ich występowania w emisjach oraz wszelkich wynikach gospodarowania odpadami, takich jak surowce wtórne, popioły lub inne materiały przeznaczone do ostatecznego unieszkodliwienia, **a także negatywny wpływ na środowisko spowodowany mikrodrobinami plastiku.**
2. **Komisja monitoruje obecność substancji potencjalnie niebezpiecznych w opakowaniach i częściach składowych opakowania i podejmuje, w stosownych przypadkach, odpowiednie środki następcze.**

Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Chemikaliów, przygotowuje sprawozdanie na temat obecności substancji potencjalnie niebezpiecznych w opakowaniach i częściach składowych opakowania, aby określić, w jakim stopniu mają one negatywny wpływ na ponowne użycie i recykling materiałów lub na bezpieczeństwo chemiczne. Sprawozdanie to może zawierać wykaz substancji potencjalnie niebezpiecznych obecnych w opakowaniach i częściach składowych opakowania oraz wskazywać, w jakim stopniu substancje te miałyby stwarzać niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego i środowiska.

Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i komitetowi, o którym mowa w art. 65 niniejszego rozporządzenia, wyszczególniając swoje ustalenia, i rozważa odpowiednie środki następcze, w tym:

- a) w przypadku obecności w materiałach opakowaniowych substancji potencjalnie niebezpiecznych, które mają przede wszystkim wpływ na zdrowie ludzi lub na środowisko – stosowanie procedur, o których mowa w art. 68 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w celu przyjęcia nowych ograniczeń;*
- b) w przypadku substancji potencjalnie niebezpiecznych, które mają negatywny wpływ na ponowne użycie i recykling materiałów w opakowaniu, w którym są obecne – ustanowienie ograniczeń w ramach kryteriów projektowania z myślą o recyklingu zgodnie z art. 6 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.*

Jeżeli państwo członkowskie uzna, że substancja ma negatywny wpływ na ponowne użycie i recykling materiałów w opakowaniu, w którym się znajduje, do dnia 31 grudnia 2025 r. przekazuje takie informacje Komisji i Europejskiej Agencji Chemikaliów wraz z odesłaniem do odpowiednich ocen ryzyka lub innych istotnych danych, o ile są dostępne.

- 3. Na podstawie art. 6 ust. 4 lit. a) państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o rozważenie ograniczenia stosowania substancji potencjalnie niebezpiecznych, które mogą mieć negatywny wpływ na ponowne użycie i recykling materiałów w opakowaniu, w którym są obecne, z powodów innych niż te związane przede wszystkim z ich bezpieczeństwem chemicznym. Państwa członkowskie dołączają do takich wniosków sprawozdanie, w którym szczegółowo identyfikują i wskazują zastosowania danej substancji oraz opisują, w jaki sposób stosowanie substancji w opakowaniu utrudnia recykling z powodów innych niż te związane przede wszystkim z bezpieczeństwem chemicznym. Komisja ocenia wnioski i przedstawia wyniki tej oceny komitetowi, o którym mowa w art. 65.*

4. Bez uszczerbku dla ograniczeń dotyczących substancji chemicznych określonych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub, w stosownych przypadkach, ograniczeń i szczególnych środków odnoszących się do **materialów i wyrobów** przeznaczonych do kontaktu z żywnością określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 suma poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i sześciowartościowego chromu wynikających z substancji obecnych w opakowaniach lub częściach składowych opakowania nie może przekraczać 100 mg/kg.
5. ***Od dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] nie wprowadza się do obrotu opakowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością, jeżeli zawierają one substancje per- i polifluoroalkilowe (PFAS) w stężeniu równym lub wyższym od następujących dopuszczalnych wartości w zakresie, w jakim wprowadzanie do obrotu tego opakowania zawierającego to stężenie PFAS nie jest zakazane na mocy innego aktu prawnego Unii:***
- a) ***25 ppb dla wszelkich PFAS mierzonych za pomocą ukierunkowanej analizy PFAS (polimerowe PFAS wyłączone z kwantyfikacji);***
  - b) ***250 ppb dla sumy PFAS mierzonej jako suma ukierunkowanej analizy PFAS, opcjonalnie z wcześniejszą degradacją prekursorów (polimerowe PFAS wyłączone z kwantyfikacji); oraz***

- c) **50 ppm dla PFAS (w tym polimerowych PFAS); jeżeli całkowita zawartość fluoru przekracza 50 mg/kg, wytwórca, importer lub dalszy użytkownik dostarcza organom egzekwowania prawa na ich wniosek dowód dotyczący fluoru mierzonego jako zawartość PFAS lub substancji niebędących PFAS.**

Do celów niniejszego rozporządzenia PFAS składają się z dowolnej substancji, która zawiera co najmniej jeden w pełni fluorowany atom węgla grupy metylowej (CF₃-) lub metylenowej (-CF₂-) (bez dołączonych do niego atomów H/Cl/Br/I), z wyjątkiem substancji, które zawierają wyłącznie następujące elementy strukturalne: CF₃-X lub X-CF₂-X', gdzie X = -OR lub -NRR' i X' = metyl (-CH₃), metylen (-CH₂-), grupa aromatyczna, grupa karbonylowa (-C(O)-), -OR'', -SR'' lub -NR''R''' oraz gdzie R/R'/R''/R''' jest wodorem (-H), metylem (-CH₃), metylenem (-CH₂-), grupą aromatyczną lub grupą karbonylową (-C(O)-).

Najpóźniej do dnia... [cztery lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja ocenia potrzebę zmiany lub uchylecia niniejszego ustępu, aby uniknąć nakładania się przepisów z ograniczeniami lub zakazami stosowania PFAS określonymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, rozporządzeniem (UE) 2019/1021 lub rozporządzeniem (WE) nr 1935/2004.

6. Spełnienie wymogów określonych w **ust. 4 i 5** wykazuje się w dokumentacji technicznej sporządzonej zgodnie z załącznikiem VII.

7. Aby uwzględnić **█** postęp naukowo-techniczny, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 64, aby wprowadzić w niniejszym rozporządzeniu zmiany w celu **obniżenia dopuszczalnej wartości sumy poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i sześciowartościowego chromu wynikających z substancji obecnych w opakowaniach lub częściach składowych opakowania, o której to sumie mowa w ust. 4.**
- █**
8. **Aby uwzględnić postęp naukowo-techniczny, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 64 uzupełniające niniejsze rozporządzenie w celu** określenia warunków, w jakich dopuszczalna wartość, o której mowa w ust. 4, nie ma zastosowania do materiałów poddanych recyklingowi **lub** ogniw produktów, które znajdują się w zamkniętym i kontrolowanym obiegu, jak również w celu określenia rodzajów **opakowań lub formatów** opakowań w **oparciu o kategorie opakowań wymienione w tabeli 1 w załączniku II**, które są zwolnione z wymogów ustanowionych w tym ustępie. Takie akty delegowane są **uzasadnione na podstawie analizy poszczególnych przypadków**, są ograniczone w czasie, a także przewidują odpowiednie wymogi dotyczące oznakowania i wymogi informacyjne oraz zawierają wymogi dotyczące regularnej sprawozdawczości w celu zapewnienia regularnego przeglądu tego odstępstwa. **Akty delegowane przyjęte zgodnie z niniejszym ustępem przyjmuje się wyłącznie w celu zmiany odstępstw ustanowionych w decyzjach Komisji 2001/171/WE i 2009/292/WE.**
9. **Najpóźniej do dnia ... [siedem lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja ocenia, czy niniejszy artykuł i kryteria projektowania z myślą o recyklingu określone zgodnie z art. 6 ust. 4 w wystarczającym stopniu przyczyniły się do zminimalizowania obecności i stężenia substancji potencjalnie niebezpiecznych jako składników materiałów opakowaniowych.**

Artykuł 6

Opakowania podatne do recyklingu

1. Wszystkie opakowania **wprowadzane do obrotu** muszą być podatne do recyklingu.
2. Opakowanie uznaje się za podatne do recyklingu, **jeżeli spełnia** następujące **warunki**:
  - a) jest projektowane z myślą o recyklingu **materialów umożliwiającym wykorzystanie powstałych surowców wtórnych, których jakość w porównaniu z materiałem oryginalnym jest wystarczająca, aby można je było wykorzystać w celu zastąpienia surowców pierwotnych zgodnie z ust. 4;**
■
■
■
  - b) **gdy staje się odpadem**, może być **zbierane selektywnie zgodnie z art. 48 ust. 1 i 3, sortowane z przeznaczeniem do konkretnych strumieni odpadów bez wpływu na podatność do recyklingu innych strumieni odpadów i poddawane recyklingowi na dużą skalę, na podstawie metodyki określonej zgodnie z ust. 5.**

Opakowanie zgodne z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 4 uznaje się za spełniające warunek określony w lit. a) niniejszego ustępu.

Opakowanie zgodne z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 4 i aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie ust. 5 uznaje się za spełniające oba warunki określone w niniejszym ustępie.

Ust. 2 lit. a) stosuje się od dnia 1 stycznia 2030 r. *lub dwa lata po dacie wejścia w życie aktów delegowanych, o których mowa w ust. 4, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.*

Ust. 2 lit. b) stosuje się od dnia 1 stycznia 2035 r. *lub pięć lat po dacie wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 5, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.*

3. *Zgodnie z art. 15 wytwórca ocenia zdatność opakowania do recyklingu w oparciu o akty delegowane ■ na podstawie ust. 4 i akty wykonawcze na podstawie ust. 5. Zdatność opakowania do recyklingu wyraża się w klasach wydajności recyklingu A, B lub C opisanych w tabeli 3 w załączniku II.*

Bez uszczerbku dla ust. 10 od dnia 1 stycznia 2030 r. lub 24 miesiące po wejściu w życie aktów delegowanych na podstawie ust. 4, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, opakowania nie mogą być wprowadzane do obrotu, chyba że są zdatne do recyklingu w ramach klasy A, B lub C.

Bez uszczerbku dla ust. 10 od dnia 1 stycznia 2038 r. opakowania nie mogą być wprowadzane do obrotu, chyba że są zdatne do recyklingu w ramach klasy A lub B.

4. *Do dnia 1 stycznia 2028 r. Komisja, po uwzględnieniu norm opracowanych przez europejskie organizacje normalizacyjne, przyjmuje akty delegowane w celu ustanowienia:*

a) *kryteriów projektowania z myślą o recyklingu oraz klas wydajności recyklingu w oparciu o tabelę 3 w załączniku II i parametry wymienione w tabeli 4 w załączniku II w odniesieniu do kategorii opakowań wymienionych w tabeli 1 w tym załączniku.*

Kryteria projektowania z myślą o recyklingu i klasy wydajności recyklingu zostaną opracowane na podstawie materiału głównego oraz:

- (i) uwzględniają możliwość rozdzielenia odpadów opakowaniowych na różne strumienie materiałów w celu recyklingu oraz możliwość ich sortowania i recyklingu, tak aby jakość powstałych surowców wtórnych w porównaniu z materiałem oryginalnym była wystarczająca i aby, w miarę możliwości, surowce te mogły zostać wykorzystane do zastąpienia surowców pierwotnych do opakowań lub do innych zastosowań, w których zachowana jest jakość materiału pochodzącego z recyklingu;***
- (ii) biorą pod uwagę ustalone i sprawdzone w warunkach operacyjnych procesy zbierania i sortowania i obejmują wszystkie części składowe opakowania;***
- (iii) uwzględniają dostępne technologie recyklingu, ich efektywność ekonomiczną i środowiskową, w tym jakość rezultatów, dostępność odpadów, potrzebną energię i emisje gazów cieplarnianych;***
- (iv) w stosownych przypadkach identyfikują substancje potencjalnie niebezpieczne, które mają negatywny wpływ na ponowne użycie i recykling materiałów w opakowaniu, w którym są obecne;***
- (v) w stosownych przypadkach ustanawiają ograniczenia dotyczące obecności takich substancji lub grup takich substancji w opakowaniu lub częściach składowych opakowania z powodów, które nie są związane przede wszystkim z bezpieczeństwem chemicznym; takie ograniczenia mogą również służyć zmniejszeniu niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, bez uszczerbku dla ograniczeń dotyczących substancji chemicznych określonych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub, w stosownych przypadkach, ograniczeń i szczególnych środków dotyczących materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004;***

- b) sposobu, w jaki należy przeprowadzać ocenę podatności do recyklingu i wyrażać jej wynik w klasach wydajności recyklingu w podziale na jednostki opakowania, w drodze ważenia kryteriów, w tym specyficzne dla danego materiału kryteria i efektywność sortowania, w celu ustalenia, czy opakowanie jest podatne do recyklingu zgodnie z ust. 2;*
- c) opisu, dla każdej kategorii opakowań wymienionej w tabeli 1 w załączniku II, warunków zgodności z odpowiednimi klasami wydajności recyklingu;*
- d) ram dotyczących modulacji wkładów finansowych wnoszonych przez producentów w celu wypełnienia spoczywających na nich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonej w art. 45 ust. 1, w oparciu o klasy wydajności recyklingu opakowań.*

Przyjmując akty delegowane, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja uwzględni wyniki ewentualnej oceny przeprowadzonej na podstawie art. 5 ust. 2. Te akty delegowane przyjmuje się zgodnie z art. 64.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64 w celu zmiany tabeli 1 w załączniku II, aby dostosować ją do *postępu* naukowo-technicznego w zakresie materiałów i projektowania produktów *oraz* infrastruktury zbierania, sortowania i recyklingu. *Komisja jest uprawniona do przyjmowania kryteriów projektowania z myślą o recyklingu dla dodatkowych kategorii opakowań lub do tworzenia podkategorii w ramach kategorii wymienionych w tabeli 1 w załączniku II.*

Podmioty gospodarcze muszą spełnić nowe lub zaktualizowane kryteria projektowania z myślą o recyklingu najpóźniej trzy lata po wejściu w życie odpowiedniego aktu delegowanego.

5. **Do dnia 1 stycznia 2030 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze:**
- a) **ustanawiające metodykę oceny podatności do recyklingu na dużą skalę w podziale na kategorie opakowań wymienione w tabeli 2 w załączniku II, uzupełniające tabelę 3 w załączniku II o progi dotyczące oceny podatności do recyklingu na dużą skalę oraz, w razie potrzeby, aktualizujące ogólne klasy wydajności recyklingu opisane w tabeli 3 w załączniku II.** Metodyka ta opiera się co najmniej na następujących elementach:
- (i) **ilości opakowań w podziale na kategorie opakowań wymienione w tabeli 2 w załączniku II** wprowadzone do obrotu w całej Unii i w każdym państwie członkowskim;
  - (ii) **ilości poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, obliczonej w punkcie obliczeniowym zgodnie z aktem wykonawczym przyjętym na podstawie art. 56 ust. 7 lit. a), w podziale na kategorie opakowań wymienione w tabeli 2 w załączniku II, w całej Unii i w każdym państwie członkowskim;**
-
- b) **ustanawiające mechanizm kontroli pochodzenia zapewniający, że przeprowadzono recykling opakowań na dużą skalę; taki mechanizm opiera się co najmniej na następujących elementach:**
- (i) **dokumentacji technicznej dotyczącej ilości zebranych odpadów opakowaniowych przesyłanych do zakładów sortowania i recyklingu;**
  - (ii) **procesie weryfikacji, który umożliwi wytwórcom uzyskanie od dalszych operatorów niezbędnych danych zapewniających, że przeprowadzono recykling opakowań na dużą skalę.**

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

Dane, o których mowa w lit. a) i b), podaje się do wiadomości publicznej w łatwo dostępny sposób.

■

6. *Komisja ocenia szczegółowość danych, które należy zgłaszać w odniesieniu do metodyki dotyczącej recyklingu na dużą skalę. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 64 w celu zmiany tabeli 2 w załączniku II i tabeli 3 w załączniku XII z myślą o dostosowaniu ich do postępu naukowo-technicznego.*
7. *Do 2035 r. Komisja, na podstawie rozwoju technologii sortowania i recyklingu, może dokonać przeglądu minimalnych progów uznawania opakowań za poddane recyklingowi na dużą skalę oraz, w razie potrzeby, przedstawić wniosek ustawodawczy w celu zmiany tych progów.*
8. *Aby zwiększyć poziom zdolności opakowań do recyklingu, 18 miesięcy od daty wejścia w życie aktów delegowanych na podstawie ust. 4 i aktów wykonawczych na podstawie ust. 5 wkłady finansowe wnoszone przez producentów w celu wypełnienia spoczywających na nich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonej w art. 45 moduluje się na podstawie klasy wydajności recyklingu, jak wyszczególniono w aktach delegowanych na podstawie ust. 4 i aktach wykonawczych na podstawie ust. 5.*
Stosując takie kryteria, państwa członkowskie uwzględniają techniczną wykonalność i efektywność ekonomiczną recyklingu materiałów opakowaniowych, o których mowa w ust. 11 lit. g).

■

9. Spełnienie wymogów określonych w ust. 2 i 3 wykazuje się w dokumentacji technicznej dotyczącej opakowań sporządzonej zgodnie z załącznikiem VII.

W przypadku gdy jednostka opakowania zawiera zintegrowane części składowe, ocena zgodności z kryteriami projektowania z myślą o recyklingu oraz z wymogami dotyczącymi zdatności do recyklingu na dużą skalę obejmuje wszystkie zintegrowane części składowe.

Należy przeprowadzić osobną ocenę zintegrowanych części składowych, które mogą oddzielić się od siebie z powodu naprężenia mechanicznego podczas transportu lub sortowania.

W przypadku gdy jednostka opakowania zawiera oddzielne części składowe, ocena zgodności z wymogami projektowania z myślą o recyklingu oraz wymogami dotyczącymi zdatności do recyklingu na dużą skalę ***przeprowadzana jest*** odrębnie dla każdej części składowej.

Wszystkie części składowe jednostki opakowania są kompatybilne z ***ustalonymi i sprawdzonymi w warunkach operacyjnych*** procesami zbierania, sortowania i recyklingu i nie mogą ograniczać zdatności głównej części jednostki opakowania do recyklingu.

10. ***Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 od dnia 1 stycznia 2030 r. opakowanie innowacyjne, które nie spełnia wymogów określonych w ust. 2, może być wprowadzane do obrotu na okres maksymalnie pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostało po raz pierwszy wprowadzone do obrotu.***

W przypadku stosowania tego odstępstwa **podmiot gospodarczy powiadamia właściwy organ przed wprowadzeniem do obrotu opakowania innowacyjnego i podaje wszystkie szczegóły techniczne wykazujące, że opakowanie jest opakowaniem innowacyjnym. Powiadomienie to zawiera harmonogram zapewniania zgodności z wymogami dotyczącymi zdolności do recyklingu na dużą skalę w odniesieniu do zbierania i recyklingu opakowań innowacyjnych. Informacje te są udostępniane Komisji i organom krajowym prowadzącym nadzór rynku.**

Jeżeli właściwy organ uzna, że opakowanie nie jest opakowaniem innowacyjnym, podmiot gospodarczy musi spełnić obowiązujące kryteria projektowania z myślą o recyklingu.

Jeżeli właściwy organ uzna, że opakowanie jest opakowaniem innowacyjnym, informuje o tym Komisję.

Komisja ocenia wnioski właściwych organów w odniesieniu do innowacyjnego charakteru opakowania i w stosownych przypadkach aktualizuje lub przyjmuje nowe akty delegowane na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu.

Po upływie okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym, do opakowania dołącza się dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 9, **zapewniając tym samym jego zgodność z wymogami określonymi w niniejszym artykule.**

Komisja monitoruje wpływ odstępstwa, o którym mowa w akapicie pierwszym, na ilość opakowań wprowadzanych do obrotu. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje wniosek ustawodawczy w celu zmiany akapitu pierwszego.

Państwa członkowskie stale dążą do ulepszania infrastruktury zbierania i sortowania opakowań innowacyjnych o spodziewanych korzyściach dla środowiska.

11. **█** Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do:
- a) opakowań bezpośrednich zgodnie z definicją w art. 1 pkt 23 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2019/6;
  - b) opakowań **█** do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych objętych rozporządzeniem (UE) 2017/745;
  - c) opakowań **█** do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objętych rozporządzeniem (UE) 2017/746;
  - d) *opakowań zewnętrznych zdefiniowanych w art. 1 pkt 24 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2019/6 w przypadkach, w których takie opakowania są niezbędne do spełnienia szczególnych wymogów w celu zachowania jakości produktu leczniczego;*
  - e) *opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi do pakowania preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt, produktów zbożowych przetworzonych i żywności dla dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego, zgodnie z definicją w art. 1 pkt a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 609/2013;*

- f) *opakowań wykorzystywanych do transportu towarów niebezpiecznych zgodnie z dyrektywą 2008/68/WE;*
  - g) *opakowań handlowych wykonanych z lekkiego drewna, korka, tekstyliów, gumy, ceramiki, porcelany lub wosku; do opakowań tych stosuje się jednak ust. 8.*
12. *Do dnia 1 stycznia 2035 r. Komisja dokona przeglądu wyjątków, o których mowa w ust. 11, uwzględniając co najmniej rozwój technologii sortowania i recyklingu oraz praktyczne doświadczenia zdobyte przez podmioty gospodarcze i państwa członkowskie. Na tej podstawie Komisja oceni stosowność utrzymania tych wyjątków i w razie potrzeby przedstawi wniosek ustawodawczy.*

Artykuł 7

Minimalna zawartość materiałów z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych

1. *Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2030 r. lub trzy lata po dacie wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 8, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, każda* wykonana z tworzywa sztucznego część opakowania *wprowadzanego do obrotu* zawiera następującą minimalną zawartość procentową materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, w podziale na *rodzaje i formaty opakowań określone w tabeli 1 w załączniku II, obliczaną jako średnia dla zakładu produkcyjnego i dla roku:*
  - a) 30 % w przypadku opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykonanych z politereftalanu etylenu jako głównego składnika, z *wyjątkiem butelek jednorazowego użytku na napoje;*

- b) 10 % w przypadku opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykonanych z materiałów z tworzyw sztucznych innych niż politereftalan etylenu, z wyjątkiem butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje;
- c) 30 % w przypadku butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje;
- d) 35 % w przypadku opakowań z **tworzyw sztucznych** innych niż te, o których mowa w lit. a), b) i c).

2. **Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2040 r. każda** wykonana z tworzywa sztucznego część opakowania **wprowadzanego do obrotu** zawiera następującą minimalną zawartość procentową materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, w podziale na **rodzaje i formaty opakowań określone w tabeli 1 w załączniku II, obliczaną jako średnia dla zakładu produkcyjnego i dla roku:**

- a) 50 % w przypadku opakowań ■ do kontaktu z produktami wrażliwymi **wykonanych z politereftalanu etylenu jako głównego składnika**, z wyjątkiem butelek jednorazowego użytku ■ na napoje;
- b) 25 % w przypadku opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykonanych z materiałów z tworzyw sztucznych innych niż politereftalan etylenu;**
- c) 65 % w przypadku butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje;
- d) 65 % w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych innych niż te, o których mowa w lit. a), b) i c).

3. *Do celów niniejszego artykułu materiały z recyklingu odzyskuje się z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, które:*
- a) *zostały zebrane w Unii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub przepisami krajowymi transponującymi dyrektywę (UE) 2019/904 i dyrektywę 2008/98/WE, stosownie do przypadku, lub zostały zebrane w państwie trzecim zgodnie z normami dotyczącymi selektywnej zbiórki w celu promowania wysokiej jakości recyklingu równoważnymi z tymi, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, dyrektywie (UE) 2019/904 i dyrektywie 2008/98/WE, stosownie do przypadku; oraz*
  - b) *w stosownych przypadkach zostały poddane recyklingowi w znajdującej się na terytorium Unii instalacji, do której zastosowanie ma dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁶⁰, lub zostały poddane recyklingowi w instalacji znajdującej się w państwie trzecim, do której mają zastosowanie przepisy dotyczące zapobiegania emisjom do powietrza, wody i gruntów związanym z operacjami recyklingu oraz redukcji tych emisji; przepisy te są równoważne z przepisami dotyczącymi limitów emisji i poziomów efektywności środowiskowej ustanowionych zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE, które mają zastosowanie do instalacji znajdującej się w Unii i prowadzącej taką samą działalność; warunek ten ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy te limity i poziomy miałyby zastosowanie do instalacji znajdującej się w Unii i prowadzącej taką samą działalność jak analogiczna instalacja znajdująca się w państwie trzecim.*

---

⁶⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010 s. 17).

4. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do:
- a) opakowań bezpośrednich zdefiniowanych w art. 1 pkt 23 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2019/6;
  - b) opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych, **wyrobów przeznaczonych wyłącznie do badań lub badanych wyrobów** objętych rozporządzeniem (UE) 2017/745;
  - c) opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objętych rozporządzeniem (UE) 2017/746;
  - d) opakowań zewnętrznych zdefiniowanych w art. 1 pkt 24 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2019/6, w przypadkach, w których takie opakowania są niezbędne do spełnienia szczególnych wymogów w celu zachowania jakości produktu leczniczego;
  - e) **kompostowalnych opakowań z tworzyw sztucznych;**
  - f) **opakowań wykorzystywanych do transportu towarów niebezpiecznych, o których mowa w dyrektywie 2008/68/WE;**
  - g) **opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie na żywność przeznaczoną wyłącznie dla dzieci i małych dzieci, żywność specjalnego przeznaczenia medycznego oraz napoje i żywność przeznaczone typowo dla małych dzieci, zdefiniowane w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 609/2013;**

h) opakowań produktów, części składowych i części składowych opakowań bezpośrednich do wytwarzania produktów leczniczych zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE i weterynaryjnych produktów leczniczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/6, jeżeli takie opakowania są niezbędne do zapewnienia zgodności z normami jakości produktu leczniczego.

5. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do:

a) opakowań z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością w przypadku, gdy ilość materiałów z recyklingu stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i powoduje niezgodność produktów w opakowaniu z rozporządzeniem (WE) nr 1935/2004;

b) żadnych części z tworzywa sztucznego stanowiących mniej niż 5 % całkowitej masy całej jednostki opakowania.

6. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1 i 2 *operatorzy gospodarczy* wykazują w informacjach technicznych dotyczących opakowań, o których to informacjach mowa w załączniku VII.

7. **■** Wkłady finansowe wnoszone przez producentów w celu wypełnienia spoczywających na nich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonej w art. 45 *mogą* być modulowane na podstawie zawartości procentowej materiałów z recyklingu wykorzystanych w opakowaniu. *Każda taka modulacja uwzględnia kryteria zrównoważoności w zakresie technologii recyklingu oraz koszty środowiskowe do celów zawartości materiałów z recyklingu.*

8. Do 31 grudnia 2026 r. Komisja **przyjmie** akty wykonawcze ustanawiające metodykę obliczania i weryfikacji zawartości procentowej materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, ***poddanych recyklingowi i zebranych w Unii zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3, a także*** format dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII. ***W tym celu Komisja uwzględni użycie powstałych surowców wtórnych, których jakość w porównaniu z materiałem oryginalnym jest wystarczająca, aby można je było wykorzystać do zastąpienia surowców pierwotnych. Metodyka weryfikacji może obejmować obowiązek przeprowadzenia niezależnego audytu zewnętrznego wytwórców materiałów z recyklingu w Unii oraz opakowań z tworzyw sztucznych wprowadzanych do obrotu jako jednostka sprzedaży oddzielnie od innych produktów w celu zapewnienia spełnienia warunków określonych w ust. 3 i w akcie delegowanym przyjętym na podstawie ust. 9.***

Przyjmując akty wykonawcze, Komisja ocenia, w świetle dostępnych technologii recyklingu, ich efektywność ekonomiczną i środowiskową, w tym jakość rezultatów, dostępność odpadów, potrzebną energię oraz emisje gazów cieplarnianych i inne istotne rodzaje wpływu na środowisko.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

9. *Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja, na podstawie oceny, o której mowa w ust. 8 ostatnie zdanie, przyjmuje akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie o kryteria zrównoważoności w odniesieniu do technologii recyklingu tworzyw sztucznych. Do celów niniejszego artykułu materiały z recyklingu odzyskuje się z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, które zostały poddane recyklingowi w:*
- a) *instalacjach znajdujących się w Unii wykorzystujących technologie recyklingu, które spełniają takie kryteria zrównoważoności ustanowione zgodnie z niniejszym ustępem; lub*
  - b) *instalacjach znajdujących się w państwach trzecich, które to instalacje wykorzystują technologie recyklingu zgodnie z normami równoważnymi kryteriom zrównoważoności opracowanym na podstawie aktów delegowanych.*
10. *Do dnia 31 grudnia 2026 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający metodykę oceny, weryfikacji i poświadczenia, w tym w drodze audytu zewnętrznego, równoważności przepisów stosowanych w przypadku, gdy materiały z recyklingu odzyskane z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych są poddawane recyklingowi lub zbierane poza Unią. W ocenie uwzględnia się normy ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, w tym normy zapewniające przeprowadzanie recyklingu w sposób racjonalny ekologicznie, normy dotyczące recyklingu wysokiej jakości, takie jak dotyczące efektywnego gospodarowania, zasobami oraz normy jakości dla sektorów recyklingu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.*

11. ***Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2029 r. lub dwa lata po dacie wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 8, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza***, obliczanie i weryfikacja zawartości procentowej materiałów z recyklingu w opakowaniach na podstawie ust. 1 są zgodne z przepisami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 8.
12. Do dnia 1 stycznia 2028 r. Komisja ocenia potrzebę wprowadzenia odstępstw od minimalnej wartości procentowej określonej w ust. 1 lit. ***b) i d)*** w odniesieniu do określonych opakowań z tworzyw sztucznych lub potrzebę zmiany odstępstwa ustanowionego w ust. 4 w odniesieniu do określonych opakowań z tworzyw sztucznych.
- Na podstawie *tej* oceny w ***przypadku gdy odpowiednie technologie recyklingu służące do recyklingu opakowań z tworzyw sztucznych nie są dostępne, ponieważ nie są one dozwolone na podstawie odpowiednich przepisów Unii lub nie są wystarczająco ugruntowane w praktyce, biorąc pod uwagę wszelkie wymogi związane z bezpieczeństwem, w szczególności dotyczące opakowań z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z produktami wrażliwymi, w tym opakowań żywności***, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64, aby wprowadzić zmiany w niniejszym rozporządzeniu w celu:
- a) wprowadzenia odstępstw dotyczących zakresu, terminu lub poziomu minimalnej zawartości procentowej określonej w ust. 1 lit. ***b) i d)*** w odniesieniu do określonych opakowań z tworzyw sztucznych; ***oraz***
  - b) ***w stosownych przypadkach, zmiany wykazu*** odstępstw ustanowionych w ust. 4.

■

13. W przypadku gdy jest to uzasadnione brakiem dostępności lub nadmiernymi cenami określonych tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, co **może** powodować niekorzystne skutki dla zdrowia ludzi lub zwierząt, bezpieczeństwa dostaw żywności lub dla środowiska, nadmiernie utrudniając przestrzeganie wymogów dotyczących minimalnej zawartości procentowej materiałów z recyklingu określonej w ust. 1 i 2, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 64 w celu zmiany ust. 1 i 2 w drodze odpowiedniego dostosowania minimalnej wartości procentowej. Przy analizie uzasadnienia takiego dostosowania Komisja ocenia wnioski osób fizycznych lub prawnych, do których to wniosków należy dołączyć odpowiednie informacje i dane dotyczące sytuacji rynkowej w zakresie tych odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych oraz najlepsze dostępne dowody dotyczące odnośnych ryzyk dla zdrowia ludzi lub zwierząt, bezpieczeństwa dostaw żywności lub dla środowiska. ***Komisja przyjmuje taki akt delegowany wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, gdyby miały wystąpić poważne niekorzystne skutki dla zdrowia ludzi lub zwierząt, bezpieczeństwa dostaw żywności lub dla środowiska.***
14. ***Najpóźniej do dnia ... [siedem lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], uwzględniając rozwój najnowocześniejszych technologii oraz praktyczne doświadczenie zdobyte przez podmioty gospodarcze i państwa członkowskie, Komisja przedstawia sprawozdanie zawierające przegląd zapewniania minimalnej wartości na 2030 r. określonej w niniejszym artykule dotyczącej zawartości procentowej materiałów z recyklingu oraz ocenę: tego, w jakim stopniu te wartości procentowe prowadzą do skutecznych i łatwych do wdrożenia rozwiązań wspierających zrównowagę opakowań; tego, czy wartości określone na 2040 r. są osiągalne, biorąc pod uwagę doświadczenia w zapewnianiu wartości określonych na 2030 r. i zmieniające się okoliczności; tego, czy należy utrzymać zwolnienia i odstępstwa określone w niniejszym artykule oraz czy konieczne lub zasadne jest, by ustanowić nowe minimalne zawartości procentowe materiałów z recyklingu. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy zmieniający niniejszy artykuł, w szczególności określoną na 2040 r. minimalną wartość dotyczącą zawartości procentowej materiałów z recyklingu.***

15. Do ... [*siedem lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] Komisja dokonuje przeglądu sytuacji w zakresie wykorzystania materiałów opakowaniowych pochodzących z recyklingu w opakowaniach innych niż opakowania z tworzyw sztucznych i na tej podstawie ocenia stosowność ustanowienia środków lub celów dotyczących zwiększenia wykorzystania materiałów z recyklingu w takich innych opakowaniach, oraz w razie potrzeby przedstawia wniosek ustawodawczy.

Artykuł 8

Surowce biopochodne w opakowaniach z tworzyw sztucznych

1. *Najpóźniej do dnia... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja dokonuje przeglądu stanu rozwoju technologicznego i efektywności środowiskowej opakowań z biopochodnych tworzyw sztucznych, biorąc pod uwagę kryteria zrównoważoności ustanowione w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001⁶¹.*
2. *Na podstawie przeglądu, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedstawia, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy, który ma:*
  - a) *ustanowić wymogi w zakresie zrównoważoności w odniesieniu do surowców biopochodnych w opakowaniach z tworzyw sztucznych;*
  - b) *określić cele dotyczące zwiększenia wykorzystania surowców biopochodnych w opakowaniach z tworzyw sztucznych;*

---

⁶¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

- c) **wprowadzić możliwość osiągnięcia celów określonych w art. 7 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia poprzez wykorzystanie surowców z biopochodnych tworzyw sztucznych zamiast materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich z tworzyw sztucznych, w przypadku gdy nie są dostępne odpowiednie technologie recyklingu na potrzeby opakowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością spełniających wymogi ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2022/1616;**
- d) **wprowadzić, w stosownym przypadku, zmianę definicji biopochodnych tworzyw sztucznych określonej w art. 3 pkt 49.**

Artykuł 9

Opakowania kompostowalne

1. **Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 od dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] wprowadzane do obrotu opakowania, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f), oraz przyklepne etykiety umieszczone na owocach i warzywach *muszą być kompatybilne z normami kompostowania* w warunkach kontrolowanych przemysłowo w zakładach przetwarzania bioodpadów *i, jeśli jest to wymagane przez państwa członkowskie, z normami kompostowania w warunkach domowych, o których to normach mowa w ust. 6.***

2. ***Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 w przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na zbieranie wraz z bioodpadami odpadów o podobnych właściwościach w zakresie biodegradowalności i kompostowalności zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE i gdy dostępne są odpowiednie systemy zbierania odpadów i infrastruktura przetwarzania odpadów w celu zapewnienia, aby opakowania kompostowalne trafiały do strumienia gospodarowania odpadami organicznymi, państwa członkowskie mogą wymagać, aby następujące opakowania były udostępniane na ich rynku po raz pierwszy, tylko jeżeli opakowania te są kompostowalne:***
- a) ***opakowania, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. g) składające się z materiałów innych niż metal, bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego i lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego:***
  - b) ***opakowania inne niż te wymienione w lit. a), które zgodnie z wymogami danego państwa członkowskiego musiały już być kompostowalne przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.***
3. ***Najpóźniej do dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*** opakowania inne niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym opakowania wykonane z biodegradowalnych polimerów tworzyw sztucznych ***i innych materiałów biodegradowalnych***, są zdatne do recyklingu materiałowego ***zgodnie z art. 6 i*** nie wpływają na zdatność innych strumieni odpadów do recyklingu.
4. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1–3 wykazuje się w informacjach technicznych dotyczących opakowania, o których mowa w załączniku VII.

5. Komisja *może przeanalizować, czy inne opakowania powinny zostać włączone do art. 9 ust. 1 lub art. 9 ust. 2 lit. a), jeżeli jest to uzasadnione i właściwe ze względu na rozwój technologiczny i zmiany regulacyjne mające wpływ na eliminowanie opakowań kompostowalnych i w warunkach określonych w załączniku III, oraz, w stosownym przypadku, przedstawia wniosek ustawodawczy.*
6. *Najpóźniej ... [dwanaście miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o przygotowanie lub aktualizację norm zharmonizowanych, które określą szczegółowe specyfikacje techniczne wymogów dotyczących opakowań kompostowalnych. Komisja zwraca się przy tym o uwzględnienie, zgodnie z najnowszymi osiągnięciami naukowymi i technologicznymi, parametrów takich jak czas retencji, temperatury i mieszanie odzwierciedlających rzeczywiste warunki w kompostach domowych i w zakładach przetwarzania bioodpadów, w tym procesy fermentacji beztlenowej. Komisja wymaga, aby normy te obejmowały również weryfikację, czy kompostowalne opakowanie poddawane rozkładowi biologicznemu, podlegające określonym parametrom, przekształca się ostatecznie w dwutlenek węgla lub – w sytuacji braku dostępu do tlenu – w metan, składniki mineralne, biomasę i wodę.*

Najpóźniej do dnia ... [dwanaście miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja zwraca się również do europejskich organizacji normalizacyjnych o przygotowanie normy zharmonizowanej, która określi szczegółowe specyfikacje techniczne wymogów dotyczących kompostowalności w warunkach domowych opakowań, o których mowa w art. 9 ust. 1.

Artykuł 10

Minimalizacja opakowań

1. *Do dnia 1 stycznia 2030 r. wytwórca lub importer zapewnia, by wprowadzane do obrotu opakowanie było zaprojektowane w taki sposób, aby jego masa i objętość były ograniczone do minimum niezbędnego do zapewnienia jego funkcjonalności, z uwzględnieniem jego kształtu i z materiału, z którego jest ono wykonane.*

2. ***Wytwórca lub importer zapewnia, by opakowania, które nie spełniają*** kryteriów wydajności określonych w załączniku IV, oraz opakowania o właściwościach, które mają jedynie na celu zwiększenie postrzeganej objętości produktu, w tym zawierające podwójne ścianki, fałszywe dna i zbędne warstwy, ***nie były wprowadzane*** do obrotu, chyba że projekt opakowania jest ***chroniony wzorem wspólnotowym na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002⁶², prawami ze wzoru objętymi zakresem stosowania dyrektywy 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶³, w tym umowami międzynarodowymi obowiązującymi w jednym z państw członkowskich, lub jego kształt jest jednym ze znaków towarowych objętych zakresem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁶⁴ lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436⁶⁵, w tym znaków towarowych zarejestrowanych na mocy umów międzynarodowych obowiązujących w jednym z państw członkowskich, lub produkt w opakowaniu lub napój należy do oznaczeń geograficznych*** chronionych na mocy aktów ustawodawczych Unii, w ***tym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wina i rozporządzenia (UE) 2019/787 w odniesieniu do napojów spirytusowych, lub jest objęty jednym z systemów jakości, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012.***

---

⁶² Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1).

⁶³ Dyrektywa 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (Dz.U. L 289 z 28.10.1998, s. 28).

⁶⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1).

⁶⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 1).

Odstępstwo, o którym mowa w akapicie powyżej, ma zastosowanie wyłącznie do praw ze wzoru i znaków towarowych chronionych do ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] i tylko w przypadku, gdy stosowanie wymogów na mocy niniejszego artykułu wpływa (i) na projekt opakowania – w taki sposób, że zmienia jego nowy lub indywidualny charakter, lub (ii) na znak towarowy – w taki sposób, że znak ten nie umożliwia już odróżnienia oznaczonego nim towaru od towarów innych przedsiębiorstw.

3. *Najpóźniej do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja w stosownych przypadkach zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o przygotowanie lub aktualizację norm zharmonizowanych ustanawiających metodykę obliczania i pomiaru zgodności z wymogami dotyczącymi minimalizacji opakowań na mocy niniejszego rozporządzenia. W odniesieniu do najpowszechniejszych rodzajów i formatów opakowań takie normy powinny określać maksymalne odpowiednie limity masy i objętości oraz, w stosownych przypadkach, grubości ścianek i maksymalnej pustej przestrzeni.*

4. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1 i 2 wykazuje się w dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII i która zawiera następujące elementy:
- a) wyjaśnienie specyfikacji technicznych, norm i warunków stosowanych do oceny opakowania pod kątem kryteriów wydajności i metodyki określonych w załączniku IV;

- b) określenie wymogów dotyczących projektu, uniemożliwiających dalsze ograniczenie masy lub objętości opakowania, w odniesieniu do każdego z tych kryteriów wydajności;
- c) wszelkie wyniki testów, badania lub inne istotne źródła, **takie jak modelowanie i symulacje**, wykorzystane do oceny minimalnej koniecznej objętości lub masy opakowania.

W przypadku opakowań wielokrotnego użytku w ocenie spełnienia wymogów określonych w ust. 1 bierze się pod uwagę funkcję opakowań wielokrotnego użytku, o których mowa w art. 11, **a przede wszystkim określone w tym artykule wymogi.**

Artykuł 11

Opakowania wielokrotnego użytku

1. Opakowanie **wprowadzane do obrotu od ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]** uznaje się za **nadające się** do ponownego użycia, o ile spełnia następujące warunki:
  - a) jest przeznaczone do **wielokrotnego** ponownego użycia oraz zaprojektowane i wprowadzane do obrotu w tym celu;
  - b) jest przeznaczone do i zaprojektowane w celu osiągnięcia jak największej liczby rotacji przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach użycia;
  - c) **spełnia wymogi dotyczące zdrowia konsumentów, bezpieczeństwa i higieny;**
  - d) można je opróżnić lub rozładować bez **powodowania** szkody w opakowaniu uniemożliwiającej **jego dalsze funkcjonowanie i ponowne użycie;**

- e) można je opróżnić, rozładować, ponownie napełnić lub załadować przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z mającymi zastosowanie wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny, **w tym z wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa żywności**;
- f) można je poddać odnowieniu zgodnie z częścią B załącznika VI z zachowaniem jego zdolności do pełnienia zamierzonej funkcji;
- g) można je opróżnić, rozładować, ponownie napełnić lub załadować, przy jednoczesnym zachowaniu jakości i bezpieczeństwa produktu w opakowaniu oraz zapewnieniu możliwości umieszczenia etykiety oraz informacji o właściwościach tego produktu, w tym na samym opakowaniu, z uwzględnieniem wszelkich istotnych instrukcji i informacji służących zapewnieniu bezpieczeństwa, odpowiedniego użycia, identyfikowalności i okresu trwałości produktu;
- h) można je opróżnić, rozładować, ponownie napełnić lub załadować bez ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie tych czynności; **oraz**
- i) **gdy stanie się odpadem**, spełnia szczególne wymogi dotyczące opakowań nadających się do recyklingu ■ określone w art. 6.

2. **Najpóźniej do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akt delegowany określający minimalną liczbę rotacji, o których mowa w ust. 1 lit. b), opakowań wielokrotnego użytku w odniesieniu do formatów opakowań, które są najczęściej wykorzystywane do ponownego użycia, z uwzględnieniem wymogów higieny i innych wymogów, takich jak wymogi dotyczące logistyki.**
3. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1 wykazuje się w informacjach technicznych dotyczących opakowania, o których mowa w załączniku VII.

Rozdział III

Wymogi w zakresie etykietowania i znakowania oraz wymogi informacyjne

Artykuł 12

Etykietowanie opakowań

1. Od ... *[42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* lub 24 miesiące od daty wejścia w życie *aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 6 i 7, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, na opakowaniach wprowadzanych do obrotu* umieszcza się etykietę zawierającą informacje o ich składzie materiałowym, *aby ułatwić konsumentom sortowanie. Etykieta ta zawiera piktogramy i jest łatwo zrozumiała, w tym dla osób z niepełnosprawnościami. W przypadku opakowań, o których mowa w art. 9 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, art. 9 ust. 2, etykieta informuje o tym, że dany materiał jest kompostowalny, nie nadaje się do kompostowania w warunkach domowych oraz że opakowań kompostowalnych nie należy wyrzucać do środowiska naturalnego. Z wyjątkiem opakowań dla handlu elektronicznego, obowiązek ten nie ma zastosowania do opakowań transportowych ani do opakowań objętych systemem kaucyjnym.*
Oprócz zharmonizowanej etykiety, o której mowa w niniejszym ustępie, podmioty gospodarcze mogą umieszczać na opakowaniu kod QR lub inny rodzaj cyfrowego nośnika danych zawierający informacje o przeznaczeniu każdej oddzielnej części składowej opakowania, aby ułatwić konsumentom sortowanie.

Na opakowaniach objętych systemami kaucyjnymi, o których mowa w art. 50 ust. 1, **umieszcza się zrozumiałą i jednoznaczną etykietę. Oprócz etykiety krajowej na opakowaniu można** umieszczać zharmonizowaną **kolorową** etykietą ustanowioną w odpowiednim akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 6. **Państwa członkowskie mogą wymagać, aby na opakowaniach objętych systemami kaucyjnymi umieszczać zharmonizowaną kolorową etykietę, pod warunkiem że nie prowadzi to do zakłóceń na rynku wewnętrznym ani barier w handlu produktami z innych państw członkowskich.**

2. **Na opakowaniu wielokrotnego użytku wprowadzanym do obrotu od ... [48 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] lub 30 miesięcy od daty wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 6, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, umieszcza się etykietę zawierającą informacje dla użytkowników o tym, że opakowanie nadaje się do ponownego użycia. Dalsze informacje na temat możliwości ponownego użycia, w tym dostępności lokalnego, krajowego lub ogólnounijnego systemu ponownego użycia i informacje na temat punktów zbiórki udostępnia się za pomocą kodu QR lub innego rodzaju znormalizowanego, otwartego cyfrowego nośnika danych ułatwiającego śledzenie opakowania i obliczanie liczby podróży i rotacji lub oszacowanie średniej, jeżeli to obliczanie nie jest wykonalne.** Ponadto w punkcie sprzedaży opakowania handlowe wielokrotnego użytku muszą być łatwe do zidentyfikowania i do odróżnienia od opakowań jednorazowego użytku.
3. **Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wymóg umieszczenia etykiety i kodu QR lub innego rodzaju znormalizowanego, otwartego cyfrowego nośnika danych nie ma zastosowania do systemów o obiegu otwartym, które nie posiadają operatora systemu, zgodnie z załącznikiem VI.**

4. Jeżeli **■** opakowanie objęte art. 7 zostaje *wprowadzone do obrotu od ... [42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] lub 24 miesiące od daty wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 6, w zależności od tego, która z dat jest późniejsza, i umieszczona jest na nim* etykieta zawierająca informacje o zawartości materiałów z recyklingu, ta etykieta *i, w stosownym przypadku, kod QR lub inny rodzaj cyfrowego nośnika danych* są zgodne ze specyfikacjami określonymi w odpowiednim akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 12 ust. 6 i opierają się na metodyce zgodnej z art. 7 ust. 8. Jeżeli **■** na opakowaniu umieszcza się etykietę zawierającą informacje o zawartości *biopochodnych* tworzyw sztucznych, etykieta ta musi być zgodna ze specyfikacjami określonymi w odpowiednim akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 12 ust. 6.
5. Etykiety, o których mowa w ust. 1–4, oraz kod QR lub inny rodzaj znormalizowanego, otwartego cyfrowego nośnika danych, o których mowa w ust. 2, umieszcza się, drukuje lub graweruje na opakowaniu w sposób wyraźny, czytelny i *solidny, tak aby nie można ich było łatwo usunąć. Informacje te są również dostępne dla użytkowników końcowych przed nabyciem produktu w ramach sprzedaży przez internet. W* przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter i rozmiar opakowania, etykiety umieszcza się na opakowaniu zbiorczym. *Jeżeli nie jest to możliwe lub jeżeli nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter i rozmiar opakowania lub jeżeli jest to istotne dla zapewnienia niedyskryminacyjnego dostępu do informacji grupom szczególnie wrażliwym, zwłaszcza osobom słabowidzącym, etykiety, o których mowa w ust. 1–4, udostępnia się za pomocą pojedynczego kodu nadającego się do odczytu elektronicznego lub za pomocą innego nośnika danych.*

Informacje zawarte w etykietach, o których mowa w ust. 1–4, oraz w kodzie QR lub innym rodzaju cyfrowego nośnika danych udostępnia się w co najmniej jednym języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych, określonym przez państwo członkowskie, w którym opakowanie ma być udostępniane na rynku.

Jeżeli informacje przekazywane są drogą elektroniczną zgodnie z ust. 2–4, zastosowanie mają następujące wymogi:

- a) adekwatne, stosowne dane osobowe są gromadzone tylko w ograniczonym celu zapewnienia użytkownikowi dostępu do odpowiednich informacji dotyczących zgodności, o których mowa w ust. 2–4 niniejszego artykułu, w odniesieniu do art. 5 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁶⁶;*
- b) informacji nie eksponuje się wraz z innymi informacjami przeznaczonymi do celów sprzedaży lub marketingu.*

Jeżeli w akcie prawnym Unii określono wymóg, aby informacje na temat produktu w opakowaniu były przekazywane za pośrednictwem nośnika danych, do przekazywania informacji wymaganych zarówno w odniesieniu do **■** produktu w opakowaniu, jak i **do** opakowania stosuje się jeden nośnik danych, **a oba zestawy informacji są łatwe do odróżnienia.**

---

⁶⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

6. Do ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia zharmonizowanej etykiety i zharmonizowanych specyfikacji dotyczących wymogów i formatów , **w tym cyfrowych**, w zakresie etykietowania opakowań, o którym mowa w ust. 1–4. **Przygotowując akt wykonawczy, Komisja bierze pod uwagę specyfikę opakowań kompozytowych. Opracowując zharmonizowaną etykietę dla opakowań objętych systemami kaucyjnymi, o których mowa w art. 50 ust. 2, Komisja bierze pod uwagę wszelkie różnice w wysokości kaucji pobieranej przez państwa członkowskie.** Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.
7. Najpóźniej do dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia metodyki określania składu materiałowego opakowań, o których mowa w ust. 1, za pomocą **znormalizowanych, otwartych** technologii znakowania cyfrowego, **w tym w odniesieniu do opakowań kompozytowych oraz zintegrowanych lub oddzielnych części składowych.** Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.
- Do dnia 1 stycznia 2030 r. uwzględnia się również identyfikację za pomocą znormalizowanych, otwartych technologii cyfrowych substancji potencjalnie niebezpiecznych, która obejmuje co najmniej nazwę i stężenie substancji potencjalnie niebezpiecznej obecnej w każdym materiale w jednostce opakowania. Wprowadzane do obrotu opakowanie zawierające substancje potencjalnie niebezpieczne znakuje się z wykorzystaniem technologii, o których mowa w akapicie pierwszym.**

8. Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących innych zharmonizowanych etykiet UE, podmioty gospodarcze nie mogą dostarczać ani eksponować etykiet, oznaczeń, symboli ani napisów, które mogłyby wprowadzać w błąd lub dezorientować konsumentów lub innych użytkowników końcowych, jeśli chodzi o wymogi w zakresie zrównoważoności opakowań, innych właściwości opakowań lub możliwości gospodarowania odpadami opakowaniowymi, w odniesieniu do których w niniejszym rozporządzeniu określono wymogi dotyczące zharmonizowanego etykietowania. ***W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje wytyczne w celu wyjaśnienia aspektów, które mogłyby wprowadzać w błąd lub dezorientować konsumentów lub innych użytkowników końcowych.***
9. ***Najpóźniej ... [dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]*** opakowania objęte systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta są identyfikowane ***na całym terytorium państw członkowskich, na którym stosuje się ten system, wyłącznie*** przy pomocy odpowiedniego symbolu ***zawartego w kodzie QR lub innej znormalizowanej technologii znakowania cyfrowego w celu wskazania, że producent wypełnia swoje obowiązki w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.*** Symbol ten jest zrozumiały i jednoznaczny i nie może wprowadzać konsumentów ani użytkowników w błąd, jeżeli chodzi o zdatność opakowania do recyklingu lub do ponownego użycia.
10. ***Opakowania objęte systemem kaucyjnym innym niż system, o którym mowa w art. 50 ust. 1, mogą, na mocy prawa krajowego, być identyfikowane za pomocą odpowiedniego symbolu na całym terytorium, na którym stosuje się ten system. Symbol ten jest zrozumiały i jednoznaczny i nie może wprowadzać konsumentów ani użytkowników w błąd, jeżeli chodzi o zdatność opakowania do recyklingu i do ponownego użycia w państwach członkowskich, w których jest zwracane. Państwa członkowskie nie zakazują umieszczania etykiet dotyczących systemu kaucyjnego obowiązującego w innym państwie członkowskim.***

11. *Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do opakowań bezpośrednich i opakowań zewnętrznych zdefiniowanych w rozporządzeniach (UE) 2017/745, (UE) 2017/746, (UE) 2019/6 i w dyrektywie 2001/83/WE, jeżeli na opakowaniu nie ma miejsca ze względu na inne wymogi dotyczące etykietowania określone w tych aktach ustawodawczych lub jeżeli etykietowanie opakowania mogłoby zagrozić bezpiecznemu użyciu produktów leczniczych stosowanych u ludzi lub weterynaryjnych produktów leczniczych.*
12. *Opakowania, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, wytworzone lub przywiezione przed upływem terminów, o których mowa w tych ustępach, mogą być przedmiotem obrotu przez maksymalnie 36 miesięcy od daty wejścia w życie wymogów dotyczących etykietowania ustanowionych w ust. 1, 2 i 4.*

Artykuł 13

Etykietowanie pojemników na odpady do zbierania odpadów opakowaniowych

1. *Najpóźniej do dnia ... [42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] lub 30 miesięcy od przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 2, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, państwa członkowskie zapewniają, aby na wszystkich pojemnikach na odpady do zbierania odpadów opakowaniowych umieszczano, drukowano lub grawerowano w sposób widoczny, czytelny i trwały zharmonizowane etykiety umożliwiające selektywną zbiórkę każdej frakcji materiałowej odpadów opakowaniowych przeznaczonej do wyrzucenia do oddzielnych pojemników. **Pojemnik na odpady opakowaniowe może być oznaczony więcej niż jedną etykietą. Obowiązek ten nie ma zastosowania do pojemników objętych systemem kaucyjnym.***

2. *Do ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia zharmonizowanych etykiet i specyfikacji dotyczących wymogów i formatów w zakresie etykietowania pojemników, o których mowa w ust. 1. Opracowując akt wykonawczy, Komisja bierze pod uwagę specyfikę systemów zbierania ustanowionych w państwach członkowskich, a także specyfikę opakowań kompozytowych. Etykietowanie pojemników odpowiada etykietom opakowań, o których mowa w art. 12 ust. 6, z wyjątkiem etykietowania opakowań objętych systemami kaucyjnymi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.*

Artykuł 14

Twierdzenia

Twierdzenia dotyczące ekologiczności zgodnie z definicją w art. 2 lit. o) dyrektywy 2005/29/WE odnoszące się do właściwości opakowań, co do których to właściwości w niniejszym rozporządzeniu określono wymogi prawne, można formułować w odniesieniu do wprowadzanych do obrotu opakowań, pod warunkiem że twierdzenia te spełniają następujące wymogi:

- a) są formułowane wyłącznie w odniesieniu do tych właściwości opakowań, które przekraczają mające zastosowanie określone w niniejszym rozporządzeniu minimalne wymogi, w świetle kryteriów, metodyk oraz zasad obliczania określonych w tym rozporządzeniu; oraz*
- b) określa się w nich, czy odnoszą się one do jednostki opakowania, części jednostki opakowania czy do wszystkich opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego producenta.*

Spełnienie wymogów określonych w niniejszym ustępie wykazuje się w dokumentacji technicznej dotyczącej opakowań, o której mowa w załączniku VII.

Rozdział IV

Obowiązki podmiotów gospodarczych inne niż obowiązki określone w rozdziałach VI i VIII

Artykuł 15

Obowiązki wytwórców

1. ***Wytwórcy wprowadzają do obrotu wyłącznie opakowania zgodne z wymogami określonymi w art. 5–12.***

2. Przed wprowadzeniem opakowania do obrotu wytwórcy przeprowadzają odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 38, lub zlecają jej przeprowadzenie w ich imieniu, oraz sporządzają dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII.
Jeżeli odpowiednia procedura oceny zgodności, o której mowa w art. 38, wykazała, że opakowanie spełnia mające zastosowanie wymogi, wytwórcy sporządzają deklarację zgodności UE zgodnie z art. 39.
3. Wytwórcy przechowują dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII, oraz deklarację zgodności UE przez okres ***pięciu lat od chwili wprowadzenia do obrotu opakowania jednorazowego użytku i*** przez okres dziesięciu lat od chwili wprowadzenia do obrotu opakowania ***wielokrotnego użytku.***

4. Wytwórcy zapewniają istnienie procedur mających na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej opakowania z niniejszym rozporządzeniem. **Wytwórcy są zobowiązani odpowiednio uwzględnić** zmiany w projekcie opakowania lub jego właściwościach, jak również zmiany w normach zharmonizowanych, wspólnych specyfikacjach i innych specyfikacjach technicznych, przez odniesienie do których stwierdza się zgodność lub przez zastosowanie których weryfikuje się jego zgodność. W przypadku gdy wytwórcy stwierdzą, że zachowanie zgodności opakowania może być naruszone, przeprowadzają ponowną ocenę zgodnie z procedurą oceny zgodności określoną w art. 38 i załączniku VII lub zlecają jej przeprowadzenie w ich imieniu.
5. Wytwórcy są zobowiązani zapewnić, aby opakowania były opatrzone numerem typu, partii lub numerem seryjnym bądź innym elementem umożliwiającym ich identyfikację, a w przypadku gdy wielkość lub charakter opakowania to uniemożliwiają – aby wymagane informacje były umieszczone w dokumencie towarzyszącym produktowi w opakowaniu.
6. Wytwórcy podają na opakowaniu lub kodzie QR, lub innym nośniku danych swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany **znak towarowy** oraz adres pocztowy, a także – o ile są dostępne – środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nimi skontaktować. Jeżeli nie jest to możliwe, wymagane informacje podaje się w ramach informacji dostępnych za pomocą kodu QR **lub innego rodzaju cyfrowego nośnika danych**, o którym mowa w art. 12 ust. 2, lub za pomocą nośnika danych o którym mowa w art. 12 ust. 5, lub w dokumencie towarzyszącym produktowi w opakowaniu. Adres pocztowy wskazuje pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z wytwórcą. Takie informacje są jasne, zrozumiałe i czytelne.

7. Wytwórcy zapewniają, aby informacje dostarczane zgodnie z ust. 5 i 6 były jasne, zrozumiałe i czytelne oraz aby nie zastępowały i nie zasłaniały informacji wymaganych na mocy innego **prawa** Unii dotyczącego etykietowania produktu w opakowaniu ani nie mogły być z nimi pomyłone.
8. Wytwórcy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że opakowania wprowadzone przez nich do obrotu **od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia** nie spełniają co najmniej jednego z mających zastosowanie wymogów określonych w art. 5–12, niezwłocznie podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności opakowań z wymogami, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Wytwórcy niezwłocznie informują organ nadzoru rynku państwa członkowskiego, w którym opakowanie zostało przez nich udostępnione, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.
9. **Na zasadzie odstępstwa od ust. 8 obowiązek zapewnienia zgodności opakowania uważanego za niespełniające mających zastosowanie wymogów** określonych w art. 5–12, jego wycofania z obrotu lub odzyskania **nie ma zastosowania do opakowań wielokrotnego użytku, które zostały wprowadzone do obrotu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.**
10. Wytwórcy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają wszelkie informacje i wszelką dokumentację niezbędną do wykazania zgodności opakowań, w tym dokumentację techniczną, w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla tego organu. Te informacje i dokumentacja są dostarczane w **formie elektronicznej oraz, na żądanie, w wersji papierowej**. Odpowiednie dokumenty są udostępniane w terminie dziesięciu dni od otrzymania wniosku od organu krajowego. Wytwórcy współpracują z organem krajowym w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w art. 5–11.

11. *Ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do wykonywanych na zamówienie opakowań transportowych konfigurowalnych urządzeń medycznych i systemów medycznych, które mają być użytkowane w przemyśle i opiece zdrowotnej.*
12. *W przypadku opakowań transportowych, opakowań wielokrotnego użytku, opakowań dla produkcji podstawowej, opakowań zbiorczych, opakowań handlowych lub opakowań usługowych, jeżeli osoba fizyczna lub prawna, która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie opakowania pod własną nazwą lub znakiem towarowym, jest objęta definicją mikroprzedsiębiorstwa zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE w wersji ogólnodostępnej w dniu ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a podmiot dostarczający opakowanie znajduje się w Unii Europejskiej, wówczas do celów niniejszego artykułu za wytwórcę uważa się podmiot dostarczający opakowanie.*

Artykuł 16

Obowiązki informacyjne dostawców opakowań lub materiałów opakowaniowych

1. Każdy dostawca opakowań lub materiałów opakowaniowych dostarcza wytwórcy wszelkie informacje i wszelką dokumentację niezbędne do wykazania przez wytwórcę zgodności opakowania i materiałów opakowaniowych z niniejszym rozporządzeniem, w tym dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII i wymaganą na mocy art. 5–11, w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla wytwórcy. Te informacje i dokumentacja są dostarczane w formie papierowej lub elektronicznej.
2. W stosownych przypadkach dokumentacja i informacje przewidziane w aktach prawnych Unii mających zastosowanie do opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi stanowią część informacji i dokumentacji, które należy dostarczyć wytwórcy zgodnie z ust. 1.

Artykuł 17

Obowiązki upoważnionych przedstawicieli

1. Wytwórca może, na podstawie pisemnego upoważnienia, wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.

Obowiązki określone w art. 15 ust. 1 oraz obowiązek sporządzenia dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII i która jest wymagana na podstawie art. 5–11, nie są objęte upoważnieniem przyznanym upoważnionemu przedstawicielowi.

2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w upoważnieniu otrzymanym od wytwórcy. Upoważnienie umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi co najmniej:
  - a) przechowywanie deklaracji zgodności UE i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez okres **pięciu lat od chwili wprowadzenia do obrotu opakowania jednorazowego użytku** i przez okres dziesięciu lat od chwili wprowadzenia do obrotu opakowania **wielokrotnego użytku**;
  - b) współpracowanie z organami krajowymi, na ich wniosek, we wszelkich działaniach podjętych w odniesieniu do niezgodności opakowania objętego upoważnieniem przyznanym upoważnionemu przedstawicielowi;
  - c) przedstawienie organowi krajowemu, na jego uzasadniony wniosek, w języku lub językach łatwo dla niego zrozumiałych wszelkich informacji i wszelkiej dokumentacji niezbędnych do wykazania zgodności opakowań;

- d) udostępnianie, na wniosek właściwego organu krajowego, odpowiednich dokumentów w terminie 10 dni od otrzymania takiego wniosku;
- e) wypowiedzenie upoważnienia, jeżeli wytwórca działa w sposób sprzeczny z jego obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Obowiązki importerów

1. Importerzy wprowadzają do obrotu wyłącznie opakowania **spełniające** wymogi określone w art. 5–12.
2. Przed wprowadzeniem opakowania do obrotu importerzy zapewniają, by:
  - a) wytwórca przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 38, oraz sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII i która jest wymagana na podstawie art. 5–11;
  - b) na opakowaniach umieszczono etykiety zgodnie z art. 12;
  - c) opakowaniu towarzyszyły wymagane dokumenty;
  - d) wytwórca spełnił wymogi określone w art. 15 ust. 5 i 6.

W przypadku gdy importer uznaje lub ma powody, by uważać, że opakowanie nie spełnia mających zastosowanie wymogów określonych w art. 5–12, nie wprowadza tego opakowania do obrotu, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność z wymogami.

3. Importerzy podają na opakowaniu swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres pocztowy, a także – o ile są dostępne – środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nim skontaktować. Jeżeli nie jest to możliwe, wymagane informacje podaje się za pośrednictwem nośnika danych lub w dokumencie towarzyszącym produktowi w opakowaniu. Dane kontaktowe są jasne, zrozumiałe i czytelne.
4. Importerzy zapewniają, aby informacje dostarczane zgodnie z ust. 3 były jasne, zrozumiałe i czytelne oraz aby nie zastępowały i nie zasłaniały informacji wymaganych na mocy innych aktów prawnych Unii dotyczących etykietowania produktu w opakowaniu ani nie mogły być z nimi pomyłone.
5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za opakowanie, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały negatywnie na jego zgodność z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–12.
6. Importerzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że wprowadzone przez nich do obrotu opakowania nie spełniają mających zastosowanie wymogów określonych w art. 5–12, niezwłocznie podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności opakowań z wymogami, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności.
7. Importerzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których opakowania zostały udostępnione, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.

8. Importerzy przechowują kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres **5 lat od chwili wprowadzenia do obrotu opakowania jednorazowego użytku i** przez okres 10 lat od chwili wprowadzenia do obrotu opakowania **wielokrotnego użytku** oraz zapewniają, by dokumentacja techniczna, o której mowa w załączniku VII i która jest wymagana na podstawie art. 5–11, była dostępna do dyspozycji tych organów na ich wnioski.
9. Importerzy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają wszelkie informacje i wszelką dokumentację, w tym dokumentację techniczną, niezbędne do wykazania zgodności opakowań z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–12, w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla tego organu. Te informacje i dokumentacja są dostarczane w **formie elektronicznej oraz, na żądanie, w wersji papierowej**. Odpowiednie dokumenty są udostępniane w ciągu dziesięciu dni od otrzymania wniosku od organu krajowego.
10. Importerzy współpracują z właściwym organem krajowym w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w art. 5–12.

Artykuł 19

Obowiązki dystrybutorów

1. Przy udostępnianiu opakowań na rynku dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Przed udostępnieniem opakowania na rynku dystrybutorzy sprawdzają następujące elementy:
  - a) czy producent, który podlega obowiązkom w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta za opakowanie, jest zarejestrowany w rejestrze producentów, o którym mowa w art. 44;

- b) czy na opakowaniu umieszczono etykiety zgodnie z art. 12;
  - c) czy wytwórca i importer spełnili wymogi określone, odpowiednio, w art. 15 ust. 5 i 6 oraz art. 18 ust. 3.
3. W przypadku gdy dystrybutor przed udostępnieniem opakowania na rynku uznaje lub ma powody, by uważać, że opakowanie nie spełnia wymogów określonych w art. 5–12, lub że wytwórca **lub importer** nie spełnia tych mających zastosowanie wymogów, dystrybutor nie udostępnia tego opakowania na rynku, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z wymogami lub dopóki wytwórca nie spełni wymogów.
- Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za opakowanie, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymogami określonymi w art. 5–12.
4. ***Dystrybutor nie może wykorzystywać informacji ujawnionych przez producenta do jakichkolwiek innych celów niż weryfikacja zgodności z mającymi zastosowanie wymogami. Zakazuje się nieprawidłowego wykorzystywania tego rodzaju informacji przez dystrybutorów do celów handlowych.***
5. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że opakowania udostępnione przez nich na rynku wraz z produktami w opakowaniu nie spełniają mających zastosowanie wymogów określonych w art. 5–12, dopilnowują, aby podjęte zostały działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności opakowań z wymogami, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności.

Dystrybutorzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których opakowania zostały udostępnione, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.

6. Dystrybutorzy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają wszelkie informacje i wszelką dokumentację, do których mają dostęp i które są istotne z punktu widzenia wykazania zgodności opakowania z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–12, w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla tego organu. Te informacje i dokumentacja są dostarczane w *formie elektronicznej oraz, na żądanie, w wersji papierowej*.

Dystrybutorzy współpracują z organem krajowym w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w art. 5–12.

Artykuł 20

Obowiązki dostawców usług realizacji zamówień

1. ***Producenci oferujący opakowania konsumentom znajdującym się w Unii dostarczają dostawcom usług realizacji zamówień informacje, o których mowa w art. 45 ust. 5 lit. a) i b), w momencie zawarcia umowy między danym dostawcą a danym producentem w odniesieniu do którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2019/1020.***

2. *Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1, oraz w momencie zawarcia umowy między dostawcą a producentem w odniesieniu do którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2019/1020, dostawca usług realizacji zamówień, korzystając z wszelkich ogólnodostępnych oficjalnych internetowych baz danych lub interfejsów internetowych udostępnianych przez państwo członkowskie lub Unię lub publicznie dostępnego wykazu rejestracyjnego na podstawie art. 44 ust. 13 lub zwracając się do producenta o dostarczenie dokumentów potwierdzających z wiarygodnych źródeł, dokłada wszelkich starań, aby ocenić, czy informacje, o których mowa w ust. 1, są wiarygodne i pełne. Do celów niniejszego rozporządzenia producenci ponoszą odpowiedzialność za dokładność dostarczonych informacji.*

W przypadku gdy dostawca usług realizacji zamówień uzyska wystarczające przesłanki lub ma powody, by uważać, że którakolwiek z informacji, o których mowa w ust. 1, uzyskanych od danego producenta jest niedokładna, niepełna lub nieaktualna, niezwłocznie lub w terminie określonym w prawie Unii i prawie krajowym zwraca się do producenta o zaradzenie tej sytuacji.

Jeżeli producent nie skoryguje lub nie uzupełni takich informacji, dostawca usług realizacji zamówień szybko zawiesza świadczenie swojej usługi na rzecz tego producenta w zakresie oferowania opakowań lub produktów w opakowaniu konsumentom znajdującym się w Unii do czasu całkowitego wypełnienia żądania. Dostawca usług realizacji zamówień przedstawia producentowi powody takiego zawieszenia świadczenia swojej usługi.

3. ***Bez uszczerbku dla art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150⁶⁷, jeżeli dostawca usług realizacji zamówień zawiesza świadczenie swojej usługi zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, dany producent ma prawo zaskarżyć decyzję dostawcy usług realizacji zamówień przed sądem państw członkowskich, w których dostawca usług realizacji zamówień ma siedzibę.***
4. Dostawcy usług realizacji zamówień zapewniają, aby warunki w czasie magazynowania, obsługi i pakowania, adresowania lub wysyłki obsługiwanych przez nich opakowań nie wpływały negatywnie na zgodność opakowań z wymogami określonymi w art. 5–12.

Artykuł 21

Przypadki, w których obowiązki wytwórców mają zastosowanie do importerów i dystrybutorów

Jeżeli importer lub dystrybutor wprowadza opakowania do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje opakowania już wprowadzone do obrotu w sposób, który może mieć wpływ na ich zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia, do celów niniejszego rozporządzenia jest uważany za wytwórcę i w konsekwencji podlega obowiązkom wytwórcy określonym w art. 15. ***W przypadku opakowań transportowych, opakowań wielokrotnego użytku, opakowań dla produkcji podstawowej, opakowań zbiorczych, opakowań handlowych lub opakowań usługowych, jeżeli osoba fizyczna lub prawna, która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie opakowania pod własną nazwą lub znakiem towarowym, jest objęta definicją mikroprzedsiębiorstwa zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE w wersji ogólnodostępnej w dniu ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a podmiot dostarczający opakowanie znajduje się w Unii Europejskiej, wówczas do celów niniejszego artykułu za wytwórcę uważa się podmiot dostarczający opakowanie.***

---

⁶⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57).

Artykuł 22

Identyfikacja podmiotów gospodarczych

1. Na wniosek organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze przekazują im informacje dotyczące następujących kwestii:
  - a) tożsamości każdego podmiotu gospodarczego, który dostarczył im opakowania;
  - b) tożsamości każdego podmiotu gospodarczego, któremu dostarczyły one opakowania.
2. Podmioty gospodarcze muszą być w stanie przekazać informacje, o których mowa w ust. 1 **lit. a), przez okres 5 lat od dostarczenia im opakowania jednorazowego użytku oraz przez okres 10 lat od dostarczenia im opakowania wielokrotnego użytku.**

Podmioty gospodarcze muszą być w stanie przekazać informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b), przez okres pięciu lat od dostarczenia przez nie opakowania jednorazowego użytku oraz przez okres dziesięciu lat od dostarczenia przez nieopakowania wielokrotnego użytku.

Artykuł 23

Obowiązki informacyjne operatorów gospodarujących odpadami opakowaniowymi

Operatorzy gospodarujący odpadami opakowaniowymi dostarczają co roku właściwym organom informacje – dotyczące odpadów opakowaniowych wymienionych w tabeli 3 w załączniku XII – za pośrednictwem elektronicznego rejestru lub rejestrów zgodnie z art. 35 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE.

Operatorzy gospodarujący odpadami opakowaniowymi co roku dostarczają producentom – w przypadku indywidualnego wypełniania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – lub organizacji ds. odpowiedzialności producenta – w przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – wszelkie informacje niezbędne do wypełnienia obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 44 ust. 10.

Na mocy prawa krajowego państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy za organizację gospodarowania odpadami opakowaniowymi odpowiedzialne są organy publiczne, operatorzy gospodarujący odpadami opakowaniowymi co roku dostarczają tym organom wszelkie informacje niezbędne do wypełnienia obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 44 ust. 10, lub za pomocą innych środków w celu uzupełnienia elektronicznego rejestru lub elektronicznych rejestrów, zgodnie z art. 35 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE.

Rozdział V

Obowiązki podmiotów gospodarczych inne niż obowiązki przewidziane w rozdziale VIII

Artykuł 24

Obowiązek dotyczący zbyt dużych opakowań

- Od dnia 1 stycznia 2030 r. lub w terminie 36 miesięcy od wejścia w życie aktów delegowanych przyjętych na podstawie akapitu drugiego, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, podmioty gospodarcze, które napelniają opakowanie będące opakowaniem zbiorczym, opakowaniem transportowym lub opakowaniem dla handlu elektronicznego, zapewniają, aby współczynnik pustej przestrzeni wynosił maksymalnie 50 %.***

Najpóźniej 3 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu ustanowienia metodyki obliczania współczynnika pustej przestrzeni określonego w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3. Ta metodyka uwzględnia szczególne cechy opakowania, które musi być umieszczone w pustej przestrzeni wystarczająco dużej, by spełnić mające zastosowanie wymogi prawne lub chronić produkt, w szczególności w odniesieniu do produktów w opakowaniu mających nieregularny kształt, opakowań zawierających więcej niż jedno opakowanie handlowe lub więcej niż jeden produkt, opakowań zawierających produkty w płynie, produktów w opakowaniu o zawartości łatwej do uszkodzenia, produktów w opakowaniu, które ze względu na swój mały rozmiar mogą zostać uszkodzone przez większe produkty oraz minimalnej przestrzeni na opakowaniu transportowym umożliwiającej umieszczenie etykiet przewozowych.

2. Do celów tego obliczenia:

- a) pusta przestrzeń oznacza różnicę między całkowitą objętością opakowania zbiorczego, opakowania transportowego lub opakowania dla handlu elektronicznego a objętością opakowań handlowych zawartych w tych opakowaniach;
- b) współczynnik pustej przestrzeni oznacza stosunek pustej przestrzeni zgodnie z definicją w lit. a) niniejszego ustępu do całkowitej objętości opakowania zbiorczego, opakowania transportowego lub opakowania dla handlu elektronicznego.

Przestrzeń wypełnioną materiałami wypełniającymi, takimi jak ścinki papieru, wypełniacze powietrzne, folia bąbelkowa, wypełniacze gąbkowe, wypełniacze piankowe, wełna drzewna, chipsy polistyrenowe lub styropianowe, uważa się za pustą przestrzeń.

3. *Najpóźniej do dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] podmiot gospodarczy, który napelnia opakowanie handlowe, zapewnia ograniczenie pustej przestrzeni do minimum niezbędnego do zapewnienia funkcjonalności opakowania, w tym ochrony produktu. Współczynnik pustej przestrzeni w opakowaniu handlowym oznacza różnicę między całkowitą objętością wewnętrzną opakowania a objętością produktu w opakowaniu.*

Do celów oceny zgodności z niniejszym ustępem za pustą przestrzeń uznaje się przestrzeń wypełnioną ścinkami papieru, wypełniaczami powietrznymi, folią bąbelkową, wypełniaczami gąbkowymi, wypełniaczami piankowymi, wełną drzewną, chipsami polistyrenowymi lub styropianowymi lub innymi materiałami wypełniającymi.

W przypadku opakowań handlowych produktów, które podlegają osiadaniu podczas transportu, lub produktów spożywczych, do których ochrony potrzebna jest wolna przestrzeń nad tymi produktami, lub innych produktów, które posiadają te cechy, zgodność z niniejszym ustępem ocenia się pod kątem poziomu wypełnienia w momencie napełnienia. Za pustą przestrzeń nie jest uważane powietrze między zapakowanymi środkami spożywczymi lub w obrębie tych środków ani gazy ochronne.

4. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania handlowe jako opakowania dla handlu elektronicznego *lub stosujące opakowania wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia* są zwolnione z obowiązku ustanowionego w ust. 1. Zapewniają one jednak, aby takie opakowania handlowe spełniały wymogi *określone* w art. 10.
5. *Najpóźniej do dnia ... [7 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja dokonuje przeglądu współczynnika pustej przestrzeni określonego w ust. 1, a także zwolnień określonych w ust. 4 oraz ocenia możliwość ustanowienia współczynników pustej przestrzeni dla opakowań handlowych, w szczególności zabawek, kosmetyków, zestawów do samodzielnego montażu i produktów elektronicznych.*

Artykuł 25

Ograniczenia w zakresie stosowania określonych formatów opakowań

1. ***Od dnia 1 stycznia 2030 r.*** podmioty gospodarcze nie mogą wprowadzać do obrotu opakowań w formatach i do celów wymienionych w załączniku V.
  2. ***Państwa członkowskie mogą utrzymać ograniczenia, które przyjęły przed dniem 1 stycznia 2025 r., dotyczące wprowadzania do obrotu opakowań w formatach i do celów wymienionych w załączniku V, ale wykonanych z materiałów niewymienionych w załączniku V.***
  3. ***Przepis ustanowiony w ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2 lit. b).***
-
4. Państwa członkowskie mogą zwolnić ***mikroprzedsiębiorstwa odpowiadające definicji zawartej w zaleceniu Komisji 2003/361/WE w wersji ogólnodostępnej w dniu...*** [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] ze stosowania pkt 3 załącznika V, jeśli ***wykazano, że*** niestosowanie opakowań lub uzyskanie dostępu do infrastruktury niezbędnej do funkcjonowania systemu ponownego użycia nie jest technicznie wykonalne.

5. *Najpóźniej do dnia... [7 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja ocenia pozytywny wpływ ograniczeń i odstępstw od nich na środowisko oraz uwzględnia dostępność alternatywnych rozwiązań w zakresie opakowań spełniających wymogi dotyczące bezpieczeństwa i higieny mające zastosowanie do opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi. Na podstawie tej oceny Komisja dokonuje przeglądu tego przepisu i załącznika V w celu dostosowania go do postępu naukowo-technicznego z myślą o ograniczeniu ilości odpadów opakowaniowych i na tej podstawie ocenia stosowność ustanowienia nowych ograniczeń dotyczących stosowania określonych formatów opakowań, zasadność utrzymania zwolnień i odstępstw określonych w niniejszym artykule oraz, w razie potrzeby, przedstawia wniosek ustawodawczy.*
6. *Najpóźniej do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja publikuje, w porozumieniu z państwami członkowskimi i Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, wytyczne zawierające bardziej szczegółowe wyjaśnienia na temat załącznika V, w tym przykłady formatów opakowań objętych zakresem stosowania, wszelkie zwolnienia z ograniczeń, a także przykładowy wykaz owoców i warzyw wyłączonych z zakresu stosowania pkt 2 załącznika V.*

Artykuł 26

Obowiązki związane z opakowaniami wielokrotnego użytku

1. Podmioty gospodarcze, które **udostępniają** opakowanie wielokrotnego użytku **na terytorium jednego z państw członkowskich po raz pierwszy**, zapewniają działanie w tym państwie członkowskim systemu ponownego użycia, **obejmującego zachętę w celu zapewnienia zbierania**, który spełnia wymogi ustanowione w art. 27 i załączniku VI. **Uznaje się, że wymogi niniejszego ustępu spełniają istniejące już w państwach członkowskich systemy ponownego użycia.**
2. Opis zgodności systemu z tymi wymogami sporządza się w ramach dokumentacji technicznej dotyczącej opakowań wielokrotnego użytku, którą należy dostarczyć zgodnie z art. 11 ust. 3. W tym celu wytwórca zwraca się o odpowiednie pisemne potwierdzenie ze strony uczestników systemu określonych w załączniku VI.

Artykuł 27

Obowiązki związane z systemami ponownego użycia

1. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania wielokrotnego użytku uczestniczą w co najmniej jednym systemie ponownego użycia i zapewniają zgodność systemów ponownego użycia, którymi te opakowania wielokrotnego użytku są objęte, z wymogami ustanowionymi w załączniku VI część A.
2. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania wielokrotnego użytku **zapewniają, by takie opakowania były odnawiane** zgodnie z załącznikiem VI część B przed ich ponownym udostępnieniem do użytku użytkownikom końcowym.

3. ***Podmioty gospodarcze stosujące opakowania wielokrotnego użytku mogą wyznaczyć osoby trzecie odpowiedzialne za wspólny system lub wspólne systemy ponownego użycia. Wyznaczone osoby trzecie zapewniają zgodność systemów ponownego użycia, którymi jest objęte opakowanie wielokrotnego użytku, z wymogami określonymi w załączniku VI część A.***

Jeżeli podmioty gospodarcze wyznaczyły osobę trzecią, o której mowa w akapicie pierwszym, wypełnia ona w ich imieniu obowiązki określone w niniejszym artykule.

4. ***Podmioty gospodarcze stosujące opakowania wielokrotnego użytku w systemach o obiegu zamkniętym zgodnie z definicją w załączniku VI są zobowiązane do zwrotu opakowania do punktu lub punktów zbiórki wskazanych przez uczestników systemu i zatwierdzonych przez operatora systemu.***

Artykuł 28

Obowiązki związane z ponownym napełnianiem

1. W przypadku gdy podmioty gospodarcze oferują możliwość nabycia produktów w drodze ponownego napełniania, informują użytkowników końcowych o następujących kwestiach:
  - a) rodzajach pojemników, które można wykorzystać do nabycia oferowanych produktów w drodze ponownego napełniania;
  - b) normach higieny dotyczących ponownego napełniania;
  - c) odpowiedzialności użytkownika końcowego w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w odniesieniu do użytkowania pojemników, o których mowa w lit. a).

Informacje te muszą być regularnie aktualizowane i wyraźnie prezentowane na terenie obiektu lub przekazywane użytkownikom końcowym w inny sposób.

2. Podmioty gospodarcze umożliwiające ponowne napełnianie zapewniają, aby punkty ponownego napełniania spełniały wymogi ustanowione w załączniku VI część C oraz wszelkie wymogi określone w innych aktach prawnych Unii w odniesieniu do sprzedaży produktów w drodze ponownego napełniania.
3. Podmioty gospodarcze umożliwiające ponowne napełnianie zapewniają, aby opakowania i **pojemniki** oferowane użytkownikom końcowym w punktach ponownego napełniania nie **były** oferowane nieodpłatnie, **jeśli opakowanie nie spełnia wymogów określonych w załączniku VI** lub jest dostarczane w ramach systemu kaucyjnego.
4. Podmioty gospodarcze mogą odmówić ponownego napełnienia pojemnika dostarczonego przez użytkownika końcowego, jeżeli użytkownik końcowy nie spełnia wymogów, o których podmiot gospodarczy poinformował zgodnie z ust. 1, w **szczególności jeżeli podmiot ten uzna pojemnik za niehigieniczny lub nienadający się do sprzedawanej żywności lub napoju. Podmioty gospodarcze nie ponoszą odpowiedzialności za problemy związane z higieną lub bezpieczeństwem żywności, które mogą wynikać z używania pojemników dostarczonych przez użytkownika końcowego.**
5. **Od dnia 1 stycznia 2030 r. dystrybutorzy końcowi o powierzchni sprzedaży przekraczającej 400 m² dążą do przeznaczenia 10 % tej powierzchni sprzedaży na punkty ponownego napełniania zarówno produktów spożywczych, jak i niespożywczych.**

Artykuł 29

Cele w zakresie **■** ponownego użycia

1. Od dnia 1 stycznia 2030 r. podmioty gospodarcze stosujące **opakowania transportowe lub opakowania handlowe wykorzystywane do transportu produktów w obrębie terytorium Unii, w tym za pośrednictwem handlu elektronicznego, w postaci palet, składanych pudełek z tworzyw sztucznych, pudełek, tac, skrzyń z tworzyw sztucznych, dużych pojemników do przewozu luzem, kadzi, bębnow i kanistrów wszelkich rozmiarów i ze wszelkich materiałów, w tym formatów elastycznych lub opakowań paletowych lub taśm do stabilizacji i ochrony produktów umieszczanych na paletach podczas transportu,** zapewniają, aby **co najmniej 40 % takich opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.**

Od dnia 1 stycznia 2040 r. podmioty gospodarcze dążą do stosowania co najmniej 70 % takich opakowań w formie wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.

2. **Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 podmioty gospodarcze stosujące wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu opakowania transportowe lub opakowania handlowe wykorzystywane do transportu produktów w obrębie terytorium Unii pomiędzy różnymi miejscami, w których podmiot prowadzi działalność, lub między którymkolwiek z miejsc, w których podmiot prowadzi działalność, a obiektami jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa powiązanego lub przedsiębiorstwa partnerskiego, zgodnie z definicją w art. 3 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361 w wersji ogólnodostępnej w dniu ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], zapewniają, by opakowania te były opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.**

■

3. *Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 podmioty gospodarcze stosujące opakowania transportowe lub opakowania handlowe, wymienione w ust. 1, wykorzystywane do transportu w celu dostarczenia produktów innemu podmiotowi gospodarczemu w tym samym państwie członkowskim, zapewniają, by takie opakowania były opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.*

4. *Obowiązki określone w ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania do opakowań transportowych ani opakowań handlowych:*

- a) *wykorzystywanych do transportu towarów niebezpiecznych zgodnie z dyrektywą 2008/68/WE;*
- b) *wykorzystywanych do transportu maszyn gabarytowych, urządzeń i towarów, w przypadku których opakowania są zaprojektowane na zamówienie, tak aby odpowiadały indywidualnemu wymogowi zamawiającego podmiotu gospodarczego;*
- c) *w elastycznym formacie, wykorzystywanych do transportu, mających bezpośredni kontakt z żywnością i paszami zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 oraz ze składnikami żywności zgodnie z definicją w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁶⁸;*
- d) *w postaci pudełek tekturowych.*

---

⁶⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

5. ***Od dnia 1 stycznia 2030 r. podmioty gospodarcze, stosujące opakowania zbiorcze w postaci pudełek, z wyłączeniem pudełek tekturowych, używane na zewnątrz opakowań handlowych do grupowania pewnej liczby produktów w celu utworzenia jednostki magazynowej lub dystrybucyjnej zapewniają, aby co najmniej 10 % takich opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.***

Od dnia 1 stycznia 2040 r. podmioty gospodarcze dążą do stosowania co najmniej 25 % takich opakowań w formie wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.

6. ***Od dnia 1 stycznia 2030 r. dystrybutor końcowy udostępniający konsumentom na rynku na terytorium państwa członkowskiego napoje alkoholowe i bezalkoholowe w opakowaniach handlowych zapewnia, aby co najmniej 10 % tych produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.***

Od dnia 1 stycznia 2040 r. podmioty gospodarcze dążą do zapewnienia, by co najmniej 40 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.

Dystrybutor końcowy wnosi sprawiedliwy wielkościowo wkład w osiągnięcie celów poprzez oferowanie produktów w opakowaniu wytwarzanych pod jego marką.

7. **Cele ustanowione w ust. 6 nie mają zastosowania do:**
- a) **napojów, które uznaje się za szybko psujące się na podstawie art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, oraz mleka i przetworów mlecznych wymienionych w części XVI załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz analogów produktów mleczarskich objętych kodami CN 2202 9911 i 2202 9915;**
  - b) **kategorii produktów sektora wina wymienionych w części II pkt 1, 3–9, 11, 12, 15, 16 i 17 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;**
  - c) **aromatyzowanych produktów sektora wina zgodnie z definicją w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014⁶⁹;**
  - d) **produktów podobnych do produktów sektora wina lub aromatyzowanych produktów sektora wina otrzymywanych z owoców innych niż winogrona i z warzyw oraz innych napojów fermentowanych objętych kodem CN 2206 00;**
  - e) **napojów spirytusowych na bazie alkoholu odpowiadających pozycji 2208 Nomenklatury scalonej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁷⁰.**

---

⁶⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14).

⁷⁰ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

8. *Do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja publikuje, w porozumieniu z państwami członkowskimi, wytyczne zawierające bardziej szczegółowe informacje na temat produktów, które są objęte zakresem ust. 6 i 7.*

9. *Dystrybutorzy końcowi, o których mowa w ust. 6, przyjmują nieodpłatnie wszystkie opakowania wielokrotnego użytku tego samego rodzaju, o tym samym kształcie i tej samej wielkości co opakowania udostępnione przez nich na rynku w ramach tego konkretnego systemu ponownego użycia w punkcie sprzedaży, zapewniając ich odzysk i zwrot w całym łańcuchu dystrybucji. Użytkownicy końcowi mają możliwość zwrócenia opakowania w miejscu, w którym odbywa się wydawanie takich opakowań, lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Dystrybutor końcowy w pełni zwraca powiązane kaucje lub podejmuje środki w celu powiadomienia o zwrocie opakowania zgodnie z zasadami zarządzania konkretnym systemem ponownego użycia, co może oznaczać zwrot powiązanych kaucji.*

10. *Dystrybutorów końcowych zwalnia się z obowiązku realizacji celów określonych w ust. 6, jeżeli w ciągu roku kalendarzowego wykorzystywana przez nich powierzchnia sprzedaży nie przekracza 100 m². Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64 w celu zmiany progu powierzchni sprzedaży ze względu na szczególne warunki w zakresie dystrybucji końcowej i w niektórych sektorach produkcyjnych, w tym nawet na szczeblu krajowym.*

11. *Państwa członkowskie mogą zwolnić dystrybutorów końcowych z obowiązku osiągnięcia celów określonych w ust. 6, jeżeli wykorzystywana przez nich powierzchnia sprzedaży znajduje się na wyspie liczącej mniej niż 2 000 mieszkańców lub w gminie o gęstości zaludnienia poniżej 54 osób/km². Obowiązki określone w ust. 6 mają jednak zastosowanie do wszystkich skupisk ludności / lokalizacji o liczbie mieszkańców powyżej 5 000 osób. Ponadto jeżeli dany dystrybutor końcowy sprzedaje produkty, o których mowa w ust. 6, w opakowaniach wielokrotnego użytku, musi zorganizować przyjmowanie takich opakowań zgodnie z ust. 9. W takim przypadku, jeśli dystrybutor końcowy posiada więcej niż jedną powierzchnię sprzedaży i tylko jedna lub niektóre z nich znajdują się na takiej wyspie, odpowiednie napoje i produkty udostępnione na rynku na terytorium danego państwa członkowskiego na tych powierzchniach sprzedaży nie są uwzględniane w obliczeniach dotyczących realizacji celów, o których mowa w ust. 6.*
12. *Państwa członkowskie mogą zezwolić dystrybutorom końcowym na tworzenie grup w celu wypełnienia obowiązków wynikających z ust. 6. Grupy te nie mogą posiadać udziału w rynku odpowiedniej kategorii napojów przekraczającego 40 % i składają się z maksymalnie z 5 dystrybutorów końcowych.*
- Grupy te mogą obejmować wyłącznie kategorie napojów udostępniane na rynku na terytorium danego państwa członkowskiego przez wszystkich członków danej grupy.*
- Ograniczenie do pięciu dystrybutorów końcowych nie ma zastosowania, jeżeli prowadzą oni działalność pod tą samą marką.*

Jeżeli państwa członkowskie dopuszczają możliwość, o której mowa w niniejszym ustępie, grupa przekazuje organowi danego państwa członkowskiego co najmniej informacje o:

- a) podmiotach gospodarczych wchodzących w skład grupy oraz*
- b) podmiocie gospodarczym wyznaczonym na zarządzającego grupą, który będzie punktem kontaktowym.*

Państwa członkowskie mogą, w stosownych przypadkach, ustanowić dalsze wymogi informacyjne niezbędne do egzekwowania obowiązków zgodnie ust. 6 w związku z niniejszym ustępem.

Podmioty gospodarcze zapewniają zgodność zawieranych przez nie umów z art. 101 i 102 TFUE. Bez uszczerbku dla ogólnego stosowania unijnych reguł konkurencji do takich grup, wszyscy członkowie grupy zapewniają w szczególności, aby w kontekście ich umowy powołującej grupę dystrybutorów nie mogła mieć miejsca wymiana danych ani wymiana informacji, również w odniesieniu do danych dotyczących przyszłej sprzedaży, z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 30 ust. 2.

Do dnia 1 stycznia 2028 r. Komisja przyjmuje akty delegowane uzupełniające niniejsze rozporządzenie w celu ustanowienia i określenia szczegółowych warunków i wymogów w zakresie sprawozdawczości, które mają mieć zastosowanie do takich umów powołujących grupę dystrybutorów, z uwzględnieniem rodzaju i ilości opakowań, jakie wprowadza do obrotu każdy podmiot w każdym roku kalendarzowym, oraz lokalizacji podmiotów gospodarczych.

13. Podmioty gospodarcze zwalnia się z obowiązku realizacji celów określonych w *niniejszym artykule*, jeżeli w danym roku kalendarzowym:

- a) *udostępniły na rynku na terytorium jednego z państw członkowskich nie więcej niż 1 000 kg opakowań oraz*
- b) *spełniały definicję mikroprzedsiębiorstwa zgodnie z zasadami określonymi w zaleceniu Komisji 2003/361, w wersji ogólnodostępnej w dniu ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].*

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64 w celu zmiany progów określonych w lit. a) ze względu na szczególne warunki w zakresie dystrybucji końcowej i w niektórych sektorach produkcyjnych, w tym nawet na szczeblu krajowym.

14. *Państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty gospodarcze na okres 5 lat z obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:*

- a) *państwo członkowskie udzielające zwolnienia przekracza o 5 pkt procentowych cele na 2025 r. w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych w podziale na materiały i ma przekroczyć o 5 pkt procentowych cel na 2030 r. – jak wynika ze sprawozdań Komisji publikowanych trzy lata przed tymi datami;*
- b) *państwo członkowskie udzielające zwolnienia jest na dobrej drodze do osiągnięcia odpowiednich celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów określonych w art. 43 niniejszego rozporządzenia i może wykazać, że do 2028 r. osiągnęło wskaźnik zapobiegania powstawaniu odpadów na poziomie co najmniej 3 % w porównaniu z poziomem odniesienia z 2018 r.;*

- c) *podmioty gospodarcze przyjęły korporacyjny plan w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu, który przyczynia się do osiągnięcia celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i w zakresie recyklingu określonych odpowiednio w art. 43 i 52.*

Wspomniany okres 5 lat może zostać odnowiony przez państwo członkowskie, jeżeli spełnione są warunki.

I

15. *Na warunkach określonych w art. 51 państwa członkowskie mogą wyznaczyć podmiotom gospodarczym cele wykraczające poza cele minimalne, o których mowa w ust. 1, 2, 3, 5 i 6 niniejszego artykułu, w zakresie w jakim, te wyższe cele są niezbędne państwu członkowskiemu do osiągnięcia co najmniej jednego z celów określonych w art. 43.*
16. *Na warunkach określonych w art. 51 państwa członkowskie mogą wyznaczyć podmiotom gospodarczym cele obejmujące napoje udostępniane w opakowaniach handlowych, które nie są objęte ust. 6 niniejszego artykułu, w zakresie w jakim, te dodatkowe cele są niezbędne państwu członkowskiemu do osiągnięcia co najmniej jednego z celów określonych w art. 43.*
17. *Cele określone w niniejszym artykule oblicza się w odniesieniu do okresu roku kalendarzowego.*

18. Aby uwzględnić najnowsze dane naukowe i ekonomiczne oraz rozwój sytuacji w tym zakresie, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie, ustanawiając:

- a) zwolnienia dla podmiotów gospodarczych dodatkowe w stosunku do tych wymienionych w niniejszym artykule – ze względu na szczególne ograniczenia gospodarcze napotymane w danym sektorze dotyczące osiągnięcia celów określonych w niniejszym artykule;**
- b) zwolnienia dotyczące określonych formatów opakowań objętych celami określonymi w ust. 1 2, 3, 5 i 6 niniejszego artykułu, w przypadku gdy kwestie związane z higieną i bezpieczeństwem żywności uniemożliwiają osiągnięcie tych celów;**
- c) zwolnienia dotyczące określonych formatów opakowań objętych celami określonymi w ust. 1, 2, 3, 5 i 6 niniejszego artykułu, w przypadku gdy kwestie środowiskowe uniemożliwiają osiągnięcie tych celów.**

19. *Do dnia 1 stycznia 2034 r., biorąc pod uwagę rozwój najnowocześniejszych technologii oraz praktyczne doświadczenia zdobyte przez podmioty gospodarcze i państwa członkowskie, Komisja przedstawia sprawozdanie zawierające przegląd realizacji celów na 2030 r. określonych w niniejszym artykule oraz ocenę: tego, w jakim stopniu cele te prowadzą do powstania rozwiązań, które sprzyjają zrównoważoności opakowań oraz są skuteczne i łatwe do wdrożenia; tego, czy cele określone na 2040 r. są osiągalne, biorąc pod uwagę doświadczenia w osiąganiu celów na 2030 r. i zmieniające się okoliczności; tego, czy należy utrzymać zwolnienia i odstępstwa określone w niniejszym artykule; ocenę cyklu życia opakowań jednorazowego i wielokrotnego użytku oraz tego, czy niezbędne lub zasadne jest ustanowienie nowych celów w zakresie ponownego użycia i ponownego napełniania innych kategorii opakowań. Ocena Komisji obejmuje ocenę wpływu na zatrudnienie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy zmieniający niniejszy artykuł, w szczególności cele na 2040 r. Do grudnia 2032 r. państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące oceny wpływu na zatrudnienie w związku z realizacją celów w zakresie ponownego użycia na ich terytoriach krajowych. Przed przedłożeniem Komisji ocen wpływu na zatrudnienie państwa członkowskie informują krajowych partnerów społecznych reprezentujących pracowników i pracodawców w sektorach objętych celami w zakresie ponownego użycia opakowań i konsultują się z nimi.*

Artykuł 30

Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów w zakresie ponownego użycia ■

1. Na potrzeby wykazania stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 29 ust. 1 i 5 podmiot gospodarczy używający odnośnych opakowań oblicza następujące elementy:
  - a) liczbę ekwiwalentnych jednostek każdego z formatów opakowań wymienionych w art. 29 ust. 1 stanowiących opakowanie wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia, wykorzystanych przez ten podmiot w roku kalendarzowym;
  - b) liczbę ekwiwalentnych jednostek każdego z formatów opakowań wymienionych w art. 29 ust. 1 innych niż wskazane w lit. a), wykorzystanych przez ten podmiot w roku kalendarzowym.

2. Na potrzeby wykazania stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 29 ust. 6 i w art. 33 dystrybutor końcowy udostępniający takie produkty na rynku na terytorium danego państwa członkowskiego, oblicza, dla każdego celu osobno, następujące elementy:
  - a) **całkowitą** liczbę jednostek sprzedaży **lub całkowitą objętość** napojów ■ w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia, które są udostępniane na rynku na terytorium danego państwa członkowskiego w roku kalendarzowym;

■

- b) *całkowitą* liczbę jednostek sprzedaży *lub całkowitą objętość* napojów ■
udostępnianych na rynku na terytorium danego państwa członkowskiego w drodze
innych środków niż te, o których mowa w lit. a), w roku kalendarzowym.

3. Do **dnia 30 czerwca 2027 r.** Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe zasady i metodykę obliczania dotyczące celów ustanowionych w art. 29. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.
4. **Obowiązek wykazania osiągnięcia celów określonych w art. 29 ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2030 r. lub 18 miesięcy od daty wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 3, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.**

Artykuł 31

Zgłaszanie właściwym organom danych dotyczących celów w zakresie ponownego użycia ■

1. Podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 29 ust. 1–8, przedstawiają właściwemu organowi, o którym mowa w art. 40 niniejszego rozporządzenia, sprawozdanie dotyczące stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 29 w odniesieniu do każdego roku kalendarzowego.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się w terminie sześciu miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, za który dane są gromadzone.
3. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy roku kalendarzowego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2030 r.
4. Właściwe organy ustanawiają systemy elektroniczne, za pośrednictwem których należy przekazywać im dane, oraz określają formaty, które należy wykorzystywać.
5. Właściwe organy mogą zwrócić się o wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do zapewnienia wiarygodności przekazanych danych.

6. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wyniki sprawozdań, o których mowa w ust. 1.
7. ***Do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja ustanawia europejskie obserwatorium ponownego użycia. Obserwatorium jest odpowiedzialne za monitorowanie wdrażania środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, gromadzenie danych na temat praktyk w zakresie ponownego użycia oraz zapewnianie wkładu w rozwój najlepszych praktyk w dziedzinie ponownego użycia.***

Artykuł 32

Obowiązek ponownego napełniania dla sektora żywności i napojów na wynos

1. ***Do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]:***
  - a) ***dystrybutor końcowy, który prowadzi działalność gospodarczą w sektorze HoReCa i udostępnia na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach na wynos zimne lub gorące napoje, którymi napełnia się pojemnik w punkcie sprzedaży na wynos, zapewnia system umożliwiający konsumentom przyniesienie własnego pojemnika do napełnienia;***
  - b) ***dystrybutor końcowy, który prowadzi działalność gospodarczą w sektorze HoReCa i udostępnia na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach na wynos żywność gotową do spożycia, przeznaczoną do natychmiastowego spożycia bez konieczności dalszego przygotowywania i spożywaną zwykle z pojemnika, zapewnia system umożliwiający konsumentom przyniesienie własnego pojemnika do napełnienia.***

2. *Dystrybutorzy końcowi, o których mowa w ust. 1, oferują towary, którymi napełniany jest pojemnik przyniesiony przez konsumenta, po cenie nie wyższej i na warunkach nie gorszych niż jednostkę sprzedaży składającą się z tego samego towaru i opakowania jednorazowego użytku.*

Dystrybutorzy końcowi informują konsumentów końcowych w punkcie sprzedaży, za pomocą wyraźnie widocznych i czytelnych tablic informacyjnych lub znaków, o możliwości uzyskania towarów w pojemniku wielokrotnego napełniania dostarczonym przez konsumenta.

Artykuł 33

Oferta ponownego użycia w sektorze żywności i napojów na wynos

1. *Do dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] dystrybutor końcowy, który prowadzi działalność gospodarczą w sektorze HoReCa i udostępnia na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach na wynos zimne lub gorące napoje lub żywność gotową do spożycia, przeznaczoną do natychmiastowego spożycia bez konieczności dalszego przygotowywania, którą napełnia się pojemnik w punkcie sprzedaży na wynos, zapewnia konsumentom możliwość skorzystania z opakowania wielokrotnego użytku w systemie ponownego użycia.*
2. *Dystrybutorzy końcowi informują konsumentów końcowych w punkcie sprzedaży, za pomocą wyraźnie widocznych i czytelnych tablic informacyjnych lub znaków, o możliwości uzyskania towarów w opakowaniu wielokrotnego użytku.*

3. *Dystrybutorzy końcowi oferują towary, którymi napelniane są opakowania wielokrotnego użytku, po cenie nie wyższej i na warunkach nie gorszych niż jednostkę sprzedaży składającą się z tego samego towaru i opakowania jednorazowego użytku.*
4. *Dystrybutorzy końcowi są zwolnieni ze stosowania niniejszego artykułu, jeżeli są objęci definicją mikroprzedsiębiorstwa określoną w zaleceniu Komisji 2003/361/WE.*
5. *Od 2030 r. podmioty gospodarcze mają obowiązek dążyć do oferowania 10 % produktów w formie opakowań wielokrotnego użytku.*
6. *Na warunkach określonych w art. 51 państwa członkowskie mogą wyznaczyć podmiotom gospodarczym cele wykraczające poza cele minimalne, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, w zakresie w jakim, te wyższe cele są niezbędne państwu członkowskiemu do osiągnięcia co najmniej jednego z celów określonych w art. 43.*

Rozdział VI

Torby na zakupy z tworzywa sztucznego

Artykuł 34

Torby na zakupy z tworzywa sztucznego

1. Państwa członkowskie wprowadzają środki służące osiągnięciu trwałego zmniejszenia zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego **na** swoim terytorium.
Uznaje się, że trwałe zmniejszenie zostaje osiągnięte, gdy do dnia 31 grudnia 2025 r., a następnie do dnia 31 grudnia każdego następnego roku, roczny poziom zużycia nie przekracza 40 lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na osobę, lub równoważnego celu wyrażonego w jednostkach masy.

2. Środki, które państwa członkowskie mają wprowadzić, aby osiągnąć cel określony w ust. 1, **uwzględniają wpływ** lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na środowisko podczas ich wytwarzania, recyklingu lub unieszkodliwiania, oraz ich właściwości kompostowalne, ich trwałość lub konkretne zamierzone wykorzystanie. Środki te mogą, na zasadzie odstępstwa od art. 4, obejmować ograniczenia rynkowe, pod warunkiem, że są one proporcjonalne i niedyskryminacyjne.
3. **Oprócz środków, o których mowa w ust. 1 i 2**, państwa członkowskie mogą wprowadzać środki, takie jak instrumenty ekonomiczne i krajowe cele zmniejszenia zużycia w odniesieniu do wszelkich rodzajów toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, niezależnie od grubości materiału, zgodnie z obowiązkami wynikającymi z TFUE.
4. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z obowiązków określonych w ust. 1 bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako opakowanie handlowe żywności luzem, gdy pomagają to w zapobieganiu marnowaniu żywności.
5. **Do dnia ... [7 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przygotowuje sprawozdanie na temat materiałów opakowaniowych innych niż takie materiały wymienione w ust. 1 i 2, które mogą mieć bardziej szkodliwy wpływ na środowisko i, w stosownych przypadkach, przedstawia wniosek ustawodawczy określający cele zmniejszenia zużycia i środki służące osiągnięciu tych celów.**

Rozdział VII

Zgodność opakowań z wymogami

Artykuł 35

Metody badań, pomiarów i obliczeń

Do celów zapewnienia i weryfikacji zgodności opakowań z wymogami określonymi w art. 5–12, art. 24 i art. 27 niniejszego rozporządzenia badań, pomiarów i obliczeń dokonuje się z zastosowaniem wiarygodnych, dokładnych i odtwarzalnych metod, w których uwzględnia się powszechnie uznane najnowocześniejsze metody i których wyniki uznaje się za charakteryzujące się niską niepewnością.

Artykuł 36

Domniemanie zgodności

1. W przypadku metod badań, pomiarów lub obliczeń, o których mowa w art. 35, zgodnych z normami zharmonizowanymi lub ich częściami, do których to norm opublikowano odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że spełniają one wymogi objęte tymi normami lub ich częściami, określone w tym artykule.
2. ***Jeżeli metody badań, pomiarów lub obliczeń, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez jednostki oceniające zgodność w ramach akredytacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, domniemywa się, że są one zgodne z wymogami określonymi w ust. 1.***

3. W przypadku opakowań zgodnych z normami zharmonizowanymi lub ich częściami, do których to norm opublikowano odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że spełniają one wymogi ■ objęte tymi normami **lub ich częściami** określone w art. 5–12, **art. 24** i art. 27.

Artykuł 37

Wspólne ■ specyfikacje

1. Domniemywa się, że opakowania, które są zgodne ze wspólnymi ■ specyfikacjami, o których mowa w ust. 2, lub z ich częściami, są zgodne z wymogami określonymi w art. 5–12 i art. 27 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają tym wspólnym ■ specyfikacjom lub ich częściom.
2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić wspólne ■ specyfikacje dla wymogów określonych w art. 5–12 i art. 27, jeżeli spełnione są następujące warunki:
  - a) **w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie opublikowano –zgodnie z rozporządzeniem UE nr 1025/2012 – odniesień do norm zharmonizowanych obejmujących odpowiednie wymogi określone w art. 5–12 i art. 27, i nie oczekuje się publikacji takich odniesień w rozsądnym terminie** lub **istniejąca** norma nie spełnia wymogów, które ma objąć **wniosek; oraz**

- b) Komisja zwróciła się, na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 do jednej lub kilku europejskich organizacji normalizacyjnych z wnioskiem o przygotowanie normy zharmonizowanej lub wprowadzenia zmian w normie zharmonizowanej w odniesieniu do wymogów określonych w art. 5–12 i art. 27, oraz spełniony jest jeden z następujących warunków:
- (i) wniosek nie został zaakceptowany przez żadną z europejskich organizacji normalizacyjnych, do których został skierowany;
  - (ii) wniosek został zaakceptowany przez co najmniej jedną z europejskich organizacji normalizacyjnych, do których został skierowany, ale **normy, o które wnioskowano**:
    - nie zostały zaakceptowane w terminie określonym we wniosku;
    - nie są zgodne z wnioskiem; **lub**
    - nie są całkowicie zgodne z wymogami, które mają obejmować.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

3. ***Przed przygotowaniem projektu aktu wykonawczego Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, że uznaje warunki określone w ust. 2 za spełnione.***

4. ***Jeżeli europejska organizacja normalizacyjna przyjmuje normę zharmonizowaną i proponuje Komisji opublikowanie odniesienia do niej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, Komisja ocenia normę zharmonizowaną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012. W przypadku publikacji odniesienia do normy zharmonizowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Komisja uchyla akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, lub ich części obejmujące te same wymagania określone w art. 5–12 i art. 27*** .
5. ***Jeżeli państwo członkowskie lub Parlament Europejski uznają, że wspólna specyfikacja nie spełnia całkowicie wymogów określonych w art. 5–12 i art. 27, informują o tym Komisję, przedstawiając szczegółowe wyjaśnienie. Komisja ocenia to szczegółowe wyjaśnienie i w stosownych przypadkach może zmienić akt wykonawczy ustanawiający daną wspólną specyfikację.***

Artykuł 38

Procedura oceny zgodności

Ocenę zgodności opakowań z wymogami określonymi w art. 5–12 przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w załączniku VII.

Artykuł 39

Deklaracja zgodności UE

1. Deklaracja zgodności UE zawiera stwierdzenie, że wykazano spełnienie wymogów określonych w art. 5–12.
2. Deklaracja zgodności UE jest sporządzana według wzoru określonego w załączniku VIII, zawiera elementy wyszczególnione w module przewidzianym w załączniku VII oraz jest stale aktualizowana. Jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym opakowania są wprowadzane do obrotu lub udostępniane na rynku.
3. Jeżeli opakowanie lub produkt w opakowaniu podlegają więcej niż jednemu aktowi prawa Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, w *stosownych przypadkach* sporządzana jest jedna deklaracja zgodności UE odnosząca się do wszystkich takich aktów prawa Unii. W takiej deklaracji podaje się te odpowiednie akty prawa Unii, włącznie z odniesieniami do ich publikacji. Deklaracja ta może mieć formę dokumentacji składającej się z odpowiednich indywidualnych deklaracji zgodności UE.
4. Sporządzając deklarację zgodności UE, wytwórca przyjmuje odpowiedzialność za zgodność opakowań z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
5. ***Właściwe organy dążą do kontrolowania dokładności co najmniej części deklaracji zgodności rocznie, ocenianych z zastosowaniem podejścia opartego na analizie ryzyka, i podejmują niezbędne środki w celu wyeliminowania niezgodności, np. wycofują z rynku produkty niezgodne z wymogami.***

Rozdział VIII

Gospodarowanie opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 40

Właściwy organ

1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za wdrożenie i egzekwowanie obowiązków określonych w niniejszym rozdziale oraz w art. **6 ust. 10, art. 29** ust. 1–8, art. 30, art. 31 i art. 34.
2. Państwa członkowskie określają szczegóły organizacji i działania właściwego organu lub właściwych organów, w tym przepisy administracyjne i proceduralne regulujące:
  - a) rejestrację producentów zgodnie z art. 44;
  - b) organizację i monitorowanie wymogów w zakresie sprawozdawczości zgodnie z art. 44 **ust. 7 i 8**;
  - c) nadzór nad wdrażaniem obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z art. 45;

- d) *zezwozenie na wypełnianie obowiãzków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialnoœci producenta zgodnie z art. 47;*
  - e) udostępnianie informacji zgodnie z art. 56.
3. Do dnia ... [5 miesiãcy od daty wejœcia w życie niniejszego rozporzãdzenia] państwa członkowskie zgłaszają Komisji nazwy i adresy wãściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach nazw i adresów tych wãściwych organów.

Artykuł 41

Sprawozdanie w ramach wczesnego ostrzegania

1. Komisja, we współpracy z Europejskã Agencjã Środowiska, sporządza sprawozdania z postępow w osiãganiu celów okreœlonych w art. 43 i 52 najpóźniej trzy lata przed ka¿dym terminem okreœlonym w tych artykułach.
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:
  - a) oszacowanie stopnia osiãgnięcia celów przez ka¿de państwo członkowskie;

- b) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami dla tych państw członkowskich;
- c) przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, które mogą być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia celów.

Artykuł 42

Plany gospodarki odpadami i programy zapobiegania powstawaniu odpadów

1. Państwa członkowskie umieszczają w planach gospodarki odpadami, wymaganych na podstawie art. 28 dyrektywy 2008/98/WE, specjalny rozdział dotyczący gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w tym środków wprowadzanych na podstawie art. 48, **50 i 52** niniejszego rozporządzenia.
2. ***Państwa członkowskie umieszczają w programach zapobiegania powstawaniu odpadów, wymaganych na podstawie art. 29 dyrektywy 2008/98/WE, specjalny rozdział dotyczący zapobiegania stosowaniu opakowań, powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz zaśmiecaniu, w tym środków wprowadzanych na podstawie art. 43 i 51 niniejszego rozporządzenia.***

SEKCJA 2

ZAPOBIEGANIE POWSTAWANIU ODPADÓW

Artykuł 43

Zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych

1. Każde państwo członkowskie zmniejsza ilość wytwarzanych odpadów opakowaniowych na mieszkańca w porównaniu z ilością odpadów opakowaniowych na mieszkańca wytworzonych w 2018 r., zgłoszonych Komisji zgodnie z decyzją 2005/270/WE, o **co najmniej**:
  - a) 5 % do 2030 r.;
  - b) 10 % do 2035 r.;
  - c) 15 % do 2040 r.

Aby wesprzeć państwa członkowskie w realizacji celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych, o których to celach mowa w ust. 1, do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmie współczynnik korygujący pozwalający uwzględnić wzrost lub spadek ruchu turystycznego w stosunku do roku bazowego. Ten współczynnik korygujący opiera się na wskaźniku wytwarzania odpadów opakowaniowych na turystę i zmianie liczby turystów w stosunku do roku referencyjnego oraz uwzględnia potencjał zmniejszenia ilości odpadów opakowaniowych w turystyce.

2. *Bez uszczerbku dla ust. 1 i 3 państwa członkowskie, które wprowadziły już oddzielne systemy gospodarowania odpadami opakowanymi – jeden dla odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych, a drugi dla przemysłowych i handlowych odpadów opakowaniowych – mogą utrzymać te systemy.*

3. *W ramach realizowania celów określonych w ust. 1 każde państwo członkowskie dąży do zmniejszenia ilości wytwarzanych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych.*
4. *Państwa członkowskie, zgodnie z ogólnymi celami unijnej polityki dotyczącej odpadów i z myślą o osiągnięciu celów określonych w niniejszym artykule, wdrażają środki mające zapobiegać wytwarzaniu odpadów opakowaniowych i minimalizować wpływ opakowań na środowisko. W uzupełnieniu do środka określonego na podstawie niniejszego rozporządzenia takie środki mogą obejmować wykorzystanie instrumentów ekonomicznych i innych środków mających na celu stworzenie zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, takich jak środki wskazane w załącznikach IV i IVa do dyrektywy 2008/98/WE, lub innych odpowiednich instrumentów i środków, obejmujących zachęty za pośrednictwem systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta i wymogów dotyczących producentów lub organizacji ds. odpowiedzialności producenta do przyjmowania planów zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych. Są one proporcjonalne i niedyskryminacyjne oraz tak skonstruowane, aby zgodnie z TFEU unikać przeszkód w handlu lub zakłóceń konkurencji. Środki takie nie mogą prowadzić do przejścia na lżejsze materiały opakowaniowe spełniające cel minimalizowania ilości odpadów.*
5. *Do celów ust. 4 i bez uszczerbku dla art. 16 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184⁷¹ państwa członkowskie zachęcają restauracje, stołówki, bary, kawiarnie i podmioty świadczące usługi gastronomiczne do podawania swoim klientom, tam gdzie to możliwe, wody z kranu nieodpłatnie lub za niewielką opłatą w pojemnikach wielokrotnego użytku lub wielokrotnego napełniania.*
6. *Do celów ust. 4 państwa członkowskie mogą wprowadzić takie środki zapobiegające powstawaniu odpadów opakowaniowych, które będą przekraczać cele minimalne określone w ust. 1, przy czym środki te muszą zgodne z przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.*

---

⁷¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1).

7. *Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą do 2025 r. zwrócić się do Komisji z wnioskiem o to, by do obliczenia celów na podstawie ust. 1 zastosować rok bazowy inny niż rok 2018. Bez uszczerbku dla ust. 4 i 6 niniejszego artykułu Komisja może zezwolić państwom członkowskim na zastosowanie roku bazowego, o który zwracają się we wniosku, do obliczenia celów określonych w ust. 1, pod warunkiem że dane państwo członkowskie przedstawi uzasadnione dowody:*
- a) znacznego wzrostu ilości odpadów opakowaniowych w ciągu roku, który ma pełnić rolę roku bazowego do obliczenia celów określonych w ust. 1;*
  - b) tego, że wzrost ten wynika wyłącznie ze zmian w procedurach sprawozdawczych;*
  - c) tego, że wzrost ten nie wynika ze wzrostu konsumpcji oraz*
  - d) na lepszą porównywalność danych między państwami członkowskimi.*
8. Do dnia ... [7 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja dokonuje przeglądu celów określonych w ust. 1 i *ocenia potrzebę uwzględnienia szczegółowych celów dla niektórych materiałów opakowaniowych*. W tym celu Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu, jeżeli Komisja uzna to za stosowne, towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.

SEKCJA 3

REJESTR PRODUCENTÓW I ROZSZERZONA ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRODUCENTA

Artykuł 44

Rejestr producentów

1. W terminie **18 miesięcy od daty wejścia w życie aktów wykonawczych, o których mowa w art. 44 ust. 14**, państwa członkowskie ustanawiają rejestr służący monitorowaniu przestrzegania przez producentów opakowań wymogów określonych w niniejszym rozdziale.

W celu ułatwienia we wszystkich państwach członkowskich rejestracji producentów lub **upoważnionych** przedstawicieli ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta rejestr zawiera linki do innych krajowych rejestrów zawierających wykaz stron internetowych producentów.

2. Producenci zobowiązani są do rejestracji w rejestrze, o którym mowa w ust. 1. W tym celu producenci składają wniosek o rejestrację w każdym państwie członkowskim, na którego rynku udostępniają po raz pierwszy opakowania **lub produkty w opakowaniach**. Jeśli producent zgodnie z art. 46 ust. 1 **powierzył** wykonywanie obowiązków organizacji ds. odpowiedzialności producenta, obowiązki określone w niniejszym artykule wykonuje ta organizacja, o ile odnośne państwo członkowskie prowadzące rejestr nie wskaże inaczej.
3. **Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że** obowiązki określone w niniejszym artykule mogą w imieniu **producentów, na podstawie pisemnego upoważnienia**, wykonywać **upoważnieni** przedstawiciele ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

4. Producenci nie udostępniają opakowań na rynku *państwa członkowskiego*, jeżeli ani oni ani, w stosownych przypadkach, ich *upoważnieni zgodnie z art. 45* przedstawiciele ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta nie są zarejestrowani w *tym* państwie członkowskim.
5. Wniosek o rejestrację zawiera informacje, które podaje się zgodnie z załącznikiem IX część A. Państwa członkowskie mogą zwrócić się o dodatkowe informacje lub dokumenty, jeżeli *takie informacje lub dokumenty są niezbędne do monitorowania lub zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia i przepisów przyjętych przez państwo członkowskie na podstawie art. 40 ust. 2.*
6. Jeżeli *upoważniony* przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta reprezentuje więcej niż jednego producenta, oprócz informacji przekazanych zgodnie z ust. 5 wskazuje on nazwę i dane kontaktowe każdego z reprezentowanych producentów oddzielnie.
7. Do dnia *1 czerwca* producent lub, w stosownych przypadkach, jego *upoważniony* przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, lub organizacja ds. odpowiedzialności producenta – *zgodnie z prawem krajowym, jak przewiduje ust. 2 niniejszego artykułu* – zgłasza właściwemu organowi odpowiedzialnemu za rejestr informacje określone w załączniku IX część B za każdy pełny poprzedni rok kalendarzowy. *Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, aby sprawozdania były poddawane audytowi i poświadczane przez niezależnych audytorów pod nadzorem właściwych organów, o których mowa w art. 40 ust. 1, na podstawie norm krajowych, jeśli takie normy istnieją.*

8. *Do dnia 1 czerwca producent, który w trakcie jednego roku kalendarzowego udostępnił po raz pierwszy na rynku danego państwa członkowskiego mniej niż 10 ton opakowań lub produktów w opakowaniach, lub, w stosownych przypadkach, jego upoważniony przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, lub organizacja ds. odpowiedzialności producenta – zgodnie z prawem krajowym, jak przewiduje ust. 2 niniejszego artykułu – zgłasza właściwemu organowi odpowiedzialnemu za rejestr informacje określone w załączniku IX część C za każdy pełny poprzedni rok kalendarzowy.*

Państwa członkowskie mogą postanowić, że w odniesieniu do konkretnego roku kalendarzowego producenci oraz, w stosownych przypadkach, upoważnieni przedstawiciele producenta lub organizacja ds. odpowiedzialności producenta mogą zgłaszać informacje na podstawie powyższego akapitu jedynie wtedy, gdy wprowadzają oni do obrotu określoną ilość opakowań, której maksymalny próg jest niższy niż 10 ton w ciągu jednego roku kalendarzowego, pod warunkiem że w przeciwnym razie dane państwo członkowskie nie będzie dysponowało wystarczającą ilością dokładnych danych, aby:

- a) wypełnić obowiązki sprawozdawcze na mocy art. 56 ust. 1 i 2 w tym roku kalendarzowym; oraz*
- b) zapewnić kompletność bazy danych, o której mowa w art. 57, i dostarczyć dane zgodnie z art. 56 ust. 2 lit. a).*

9. *Jeżeli jest to konieczne ze względów budżetowych, dane państwo członkowskie może wprowadzić wymóg, aby producent co kwartał przekazywał właściwemu organowi odpowiedzialnemu za rejestr na podstawie niniejszego artykułu informacje określone w załączniku IX część B i C.*

10. *Producenci – w przypadku indywidualnego wypełniania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, organizacja ds. odpowiedzialności producenta, której powierzono te obowiązki – w przypadku zbiorowego wypełniania tych obowiązków, lub operatorzy systemu ponownego użycia – w przypadku wypełniania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta za pomocą systemów ponownego użycia, co roku zgłaszają właściwemu organowi informacje określone w załączniku IX część D za każdy pełny poprzedni rok kalendarzowy. Na mocy prawa krajowego państw członkowskie mogą postanowić, że jeśli za organizację gospodarowania odpadami opakowaniowymi odpowiedzialne są organy publiczne, to organy te przekazują informacje określone w załączniku IX część D.*
11. Właściwy organ odpowiedzialny za rejestr:
- a) otrzymuje wnioski o rejestrację producentów, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem elektronicznego systemu przetwarzania danych, o którym szczegółowe informacje udostępniane są na stronie internetowej właściwych organów;
  - b) dokonuje rejestracji i nadaje numer rejestracyjny w terminie nieprzekraczającym dwunastu tygodni od przekazania wszystkich informacji określonych w ust. 5 i 6;
  - c) może ustalać zasady dotyczące wymogów i procesu rejestracji bez dodawania istotnych wymogów do wymogów określonych w ust. 5 i 6;
  - d) może nakładać na producentów oparte na kosztach i proporcjonalne opłaty za rozpatrywanie wniosków, o których mowa w ust. 2;
  - e) przyjmuje i monitoruje sprawozdania, o których mowa w **ust. 7 i 8**.

12. Producent lub, w stosownych przypadkach, jego **upoważniony** przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta lub organizacja ds. odpowiedzialności producenta powiadamiają bez zbędnej zwłoki właściwy organ o wszelkich zmianach w zakresie informacji zawartych w rejestracji oraz o wszelkich przypadkach trwałego zaprzestania udostępniania **po raz pierwszy na rynku** państwa członkowskiego opakowań **lub produktu w opakowaniu**, o których mowa w rejestracji. Producent zostaje wykluczony z rejestru **trzy lata po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym dobiega końca ważność jego rejestracji**, jeżeli producent przestał istnieć w **roli producenta**.
13. **Państwa członkowskie zapewniają, aby wykaz zarejestrowanych producentów był łatwo dostępny oraz by był udostępniany publicznie i bezpłatnie. Zachowuje się jednak poufność szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi. Wykaz zarejestrowanych producentów musi umożliwiać odczyt maszynowy, sortowanie i wyszukiwanie, przy poszanowaniu otwartych standardów na użytek osób trzecich.**
14. Do dnia ... **[12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]** Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające format rejestracji w rejestrze i przekazywania zgłoszeń do rejestru oraz określające szczegółowość zgłaszanych danych i rodzaje opakowań i kategorie materiałów, które podlegają zgłoszeniu.

Format przekazywania zgłoszeń jest interoperacyjny, oparty na otwartych standardach i danych nadających się do odczytu maszynowego oraz możliwy do przeniesienia za pośrednictwem interoperacyjnej sieci wymiany danych bez uzależnienia od jednego dostawcy.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

Artykuł 45

Rozszerzona odpowiedzialność producenta

1. Producenci **█** ponoszą rozszerzoną odpowiedzialność producenta w ramach systemów ustanowionych zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE oraz niniejszą sekcją w odniesieniu do opakowań ***lub produktu w opakowaniu*** udostępnianych przez nich po raz pierwszy ***na rynku*** **█** państwa członkowskiego.
2. ***Wkłady finansowe wnoszone przez producentów pokrywają, oprócz kosztów, o których mowa w art. 8a ust. 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE, następujące koszty:***
  - a) ***koszty etykietowania pojemników na odpady do zbierania odpadów opakowaniowych, o czym mowa w art. 13; oraz***

- b) koszty przeprowadzania analiz składu zebranych zmieszanych odpadów komunalnych na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/595⁷² i aktów wykonawczych, które mają zostać przyjęte na podstawie art. 56 ust. 7 lit. a) niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy te akty wykonawcze przewidują obowiązek przeprowadzania takich analiz.*

Koszty, które należy pokryć, ustala się w sposób przejrzysty, proporcjonalny, niedyskryminacyjny i efektywny.

3. Producent, *zdefiniowany w art. 3 pkt 15 lit. c)*, wyznacza, na podstawie pisemnego upoważnienia, *upoważnionego* przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta w każdym z państw członkowskich innym niż państwo członkowskie, w którym producent ten ma siedzibę, gdy po raz pierwszy udostępnia opakowania. *Państwa członkowskie mogą postanowić, że producenci mający siedzibę w państwach trzecich przy pierwszym udostępnianiu produktów w opakowaniach na ich terytorium wyznaczają, na podstawie pisemnego upoważnienia, upoważnionego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta.*
4. *Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy w ich państwie członkowskim przewidziane jest automatyczne uzgadnianie danych z rejestrem krajowym, ma to zastosowanie do weryfikacji informacji, o których mowa w lit. a) i b).*

---

⁷² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/595 z dnia 16 marca 2023 r. w sprawie ustanowienia formularza sprawozdania dotyczącego zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2021/770 (Dz.U. L 79 z 17.3.2023, s. 151).

5. **Do celów zgodności z art. 30 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2022/2065** dostawcy platform internetowych – objęci zakresem stosowania rozdziału **III** sekcja 4 rozporządzenia (UE) 2022/2065 – umożliwiającym konsumentom zawieranie z producentami umów na odległość, **przed zezwoleniem na korzystanie ze swoich usług** producentom oferującym opakowania konsumentom znajdującym się w Unii, uzyskują od nich następujące informacje:

- a) informacje na temat rejestracji producentów, o których mowa w art. 44, w państwie członkowskim, w którym znajduje się konsument, oraz numer (bądź numery) rejestracji producentów w tym rejestrze;
- b) własne poświadczenie producenta, w **którym potwierdza on, że oferuje wyłącznie** opakowania, w odniesieniu do których w państwie członkowskim, w którym znajduje się konsument, przestrzegane są wymogi w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o których mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu.

W przypadku gdy producent sprzedaje swoje produkty za pośrednictwem internetowej platformy handlowej, obowiązki określone w art. 45 ust. 2 może w imieniu producenta, na podstawie pisemnego upoważnienia, wykonywać dostawca platformy internetowej.

6. **Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 5, i przed zezwoleniem na korzystanie ze swoich usług dostawca platform internetowych dokłada wszelkich starań, aby ocenić, czy otrzymane informacje są kompletne i wiarygodne.**

Artykuł 46

Organizacja ds. odpowiedzialności producenta

1. Producenci mogą powierzyć organizacji ds. odpowiedzialności producenta, upoważnionej zgodnie z art. 47, wykonywanie w ich imieniu obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Państwa członkowskie mogą wprowadzić środki, na mocy których takie powierzenie obowiązków organizacji ds. odpowiedzialności producenta stanie się obowiązkowe.
2. Jeżeli na terytorium państwa członkowskiego działa więcej niż jedna organizacja ds. odpowiedzialności producenta upoważnionych do wypełniania w imieniu producentów obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, to państwo członkowskie zapewnia, aby organizacje ds. odpowiedzialności producenta i **producenci, którzy nie powierzyli wypełniania tych obowiązków organizacji ds. odpowiedzialności producenta**, obejmowali łącznie całość terytorium tego państwa członkowskiego w odniesieniu do działań przewidzianych na podstawie art. 47 ust. 3, art. 48 i art. 50. Państwa członkowskie powierzają właściwemu organowi nadzór nad tym, czy organizacje ds. odpowiedzialności producenta wypełniają obowiązki w sposób skoordynowany, lub wyznaczają do tego nadzoru niezależną osobę trzecią.
3. Organizacje ds. odpowiedzialności producenta zapewniają poufność danych będących w ich posiadaniu w odniesieniu do informacji zastrzeżonych lub informacji, które można bezpośrednio przypisać poszczególnym producentom lub ich **upoważnionym** przedstawicielom.

4. Oprócz informacji, o których mowa w art. 8a ust. 3 lit. e) dyrektywy 2008/98/WE organizacje ds. odpowiedzialności producenta publikują na swoich stronach internetowych, co najmniej raz w roku **■** , informacje dotyczące ilości opakowań **lub produktów w opakowaniach** po raz pierwszy **udostępnionych na rynku** państwa członkowskiego i informacje dotyczące poziomów materiałów odzyskanych i poddanych recyklingowi w stosunku do ilości opakowań, w odniesieniu do których wykonują obowiązki w zakresie odpowiedzialności producenta. **Państwa członkowskie mogą postanowić, że jeśli za organizację gospodarowania odpadami opakowaniowymi odpowiedzialne są organy publiczne, to co najmniej raz w roku organy te publikują na swoich stronach internetowych informacje dotyczące poziomów materiałów odzyskanych i poddanych recyklingowi w stosunku do ilości odpadów opakowaniowych wytworzonych na ich terytorium.**
5. **Organizacje ds. odpowiedzialności producenta zapewniają równe traktowanie producentów niezależnie od ich pochodzenia lub wielkości, nie nakładając nieproporcjonalnych obciążeń na producentów małych ilości opakowań, w tym a małe i średnie przedsiębiorstwa.**

Artykuł 47

Zezwolenie na wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta

1. Producent – w przypadku indywidualnego wypełniania obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – lub organizacja ds. odpowiedzialności producenta, której **powierzono** te obowiązki – w przypadku zbiorowego wypełniania tych obowiązków – występują do właściwego organu z wnioskiem o udzielenie zezwolenia.
2. Państwo członkowskie ustanawia w swoich środkach ustanawiających przepisy administracyjne i proceduralne, o których mowa w art. 40, wymogi i szczegółowe aspekty procedury udzielenia zezwolenia, która mogą być różne w zależności od tego, czy wykonywanie rozszerzonej odpowiedzialności producenta ma charakter indywidualny, czy zbiorowy, oraz metody weryfikacji zgodności, w tym informacje, które producenci lub organizacje ds. odpowiedzialności **producenta** mają przekazywać w tym celu. Procedura udzielania zezwolenia obejmuje wymogi dotyczące weryfikacji rozwiązań wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w ust. 3 oraz termin na przeprowadzenie takiej weryfikacji, który nie może przekraczać **18** tygodni od złożenia kompletnej dokumentacji wniosku. Weryfikację przeprowadza **właściwy organ lub** niezależny ekspert, który sporządza sprawozdanie z weryfikacji zawierające jej wyniki. Niezależny ekspert jest niezależny od właściwego organu i od organizacji ds. odpowiedzialności producenta lub od producentów, którym zezwolono na wypełnianie obowiązków indywidualnie.

3. Środki, które mają zostać ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 2, obejmują środki zapewniające, aby:
- a) spełnione zostały wymogi określone w art. 8a ust. 3 lit. a)–d) dyrektywy 2008/98/WE;
  - b) środki wprowadzone **lub opłacone** przez producenta lub organizację ds. odpowiedzialności producenta były wystarczające do tego, aby umożliwić zwrot **lub gospodarowanie** – nieodpłatne w przypadku **konsumentów** i z częstotliwością proporcjonalną do danego obszaru oraz odnośnej ilości odpadów – zgodnie z art. 48 ust. 1 i 3 i art. 50, w **odniesieniu do wszystkich odpadów opakowaniowych**, co się tyczy ilości i rodzajów opakowań **lub produktów w opakowaniach udostępnionych** po raz pierwszy **na rynku** państwa członkowskiego przez tego producenta lub producentów, w których imieniu działa organizacja ds. odpowiedzialności producenta;
  - c) wprowadzono w tym celu niezbędne ustalenia, w tym ustalenia wstępne, z dystrybutorami, organami publicznymi lub osobami trzecimi zajmującymi się gospodarowaniem odpadami w ich imieniu;
  - d) dostępne były niezbędne zdolności w zakresie sortowania i recyklingu, aby zapewnić poddanie zebranych odpadów opakowaniowych przetwarzaniu wstępnemu i recyklingowi **wysokiej jakości**;
  - e) spełniony został wymóg określony w ust. 6.

4. Producent lub **organizacja** ds. odpowiedzialności producenta powiadamiają właściwy organ bez zbędnej zwłoki o wszelkich zmianach w zakresie informacji zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia, o wszelkich zmianach dotyczących warunków zezwolenia lub o trwałym zaprzestaniu działalności. **Właściwy organ może podjąć decyzję o zmianie odpowiedniego zezwolenia zgodnie ze zgłoszonymi zmianami.**
5. Właściwy organ może podjąć decyzję o cofnięciu odpowiedniego zezwolenia, w szczególności jeżeli producent lub organizacja ds. odpowiedzialności producenta nie spełniają już wymogów dotyczących sposobu organizacji przetwarzania odpadów opakowaniowych lub nie dopełniają **innych obowiązków dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta w ramach systemów ustanowionych zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE oraz niniejszą sekcją, takich jak** wymogi dotyczące przekazywania zgłoszeń właściwym organom, lub nie dopełniają obowiązku w zakresie informowania o wszelkich zmianach dotyczących warunków zezwolenia, lub jeżeli zaprzestali działalności.
6. Producent, w przypadku indywidualnego wywiązywania się z obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, oraz **organizacja** ds. odpowiedzialności producenta wyznaczona w przypadku zbiorowego wykonywania rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zapewniają odpowiednią gwarancję pokrycia kosztów związanych z operacjami gospodarowania odpadami, wymagającymi pokrycia przez producenta lub organizację ds. odpowiedzialności producenta, w przypadku **niewypełnienia** obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym w przypadku trwałego zaprzestania przez nich działalności lub w przypadku ich niewypłacalności. **Państwa członkowskie mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące tej gwarancji.** Gwarancja **taka** może mieć formę **funduszu publicznego, który jest finansowany z opłat producentów i za który państwo członkowskie jest solidarnie odpowiedzialne.**

SEKCJA 4

SYSTEMY ZWROTU I ZBIERANIA I SYSTEMY KAUCYJNE

Artykuł 48

Systemy zwrotu i zbierania

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie systemów i **infrastruktury** zwrotu i selektywnej zbiórki wszystkich odpadów opakowaniowych od użytkowników końcowych w celu zapewnienia przetwarzania tych odpadów zgodnie z art. 4, 10 i 13 dyrektywy 2008/98/WE oraz w celu ułatwienia przygotowania ich do ponownego użycia i **recyklingu wysokiej jakości**. **Opakowania spełniające kryteria projektowania z myślą o recyklingu określone w aktach delegowanych, które zostały przyjęte zgodnie z art. 6 ust. 4 tej dyrektywy, są zbierane w celu poddania ich recyklingowi. Nie można zezwalać na spalanie i składowanie takich opakowań, z wyjątkiem odpadów powstałych w wyniku kolejnych operacji przetwarzania selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych, których nie da się poddać recyklingowi lub gdy ich recykling nie zapewnia najlepszego dla środowiska wyniku.**
2. **Z myślą o ułatwianiu przeprowadzania recyklingu wysokiej jakości państwa członkowskie zapewniają istnienie całościowej infrastruktury zbierania i sortowania, by ułatwić recykling i zapewnić dostępność surowców z tworzyw sztucznych do celów recyklingu. Systemy takie mogą przyznawać priorytetowy dostęp do materiałów pochodzących z recyklingu w celu ich wykorzystania w zastosowaniach, w których charakterystyczną jakość materiału pochodzącego z recyklingu zachowuje się lub odzyskuje się w taki sposób, że może on być poddany dalszemu recyklingowi i wykorzystany w ten sam sposób i w podobnym zastosowaniu, z minimalną utratą ilości, jakości lub funkcji.**

3. Państwa członkowskie mogą dopuszczać **dla niektórych formatów odpadów** odstępstwa od **obowiązku zwrotu i selektywnej zbiórki odpadów, o którym** mowa w ust. 1, jeśli zbieranie opakowań lub frakcji **takich** odpadów opakowaniowych razem lub razem z innymi odpadami nie wpływa na **zdolność** poddania takich opakowań lub frakcji odpadów opakowaniowych operacjom przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innych procesów odzysku zgodnie z art. 4 i 13 dyrektywy 2008/98/WE, i prowadzi do rezultatów tych operacji o jakości porównywalnej do osiąganey w procesie selektywnej zbiórki.
4. Systemy, o których mowa w ust. 1:
- a) zapewniają możliwość uczestnictwa podmiotów gospodarczych działających w danych sektorach, właściwych organów publicznych oraz stron trzecich zajmujących się gospodarowaniem odpadami w ich imieniu;
  - b) obejmują całe terytorium państwa członkowskiego i wszystkie odpady opakowaniowe pochodzące ze wszystkich rodzajów opakowań i działań, z uwzględnieniem liczby ludności, oczekiwanej ilości i składu odpadów opakowaniowych, a także dostępności i lokalizacji w najbliższej okolicy użytkowników końcowych; obejmują one selektywną zbiórkę w przestrzeni publicznej, lokalach przedsiębiorstw i na obszarach mieszkalnych, **przy zapewnieniu wystarczających zdolności w tym zakresie**;
  - c) są otwarte dla produktów przywożonych na niedyskryminacyjnych warunkach, jeżeli chodzi o szczegółowe rozwiązania i wszelkie opłaty nakładane za dostęp do systemów i wszelkie inne warunki, oraz są tak skonstruowane, aby zgodnie z TFUE uniknąć przeszkód w handlu oraz zakłóceń konkurencji.

5. ***Państwa członkowskie mogą przewidzieć udział publicznych systemów gospodarowania odpadami w sposobie organizacji systemów, o których mowa w ust. 1.***

6. Państwa członkowskie podejmują środki propagujące recykling odpadów opakowaniowych, który spełnia normy jakościowe dotyczące wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu w odpowiednich sektorach.

7. ***Państwa członkowskie mogą zapewnić, by odpady opakowaniowe, które nie są zbierane selektywnie, były sortowane przed operacjami unieszkodliwiania lub odzysku energii w celu oddzielenia opakowań przeznaczonych do recyklingu.***

Artykuł 49

Obowiązkowe zbieranie

Do dnia 1 stycznia 2029 r. państwa członkowskie przyjmują cele w zakresie obowiązkowego zbierania i podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności zbierania materiałów wymienionych w art. 52 z celami w zakresie recyklingu określonymi w art. 52 i z celami w zakresie obowiązkowej zawartości materiałów z recyklingu określonymi w art. 7.

Artykuł 50

Systemy kaucyjne

1. Do dnia 1 stycznia 2029 r. państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia ***selektywnej zbiórki co najmniej 90% rocznej masy następujących formatów opakowań udostępnionych na rynku danego państwa członkowskiego po raz pierwszy w danym roku kalendarzowym:***

- a) butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje o pojemności do trzech litrów; oraz

- b) pojemników metalowych jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów.

Do obliczania celów ustanowionych w lit. a) i b) państwa członkowskie mogą wykorzystywać ilość odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wprowadzonych do obrotu – zgodnie z aktem wykonawczym, o którym mowa w art. 53 ust. 2.

2. *Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by ustanowiono systemy kaucyjne dla odpowiednich formatów opakowań, o których mowa w ust. 1, i by kaucja była pobierana w punkcie sprzedaży. Państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty gospodarcze z wymogu pobierania kaucji w przypadku spożycia produktu w lokalu przedsiębiorstwa działającego w sektorze HoReCa, o ile do otwarcia opakowania podlegającego kaucji, spożycia produktu i zwrotu pustego opakowania podlegającego kaucji dojdzie w tym lokalu.*

Obowiązek określony w pierwszym zdaniu akapitu pierwszego nie ma zastosowania do opakowań do:

- a) *wina i kategorii produktów sektora wina wymienionych w załączniku VII część II pkt. 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 i 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 lub aromatyzowanych produktów sektora wina zdefiniowanych w rozporządzeniu (UE) nr 251/2014; b) produktów podobnych do produktów sektora wina lub aromatyzowanych produktów sektora wina otrzymywanych z owoców innych niż winogrona i z warzyw oraz innych napojów fermentowanych objętych kodem CN 2206 00;*

- c) *napojów spirytusowych na bazie alkoholu odpowiadających pozycji 2208 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87;*
- d) mleka i przetworów mlecznych wymienionych w załączniku I część XVI do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Państwa członkowskie mogą wprowadzić zwolnienie z objęcia systemem kaucyjnym butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje i metalowych pojemników jednorazowego użytku na napoje o pojemności mniejszej niż 0,1 litra, jeśli objęcie ich takim systemem nie jest wykonalne technicznie.

3. **Państwa** członkowskie **mogą** zostać zwolnione z obowiązku przewidzianego w ust. 2, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:
- a) wskaźnik wymaganej na podstawie art. 48 ust. 4 i 6 selektywnej zbiórki odnośnego formatu opakowań, zgłoszony Komisji zgodnie z art. 56 ust. 1 lit. c), jest wyższy niż **80 %** masy takich opakowań **po raz pierwszy udostępnionych** na rynku tego państwa członkowskiego w roku kalendarzowym **2026** . Jeżeli takie zgłoszenie nie zostało jeszcze przekazane Komisji, państwo członkowskie przedstawia odpowiednie uzasadnienie – na podstawie poddanych walidacji danych krajowych oraz opisu wdrożonych środków – z którego wynika że spełniono warunki zastosowania odstępstwa ustanowione w niniejszym ustępie;

- b) najpóźniej **12** miesięcy przed upływem terminu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoim wniosku o odstępstwo i przedkłada plan wdrożenia przedstawiający strategię wraz z konkretnymi działaniami, z uwzględnieniem okresu zapewniającego osiągnięcie 90 % wskaźnika selektywnej zbiórki wyrażonego masą opakowań, o których mowa w ust. 1.
4. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrożenia przedłożonego zgodnie z ust. 3 lit. b) Komisja może wezwać państwo członkowskie do skorygowania go, jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w lit. **b)** tego ustępu. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w terminie trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji.
5. Jeżeli poziom selektywnej zbiórki opakowań, o których mowa w ust. 1, ulega w danym państwie członkowskim zmniejszeniu i pozostaje poniżej 90 % masy danego formatu opakowania wprowadzanego do obrotu przez trzy kolejne lata kalendarzowe, Komisja powiadamia to państwo członkowskie, że odstępstwo nie ma już do niego zastosowania. System kaucyjny ustanawia się do dnia 1 stycznia drugiego roku kalendarzowego po roku, w którym Komisja poinformowała dane państwo członkowskie, że odstępstwo nie ma już do niego zastosowania.
6. Państwa członkowskie dążą do ustanowienia i utrzymania systemów kaucyjnych w szczególności w odniesieniu do szklanych butelek jednorazowego użytku na napoje i kartonów na napoje **■**. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia, aby systemy kaucyjne obejmujące formaty opakowań jednorazowego użytku, w szczególności szklane butelki jednorazowego użytku na napoje, były w równym stopniu dostępne w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku, o ile jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne.

7. Państwo członkowskie może, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w TFUE i przestrzegając przepisy określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmować przepisy wykraczające poza minimalne wymogi określone w niniejszym artykule, ***takie jak możliwość uwzględnienia opakowań wymienionych w ust. 2 lit. a) i b) oraz opakowań dla innych produktów lub opakowań wykonanych z innych materiałów.***
8. Państwa członkowskie zapewniają, aby punkty zwrotu oraz możliwości zwrotu przewidziane dla opakowań wielokrotnego użytku o podobnym przeznaczeniu i formacie, jak opakowania określone w ust. 1, były ***tak samo*** wygodne dla użytkowników końcowych, ***jak korzystanie z punktów zwrotu oraz możliwości zwrotu*** przewidziane dla opakowań jednorazowego użytku do systemu kaucyjnego.
9. Od dnia 1 stycznia 2029 r. państwa członkowskie zapewniają, aby ***przynajmniej*** systemy kaucyjne ustanowione na podstawie ust. 2 ***po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*** spełniały minimalne kryteria wymienione w załączniku X.
- Minimalne kryteria wymienione w załączniku X nie mają zastosowania do systemów kaucyjnych, które zostały ustanowione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i które do dnia 1 stycznia 2029 r. osiągną cel 90 % określony w ust. 1. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia zgodności istniejących systemów kaucyjnych z minimalnymi wymogami określonymi w załączniku X do czasu ich pierwszego przeglądu. Jeżeli cel 90 % nie zostanie osiągnięty do dnia 1 stycznia 2029 r., istniejące systemy kaucyjne muszą spełnić minimalne wymogi określone w załączniku X najpóźniej do dnia 1 stycznia 2035 r.***

Do dnia 1 stycznia 2038 r. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, ocenia wykonanie niniejszego artykułu i określa, w jaki sposób zmaksymalizować interoperacyjność systemu kaucyjnego.

10. *Minimalne kryteria wymienione w załączniku X nie mają zastosowania w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 akapit czwarty TFUE, ze względu na ich specyfikę lokalną.*

SEKCJA 5

PONOWNE UŻYCIE I PONOWNE NAPEŁNIANIE

Artykuł 51

Ponowne użycie i ponowne napełnianie

1. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zachęcania do ustanawiania systemów ponownego użycia opakowań z *wystarczającymi zachętami do zwrotów* i systemów ponownego napełniania w sposób przyjazny dla środowiska. Systemy te muszą być zgodne z wymogami określonymi w art. 27 i 28 oraz w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia i nie mogą zagrażać higienie żywności ani bezpieczeństwu konsumentów.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować:
  - a) stosowanie systemów kaucyjnych zgodnych z minimalnymi wymogami określonymi w załączniku X w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku i innych formatów opakowań niż opakowania, o których mowa w art. 50 ust. 1;

- b) stosowanie zachęt gospodarczych, w tym wymogów wobec dystrybutorów końcowych, do pobierania opłat za stosowanie opakowań jednorazowego użytku **oraz** informowania konsumentów o kosztach takich opakowań w punkcie sprzedaży;
- c) wymogi dotyczące udostępniania przez **wytwórców lub** dystrybutorów końcowych – w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub w drodze ponownego napełniania – określonego odsetka produktów innych niż produkty objęte celami określonymi w art. 29, pod warunkiem że nie prowadzi to do zakłóceń na rynku wewnętrznym ani do barier w handlu produktami z innych państw członkowskich.

3. ***Państwa członkowskie zapewniają, aby w systemach rozszerzonej odpowiedzialności producenta i systemach kaucyjnych przeznaczano określoną minimalną część budżetu na finansowanie działań służących zmniejszaniu ilości odpadów i zapobieganiu powstawaniu odpadów.***

SEKCJA 6

CELE RECYKLINGU I PROPAGOWANIE RECYKLINGU

Artykuł 52

Cele recyklingu i propagowanie recyklingu

- 1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, aby osiągnąć następujące cele recyklingu na całym swoim terytorium:
  - a) do dnia 31 grudnia 2025 r. – co najmniej 65 % masy wszystkich wytworzonych odpadów opakowaniowych;

- b) do dnia 31 grudnia 2025 r. – następujące minimalne wartości procentowe masy następujących konkretnych materiałów zawartych w wytworzonych odpadach opakowaniowych:
  - (i) 50 % tworzyw sztucznych;
  - (ii) 25 % drewna;
  - (iii) 70 % metali żelaznych;
  - (iv) 50 % aluminium;
  - (v) 70 % szkła;
  - (vi) 75 % papieru i tektury;
- c) do dnia 31 grudnia 2030 r. – co najmniej 70 % masy wszystkich wytworzonych odpadów opakowaniowych;
- d) do dnia 31 grudnia 2030 r. – następujące minimalne wartości procentowe masy następujących konkretnych materiałów zawartych w wytworzonych odpadach opakowaniowych:
  - (i) 55 % tworzyw sztucznych;
  - (ii) 30 % drewna;
  - (iii) 80 % metali żelaznych;

- (iv) 60 % aluminium;
- (v) 75 % szkła;
- (vi) 85 % papieru i tektury.

2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 **lit. a) i c)**, państwo członkowskie może odroczyć o 5 lat terminy określone w ust. 1 lit. b) pkt (i)–(vi) i **lit. d) pkt (i)–(vi)**, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:
- a) odstępstwo od celów w okresie odroczenia jest ograniczone do maksymalnie 15 punktów procentowych w odniesieniu do jednego celu lub w podziale na dwa cele;
  - b) w wyniku odstępstwa od celów w okresie odroczenia współczynnik recyklingu dla jednego celu nie zostaje ograniczony poniżej 30 %;
  - c) w wyniku odstępstwa od celów w okresie odroczenia współczynnik recyklingu dla jednego celu, o którym mowa w ust. 1 lit. b) pkt (v) i (vi), nie zostaje ograniczony poniżej 60 % oraz **współczynnik recyklingu dla jednego celu, o którym mowa w ust. 1 lit. d) pkt (v) i (vi), nie zostaje ograniczony poniżej 70 %; oraz**

- d) najpóźniej 24 miesiące przed upływem odpowiedniego terminu określonego w ust. 1 **lit. b) i d)** niniejszego artykułu państwo członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze odroczenia odpowiedniego terminu i przedkłada Komisji plan wdrażania zgodnie z załącznikiem XI do niniejszego rozporządzenia, który może być połączony z planem wdrażania przedkładanym zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2008/98/WE.
3. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrażania przedłożonego zgodnie z ust. 2 lit. d) Komisja może wezwać państwo członkowskie do jego skorygowania, jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w załączniku XI. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w terminie trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji. ***Jeżeli Komisja uzna, że plan nadal nie spełnia wymogów określonych w załączniku XI, co oznacza, że jest mało prawdopodobne, aby państwo członkowskie było w stanie osiągnąć cele w dodatkowym terminie, o który się zwróciło i który nie może być dłuższy niż 5 lat, Komisja odrzuca plan wdrażania, a państwo członkowskie jest zobowiązane do osiągnięcia celów w terminach określonych w ust. 1 lit. a) i c) niniejszego artykułu.***
4. Do dnia ... [***7 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia***] Komisja dokonuje przeglądu celów ustanowionych w ust. 1 lit. c) i d) z myślą o ich zwiększeniu lub ustaleniu dalszych celów. W związku z tym Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu, jeżeli Komisja uzna to za stosowne, towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.

5. Państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, zachęcają do wykorzystywania materiałów pochodzących z recyklingu odpadów opakowaniowych do celów wytwarzania opakowań i innych produktów poprzez:
  - a) poprawę warunków rynkowych dla takich materiałów;
  - b) dokonanie przeglądu istniejących przepisów uniemożliwiających wykorzystywanie takich materiałów.
6. Państwo członkowskie może, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w TFEU i przestrzegając przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu, przyjmować przepisy wykraczające poza *cele* minimalne określone w niniejszym artykule.

Artykuł 53

Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów recyklingu

1. Obliczanie, czy cele określone w art. 52 ust. 1 zostały osiągnięte, odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule.
2. Państwa członkowskie obliczają masę odpadów opakowaniowych wytworzonych w danym roku kalendarzowym. Obliczenia odpadów opakowaniowych wytworzonych w państwie członkowskim mają charakter wyczerpujący.

Metodyka obliczania wytworzonych odpadów opakowaniowych opiera się na następujących podejściach:

- a) ***opakowania udostępnione na rynku w danym państwie członkowskim w danym roku; lub***

b) ilość odpadów opakowaniowych wytworzonych w tym samym w tym samym roku w tym państwie członkowskim.

Obliczenia oparte na dwóch podejściach, o których mowa w lit. a) i b), koryguje się w celu zapewnienia porównywalności, wiarygodności i kompletności wyników zgodnie z wymogami i weryfikacjami, które mają zostać ustanowione aktem wykonawczym, o którym mowa w art. 56 ust. 7 lit. a).

3. Państwa członkowskie obliczają masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie materiałów odpadowych, które nie są przedmiotem późniejszego ponownego przetwarzania, oraz zapewnienie wysokiej jakości recyklingu – zostają wprowadzone do procesu recyklingu, w ramach którego materiały odpadowe są faktycznie ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.
4. W przypadku opakowań kompozytowych i innych opakowań składających się z więcej niż jednego materiału obliczenia i zgłoszenia dokonuje się w odniesieniu do każdego materiału zawartego w opakowaniu. Państwa członkowskie mogą odstąpić od tego wymogu, jeżeli dany materiał stanowi niewielką część jednostki opakowania i w każdym przypadku nie więcej niż 5 % całkowitej masy jednostki opakowania.

5. Do celów ust. 3 masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi mierzy się w chwili wprowadzenia odpadów do procesu recyklingu.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego *ustępu* masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi można mierzyć przy wyjściu z dowolnej operacji sortowania, pod warunkiem że:

- a) takie odpady w formie materiału wyjściowego po operacji sortowania są następnie poddane recyklingowi;
  - b) masa materiałów lub substancji, które są usuwane w trakcie dalszych czynności poprzedzających proces recyklingu i nie są następnie poddawane recyklingowi, nie jest wliczana do masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.
6. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczny system kontroli jakości i identyfikowalności odpadów opakowaniowych, aby zapewnić spełnienie warunków określonych w ust. 2 –5. System ten może odpowiednio obejmować elektroniczne rejestry ustanowione na podstawie art. 35 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE lub specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów. Jeżeli wiarygodnych danych nie można uzyskać w inny sposób, system ten może również obejmować średnie wskaźniki strat sortowanych odpadów odpowiednio w odniesieniu do różnych rodzajów odpadów oraz praktyk gospodarowania odpadami. Średnie wskaźniki strat oblicza się zgodnie z zasadami obliczania ustanowionymi w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 11a ust. 10 dyrektywy 2008/98/WE.

7. Ilość biodegradowalnych odpadów opakowaniowych poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej można uznać za poddaną recyklingowi, jeżeli obróbka ta wytwarza kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy o podobnej ilości zawartości pochodzącej z recyklingu w stosunku do wsadu, który ma być wykorzystany jako pochodzące z recyklingu produkt, materiał lub substancja. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni gruntów, państwa członkowskie mogą zaliczyć go jako poddany recyklingowi tylko wówczas, gdy to wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska.
8. Ilość materiałów stanowiących odpady opakowaniowe, które przestały być odpadami w wyniku działań wstępnych przed ponownym przetworzeniem, może zostać zaliczona jako poddana recyklingowi, pod warunkiem że takie materiały są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych. Do materiałów poddanych recyklingowi nie zalicza się jednak materiałów, które utraciły status odpadów i które mają być użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii lub które mają być spalone, użyte do wypełniania wyrobisk lub składowane.
9. Państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali wydzielonych po spaleniu odpadów, proporcjonalnie do ilości spalanych odpadów opakowaniowych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają niektóre kryteria jakościowe określone w decyzji (UE) 2019/1004.
10. Odpady opakowaniowe przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu recyklingu w tym innym państwie członkowskim mogą być zaliczone jako poddane recyklingowi wyłącznie przez państwo członkowskie, w którym te odpady opakowaniowe zostały zebrane.

11. Odpady opakowaniowe wywiezione z Unii zalicza się jako poddane recyklingowi przez państwo członkowskie, w którym zostały zebrane, wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są wymogi określone w ust. 3 oraz gdy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 eksporter *dostarczy dokumenty potwierdzające*, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami tego rozporządzenia, w tym że przetwarzanie odpadów opakowaniowych poza Unią odbyło się w warunkach █ równoważnych wymogom określonym we właściwych przepisach unijnego prawa ochrony środowiska.

Artykuł 54

Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów recyklingu z uwzględnieniem ponownego użycia

1. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o osiągnięciu zmodyfikowanego poziomu celów, o których mowa w art. 52 ust. 1, w danym roku przy uwzględnieniu średniego udziału – z poprzednich trzech lat – opakowań handlowych wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy i ponownie używanych w ramach systemu ponownego użycia opakowań.

Zmodyfikowany poziom oblicza się przez odjęcie:

- a) od celów ustanowionych w art. 52 ust. 1 lit. a) i c) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym, we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych; oraz

- b) od celów ustanowionych w art. 52 ust. 1 lit. b) i d) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym, składających się z odpowiedniego materiału opakowaniowego we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych składających się z tego materiału.

Przy obliczaniu odpowiedniego zmodyfikowanego poziomu docelowego uwzględnia się nie więcej niż pięć punktów procentowych średniego udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku.

2. Przy obliczaniu celów ustanowionych w art. 52 ust. 1 lit. a), art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (ii), art. 52 ust. 1 lit. c) oraz art. 52 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) państwo członkowskie może uwzględnić ilości opakowań drewnianych naprawionych z myślą o ponownym użyciu.

SEKCJA 7

INFORMOWANIE I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 55

Informowanie na temat zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz gospodarowania odpadami opakowaniowymi

1. Oprócz informacji, o których mowa w art. 8a ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE i w art. 12 niniejszego rozporządzenia, producenci lub organizacje ds. odpowiedzialności producenta, jeśli producent **powierzył im** wykonywanie obowiązków zgodnie z art. 46 ust. 1, **lub organy publiczne wyznaczone przez państwa członkowskie w ramach stosowania art. 8a ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE** udostępniają użytkownikom końcowym, w szczególności konsumentom, następujące informacje dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych i gospodarowania odpadami opakowaniowymi w odniesieniu do opakowań dostarczanych przez producentów na terytorium państwa członkowskiego:
- a) informacje na temat roli użytkowników końcowych w przyczynianiu się do zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym wszelkich najlepszych praktyk;

- b) dostępne ustalenia dotyczące ponownego użycia opakowań;
- c) informacje na temat roli użytkowników końcowych w przyczynianiu się do selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, w tym postępowania z opakowaniami zawierającymi produkty lub odpady niebezpieczne;
- d) objaśnienie etykiet i symboli umieszczonych na opakowaniu, na nie naniesionych lub na nim wydrukowanych zgodnie z art. 12 lub obecnych w dokumentach towarzyszących produktowi w opakowaniu;
- e) informacje na temat wpływu niewłaściwego wyrzucania odpadów opakowaniowych, – takiego jak zaśmiecanie lub wyrzucanie odpadów opakowaniowych do zmieszanych odpadów komunalnych – na środowisko oraz zdrowie lub bezpieczeństwo ludzi oraz na temat niekorzystnego wpływu opakowań jednorazowego użytku, w szczególności toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, na środowisko;
- f) informacje na temat właściwości kompostowalnych i odpowiednich wariantów gospodarowania odpadami w odniesieniu do opakowań kompostowalnych ***zgodnie z art. 9 ust. 2; konsumentów informuje się o tym, że opakowania kompostowalne nie nadają się do kompostowania w warunkach domowych oraz że nie można ich wyrzucać do środowiska naturalnego.***

Obowiązki określone w ust. 1 lit. d) mają zastosowanie od ... [42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] lub od daty rozpoczęcia stosowania art. 12 – w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są aktualne i są przekazywane za pośrednictwem:
  - a) strony internetowej lub innych środków łączności elektronicznej;
  - b) publicznego udostępniania informacji;
  - c) programów i kampanii edukacyjnych;
  - d) umieszczania wskazówek w jednym języku lub kilku językach, które użytkownicy i konsumenci mogą łatwo zrozumieć.
3. Przy publicznym udostępnianiu informacji zachowuje się poufność szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi.

Artykuł 56

Przekazywanie danych Komisji

1. Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane:
  - a) dane dotyczące wdrożenia art. 52 ust. 1 lit. a)–d) oraz dane dotyczące opakowań wielokrotnego użytku;
  - b) roczne zużycie bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, **grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i bardzo grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego** na osobę, mierzone odrębnie dla każdej kategorii, **zgodnie z wykazem w tabeli 4 załącznika XII**;

- c) poziom selektywnej zbiórki opakowań objętych obowiązkiem tworzenia systemów kaucyjnych ustanowionym w art. 50 ust. 1.

Państwa członkowskie mogą *również* dostarczać dane dotyczące rocznego zużycia toreb na zakupy wykonanych z *innych materiałów* .

2. Państwa członkowskie przekazują za każdy rok kalendarzowy dane dotyczące:

- a) ilości opakowań *po raz pierwszy udostępnionych* na rynku *na terytorium tego państwa członkowskiego w każdej z kategorii opakowań* wymienionych w tabeli 3 w załączniku *XII*;
- b) ilości zebranych odpadów opakowaniowych w odniesieniu do każdego materiału opakowaniowego, *o którym mowa w art. 52*;
- c) *ilości odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oraz* wskaźnik recyklingu w *każdej z kategorii opakowań wymienionych w tabeli 3 w załączniku XII*.

■

3. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy:

- a) w odniesieniu do obowiązków określonych w ust. 1 lit. a) i b) oraz ust. 2 – *drugiego* pełnego roku kalendarzowego po wejściu w życie aktu wykonawczego, w którym ustanowiono format sprawozdań dla Komisji zgodnie z ust. 7;
- b) w odniesieniu do obowiązku określonego w ust. 1 lit. c) – roku kalendarzowego rozpoczynającego się od dnia 1 stycznia 2028 r.

4. Państwa członkowskie udostępniają dane, o których mowa w ust. 1 i 2, drogą elektroniczną w terminie 19 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, za który dane są gromadzone. Przekazują one dane drogą elektroniczną w terminie 19 miesięcy od końca roku sprawozdawczego, za który dane zostały zebrane, w formacie ustanowionym przez Komisję zgodnie z ust. 7.
5. Do danych udostępnianych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. To sprawozdanie z kontroli jakości przedstawia się w formacie ustanowionym przez Komisję zgodnie z ust. 7.
6. Do danych udostępnianych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie na temat środków wprowadzonych zgodnie z art. 53 **ust. 7 i 11**, w stosownych przypadkach zawierające szczegółowe informacje na temat średnich wskaźników strat.
7. Komisja do ... [**24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia**] przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające:
  - a) zasady obliczania, weryfikacji i przekazywania danych zgodnie z ust. 1 lit. a) i c) oraz ust. 2, w tym metodykę określania ilości wytworzonych odpadów opakowaniowych, oraz format przekazywania danych;
  - b) metodykę obliczania rocznego zużycia lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na osobę, o którym mowa w ust. 1 lit. b), oraz format przekazywania odnośnych danych;
  - c) **współczynnik korygujący, o którym mowa w art. 43 ust. 3, pozwalający uwzględnić wzrost lub spadek ruchu turystycznego w stosunku do roku bazowego, na potrzeby osiągnięcia celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych.**

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

8. Państwa członkowskie wymagają, aby **operatorzy systemów ponownego użycia oraz** wszystkie podmioty gospodarcze udostępniające opakowania w państwach członkowskich przekazywali właściwym organom dokładne i wiarygodne dane umożliwiające państwom członkowskim wypełnienie obowiązków sprawozdawczych spoczywających na nich na mocy niniejszego artykułu, uwzględniając, w stosownych przypadkach, szczególne

problemy małych i średnich przedsiębiorstw związane z dostarczaniem szczegółowych danych.

Artykuł 57

Bazy danych dotyczących opakowań

1. ***W terminie 12 miesięcy od daty przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w art. 56 ust. 7, państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki zapewniające zharmonizowane utworzenie baz danych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych, o ile takie bazy danych jeszcze nie istnieją, aby umożliwić przekazywanie danych Komisji.***
2. Bazy danych, o których mowa w ust. 1, obejmują:
  - a) informacje dotyczące wielkości, właściwości i ewolucji przepływów opakowań i odpadów opakowaniowych na poziomie poszczególnych państw członkowskich;

■

b) dane wymienione w załączniku XII.

3. ***Bazy danych dotyczących opakowań są dostępne dla ogółu społeczeństwa w formacie nadającym się do odczytu maszynowego i umożliwiającym dostęp do zaktualizowanych danych dotyczących sprawozdawczości i kosztów gospodarowania odpadami opakowaniowymi, zapewniającym interoperacyjność i ponowne wykorzystywanie danych. Dane są udostępniane za pomocą:***

a) ***strony internetowej lub innych środków komunikacji elektronicznej, w języku urzędowym danego państwa członkowskiego; lub***

b) ***publicznie dostępnych sprawozdań w języku urzędowym danego państwa członkowskiego.***

Wymogi te pozostają bez uszczerbku dla szczególnie chronionych informacji handlowych lub przepisów o ochronie danych.

Rozdział IX

Procedury ochronne

Artykuł 58

Procedura postępowania z opakowaniem stwarzającym ryzyko na szczeblu krajowym

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 19 rozporządzenia (UE) 2019/1020, w przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają wystarczające powody, by sądzić, że opakowania objęte niniejszym rozporządzeniem stwarzają ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, **bez zbędnej zwłoki** dokonują one oceny tego, czy dane opakowania spełniają wszystkie określone w niniejszym rozporządzeniu wymogi, które są **związane** z tym ryzykiem. Odpowiednie podmioty gospodarcze współpracują w razie konieczności z organami nadzoru rynku.

Do celów ust. 1 organy odpowiedzialne za egzekwowanie niniejszego rozporządzenia podejmują działania w związku ze skargami lub zgłoszeniami dotyczącymi domniemanej niezgodności opakowań i produktów w opakowaniach z niniejszym rozporządzeniem oraz sprawdzają, czy wprowadzono odpowiednie środki naprawcze.

Jeżeli w toku tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że dane opakowania nie spełniają wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, niezwłocznie wzywają odpowiedni podmiot gospodarczy do wprowadzenia odpowiednich i proporcjonalnych środków naprawczych w rozsądnym terminie wyznaczonym przez organy nadzoru rynku i współmiernym do charakteru i – w stosownych przypadkach – stopnia niezgodności z wymogami, w celu doprowadzenia opakowań do zgodności z tymi wymogami.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku obaw dotyczących ryzyka dla zdrowia ludzkiego, jakie stwarzają opakowania do kontaktu z produktami wrażliwymi podlegające szczególnym aktom prawnym Unii mającym na celu ochronę zdrowia ludzkiego, organy nadzoru nie dokonują oceny ryzyka dla zdrowia ludzi lub zwierząt, jakie stwarza dany materiał opakowaniowy, jeśli przenosi się on na opakowaną zawartość materiału opakowaniowego, lecz ostrzegają organy właściwe do celów kontroli tego rodzaju ryzyka. Organy te są właściwymi organami, o których mowa w rozporządzeniach (UE) 2017/625, (UE) 2017/745, (UE) 2017/746, (UE) 2019/6 lub dyrektywie 2001/83/WE.
3. Jeżeli organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność z wymogami nie ogranicza się do ich terytorium krajowego, informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz o działaniach, do podjęcia których wezwały dany podmiot gospodarczy.

4. Dany podmiot gospodarczy zapewnia wprowadzenie wszelkich odpowiednich środków naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych opakowań, które udostępnił na rynku w Unii.
5. Jeżeli dany podmiot gospodarczy nie wprowadzi odpowiednich środków naprawczych w terminie, o którym mowa w *ust. 1* akapit drugi, lub opakowania nadal nie będą zgodne z wymogami, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie odpowiednie środki tymczasowe, aby zakazać udostępniania danych opakowań na rynku krajowym, wycofać je z obrotu lub je odzyskać.

Organy nadzoru rynku niezwłocznie informują o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

6. Informacje, o których mowa w *ust. 5*, przekazuje się Komisji i pozostałym państwom członkowskim za pośrednictwem systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, i zawierają one wszelkie dostępne szczegółowe informacje, w tym dane umożliwiające identyfikację opakowań niezgodnych z wymogami, informacje na temat pochodzenia opakowań, charakteru domniemanej niezgodności z wymogami i związanego z nią ryzyka, rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych, a także argumentów przedstawionych przez odpowiedni podmiot gospodarczy i, w stosownych przypadkach, informacje, o których mowa w art. 61 *ust. 1*. Organy nadzoru rynku wskazują również, czy niezgodność z wymogami wynika z jednego z poniższych powodów:
  - a) niespełnienia przez opakowania wymogów w zakresie zrównoważoności określonych w art. 5–11 niniejszego rozporządzenia;

- b) braków w normach zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 36 i 37 niniejszego rozporządzenia.
7. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie wszczynające procedurę niezwłocznie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przyjętych środkach i o wszelkich odpowiednich dodatkowych informacjach, którymi dysponują, dotyczących niezgodności danych opakowań z wymogami oraz – w przypadku braku zgody na środek krajowy, który przyjęto – o swoich zastrzeżeniach.
8. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosiły zastrzeżeń do środka tymczasowego przyjętego przez jedno z państw członkowskich, środek ten uznaje się za uzasadniony. Środki tymczasowe mogą przewidywać okres dłuższy lub krótszy niż trzy miesiące, aby uwzględnić specyfikę danych wymogów.
9. Państwa członkowskie zapewniają wycofanie opakowania z ich rynku lub niezwłoczne wdrożenie innych odpowiednich środków ograniczających w odniesieniu do danych opakowań lub danego wytwórcy.

Artykuł 59

Unijna procedura ochronna

1. Jeżeli po zakończeniu procedury określonej w art. 58 ust. **5 i 6** zgłaszane są zastrzeżenia wobec środka zastosowanego przez państwo członkowskie lub jeżeli Komisja uzna, że środek krajowy jest sprzeczny z przepisami Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednim podmiotem gospodarczym lub odpowiednimi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja decyduje w drodze aktu wykonawczego, czy dany środek krajowy jest uzasadniony.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

2. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej te państwa i odpowiedni podmiot gospodarczy lub odpowiednie podmioty gospodarcze.

W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie wprowadzają środki konieczne do zapewnienia wycofania z obrotu opakowań niezgodnych z wymogami oraz informują o tych środkach Komisję.

W przypadku uznania środka krajowego za nieuzasadniony, zainteresowane państwo członkowskie wycofuje ten środek.

3. W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność opakowań z wymogami wynika z braków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.
4. W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność opakowań z wymogami wynika z braków we wspólnych specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 37, Komisja niezwłocznie zmienia lub uchyla te wspólne specyfikacje techniczne.

Artykuł 60

Opakowania zgodne z wymogami, lecz stwarzające ryzyko

1. Jeżeli po przeprowadzeniu oceny na podstawie art. 58 państwo członkowskie stwierdzi, że opakowania mimo spełniania mających zastosowanie wymogów określonych w art. 5–12 stwarzają ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, niezwłocznie żąda od właściwego podmiotu gospodarczego wprowadzenia – w wyznaczonym przez organy nadzoru rynku rozsądnym terminie proporcjonalnym do charakteru ryzyka i, w stosownych przypadkach, stopnia ryzyka – wszelkich odpowiednich środków w celu zapewnienia, aby opakowania te z chwilą wprowadzenia do obrotu nie stwarzały już ryzyka, w celu **doprowadzenia** tych opakowań **do zgodności z wymogami, wycofania ich** z obrotu lub ich odzyskania.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku obaw dotyczących ryzyka dla zdrowia ludzkiego, jakie stwarzają opakowania do kontaktu z produktami wrażliwymi podlegające szczególnym aktom prawnym Unii mającym na celu ochronę zdrowia ludzkiego, organy nadzoru nie dokonują oceny ryzyka dla zdrowia ludzi lub zwierząt, jakie stwarza dany materiał opakowaniowy, jeśli przenosi się na opakowaną zawartość materiału opakowaniowego, lecz ostrzegają organy właściwe do celów kontroli tego rodzaju ryzyka. Organy te są właściwymi organami, o których mowa w rozporządzeniach (UE) 2017/625, (UE) 2017/745, (UE) 2017/746, 2019/6 lub dyrektywie 2001/83/WE.
3. Dany podmiot gospodarczy zapewnia wprowadzenie środków naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych opakowań, które udostępnił na rynku w Unii.
4. Państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje na temat swoich ustaleń i dalszych działań podjętych zgodnie z ust. 1. Informacje te obejmują wszelkie dostępne informacje szczegółowe, w tym dane umożliwiające identyfikację danych opakowań, informacje na temat ich pochodzenia i łańcucha dostaw, charakteru stwarzanego ryzyka oraz rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych.

5. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednim podmiotem gospodarczym lub odpowiednimi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny wprowadzonych środków krajowych. Na podstawie wyników tej oceny Komisja **przyjmuje akt wykonawczy stwierdzający**, czy dany środek krajowy jest uzasadniony, i – w razie potrzeby – proponuje odpowiednie środki.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

Jeżeli jest to należycie uzasadnione szczególnie pilną potrzebą związaną z ochroną środowiska lub zdrowia ludzkiego, Komisja przyjmuje – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 65 ust. 4 – akt wykonawczy mający natychmiastowe zastosowanie.

Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej te państwa i odpowiedni podmiot gospodarczy lub odpowiednie podmioty gospodarcze.

Artykuł 61

Kontrole opakowań wprowadzanych na rynek Unii

1. Organy nadzoru rynku niezwłocznie przekazują organom wyznaczonym na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020 informacje o środkach, o których mowa w art. 58 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, o ile niezgodność z wymogami nie ogranicza się do terytorium ich kraju. W tym kontekście przekazują one wszelkie stosowne informacje, przede wszystkim szczegóły umożliwiające identyfikację opakowań, które nie spełniają wymogów i do których mają zastosowanie wprowadzone środki, a w przypadku produktu w opakowaniu – samego produktu.
2. ***Organy wyznaczone zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020 wykorzystują informacje przekazane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu do przeprowadzenia analizy ryzyka zgodnie z art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020.***
3. Przekazanie informacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się poprzez wprowadzenie informacji do odpowiedniego środowiska systemu zarządzania ryzykiem celnym.
4. Komisja tworzy wzajemne połączenie w celu zautomatyzowania procesu przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 1, z systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 58 ust. 6, do środowiska, o którym mowa w ust. 3. To wzajemne połączenie zostanie uruchomione nie później niż dwa lata od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 5.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia przepisów proceduralnych i szczegółowych ustaleń dotyczących wdrażania ust. 4, w tym funkcji, elementów danych i przetwarzania danych, a także przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych, poufności i administratora w odniesieniu do wzajemnego połączenia, o którym mowa w ust. 4.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.

Artykuł 62

Niezgodność pod względem formalnym

1. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi istnienie jednej z poniższych niezgodności z wymogami, zobowiązuje odpowiedni podmiot gospodarczy do jej usunięcia:
- a) nie została sporządzona deklaracja zgodności UE;
  - b) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona prawidłowo;
  - c) kod QR lub nośnik danych, o których mowa w art. 12, nie zapewniają dostępu do informacji wymaganych na podstawie tego artykułu;
  - d) dokumentacja techniczna, o której mowa w załączniku VII, nie jest dostępna, nie jest kompletna lub zawiera błędy;
  - e) brakuje informacji, o których mowa w art. 15 ust. 6 lub art. 18 ust. 3, lub informacje te są nieprawdziwe lub niekompletne;

- f) nie spełniono innych wymogów administracyjnych, o których mowa w art. 15 lub art. 18;
- g) nie spełniono wymogów dotyczących ograniczeń w zakresie stosowania niektórych formatów opakowań **lub** zbyt dużych opakowań, które to wymogi określono w art. 24 i 25;
- h) w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku nie spełniono wymogów dotyczących utworzenia systemu ponownego użycia, jego funkcjonowania **lub** uczestnictwa w nim, o których to wymogach mowa w art. 27;
- i) w odniesieniu do ponownego napełniania nie spełniono wymogów informacyjnych określonych w art. 28 ust. 1 i 2;
- j) nie spełniono wymogów dotyczących punktów ponownego napełniania, które to wymogi określono w art. 28 ust. 3;
- k) nie osiągnięto celów w zakresie ponownego użycia i ponownego napełniania, które to cele określono w art. 29;
- l) nie spełniono wymogów dotyczących opakowań nadających się do recyklingu, które to wymogi określono w art. 6;**
- m) nie spełniono wymogów dotyczących minimalnej zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniu, które to wymogi określono w art. 7.**

2. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o których mowa w ust. 1 lit. a)–f), odpowiednie państwo członkowskie wdraża wszelkie odpowiednie środki w celu zakazania udostępniania danego opakowania na rynku bądź zapewnienia jego odzyskania lub wycofania z obrotu.

3. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1 lit. g)–k), państwa członkowskie stosują przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia, które państwa te ustanowiły zgodnie z art. 68.

Rozdział X

Zielone zamówienia publiczne

Artykuł 63

Zielone zamówienia publiczne

1. ***Aby pobudzić podaż zrównoważonych środowiskowo opakowań i popyt na nie, do ... [60 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w których określa minimalne obowiązkowe wymogi dla wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 2014/24/UE lub dyrektywy 2014/25/UE zamówień publicznych na opakowania, produkty w opakowaniach lub usługi, w których wykorzystuje się opakowania lub produkty w opakowaniach, udzielanych przez instytucje zamawiające zdefiniowane w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE lub podmioty zamawiające zdefiniowane w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE, jeśli w zamówieniach tych opakowania lub produkty w opakowaniu stanowią ponad 30% szacowanej wartości zamówienia lub wartości produktów wykorzystywanych w ramach usług stanowiących przedmiot zamówienia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 3.***

2. **Wymogi** określone w **aktach wykonawczych przyjętych na mocy** ust. 1 mają zastosowanie do **procedur** udzielania zamówień publicznych, o **których mowa w tym ustępie**, rozpoczętych nie wcześniej niż 12 miesięcy od **daty** wejścia w życie odnośnego **aktu wykonawczego**.
3. **Minimalne obowiązkowe wymogi** w zakresie zielonych zamówień publicznych **są** oparte na wymogach określonych w **art. 5–11** oraz na poniższych elementach:
- a) wartości i wielkości zamówień publicznych udzielonych na opakowania, produkty w opakowaniu lub usługi bądź prace z wykorzystaniem opakowań lub produktów w opakowaniach;
  -
  - b) ekonomicznej wykonalności zakupu bardziej zrównoważonych środowiskowo opakowań lub produktów w opakowaniu przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające bez generowania nieproporcjonalnych kosztów;
  - c) **sytuacji rynkowej na poziomie Unii w odniesieniu do odnośnych opakowań lub produktów w opakowaniach**;
  - d) **wpływie tych wymogów na konkurencję**;
  - e) **obowiązkach w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi**.

4. ***Minimalne obowiązkowe wymogi w zakresie zielonych zamówień publicznych mogą mieć postać:***

- a) ***specyfikacji technicznych w rozumieniu art. 42 dyrektywy 2014/24/UE i art. 60 dyrektywy 2014/25/UE;***
- b) ***kryteriów kwalifikacji w rozumieniu art. 58 dyrektywy 2014/24/UE i art. 80 dyrektywy 2014/25/UE; lub***
- c) ***warunków realizacji zamówień w rozumieniu art. 70 dyrektywy 2014/24/UE i art. 87 dyrektywy 2014/25/UE.***

Minimalne obowiązkowe wymogi w zakresie zielonych zamówień publicznych opracowuje się zgodnie z zasadami zawartymi w dyrektywie 2014/24/UE i dyrektywie 2014/25/UE, ***aby ułatwić*** osiągnięcie celów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

5. ***Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające, o których mowa w ust. 1, mogą, w należyście uzasadnionych przypadkach, odstąpić od obowiązkowych wymogów określonych w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1, ze względów bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą również, w należyście uzasadnionych przypadkach, odstąpić od obowiązkowych wymogów, jeżeli prowadziłyby one do nierozwiązywalnych trudności technicznych.***

Rozdział X

Przekazane uprawnienia i procedura komitetowa

Artykuł 64

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 7, art. 6 ust. 4 i 5, art. 7 ust. 12, 13 i 15, art. 9 ust. 5, art. 25 ust. 5, art. 29 ust. 12 i 18 oraz art. 63 ust. 3, powierza się Komisji na okres dziesięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż 3 miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 7, art. 6 ust. 4 i 5, art. 7 ust. 12, 13 i 15, art. 9 ust. 5, art. 25 ust. 5, art. 29 ust. 12 i 18 oraz art. 63 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 7, art. 6 ust. 4 i 5, art. 7 ust. 12, 13 i 15, art. 9 ust. 5, art. 25 ust. 5, art. 29 ust. 12 i 18 oraz art. 63 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 65
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet, o którym mowa w art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
-
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z art. 5 tego rozporządzenia.

Rozdział XII

Zmiany

Artykuł 66

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1020

W rozporządzeniu (UE) 2019/1020 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I dodaje się punkty w brzmieniu:

„X [Urząd Publikacji: proszę wstawić kolejny numer] Dyrektywa **Parlamentu** Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1);

„X [Urząd Publikacji: proszę wstawić kolejny numer] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady .../... z dnia .... w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające **dyrektywę** 94/62/WE ...⁺ (Dz.U. L., ELI: ...)”;
- 2) w załączniku II uchyla się pkt 8.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer, datę przyjęcia i informacje dotyczące publikacji niniejszego rozporządzenia [2022/0396(COD)].

Artykuł 67

Zmiany w dyrektywie (UE) 2019/904

W dyrektywie (UE) 2019/904 wprowadza się następujące zmiany:

1-a) w art. 2 ust. 2 na końcu zdania dodaje się, co następuje: „chyba że rozporządzenie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych w wyraźny sposób stanowi inaczej.”
Art. 22 ust. 4a ma pierwszeństwo, jeżeli jest sprzeczny z art. 4 dyrektywy (UE) 2019/904 w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku V pkt 3.;

2) z dniem 1 stycznia 2030 r. lub trzy lata po dacie wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 7 ust. 8 – w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza – w art. 6 ust. 5 skreśla się litery a) i b);

3) z dniem 1 stycznia 2030 r. lub trzy lata po dacie wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 7 ust. 8 – w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza – w art. 13 ust. 1 skreśla się literę e);

4) art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja dokonuje przeglądu danych i informacji zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu.
Sprawozdanie to zawiera ocenę organizacji zbierania danych i informacji, źródeł danych i informacji i metodyki stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych i informacji.
Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Przedmiotowe sprawozdanie jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych i informacji przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata.”;

5) *W części B załącznika wprowadza się następujące zmiany:*

a) *punkty 7, 8 i 9 otrzymują brzmienie:*

„7) pojemniki na żywność wykonane z polistyrenu ekspandowanego (EPS) lub ekstrudowanego (XPS), tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:

a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos;

b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika; oraz

c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;

8) wykonane z polistyrenu ekspandowanego (EPS) lub ekstrudowanego (XPS) pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;

9) *wykonane z polistyrenu ekspandowanego (EPS) lub ekstrudowanego (XPS) kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka.*”;

b) *dodaje się punkty w brzmieniu:*

„10) *folia termokurczliwa używana na lotniskach lub stacjach kolejowych w celu zabezpieczenia bagażu podczas transportu;*

11) *chipsy z polistyrenu i innych tworzyw sztucznych stosowane do zabezpieczania zapakowanych towarów podczas transportu i przeladunku.*

12) *pierścienie z tworzyw sztucznych do łączenia wielopaków używane jako opakowania zbiorcze zdefiniowane w art. 3 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... ^{*+}.*

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2024/... z dnia .... w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE ...) (Dz.U. L., ELI: ...).”.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia [2022/0396 (COD)] oraz uzupełnić odpowiadający przypis.

Rozdział XIII

Przepisy końcowe

Artykuł 68

Kary

1. Do dnia ... *[24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. ■ Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.
2. ***Wśród kar za niespełnienie wymogów ustanowionych w art. 24–29 znajdują się administracyjne kary pieniężne.*** Jeżeli system prawny państwa członkowskiego nie przewiduje administracyjnych kar pieniężnych, ***niniejszy*** ustęp można stosować w ten sposób, że procedurę nałożenia kary pieniężnej wszczyna właściwy organ, a nakładają ją właściwe sądy krajowe, przy czym należy zapewnić skuteczność tych środków prawnych i równowagę ich skutku względem administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w ***niniejszym*** ustępie. W każdym przypadku nakładane kary pieniężne również są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

3. Państwa członkowskie do ... *[rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach oraz niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.

Artykuł 69

Ocena

Do dnia ... [osiem lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia oraz jego wkładu w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawę zrównowazenia środowiskowego opakowań. ***Ocena ta powinna zawierać część poświęconą między innymi wpływowi niniejszego rozporządzenia na system rolno-spożywczy i na marnowanie żywności.*** Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń tej oceny. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.

Artykuł 70

Uchylenie i przepisy przejściowe

Dyrektywa 94/62/WE traci moc ze skutkiem od dnia ... [**18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia**].

Stosuje się jednak następujące przepisy przejściowe:

- a) art. 8 ust. 2 dyrektywy 94/62/WE stosuje się nadal do dnia ... [**30 miesięcy od daty wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 12 ust. 6**];
- b) **art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 94/62/WE w odniesieniu do zasadniczych wymogów określonych w załączniku II pkt 1 tiret pierwsze stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2029 r. ;**
- c) art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 6a dyrektywy 94/62/WE stosuje się nadal do dnia ... [**ostatni dzień roku kalendarzowego następującego po upływie 36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia**];

- d) art. 12 ust. 3a, 3b, 3c i 4 dyrektywy 94/62/WE stosuje się nadal do dnia ... [ostatni dzień tego **samego** roku kalendarzowego, w **którym upływa** 36 miesięcy **od** daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a w odniesieniu do przekazywania danych Komisji – do dnia ... [ostatni dzień roku kalendarzowego następującego po upływie 54 miesięcy **od** daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]; ■
- e) **decyzje 2001/171/WE i 2009/292/WE pozostają w mocy i są nadal stosowane aż do ich uchylenia przez akty delegowane przyjęte przez Komisję na podstawie art. 5 ust. 7 niniejszego rozporządzenia;**
- f) **państwa członkowskie mogą utrzymać przepisy krajowe ograniczające wprowadzanie do obrotu opakowań w formatach i do celów wymienionych w załączniku V pkt 2 i 3 do dnia ... [3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Art. 4 ust. 3 nie stosuje się do środków krajowych, które zostały utrzymane na podstawie niniejszego ustępu, do dnia ... [3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].**

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XIII.

Artykuł 71

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [**18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia**].

Art. 67 ust. 5 stosuje się jednak od dnia... [48 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący/Przewodnicząca

Przewodniczący/Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

L ORIENTACYJNY WYKAZ WYROBÓW OBJĘTYCH DEFINICJĄ OPAKOWANIA ZAWARTĄ W ART. 3 PKT 1

Wyroby objęte zakresem art. 3 pkt 1 lit. a)

Opakowania

Pudełka po słodyczach

Folia pokrywająca opakowania płyt CD

Torebki do wysyłania pocztą katalogów i czasopism (z zawartością)

Ozdobne podkładki pod ciasta sprzedawane z ciastem

Rolki, tuby oraz cylindry wokół których nawijany jest giętki materiał (np. folia z tworzywa sztucznego, aluminium, papier) z wyjątkiem rolek, tub i cylindrów będących częścią urządzeń produkcyjnych i nieużywanych do prezentacji produktów jako jednostki sprzedaży

Doniczki do kwiatów i *roślin* przeznaczone wyłącznie do ■ sprzedaży i transportu

Szklane butelki do roztworów do iniekcji

Szpule na płyty CD (sprzedawane z płytami CD, nieprzeznaczone do wykorzystywania do przechowywania płyt)

Wieszaki na ubrania (sprzedawane z ubraniami)

Pudełka od zapalek

Systemy zapewniające sterylność (torebki, tacki i materiały niezbędne do zachowania sterylności produktu)

■
Stalowe butle wielokrotnego napełniania używane do różnych rodzajów gazu, z wyłączeniem gaśnic

Foliowe opakowania po herbacie i kawie

Pudełka na tubki pasty do zębów

Wyroby niebędące opakowaniami

Doniczki do kwiatów i roślin, w tym wielodoniczki, stosowane w stosunkach między przedsiębiorstwami na różnych etapach produkcji lub przeznaczone do *sprzedaży* wraz z rośliną

Pudełka na narzędzia

Warstwy wosku pokrywające ser

Ostonki kielbas

Wieszaki na ubrania (sprzedawane oddzielnie)

Wkłady atramentowe do drukarek

Opakowania na płyty CD, DVD i kasety wideo (sprzedawane razem z płytami CD, DVD lub kasetami wideo)

Szpule na płyty CD (sprzedawane puste, przeznaczone do wykorzystywania do przechowywania płyt)

Rozpuszczalne torebki na detergenty

Znicze nagrobne (pojemniki na świece)

Ręczny młynek (stanowiący część pojemnika wielokrotnego napełniania, np. młynek do pieprzu do wielokrotnego napełniania)

Wyroby objęte zakresem art. 3 pkt 1 lit. d) i e)

Opakowania, jeżeli zaprojektowane i przeznaczone do napełniania w punkcie sprzedaży

Torby na zakupy – papierowe lub z tworzywa sztucznego

Jednorazowe talerze i kubki

Folia spożywcza

Torebki na kanapki

Folia aluminiowa

Folia z tworzywa sztucznego na ubrania wyczyszczone w pralniach

Wyroby niebędące opakowaniami

Mieszadło

Jednorazowe sztucce

Papier do pakowania (sprzedawany oddzielnie konsumentom i podmiotom gospodarczym)

Papierowe formy do ciasta (sprzedawane puste)

Ozdobne podkładki pod ciasta sprzedawane oddzielnie

Jednorazowe talerze i kubki nieprzeznaczone do napełnienia w punkcie sprzedaży

Wyroby objęte zakresem art. 3 pkt 1 lit. b) i c)

Opakowania

Etykiety zawieszane bezpośrednio lub umieszczone na produkcie, w tym przylepne etykiety umieszczone na owocach i warzywach

Szczoteczka do nakładania tuszu do rzęs stanowiąca część zamknięcia opakowania

Przylepne etykiety umieszczone na innym wyrobie opakowaniowym

Zszywki

Rękawy z tworzyw sztucznych

Miarka, stanowiąca element zamknięcia pojemnika na detergenty

Ręczny młynek (stanowiący część pojemnika nieprzeznaczonego do ponownego napełniania, napełnionego produktem, np. młynek do pieprzu napełniony pieprzem)

Wyroby niebędące opakowaniami

Identyfikatory RFID

Etykiety w formie neklejek na opony (UE 2020/740)

ZAŁĄCZNIK II

KATEGORIE I PARAMETRY NA POTRZEBY OCENY WYDAJNOŚCI RECYKLINGU OPAKOWAŃ

Tabela 1

Orientacyjny wykaz materiałów opakowaniowych oraz rodzajów i kategorii opakowań,
o których mowa w art. 6

<i>Nr kat. (nowy)</i>	<i>Główny materiał opakowaniowy</i>	<i>Rodzaj opakowania</i>	<i>Format (niewyczerpujący wykaz do celów ilustracyjnych)</i>	<i>Barwa / przepuszczalność optyczna</i>
<i>1</i>	<i>Szkoło</i>	<i>Opakowanie szklane i kompozytowe składające się w większości ze szkła</i>	<i>Butelki, słoiki, flakony, słoiczki na kosmetyki, kubeczki, ampułki, fiolki ze szkła (szkoło sodowo- wapniowo-krzemianowe), pojemniki aerozolowe</i>	–
<i>2</i>	<i>Papier/tektura</i>	<i>Opakowanie z papieru/tektury</i>	<i>Pudelka, tacki, opakowania zbiorcze, elastyczne opakowania papierowe (np. folie, arkusze, torebki, przykrywki, roówki, owijki)</i>	–
<i>3</i>	<i>Papier/tektura</i>	<i>Opakowanie kompozytowe składające się w większości z papieru/tektury</i>	<i>Kartony do pakowania płynów i papierowe kubki (tj. laminowane poliolefinami, z aluminium lub bez), tacki, talerze i kubki, metalizowane lub laminowane tworzywem sztucznym papier/tektura, papier/tektura z wkładkami/okienkami z tworzywa sztucznego</i>	–

<i>Nr kat. (nowy)</i>	<i>Główny materiał opakowaniowy</i>	<i>Rodzaj opakowania</i>	<i>Format (niewyczerpujący wykaz do celów ilustracyjnych)</i>	<i>Barwa / przepuszczalność optyczna</i>
4	<i>Metal</i>	<i>Opakowanie stalowe i kompozytowe składające się w większości ze stali</i>	<i>Formaty opakowań sztywnych (pojemniki aerozolowe, puszki, puszki na farby, pudełka, tacki, bębny, tuby) wykonanych ze stali, w tym blachy białej i stali nierdzewnej</i>	–
5	<i>Metal</i>	<i>Opakowania aluminiowe i kompozytowe składające się w większości z aluminium – sztywne</i>	<i>Formaty opakowań sztywnych (puszki na żywności i napoje, butelki, pojemniki aerozolowe, bębny, tuby, puszki, pudełka, tacki) wykonanych z aluminium</i>	–
6	<i>Metal</i>	<i>Opakowania aluminiowe i kompozytowe składające się w większości z aluminium – półsztywne i elastyczne</i>	<i>Formaty opakowań półsztywnych i elastycznych (pojemniki i tacki, tuby, folie, folie elastyczne) wykonanych z aluminium</i>	–
7	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Politereftalan etylenu – sztywne</i>	<i>Butelki i butle</i>	<i>Przezroczyste bezbarwne/barwne, nieprzezroczyste</i>

<i>Nr kat. (nowy)</i>	<i>Główny materiał opakowaniowy</i>	<i>Rodzaj opakowania</i>	<i>Format (niewyczerpujący wykaz do celów ilustracyjnych)</i>	<i>Barwa / przepuszczalność optyczna</i>
8	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Politereftalan etylenu – sztywne</i>	<i>Formaty opakowań sztywnych inne niż butelki i butle (w tym naczynia, kubeczki, słoiki, kubki, jedno- i wielowarstwowe tacki i pojemniki, pojemniki aerozolowe)</i>	<i>Przezroczyste bezbarwne/barwne, nieprzezroczyste</i>
9	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Politereftalan etylenu – elastyczne</i>	<i>Folie</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
10	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Politereftalan etylenu – sztywne</i>	<i>Pojemniki, butelki, tacki, naczynia i tuby</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
11	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Polietylen – elastyczne</i>	<i>Folie, w tym opakowania wielowarstwowe i wielomateriałowe</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
12	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Polipropylen – sztywne</i>	<i>Pojemniki, butelki, tacki, naczynia i tuby</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
13	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Polipropylen – elastyczne</i>	<i>Folie, w tym opakowania wielowarstwowe i wielomateriałowe</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
14	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>HDPE i polipropylen – sztywne</i>	<i>Skrzynie i palety, płyty faliste z tworzyw sztucznych</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
15	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>PS i XPS – sztywne</i>	<i>Formaty opakowań sztywnych (w tym opakowania przetworów mlecznych, tacki, kubki i inne pojemniki na żywność)</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
16	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>EPS – sztywne</i>	<i>Formaty opakowań sztywnych (w tym pudełka na ryby / AGD i tacki)</i>	<i>Naturalne/barwne</i>
17	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Pozostałe sztywne tworzywa sztuczne (np. PVC, PC), w tym materiały wielomateriałowe – sztywne</i>	<i>Formaty opakowań sztywnych, w tym np. duże pojemniki do przewozu luzem, bębny</i>	–

<i>Nr kat. (nowy)</i>	<i>Główny materiał opakowaniowy</i>	<i>Rodzaj opakowania</i>	<i>Format (niewyczerpujący wykaz do celów ilustracyjnych)</i>	<i>Barwa / przepuszczalność optyczna</i>
18	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Inne elastyczne tworzywa sztuczne, w tym materiały wielomateriałowe – elastyczne</i>	<i>Torebki, blistry, opakowania termoformowane, opakowania próżniowe, opakowania ze zmodyfikowaną atmosferą/wilgotnością, w tym np. elastyczne duże pojemniki do przewozu luzem, torby, folia stretch</i>	–
19	<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>Biodegradowalne tworzywa sztuczne[1] – sztywne (np. PLA, PHB) i elastyczne (np. PLA)</i>	<i>Formaty opakowań sztywnych i elastycznych</i>	–
20	<i>Drewno, korek</i>	<i>Opakowania drewniane, w tym opakowania korkowe</i>	<i>Palety, pudelka, skrzynie</i>	–
21	<i>Wyroby włókiennicze</i>	<i>Naturalne i syntetyczne włókna tekstylne</i>	<i>Torby</i>	–
22	<i>Wyroby ceramiczne lub porcelanowe wyroby kamionkowe</i>	<i>Glina, kamień</i>	<i>Naczynia, pojemniki, butelki, słoiki</i>	–

[1] *Należy zauważyć, że kategoria ta obejmuje tworzywa sztuczne łatwo ulegające biodegradacji (co oznacza udowodnioną zdolność do przekształcenia > 90 % materiału oryginalnego w CO₂, wodę i minerały w procesach biologicznych w ciągu 6 miesięcy) niezależnie od surowców wykorzystanych do ich produkcji. Biopolimery, które nie ulegają łatwo biodegradacji, wchodzą w zakres pozostałych odpowiednich kategorii tworzyw sztucznych.*

Tabela 2

Orientacyjny wykaz materiałów opakowaniowych i kategorii opakowań, o których mowa w art. 6

<i>Materiały</i>	<i>Kategorie</i>	<i>Związek z tabelą 1 w załączniku II</i>
<i>Tworzywa sztuczne</i>	<i>politereftalan etylenu – sztywne</i>	<i>kat. 7, 8</i>
	<i>PE – sztywne, PP – sztywne, HDPE i PP – sztywne</i>	<i>kat. 10, 12, 14</i>
	<i>folie/elastyczne</i>	<i>kat. 9, 11, 13, 18</i>
	<i>PS, XPS, EPS</i>	<i>kat. 15, 16</i>
	<i>pozostałe sztywne tworzywa sztuczne</i>	<i>kat. 17</i>
	<i>biodegradowalne (sztywne i elastyczne)</i>	<i>kat. 19</i>
<i>Papier/tektura</i>	<i>papier/tektura (z wyjątkiem kartonu do pakowania płynów)</i>	<i>kat. 2, 3</i>
	<i>karton do pakowania płynów</i>	<i>kat. 3</i>
<i>Metal</i>	<i>aluminium</i>	<i>kat. 5, 6</i>
	<i>stal</i>	<i>kat. 4</i>
<i>Szkło</i>	<i>szkło</i>	<i>kat. 1</i>
<i>Drewno</i>	<i>drewno, korek</i>	<i>kat. 20</i>
<i>Inne</i>	<i>tekstylna, ceramika/porcelana i inne</i>	<i>kat. 21, 22</i>

Tabela 3

Klasy wydajności recyklingu

Zdatność opakowań do recyklingu wyraża się w klasach wydajności A, B lub C.

Od 2030 r. wydajność recyklingu opiera się na kryteriach projektowania z myślą o recyklingu. Kryteria projektowania z myślą o recyklingu zapewniają wykorzystywanie w obiegu zamkniętym odzyskanych w ramach recyklingu surowców wtórnych o jakości wystarczającej do zastąpienia surowców pierwotnych.

Ocenę opartą na kryteriach projektowania z myślą o recyklingu przeprowadza się dla każdej kategorii opakowań wymienionej w tabeli 1 w załączniku II, z uwzględnieniem metodyki ustanowionej na podstawie art. 6 ust. 4 oraz powiązanych aktów delegowanych, a także parametrów określonych w tabeli 4 w załączniku II. Po przeprowadzeniu ważenia kryteriów dla każdej jednostki opakowania, zostaje ona sklasyfikowana do kategorii A, B lub C. Jeżeli klasa wydajności recyklingu jednostki opakowania wynosi poniżej 70 %, uznaje się, że nie spełnia wymagań klas zdatności do recyklingu, w związku z czym opakowanie zostaje uznane za technicznie nienadające się do recyklingu, a jego wprowadzanie do obrotu należy ograniczyć.

Od 2035 r. do oceny zdatności do recyklingu dodaje się nowy współczynnik: „recykling na dużą skalę”. W związku z tym będzie przeprowadzana nowa ocena opierająca się na ilości (masie) materiału faktycznie poddawanego recyklingowi z każdej kategorii opakowań zgodnie z metodyką określoną w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 6 ust. 5. Progi dotyczące rocznego recyklingu materiałów opakowaniowych pozwalające stwierdzić spełnienie wymogów oceny recyklingu na dużą skalę określa się z uwzględnieniem celu określonego w art. 3 pkt 38.

2030 r.		2035 r.		2038 r.			
<i>Klasa wydajności recyklingu</i>	<i>Projektowanie z myślą o recyklingu Ocena wydajności recyklingu na jednostkę, w drodze ważenia kryteriów</i>	<i>Klasa wydajności recyklingu (dla projektowanie z myślą o recyklingu)</i>	<i>Projektowanie z myślą o recyklingu Ocena wydajności recyklingu na jednostkę, w drodze ważenia kryteriów</i>	<i>Klasa wydajności recyklingu (do oceny recyklingu na dużą skalę)</i>	<i>Klasa wydajności recyklingu</i>	<i>Projektowanie z myślą o recyklingu Ocena wydajności recyklingu na jednostkę, w drodze ważenia kryteriów</i>	<i>Klasa wydajności recyklingu (do oceny recyklingu na dużą skalę)</i>
<i>Klasa A</i>	<i>co najmniej 95 %</i>	<i>Klasa A</i>	<i>co najmniej 95 %</i>	<i>Klasa A (recykling na dużą skalę)</i>	<i>Klasa A</i>	<i>co najmniej 95 %</i>	<i>Klasa A (recykling na dużą skalę)</i>
<i>Klasa B</i>	<i>co najmniej 80 %</i>	<i>Klasa B</i>	<i>co najmniej 80 %</i>	<i>Klasa B (recykling na dużą skalę)</i>	<i>Klasa B</i>	<i>co najmniej 80 %</i>	<i>Klasa B (recykling na dużą skalę)</i>
<i>Klasa C</i>	<i>co najmniej 70 %</i>	<i>Klasa C</i>	<i>co najmniej 70 %</i>	<i>Klasa C (recykling na dużą skalę)</i>	<i>Klasa C ZAKAZ WPROWADZANIA DO OBROTU</i>	<i>co najmniej 70 %</i>	<i>Klasa C (recykling na dużą skalę)</i>
TECHNICZNIE NIENADAJĄCE SIĘ DO RECYKLINGU	<i>poniżej 70 %</i>	TECHNICZNIE NIENADAJĄCE SIĘ DO RECYKLINGU	<i>poniżej 70 %</i>	NIEPODDAWANE RECYKLINGOWI NA DUŻĄ SKALĘ <i>(poniżej progów określonych w art. 3 pkt 38)</i>	TECHNICZNIE NIENADAJĄCE SIĘ DO RECYKLINGU	<i>poniżej 70 %</i>	NIEPODDAWANE RECYKLINGOWI NA DUŻĄ SKALĘ <i>(poniżej progów określonych w art. 3 pkt 38)</i>

Tabela 4

Niewyczerpujący wykaz parametrów dla ustalenia kryteriów projektowania z myślą o recyklingu zgodnie z art. 6

Kryteria projektowania z myślą o recyklingu zostaną ustalone na podstawie wykazu znajdującego się w niniejszej tabeli (jak określono w art. 6 ust. 4). Następnie zostaną one wykorzystane do ustalenia obliczeń decydujących o klasach wydajności wymienionych w tabeli 3. Ponadto podczas określania tych parametrów uwzględnia się:

- możliwość oddzielenia dowolnej części składowej opakowania, ręcznie przez konsumenta lub w zakładach przetwórczych,***
- efektywność procesów sortowania i recyklingu, np. odzysk,***
- rozwój technologii sortowania i recyklingu (aby uwzględnić to, że nawet jeśli opakowanie nie nadaje się obecnie do sortowania, to może się do niego nadawać za 2 lata), oraz***
- zachowanie funkcjonalności surowców wtórnych w stopniu umożliwiającym zastępowanie surowców pierwotnych.***

Przy ustalaniu kryteriów projektowania z myślą o recyklingu uwzględnia się funkcjonalność opakowania, którą zapewniają poniższe parametry.

<i>Parametry na potrzeby kryteriów projektowania z myślą o recyklingu</i>	<i>Znaczenie parametru</i>
<i>Dodatki</i>	<i>Dodatki często odnoszą się do substancji dodawanych do materiałów w celu nadania im szczególnych właściwości. Obecność dodatków w pojemnikach opakowaniowych może prowadzić do nieprawidłowego sortowania materiałów opakowaniowych podczas procesu sortowania i zanieczyszczać uzyskane surowce wtórne.</i>

Parametry na potrzeby kryteriów projektowania z myślą o recyklingu	Znaczenie parametru
Etykiety	Wielkość obszaru pokrytego etykietami może mieć wpływ na efektywność procesu sortowania. Na jakość surowca wtórnego wpływa również materiał, z którego wykonana jest etykieta, oraz rodzaj kleju/spoiwa.
Opaski	<p>Stopień, w jakim opaska pokrywa główną część opakowania, wpływa na możliwości sortowania. Ponadto stosowanie opasek może mieć wpływ na możliwość oddzielenia ich od głównej części opakowania.</p> <p>Materiał, z którego wykonana jest opaska, może mieć wpływ zarówno na możliwość sortowania, jak i na podatność opakowania do recyklingu.</p>
Zamknięcia i inne małe części składowe opakowań	<p>Zamknięcia oznaczają części składowe stosowane do zamykania lub plombowania opakowania. Mogą istnieć różne rodzaje zamknięć, sztywne lub elastyczne, takie jak folia termokurczliwa umożliwiającą łatwe stwierdzenie jej naruszenia, wyściółki, zakrętki, wieczka, plomby, zawory itp.</p> <p>Materiał, z którego wykonane jest zamknięcie, może mieć wpływ zarówno na możliwość sortowania, jak i na możliwość recyklingu opakowania.</p> <p>Zamknięcia, które nie są mocno przymocowane do opakowania, mogą zwiększać zaśmiecenie otoczenia.</p> <p>Umieszczenie małych części składowych opakowania na jego głównej części może mieć wpływ na możliwość oddzielenia elementów opakowania i jego podatność do recyklingu. Mogą zatem zaginać w procesie sortowania i recyklingu.</p>

Parametry na potrzeby kryteriów projektowania z myślą o recyklingu	Znaczenie parametru
Spoiwa	<i>Spoiwa mogą być stosowane w sposób umożliwiający ich łatwe oddzielenie w procesie recyklingu lub przez użytkownika końcowego lub w taki sposób, by nie wpływały na efektywność procesów sortowania i recyklingu. Obecność pozostałości spoiw na opakowaniu może obniżyć jakość (czystość) surowców wtórnych. Spoiwa zmywalne mogą zapewnić oddzielenie od głównej części opakowania i brak pozostałości spoiwa w surowcu wtórnym.</i>
Barwniki	<i>Barwniki to substancje nadające barwę materiałowi opakowaniowemu. Mocno zabarwione materiały w papierze lub tworzywach sztucznych mogą powodować problemy z sortowaniem i obniżyć jakość surowców wtórnych.</i>
Skład materiałowy	<i>Preferowane jest stosowanie monomateriałów lub kombinacji materiałów, które pozwalają na łatwe oddzielenie i zapewniają wysoki odzysk surowców wtórnych.</i>
Bariery/powłoki	<i>Materiał lub substancja dodane w celu nadania właściwości barierowych (bariera) lub różne materiały stosowane na powierzchni w celu nadania innych właściwości (powlekanie). Obecność barier/powłok w opakowaniu może utrudniać recykling. Preferowane są kombinacje zapewniające wysoki odzysk surowców wtórnych.</i>

Parametry na potrzeby kryteriów projektowania z myślą o recyklingu	Znaczenie parametru
Farby drukarskie i lakiery/ drukowanie / nanoszenie kodów	<p>Farby drukarskie i lakiery są mieszaninami barwników z innymi substancjami nakładanymi na materiał w procesie drukowania lub powlekania (farba drukarska) lub nakładania powłoki ochronnej wykonanej z żywicy i/lub estru celulozy rozpuszczonego w lotnym rozpuszczalniku (lakier). Nanoszenie kodów oznacza drukowanie bezpośrednio na opakowaniach handlowych do celów oznaczania partii produkcyjnych oraz umieszczania innych informacji i elementów identyfikacji wizualnej.</p> <p>Stosowanie farb drukarskich zawierających substancje potencjalnie niebezpieczne uniemożliwia recykling, ponieważ takie jednostki opakowań nie mogą być poddane recyklingowi. Farby drukarskie po uwolnieniu mogą zanieczyścić strumień recyklingu poprzez wodę stosowaną do mycia. Podobnie farby drukarskie, które nie są uwalniane, mogą pogorszyć przejrzystość strumienia recyklingu.</p>
Pozostałości produktu / łatwość opróżniania	<p>Pozostałości zawartości opakowania mogą mieć wpływ na możliwość sortowania i recyklingu. Opakowanie powinno być zaprojektowane tak, by umożliwić łatwe opróżnienie go z zawartości; powinno być wyrzucane w stanie całkowicie opróżnionym.</p>
Łatwość demontażu	<p>Części składowe, które są mocno do siebie przymocowane, mogą mieć wpływ na możliwość sortowania i recyklingu opakowania. Odpowiednie projektowanie opakowań może ułatwić rozdzielanie różnych części składowych na różne strumienie materiałów.</p>

ZAŁĄCZNIK III

OPAKOWANIA KOMPOSTOWALNE

Warunki, które należy wziąć pod uwagę przy nakazywaniu stosowania formatu opakowań kompostowalnych **lub wprowadzaniu** takiego formatu:

- a) opakowania nie mogły zostać zaprojektowane jako opakowania wielokrotnego użytku lub produkty nie mogą być wprowadzane do obrotu bez opakowań;
- b) opakowania są zaprojektowane w taki sposób, aby zagwarantować ich włączenie do strumienia odpadów organicznych po końcu ich przydatności do użycia;
- c) opakowania wykazują **takie** właściwości biodegradowalne, że podlegają one rozkładowi fizycznemu lub chemicznemu, ■ w tym fermentacji beztlenowej, doprowadzając ostatecznie do ich przekształcenia w dwutlenek węgla i **wodę, nową biomasę mikroorganizmów**, sole mineralne i – ■ **w sytuacji braku dostępu do tlenu – w metan**;
- d) korzystanie z opakowań przyczynia się w istotnym stopniu do usprawnienia procesu zbierania odpadów organicznych w porównaniu z wykorzystywaniem niekompostowalnych materiałów opakowaniowych;
- e) wykorzystywanie opakowań w istotnym stopniu ogranicza poziom skażenia kompostu opakowaniami niekompostowalnymi ■ **i nie powoduje żadnych problemów w przetwarzaniu bioodpadów**
- f) korzystanie z opakowań nie zwiększa poziomu skażenia strumieni odpadów opakowaniowych z opakowań niekompostowalnych.

ZAŁĄCZNIK IV

METODYKA PRZEPROWADZANIA OCENY W ZAKRESIE MINIMALIZOWANIA ILOŚCI OPAKOWAŃ

Część I

Kryteria wydajności

1. Ochrona produktu: projekt opakowania zapewnia ochronę produktu od chwili jego zapakowania lub od chwili napełnienia opakowania produktem do chwili jego końcowego wykorzystania, aby nie dopuścić do poważnego uszkodzenia produktu, jego utraty, pogorszenia jego stanu lub jego zmarnowania. Wymogi w tym zakresie mogą obejmować ochronę przed uszkodzeniem mechanicznym lub chemicznym, wibracjami, zgniataniem, wilgocią, **utratą wilgoci, utlenieniem**, światłem, dostępem tlenu, zakażeniem drobnoustrojami, szkodnikami, pogorszeniem właściwości organoleptycznych itp. i mogą obejmować odesłania do konkretnych aktów prawnych Unii ustanawiających wymogi w zakresie jakości produktów.
2. Procesy wytwarzania opakowań: projekt opakowania jest zgodny z procesami wytwarzania i napełniania opakowań. ***W procesach wytwarzania opakowań można określać elementy projektu opakowania, takie jak kształt pojemnika, tolerancje grubości, wielkość, wykonalność oprzyrządowania, specyfikacje minimalizujące powstawanie odpadów w procesie produkcji. Procesy stosowane przez wytwórcę produktów mogą również wymagać zaprojektowania opakowania z zachowaniem określonych cech, takich jak odporność na uderzenia i naprężenia, wytrzymałość mechaniczna, prędkość i wydajność linii pakującej, stabilność w przewozie, odporność na ciepło, skuteczne zamyknięcie, minimalna wolna przestrzeń nad produktem, higiena.***

3. Logistyka: projekt opakowania zapewnia odpowiedni i bezpieczny przebieg dystrybucji, transportu produktu w opakowaniu, jego obsługi i jego składowania. **Wymogi mogą obejmować koordynację wymiarową w celu optymalnego wykorzystania przestrzeni, kompatybilność z systemami układania na paletach i zdejmowania z palet, systemem obsługi i składowania, zachowanie integralności systemu pakowania podczas transportu i przeladunku.**
4. **Funkcjonalność opakowania: projekt opakowania zapewnia jego funkcjonalność, biorąc pod uwagę cel produktu i jego szczególne cechy wynikające z okazji, z jakiej jest sprzedawany, np. jako prezent lub z okazji wydarzeń sezonowych.**
5. Wymogi informacyjne: projekt opakowania zapewnia możliwość przekazania użytkownikom i konsumentom wszelkich wymaganych informacji na temat samego produktu w opakowaniu, sposobu jego stosowania, jego przechowywania i dbania o niego, uwzględniając wszelkie instrukcje bezpieczeństwa. **Wymogi mogą obejmować dostarczanie informacji o produkcie, instrukcji przechowywania, zastosowania i używania, kodów kreskowych, daty minimalnej trwałości.**
6. Higiena i bezpieczeństwo: projekt opakowania zapewnia bezpieczeństwo użytkownika i konsumenta, a także bezpieczeństwo i higienę produktu przez cały okres jego dystrybucji, końcowego wykorzystywania i unieszkodliwiania. **Wymogi mogą obejmować: zaprojektowanie w sposób umożliwiający bezpieczną obsługę, zabezpieczenia przed dostępem dzieci, zabezpieczenia przed naruszeniem, kradzieżą i podrabianiem, umieszczenie ostrzeżeń o niebezpieczeństwie, możliwość łatwego ustalenia zawartości, umieszczenie przyrządu umożliwiającego bezpieczne otwieranie, zamknięcie z zaworami upustowymi.**

7. Wymogi prawne: projekt opakowania gwarantuje możliwość zapewnienia zgodności opakowania i produktu w opakowaniu z obowiązującymi przepisami.
8. Zawartość materiałów pochodzących z recyklingu, podatność do recyklingu i ponowne użycie: projekt opakowania zapewnia **możliwość ponownego użycia**, poddania opakowania recyklingowi oraz wykorzystania w nim materiałów z recyklingu zgodnie z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli opakowanie jest przeznaczone do ponownego użycia, musi spełniać wymogi przewidziane w art. 11 ust. 1. ***Oznacza to, że może zaistnieć konieczność zwiększenia masy lub objętości opakowania w stosunku do tego, co byłoby możliwe w świetle innych wskaźników wydajności, aby umożliwić np. większą liczbę podróży/rotacji, ułatwić włączenie materiałów z recyklingu lub zwiększyć podatność do recyklingu (np. przy przechodzeniu na monomateriały lub na materiały pokonsumenckie pochodzące z recyklingu).***

Część II

Metodyka oceny i ustalania minimalnej objętości i masy opakowania

Sposób przeprowadzania oceny minimalnej objętości i masy opakowania niezbędnej do zapewnienia funkcjonalności opakowania opisanej w art. 3 pkt 1 wyjaśnia się w dokumentacji technicznej, przy czym wyjaśnienie to musi zawierać przynajmniej:

- a) opis rezultatu oceny, zawierający szczegółowe informacje na temat sposobu, w jaki obliczono minimalną wymaganą masę i objętość opakowania. W tym kontekście bierze się pod uwagę i dokumentuje potencjalne różnice między partiami produkcyjnymi tego samego opakowania;
- b) w odniesieniu do każdego kryterium wydajności wymienionego w części I **sporządza się opis z wyjaśnieniem tego, który wymóg dotyczący projektowania uniemożliwia** dodatkowe ograniczenie masy lub objętości opakowania bez wywarcia niekorzystnego wpływu na jego funkcjonalność, w tym na względy bezpieczeństwa i higieny w odniesieniu do produktu w opakowaniu, samego opakowania i użytkownika. Opisuje się metodę wykorzystaną do zidentyfikowania wspomnianych wymogów dotyczących projektowania oraz wyjaśnić przyczyny uniemożliwiające dodatkowe ograniczenie masy lub objętości opakowania. Bada się wszystkie możliwości ograniczenia wagi lub objętości opakowania dostępne dla danego materiału opakowaniowego, **np. ograniczenie wszelkich zbędnych warstw, które nie spełniają funkcji opakowaniowych. Nie uznaje się za wystarczające zastąpienie** jednego materiału opakowaniowego innym;
- c) wyniki wszelkich testów, analiz rynku lub badań, które wykorzystano na potrzeby oceny przeprowadzanej zgodnie z lit. a) i b).

ZAŁĄCZNIK V

OGRANICZENIA W ZAKRESIE STOSOWANIA OKREŚLONYCH FORMATÓW OPAKOWAŃ

	Format opakowania	Ograniczony zakres stosowania	Przykład ilustrujący
1.	Opakowania zbiorcze jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych	Opakowania z tworzyw sztucznych wykorzystywane w punkcie sprzedaży do grupowania produktów sprzedawanych w butelkach , puszkach, metalowych pudełkach, stoiczkach, kubkach i paczkach, zaprojektowane jako opakowania udogadniające pozwalające konsumentom dokonać zakupu więcej niż jednej sztuki produktu lub zachęcające ich do tego. Nie obejmują one opakowań zbiorczych niezbędnych do usprawnienia procesu postępowania z produktami.	Folie do grupowania produktów, folia termokurczliwa
2.	Opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na nieprzetworzone świeże owoce i warzywa	Opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych służące do przechowywania paczkowanych świeżych owoców i warzyw o wadze poniżej 1,5 kg. Państwa członkowskie mogą wprowadzać zwolnienia od tego ograniczenia, jeśli wykazano konieczność uniknięcia utraty wody lub jędrności, zagrożeń mikrobiologicznych lub wstrząsów fizycznych, utleniania lub jeśli nie ma innej możliwości, by uniknąć mieszania się ekologicznych i nieekologicznych owoców i warzyw, zgodnie z dotyczącymi certyfikacji i znakowania wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007, bez ponoszenia nieproporcjonalnych kosztów ekonomicznych i administracyjnych.	Siatki, torebki, tacki, pojemniki

	Format opakowania	Ograniczony zakres stosowania	Przykład ilustrujący
3.	Opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych	Opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych przeznaczone do napełniania żywnością i napojami spożywanymi na miejscu w lokalach przedsiębiorstw sektora HoReCa obejmujących całą powierzchnię przeznaczoną do spożywania posiłków w miejscach prowadzenia działalności i poza tymi miejscami, na której rozmieszczono stoliki i wysokie stołki oraz wyznaczono miejsca do spożywania posiłków na stojąco, a także powierzchnię przeznaczoną do spożywania posiłków udostępnianą użytkownikom końcowym wspólnie przez szereg podmiotów gospodarczych lub osób trzecich na potrzeby spożywania żywności i napojów. Zwolnione z tego ograniczenia są przedsiębiorstwa sektora HoReCa, które nie mają dostępu do wody pitnej.	Tacki, jednorazowe talerze i kubki, torby, pudełka
4.	Opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na dodatki do potraw, dżemy, sosy, zabielaacz do kawy, cukier oraz przyprawy w sektorze HoReCa	Opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych stosowane w sektorze HoReCa, zawierające pojedyncze porcje żywności, wykorzystywane do przechowywania dodatków do potraw, dżemów, sosów, zabielaacza do kawy, cukru i przypraw, z wyjątkiem następujących przypadków: A) tego rodzaju opakowania są dołączane do gotowej do spożycia żywności na wynos przeznaczonej do natychmiastowego spożycia bez konieczności dalszego przygotowywania; B) tego rodzaju opakowania są wymagane w celu zapewnienia bezpieczeństwa i higieny w placówkach, w których istnieje medyczny wymóg w zakresie zindywidualizowanej opieki, takich jak szpitale, kliniki, placówki opiekuńczo-pielęgnacyjne.	Saszetki, kubeczki, tacki, pudełka

	Format opakowania	Ograniczony zakres stosowania	Przykład ilustrujący
5.	<p>Opakowania jednorazowego użytku stosowane w sektorze zakwaterowania na potrzeby indywidualnych rezerwacji</p>	<p>Opakowania jednorazowe kosmetyków, produktów higieny osobistej i artykułów toaletowych stosowane w sektorze zakwaterowania, zgodnie ze statystyczną klasyfikacją działalności gospodarczej NACE Rev. 2, wyłącznie na potrzeby indywidualnych rezerwacji i przeznaczone do wyrzucenia przed przyjazdem następnych gości.</p>	<p>Butelki na szampon, butelki na płyn do mycia rąk i balsam do ciała, saszetki, w których umieszcza się kostki mydła</p>
6.	<p>Bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego</p>	<p>Bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego, z wyjątkiem toreb tego typu, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności.</p>	<p>Bardzo cienkie torby oferowane do artykułów spożywczych luzem</p>

ZAŁĄCZNIK VI

WYMOGI SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE SYSTEMÓW PONOWNEGO UŻYCIA I PUNKTÓW PONOWNEGO NAPEŁNIANIA

Na potrzeby niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- a) **„wytyczne dotyczące zarządzania” oznaczają opis struktury zarządzania systemem ponownego użycia, określający rolę uczestników systemu, własność i wszelkie przewidywane przeniesienie własności opakowań, a także inne istotne elementy zarządzania systemem ponownego użycia określone w niniejszym załączniku;**
- b) „system o obiegu zamkniętym” oznacza system ponownego użycia, w ramach którego operator systemu lub współpracująca grupa uczestników systemu zarządzają obiegiem opakowań wielokrotnego użytku bez zmiany właściciela opakowania;
- c) „system o obiegu otwartym” oznacza system ponownego użycia, w ramach którego obieg opakowań wielokrotnego użytku odbywa się między nieokreśloną liczbą uczestników systemu, przy czym na co najmniej jednym etapie procesu ponownego użycia dochodzi do zmiany właściciela opakowania;
- d) „operator systemu” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną będącą uczestnikiem systemu, która zarządza systemem ponownego użycia;
- e) „uczestnik systemu” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, która uczestniczy w funkcjonowaniu systemu ponownego użycia i która wykonuje przynajmniej jedną z następujących czynności: zbiera opakowania od użytkowników końcowych albo od innych uczestników systemu, odnawia je, dystrybuuje je pomiędzy uczestnikami systemu, transportuje je, napełnia je produktami, pakuje je lub oferuje je użytkownikom końcowym. W ramach systemu ponownego użycia funkcjonować może jeden uczestnik wykonujący takie czynności lub większa liczba takich uczestników.

Część A

Wymagania dotyczące systemów ponownego użycia

1. Wymagania ogólne dotyczące systemów ponownego użycia

Poniższe wymagania mają zastosowanie do wszystkich systemów ponownego użycia i są spełniane łącznie:

- a) system ma jasno określoną strukturę zarządzania, *jak opisano w wytycznych*;
- b) struktura zarządzania zapewnia możliwość osiągnięcia *celów systemu określonych w wytycznych dotyczących zarządzania i, w stosownych przypadkach*, celów dotyczących ponownego użycia oraz wszelkich innych celów systemu;
- c) struktura zarządzania zapewnia wszystkim podmiotom gospodarczym chcącym stać się uczestnikami systemu równy dostęp do systemu oraz zapewniać ich sprawiedliwe traktowanie;
- d) struktura zarządzania zapewnia wszystkim użytkownikom końcowym równy dostęp do systemu oraz ich sprawiedliwe traktowanie;
- e) *system jest zaprojektowany w taki sposób, aby opakowania wielokrotnego użytku poddawane w nim rotacji osiągały co najmniej minimalną zamierzoną liczbę rotacji, o której mowa w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 11;*

- f) w ramach systemu ustanowiono zasady regulujące funkcjonowanie systemu, w tym wymogi dotyczące sposobu wykorzystywania opakowań, które są uznawane przez wszystkich uczestników systemu i które powinny określać:
- (i) rodzaje i projekty opakowań, które mogą być przedmiotem obiegu w ramach systemu;
  - (ii) opis produktów, które mają być wykorzystywane, napełniane lub transportowane za pośrednictwem systemu;
  - (iii) warunki właściwego postępowania z opakowaniami i ich właściwego wykorzystywania;
  - (iv) szczegółowe wymagania dotyczące odnawiania opakowań;
  - (v) wymagania dotyczące zbierania opakowań;
  - (vi) wymagania dotyczące przechowywania opakowań;
  - (vii) wymagania dotyczące napełniania opakowań lub umieszczania w nich produktów;
  - (viii) zasady służące zapewnieniu skutecznego i sprawnego zbierania opakowań wielokrotnego użytku, uwzględniające zachęty skłaniające użytkowników końcowych do zwracania opakowań do punktów zbierania lub w ramach systemu zbierania grupowego;
  - (ix) zasady zapewniające równy i sprawiedliwy dostęp do systemu ponownego użycia, w tym również wrażliwym użytkownikom końcowym;
- g) operator systemu sprawuje kontrolę nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu i monitoruje, czy zapewniono w nim odpowiednie warunki sprzyjające ponownemu użyciu;

- h) w ramach systemu ustanowiono zasady sprawozdawczości umożliwiające uzyskanie dostępu do danych na temat liczby napełnień lub ponownych użyć (*tj. rotacji w podziale na kategorie*) oraz odrzuconych opakowań, poziomu zbierania, (*tj. poziomów zwrotu*), jednostek sprzedaży lub jednostek ekwiwalentnych, w *tym informacje na temat materiału i kategorii – lub szacowanej średniej, jeśli takie obliczenia nie są wykonalne – oraz liczby jednostek opakowań wielokrotnego użytku lub wielokrotnego napełniania dodanych do systemu, liczby jednostek opakowań, które zostały objęte planem końca przydatności do użycia*;
- i) projekt opakowania został określony zgodnie ze wspólnie uzgodnionymi specyfikacjami lub standardami;
- j) system zapewnia sprawiedliwy podział kosztów i korzyści między wszystkimi uczestnikami systemu;
- k) *system zapewnia wdrożenie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku wykorzystywanych w systemie, które stały się odpadami.*

Systemy o obiegu otwartym, które nie mają operatora systemu, są zwolnione z wymogów zawartych w części A pkt 1 lit. b), g), h) oraz j).

Systemy o obiegu otwartym utworzone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia są zwolnione z wymogów określonych w części A pkt 1 lit. a), b), c), g), h) oraz j).

2. Wymagania dotyczące systemów o obiegu zamkniętym

Poza wymaganiami ogólnymi, o których mowa w pkt 1, systemy o obiegu zamkniętym spełniają dodatkowo wszystkie następujące wymagania:

- a) system jest wyposażony w mechanizmy logistyki zwrotnej usprawniające proces przekazywania opakowań od użytkowników lub użytkowników końcowych ponownie do uczestników systemu;
- b) system zapewnia możliwość zbierania, odnawiania i redystrybucji opakowań;
- c) uczestnicy systemu są zobowiązani do odbierania opakowania z punktu zbierania w przypadku, gdy opakowanie zostało wykorzystane i zebrane oraz gdy było przechowywane zgodnie z zasadami regulującymi funkcjonowanie systemu.

3. Wymagania dotyczące systemów o obiegu otwartym

Poza wymaganiami ogólnymi, o których mowa w pkt 1, systemy o obiegu otwartym spełniają dodatkowo wszystkie następujące wymagania:

- a) po wykorzystaniu opakowania uczestnik systemu decyduje, czy chce ponownie użyć opakowania, czy też przekazać je innemu uczestnikowi systemu do ponownego użycia;
- b) system zapewnia możliwość zbierania, odnawiania i redystrybucji opakowań oraz powszechną dostępność rozwiązań w tym zakresie;
- c) elementem systemu jest mechanizm odnawiania spełniający wymagania przewidziane w części B niniejszego załącznika.

Część B

Odnawianie

1. Proces odnawiania nie naraża zdrowia ani bezpieczeństwa osób odpowiedzialnych za jego przeprowadzanie na ryzyko; stosując ten proces, **minimalizuje się** jego wpływ na środowisko. Proces ten jest przeprowadzany zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi materiałów przeznaczonych do kontaktu z wrażliwą zawartością, **odpadów i emisji przemysłowych**.
2. Odnawianie obejmuje następujące działania dostosowane do formatu opakowania wielokrotnego użytku i jego zamierzonego wykorzystania:
  - a) przeprowadzenie oceny stanu opakowania;
  - b) usunięcie uszkodzonych lub nienadających się do ponownego użycia części składowych opakowania;
  - c) przekazanie usuniętych części składowych w celu ich poddania odpowiedniemu procesowi odzysku;
  - d) czyszczenie i mycie opakowania zgodnie z wymaganymi warunkami higienicznymi;
  - e) naprawa opakowania;
  - f) zbadanie i ocenienie funkcjonalności opakowania.

3. W stosownych przypadkach proces czyszczenia i mycia powinien być przeprowadzany na różnych etapach odnawiania i powtarzany.
4. Odnowiony produkt spełnia wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, które mają do niego zastosowanie.

Część C

Wymagania dotyczące ponownego napełniania

■ Punkty ponownego napełniania spełniają następujące **wymagania**:

- a) zapewniają dostęp do jasnych i precyzyjnych informacji na temat:
  - (i) norm higieny, jakie musi spełniać pojemnik użytkownika końcowego, aby można było użyć go w punkcie ponownego napełniania;
  -
  - (ii) rodzajów i właściwości pojemników, z których można korzystać, by kupować produkty w drodze ponownego napełniania;
  - (iii) ***danych kontaktowych dystrybutora końcowego w celu zapewnienia zgodności z normami higieny określonymi w mającym zastosowanie prawie;***
- b) są wyposażone w urządzenie do ***ważenia lub inne środki w podobny sposób zapewniające*** użytkownikowi końcowemu ***możliwość określenia ilości zakupionego towaru;***
- c) cena, jaką zobowiązani są zapłacić użytkownicy końcowi, nie obejmuje masy ponownie napełnianego pojemnika.

■

ZAŁĄCZNIK VII

PROCEDURA OCENY ZGODNOŚCI

Moduł A

Wewnętrzna kontrola produkcji

1. Wewnętrzna kontrola produkcji to procedura oceny zgodności, w której wytwórca wywiązuje się z zobowiązań określonych w pkt 2, 3 i 4 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane opakowanie jest zgodne z mającymi do niego zastosowanie wymogami przewidzianymi w art. 5–12 niniejszego rozporządzenia.

2. Dokumentacja techniczna

Wytwórca sporządza dokumentację techniczną. Dokumentacja umożliwia ocenę opakowania pod względem jego zgodności z odnośnymi wymogami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka *niezgodności*.

Dokumentacja techniczna określa odnośne wymogi i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie opakowania. W stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera co najmniej następujące elementy:

- a) ogólny opis opakowania oraz jego przeznaczenie;
- b) projekt koncepcyjny, rysunki techniczne oraz *materiały*, z jakich wykonane są części składowe ■ ; itp.

- c) opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania opakowania;
- d) wykaz:
  - (i) norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 36, stosowanych w pełnym lub częściowym zakresie;
  - (ii) wspólnych ■ specyfikacji, o których mowa w art. 37, stosowanych w pełnym lub częściowym zakresie;
  - (iii) innych specyfikacji technicznych wykorzystywanych do celów pomiarowych lub obliczeniowych;
  - (iv) w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacji – określenie, które ich części zastosowano;
  - (v) jeżeli nie zastosowano norm zharmonizowanych ani wspólnych ■ specyfikacji – opis rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymogów, o których mowa w pkt 1;
- e) jakościowy opis sposobu, w jaki przeprowadzono oceny, o których mowa w art. 6, 10 i 11; oraz
- f) sprawozdania z badań.

3. Produkcja

Wytwórca podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytwarzanego opakowania z dokumentacją techniczną, o której mowa w pkt 2, oraz z wymaganiami, o których mowa w pkt 1.

4. Deklaracja zgodności

Wytwórca sporządza pisemną deklarację zgodności dla każdego rodzaju opakowania i przechowuje ją wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji organów krajowych przez okres dziesięciu lat po wprowadzeniu opakowania do obrotu. W deklaracji zgodności określa się opakowanie, w odniesieniu do którego ją sporządzono.

Kopię deklaracji zgodności udostępnia się na żądanie właściwych organów.

5. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki wytwórcy określone w pkt 4, **jeśli chodzi o prowadzenia dokumentacji technicznej**, mogą być wypełniane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność przez upoważnionego przedstawiciela, pod warunkiem że zostały one wyszczególnione w upoważnieniu.

ZAŁĄCZNIK VIII

DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE NR* ...

1. Nr.... ... (unikatowa identyfikacja opakowania):
2. Nazwa i adres wytwórcy oraz, w stosownych przypadkach, jego upoważnionego przedstawiciela:
3. Niniejsza deklaracja zgodności wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność wytwórcy:
4. Przedmiot deklaracji (identyfikacja opakowania umożliwiająca jego identyfikowalność):
opis opakowania:
5. Opisany w pkt 4 przedmiot deklaracji jest zgodny z odnośnymi wymaganiami unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego: ... (odniesienie do innych zastosowanych aktów Unii):
6. Odniesienia do odpowiednich norm zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacji, które zastosowano, lub do innych specyfikacji technicznych, w oparciu o które deklarowana jest zgodność:
7. ***W stosownych przypadkach***, jednostka notyfikowana ... (nazwa, adres, numer) przeprowadziła ... (opis interwencji) i wydała certyfikat/certyfikaty: ... (szczegółowe informacje, w tym data oraz, w odpowiednich przypadkach, informacja o okresie i warunkach ważności):
8. Informacje dodatkowe:

Podpisano w imieniu:

(miejsce i data wydania):

(nazwisko, stanowisko) (podpis):

* (numer identyfikacyjny deklaracji)

ZAŁĄCZNIK IX

INFORMACJE NA POTRZEBY DOKONANIA REJESTRACJI W REJESTRZE, O KTÓRYM
MOWA W ART. 44, ORAZ DO CELÓW SPRAWOZDAWCZOŚCI W ZWIĄZKU Z TYM
REJESTREM

Część I

A. Informacje, które należy przedstawić przy dokonywaniu rejestracji

1. Informacje, które producent lub jego upoważniony przedstawiciel są zobowiązani przedstawić na potrzeby **rozszerzonej odpowiedzialności producenta**, obejmują:
  - a) nazwę producenta i (w stosownych przypadkach) nazwy marek, pod którymi producent **udostępnia swoje opakowanie na rynku** w danym państwie członkowskim, oraz adres producenta, w tym kod pocztowy i miejscowość, nazwę ulicy i numer budynku, kraj, numer telefonu, jeśli istnieje, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej wskazujący pojedynczy punkt kontaktowy;
  - b) **w przypadku gdy producent wyznaczył upoważnionego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, oprócz informacji, o których mowa w lit. a): nazwę i adres tego przedstawiciela, w tym jego kod pocztowy, miejscowość, nazwę ulicy i numer budynku, kraj, numer telefonu i adres poczty elektronicznej;**
  - c) krajowy numer identyfikacyjny producenta, w tym jego numer w rejestrze handlowym lub równoważny oficjalny numer rejestracyjny, w tym europejski numer identyfikacyjny podatnika lub krajowy numer identyfikacyjny podatnika;
■
  - d) oświadczenie wskazujące, w jaki sposób producent wypełnia obowiązki spoczywające na nim na podstawie z art. 45, w **tym certyfikat wydany przez organizację ds. odpowiedzialności producenta, gdy zastosowanie ma art. 46 ust. 1.**

2. W przypadkach, w których wypełnianie obowiązków związanych z **rozszerzoną odpowiedzialnością producenta** powierzono organizacji ds. odpowiedzialności producenta, informacje, które **ma przedstawić producent**, obejmują nazwę i dane kontaktowe organizacji ds. odpowiedzialności producenta, w tym kod pocztowy i miejscowość, nazwę ulicy i numer budynku, kraj, numer telefonu, adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej oraz krajowy numer identyfikacyjny organizacji ds. odpowiedzialności producenta, w tym numer w rejestrze handlowym lub równoważny oficjalny numer rejestracyjny oraz europejski lub krajowy numer identyfikacyjny podatnika tej organizacji, a także upoważnienie udzielone przez reprezentowanego producenta oraz oświadczenie złożone przez producenta lub, w stosownych przypadkach, przez upoważnionego przedstawiciela producenta ds. **rozszerzonej odpowiedzialności producenta** lub przez organizację ds. odpowiedzialności producenta potwierdzające prawdziwość przekazanych informacji.
3. Jeśli obowiązek rejestracji, **ustanowiony w art. 44, wykonuje organizacja ds. odpowiedzialności producenta, której producent powierzył wykonywanie obowiązków zgodnie z art. 46 ust. 1**, oprócz informacji wymaganych na mocy części A pkt 1 niniejszego załącznika, dostarcza ona:
- a) nazwy i dane kontaktowe, w tym kody pocztowe i miejscowości, nazwy ulic i numery budynków, kraje, numery telefonu, adresy stron internetowych i adresy poczty elektronicznej reprezentowanych producentów;
  - b) w stosownych przypadkach upoważnienia udzielone przez poszczególnych reprezentowanych producentów;
  - c) w przypadku gdy organizacja ds. odpowiedzialności producenta reprezentuje więcej niż jednego producenta, wskazuje ona osobno, w jaki sposób każdy z reprezentowanych producentów wypełnia obowiązki określone w art. 45.

Część II

Informacje, które należy przedstawiać do celów sprawozdawczości

- B. Informacje, które należy przedstawiać do celów sprawozdawczości zgodnie z art. 44 ust. 7
- a) krajowy numer identyfikacyjny producenta;
  - b) informacje o długości okresu sprawozdawczego;
  - c) informacje o masie opakowań w poszczególnych **kategoriach** przedstawionych w tabeli 1 w załączniku II, które producent **udostępnia na rynku** w danym państwie członkowskim po raz pierwszy;
-
- d) informacje o rozwiązaniach służących zagwarantowaniu odpowiedzialności producenta względem wprowadzanych do obrotu ■ opakowań.
- C. Informacje, które należy przedstawiać do celów sprawozdawczości zgodnie z art. 44 ust. 8
- a) **krajowy numer identyfikacyjny producenta;**
  - b) **informacje o długości okresu sprawozdawczego;**
  - c) **informacje dotyczące rodzajów opakowań określone w tabeli 1;**
  - d) **informacje o rozwiązaniach służących zagwarantowaniu odpowiedzialności producenta względem wprowadzanych do obrotu opakowań.**

Tabela 1

	Ilość (wg wagi) opakowań udostępnionych w państwie członkowskim
Szkło	
Tworzywa sztuczne	
Papier/tektura	
Metal żelazny	
Aluminium	
Drewno	
Inne	
Ogółem	

- D. Informacje, które należy przedstawiać do celów sprawozdawczości zgodnie z art. 44 ust. 10
- a) ilość, wg wagi, odpadów opakowaniowych, w podziale na kategorie określone w załączniku II tabela 2, zebranych w danym państwie członkowskim i wysłanych do sortowania;*
- b) ilość, wg wagi, odpadów opakowaniowych, w podziale na kategorie, poddanych recyklingowi, odzyskowi i unieszkodliwieniu w danym państwie członkowskim lub wywiezionych do innego państwa członkowskiego Unii lub poza granice Unii, zgodnie z załącznikiem XII tabela 3;*
- c) ilość, wg wagi, selektywnie zebranych butelek jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje o pojemności do trzech litrów oraz pojemników metalowych jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów, zgodnie z załącznikiem XII tabela 5.*

ZAŁĄCZNIK X

MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE SYSTEMÓW KAUCYJNYCH

Na potrzeby niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

„operator systemu” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, której powierzono odpowiedzialność za ustanowienie lub obsługiwanie systemu kaucyjnego w państwie członkowskim.

Minimalne wymogi ogólne dotyczące systemów kaucyjnych

Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy kaucyjne ustanowione na ich terytorium spełniały następujące minimalne wymogi:

- a) należy ustanowić jednego operatora systemu lub udzielić zezwolenia jednemu operatorowi systemu, ***lub – jeśli jest więcej niż jeden operator systemu – państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu zapewnienie koordynacji działań różnych operatorów systemów*** ;
- b) zasady zarządzania systemem i ***powiązane zasady funkcjonowania*** systemu ***umożliwiają*** wszystkim podmiotom gospodarczym chcącym stać się uczestnikami systemu równy dostęp do systemu oraz zapewniają ich sprawiedliwe traktowanie, o ile podmioty te wprowadzają do obrotu opakowania należące do rodzaju lub kategorii opakowań objętych systemem;
- c) ustanowiono procedury kontrolne i systemy sprawozdawczości umożliwiające operatorowi systemu gromadzenie danych na temat procesu zbierania opakowań objętych systemem kaucyjnym;
- d) określono minimalny poziom kaucji wystarczający do osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania;
- e) ustanowiono minimalne wymogi w zakresie zdolności finansowej operatora systemu, aby umożliwić mu należyte wywiązywanie się z powierzonych mu obowiązków;
- f) operator systemu jest niezależnym podmiotem prawnym nienastawionym na zysk;

- g) **operator** systemu **wykonuje** wyłącznie zadania związane z rolą powierzoną mu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz wszelkie dodatkowe obowiązki związane z koordynowaniem systemu kaucyjnego i działaniem tego systemu nałożone na niego przez organy danego państwa członkowskiego;
- h) **operator** systemu **koordynuje** funkcjonowanie systemu kaucyjnego;
- i) **operator** systemu **przechowuje** następujące dokumenty w formie pisemnej:
- (i) statut określający jego organizację wewnętrzną;
  - (ii) dowody dotyczące systemu jego finansowania;
  - (iii) oświadczenie potwierdzające zgodność systemu z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, a także z wszelkimi innymi wymogami przyjętymi przez państwo członkowskie, w którym działa system;
- j) **wystarczająca część** rocznego obrotu operatora systemu **jest** przeznaczana na kampanie służące podnoszeniu świadomości w kwestii **gospodarowania odpadami opakowaniowymi**;
- k) operatorzy systemu muszą przekazywać wszelkie informacje wymagane przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym działa system, na potrzeby monitorowania zgodności z wymogami przewidzianymi w niniejszym załączniku;
- l) państwa członkowskie zapewniają, aby dystrybutorzy końcowi byli zobowiązani do przyjmowania opakowań podlegających kaucji **wykonanych z takiego materiału opakowaniowego i mających taki format, jak opakowania, których dystrybucję prowadzą**, i do zwracania użytkownikom końcowym wpłaconych przez nich kaucji w momencie **zwrotu opakowań podlegających kaucji, chyba że użytkownicy końcowi mają równie dostępne możliwości odzyskania kaucji po użyciu odnośnego opakowania za pośrednictwem jednego z kanałów zbierania, które w odniesieniu do opakowań żywności zapewniają wykorzystywanie materiałów z recyklingu do wytwarzania opakowań na żywność i na korzystanie z których zezwoliły w tym celu organy krajowe.**

Obowiązek ten *nie ma zastosowania w przypadkach, gdy powierzchnia sprzedaży nie umożliwia użytkownikom końcowym zwracania opakowań podlegających kaucji.*

Dystrybutorzy końcowi zawsze będą musieli jednak akceptować zwrot pustych opakowań sprzedawanych przez nich produktów.

- m) użytkownik końcowy może zwrócić opakowanie podlegające kaucji bez konieczności zakupu jakichkolwiek towarów; kaucja jest zwracana konsumentowi;
- n) wszystkie opakowania podlegające kaucji, *które mają być zbierane w systemie kaucyjnym*, muszą być wyraźnie oznakowane, aby użytkownicy końcowi mogli łatwo stwierdzić konieczność zwrotu takich opakowań;
- o) opłaty są przejrzyste.

Poza wskazanymi powyżej minimalnymi wymogami państwa członkowskie mogą – w stosownych przypadkach – ustanowić dodatkowe wymogi, aby zapewnić osiągnięcie celów wyznaczonych w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności aby zwiększyć czystość zbieranych odpadów opakowaniowych, ograniczyć ilość śmieci lub wspierać realizację innych celów gospodarki o obiegu zamkniętym.

Państwa członkowskie, w których występują regiony o znacznym natężeniu transgranicznej działalności gospodarczej zapewniają, aby *systemy kaucyjne* umożliwiały *zbieranie opakowań z systemów kaucyjnych innych państw członkowskich w wyznaczonych punktach zbierania oraz dążą do umożliwienia zapewnienia zwrotu kaucji, którą użytkownik końcowy zapłacił w ramach zakupu opakowania.*

ZAŁĄCZNIK XI

PLAN WDRAŻANIA PRZEDKŁADANY ZGODNIE Z ART. 52 UST. 2 LIT. D)

Plan wdrażania przedkładany zgodnie z art. 52 ust. 2 lit. d) zawiera następujące informacje:

- a) ocenę minionych, obecnych i przewidywanych poziomów recyklingu, składowania i innego przetwarzania odpadów opakowaniowych oraz strumieni, z których składają się te odpady;
- b) ocenę wdrożenia planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów realizowanych zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE;
- c) powody, dla których państwo członkowskie uważa, że może nie być w stanie osiągnąć odpowiedniego celu określonego w art. 52 ust. 1 lit. b) w terminie wyznaczonym w tej literze, oraz ocenę dodatkowego czasu niezbędnego do osiągnięcia tego celu;
- d) środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 52 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia mających zastosowanie do danego państwa członkowskiego przez ten dodatkowy okres, w tym stosowne instrumenty ekonomiczne i inne środki zachęcające do stosowania hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 ust. 1 i w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE;
- e) harmonogram wdrożenia środków wskazanych w *lit. d)*, określenie organu właściwego w sprawie ich wdrożenia oraz ocenę wkładu poszczególnych środków w osiągnięcie celów mających zastosowanie w przypadku przyznania dodatkowego czasu;
- f) informacje dotyczące finansowania gospodarowania odpadami zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”;
- g) środki mające na celu odpowiednią poprawę jakości danych w celu lepszego planowania i monitorowania wyników w zakresie gospodarowania odpadami.

ZAŁĄCZNIK XII

DANE, JAKIE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE POWINNY ZAWRZEĆ W SWYCH BAZACH
DANYCH DOTYCZĄCYCH OPAKOWAŃ I ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH (ZGODNIE
Z TABELAMI 1–4)

1. W przypadku opakowań handlowych, zbiorczych i transportowych:
  - (a) ilości dla każdej kategorii opakowań wytwarzanych w danym państwie członkowskich (opakowania wytworzone + opakowania przywiezione + opakowania składowane - opakowania wywiezione) (Tabela 1);
  - (b) ilości opakowań *wielokrotnego użytku* (Tabela 2).
2. W przypadku odpadów pochodzących z opakowań handlowych, opakowań zbiorczych i opakowań transportowych:
  - (a) ***Dla każdej kategorii opakowań (Tabela 3):***
    - (i) ***ilości opakowań udostępnionych na rynku po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego;***
    - (ii) ***ilości wytworzonych odpadów opakowaniowych;***
    -
    - (iii) ***ilości opakowań usuniętych, odzyskanych i poddanych recyklingowi;***
  - (b) roczne zużycie bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na osobę, mierzone odrębnie dla każdej kategorii, zgodnie z art. 56 ust. 1 lit. b) (Tabela 4);
  - (c) poziom selektywnej zbiórki formatów opakowań objętych systemami kaucyjnymi, zgodnie z art. 50 ust. 1 (Tabela 5).

Tabela 1

Ilość opakowań (handlowych, zbiorczych i transportowych) wytworzonych na terytorium danego państwa

	Ilość w tonach wytworzona	– Ilość w tonach wywieziona	+ Ilość w tonach przywieziona	+ Ilość w tonach składowana	= Ogółem
Szkło					
Tworzywa sztuczne					
Papier/tektura ■					
Metal żelazny					
Aluminium					
Drewno					
Inne					
Ogółem					

Tabela 2

Ilość wszystkich opakowań wielokrotnego użytku (handlowych, zbiorczych i transportowych) udostępnionych na rynku po raz pierwszy na terytorium danego państwa

	Ilość w tonach opakowań udostępnionych na rynku po raz pierwszy na terytorium tego państwa członkowskiego	Opakowania wielokrotnego użytku		Opakowania handlowe wielokrotnego użytku	
		Ilość w tonach	Odsetek wszystkich opakowań wielokrotnego użytku	Ilość w tonach	Odsetek wszystkich opakowań handlowych wielokrotnego użytku
Szkło					
Tworzywa sztuczne					
Papier/tektura					
Metal żelazny (w tym blacha biała)					
Aluminium					
Drewno					
Inne					
Ogółem					

Tabela 3

Ilości, w podziale na kategorie opakowań określone załączniku II tabela 2, opakowań udostępnionych na rynku po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego; wytworzonych odpadów opakowaniowych; oraz odpadów opakowaniowych, które zostały usunięte, odzyskane i poddane recyklingowi na terytorium danego państwa oraz wywiezione.

Materiał	Kategoria	Opakowania udostępnione na rynku po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego (t)	Wytworzone odpady opakowaniowe (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały usunięte (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały odzyskane (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały poddane recyklingowi (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały usunięte (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały odzyskane (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały poddane recyklingowi (t)
				Na terytorium danego państwa			Poza terytorium danego państwa		
Tworzywa sztuczne	Politereftalan etylenu – sztywne								
	PE – sztywne, PP – sztywne, HDPE i PP – sztywne								
	folie/elastyczne								
	PS, XPS, EPS								
	pozostałe sztywne tworzywa sztuczne								
	biodegradowalne sztywne i elastyczne)								

Materiał	Kategoria	Opakowania udostępnione na rynku po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego (t)	Wytworzone odpady opakowaniowe (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały usunięte (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały odzyskane (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały poddane recyklingowi (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały usunięte (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały odzyskane (t)	Ogółem: odpady opakowaniowe, które zostały poddane recyklingowi (t)
				Na terytorium danego państwa			Poza terytorium danego państwa		
Papier/tektura	Papier/tektura (z wyjątkiem kartonu do pakowania płynów)								
	Karton do pakowania płynów								
Metal	Aluminium								
	Stal								
Szkło	Szkło								
Drewno	Drewno, korek								
Inne	Tekstylna, ceramika/porcelana i inne								

Tabela 4

Ilość bardzo lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i bardzo grubych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego na osobę zużywaną na terytorium danego państwa

	Torby na zakupy z tworzywa sztucznego używane na terytorium danego państwa	
	Liczba na osobę	Tony na osobę
Bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego <i>torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikronów</i>		
lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego <i>torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikronów</i>		
grube torby na zakupy z tworzywa sztucznego <i>torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału od 50 do 99 mikronów</i>		

Tabela 5

Poziom selektywnej zbiórki formatów opakowań objętych systemami kaucyjnymi, zgodnie z art. 50 ust. 1

	Tony opakowań wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy na terytorium danego państwa (t)	Odpady poddane selektywnej zbiórce na terytorium danego państwa w ramach systemu kaucyjnego (t)
Butelki jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na napoje o pojemności do 3 litrów		
Pojemniki metalowe jednorazowego użytku na napoje o pojemności do 3 litrów		

ZAŁĄCZNIK XIII

TABELA KORELACJI

Or. en